

Giới thiệu Cô Gái Lạnh Lùng

Cô Gái Lạnh Lùng là tựa truyện teen của tác giả Miu Miu. Bí mật dù có che giấu đến đâu rồi cũng sẽ biết. Tăng băng dù lạnh đến đâu rồi cũng sẽ tan. Che giấu bản thân đến đâu rồi họ cũng biết! Cũng giống như trái tim lạnh lùng dù lạnh đến đâu rồi cũng sẽ có ngày ấm áp.

***

Tôi là Trần Kiều Linh học sinh lớp 10A1 . Tôi học trường cấp 3 Zodiac ngôi trường có đầy đủ tiện nghi và đang đấu với trường Hoàng gia để tranh dành khu phố Angel.Tuần trước tại một ngôi nhà nhỏ tại ngoại ô thành phố

-Con làm j mà lảm đở vậy- Đó là giọng mama của tôi bà là quán gia cho một gia đình danh giá ít khi lo cho tôi vì vậy từ bé tôi sống tự lập

"Choang"-Tôi lỡ tay cầm bức ảnh kiến nó rơi xuống đất vỡ ra

- Con có thật là có ổn không?-Mẹ toi nhìn tôi hỏi

-- Mẹ mẹ có thể cho con biết baba con không?-Tôi nói cúi đầu dọn mấy tấm thủy tinh vixx trên sàn nhà

--Con đừng nói được không?--Mẹ tôi nói, không hiểu sao từ bé kí ức về baba tôi chỉ là một con số 0, tôi chưa hề gặp ông lần nào mẹ tôi cũng chẳng kể cho tôi về baba nhiều chi nói tôi không có ba và họ của tôi không biết lấy họ ai mẹ tôi đặt tên cho tôi là Trần Gia Linh.

***

Là một cô gái kiên cường có tuổi thơ bất hạnh? Liệu ai sẽ sưởi ấm trái tim lạnh của cô. Đọc truyện online hay để tìm hiểu nhé.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Tôi là Trần Kiều Linh học sinh lớp 10A1 . Tôi học trường cấp 3 Zodiac ngôi trường có đầy đủ tiện nghi và đang đấu với trường Hoàng gia để tranh dành khu phố Angel.Tuần trước tại một ngôi nhà nhỏ tại ngoại ô thành phố

-Con làm j mà lảm đở vậy- Đó là giọng mama của tôi bà là quán gia cho một gia đình danh giá ít khi lo cho tôi vì vậy từ bé tôi sống tự lập

"Choang"-Tôi lỡ tay cầm bức ảnh kiến nó rơi xuống đất vỡ ra

- Con có thật là có ổn không?-Mẹ toi nhìn tôi hỏi

-- Mẹ mẹ có thể cho con biết baba con không?-Tôi nói cúi đầu dọn mấy tấm thủy tinh vixx trên sàn nhà

--Con đừng nói được không?--Mẹ tôi nói, không hiểu sao từ bé kí ức về baba tôi chỉ là một con số 0, tôi chưa hề gặp ông lần nào mẹ tôi cũng chẳng kể cho tôi về baba nhiều chi nói tôi không có ba và họ của tôi không biết lấy họ ai mẹ tôi đặt tên cho tôi là Trần Gia Linh.

--Vâng--Tôi đáp lặng lẽ dọn dẹp đồ 1 tiếng sau đồ đạc của tôi đã được dọn dẹp đầy đủ và chuyển vào thành phố . Mama tôi mua cho tôi 1 căn nhà khoảng 60m2 ở thành phố .

--Con có sống được một mình không?-Mẹ nhìn tôi hỏi

--Được mà --Tôi đáp mẹ lúc nào cũng nghĩ tôi như cn nít là sao.

--Vậy mẹ phải về làm việc đây con tự lên nhé--Mẹ ới rồi mở cửa đi về phía chiếc xe BMW đỗ trước nhà

--Con chào mẹ--Tôi đóng cửa nhà lại rồi chào mẹ . Từ giờ tôi phải mạnh mẽ hơn mới được .

Tôi bắt xe buýt lên thành phố ngồi tầm khoảng 2 tiếng mới đến nơi khiến người tôi đau như luôn.Ra khỏi xe tôi mở máy điện thoại tìm đường

"Két"-Tiếng xe ô tô kiến tôi giật mình . Trời ơi tôi có bị làm sao không cơ chứ vì mãi nhìn điện thoại quá đi ra đường suýt bị xe đâm .

"Xin lỗi"-Tôi cúi đầu nhìn anh chàng ngồi trong xe . Khuôn mặt tôi vốn dĩ lúc nào cũng lạnh lùng đôi mắt lúc nào cũng mang nỗi buồn và tóc tôi luôn thả kiển tôi không nhìn anh chàng rõ lắm .

-Lần sau chú ý vào có suýt làm tôi chết đó--gong của 1 người phụ nữ vang lên lúc này mới nhớ khi cúi đầu chào thấy 1 cô gái bên ghế phụ mặt mày cau có nhìn tôi

-Vâng tôi xin lỗi--Tôi đáp cúi đầu

-Mày xin lỗi là xong sao hả ??--Người phụ nữ nói

-Nè bà nghĩ bà là ai mà lảm chuyện thế. Xe không bị xước , người không bị sao người ta xin looxu là được rồi Bà già đừng quá khó tính cần thận bạn trai bỏ đó-Tooi buwcj bội nói có ai bị làm sao đâu cơ chứ xin lỗi là được rồi còn lảm chuyện .Tôi cúi đầu chào rồi bỏ đi trước mặt bà ta

-Con bé kia đứng lại--Người phụ nữ hét lớn

-Sao vậy ?bà hét vừa thôi kéo mắt mặt trước đám đông-Tôi quay lại nhìn người phụ nữ bà ta là chắc cũng là quý tộc quần áo trang sức trên người lộng lẫy thế kia .

-Mày dám nói thế sao?-Người phụ nữ nói . Tôi bước lại gần bà ta nhìn bộ dạng người phụ nữ như kiểu con điên không bằng

- tôi sao không dám nói?--Tôi đáp

" Chát"-Bà ta tát tôi một cái

-Xong chưa?--Tôi lạnh lùng nhìn người phụ nữ

-Chưa--người phụ nữ đáp

-Vậy à cần làm j hay tôi ra tay trước nha?-Tôi nhìn gười phụ nữ

-Mày định làm j tao nói cho mày biết tao là tier thư hân hoi -người phụ nữ hét lên chỉ thẳng vào mặt tôi

-Ồ hoá ra là tiểu thư nói trước may tôi không gọi cô là bà già mà lần sau đánh phẩn đánh ít thôi-Tôi nói

-Mày báo ai là bà già-Người phụ nữ tức điên lên đấm lấy tay tát tôi tiếp nhưng có 1 bàn tay đã ngăn .

-Cô định làm mặt mặt tôi à?-Anh chàng lạnh lùng từ trong xe bước ra ngăn

-Em xin lỗi-Người phụ nữ thay đổi lời nhanh chóng

-Cô không sao? -Anh chàng nhìn tôi hỏi

-Không sao cho anh này! -Tôi nhìn anh chàng lảng lừng rồi đưa máy ghi âm cho anh ta và nhìn sang người phụ nữ - Tiểu thư tki nên cẩn trọng lời ăn tiếng nói ddwungf hét lên như người bình thường chúng tôi - Tôi nói xong bỏ đi . Người phụ nữ tức điên lên

-Con bé kia mày cứ chờ đấy-Người phụ nữ hét to . Tôi mặc kệ .

Mãi một lúc lâu sau tôi mới tìm đến căn nhà mẹ tôi mua cho lúc này mẹ tôi đã ở trước cửa nhà Thôi chết đi lâu như vậy chắc mẹ sẽ la lên cho mà coi

-Con chào mẹ-Tôi nói nhỏ bước gần đến mẹ đằng sau mẹ là mấy chị mặc đồ hầu gái

-Đi lâu mẹ đi mất 2 tiếng 15 phút con đi mất gần 3 tiếng rồi-Mẹ tôi nói lại nghiêm túc với tôi

-Hihi cgr là đi lạc đường thôi mà-Tôi cười

-Con là con gái mà ăn mặc thế hả?-Mẹ tôi lờm tôi bảo. Lúc này mới chú ý tôi chỉ mặc 1 quần chiếc quần đùi áo phông xanh và ngoài khoác 1 chiếc áo mỏng đem một chiếc túi xách ngang hông đi 1 đôi giày thể thao .

-À mặc thế này có sao đâu-Tôi nói nhìn mẹ như mình không có tội

-Mẹ mua cho con bao nhiêu váy sao con không mặc? -Mẹ nhìn tôi hỏi

-Mẹ con đã bảo rồi mặc váy con không trượt ván được với lại có đi cùng ai đâu mà phải mặc đẹp

-Con nói hay nhĩ?-Mẹ tôi mặt lạnh nhìn tôi

-Vâng con tất nhiên là nói hay-tôi đề cao mình rồi chú ý mấy người đằng sau mặt có nín cười

- Mấy cô vào dọn hộ tôi-Mẹ tôi nói với mấy chị mặc đồ hầu gái mấy chị ấy gật đầu thi thoảng liếc nhìn tôi rồi đi vào nhà.

-Con mặc thế này có đúng khoog?-mẹ tôi hỏi

-Dạ vâng con biết -Tôi đáp

-Lần sau đi đâu mặc cho nó hần hoi vào nghe chưa-Mẹ tôi mắng

-Vâng-Tôi đáp gật đầu

-Vào dọn cùng đi -Mẹ tôi nói vào trong nhà

-Chẳng phải mấy chị ấy đã dọn rồi sao ạ?-Tôi mỉm cười hỏi mẹ

-Con muốn j ?-Mẹ tôi nói

-Dạ con vào ngay-Tôi đáp chạy vào trong nhà dọn . Đồ tôi nhiều nhưng may có nhiều người nên chỉ mất 1 tiếng là dọn xong

-Cuối cùngcũng xong-Tôi lấy tay lau mồ hôi trên trán

- Mẹ đi về đây có việc j chưa quen bảo mẹ -Mẹ tôi nói

-Vâng con tự biết mọi thứ mà mẹ không phải lo-Tôi đáp

--Chào em-Mấy chị hầu gái vẫy tay chào tôi

-Vâng chào các chị-Tôi nói

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lìng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Chờ đến lúc mama về và mấu cị mấy quần áo hầu gái về . Tôi ở ngồi suy nghĩ vấn đề đi tìm việc làm . Trời oi bảy giờ tìm việc khó chết đi được cả cái thành phố rộng lớn này tôi làm sao biết tìm ở đâu cơ chứ ?Ngồi suy nghĩ một lúc Tôi quyết định đi chơi và tiện thể đi tìm việc luôn . Thay quần áo chải lại đầu tóc và đi giày dép tôi đi ra khỏi nhà với ván trượt thần yêu của mình .Đi ra khỏi nhà tôi khoá cửa nhảy lên ván trượt ngồi nhà mama mua ở 1 con ngõ dài khoảng 6m nên tôi đi hơi lâu . Mò được 1 lúc cuối cùng tìm ra công viên Tôi nhìn quanh công viên 1 lượt Hừm ở đây cũng đẹp phết đó chứ mà sao nhiều người vậy họ xúm xúm lại 1 chỗ có người còn chen nhau xô đẩy nhau.

Tôi đánh mở phone ra xem mình đang ở chốn nơi nào để còn biết đường về nhà

"AAAAAAAAA"-Đang đi tại cái con bé điên điên nào cứ chăm chú nhìn xung quanh nên đâm vào tôi.

May cho con nhỏ đó hôm nay tôi đóng giả con trai . Tôi mặc 1 chiếc áo con trai ghi chữ chiếc và quần bò bó sát . Tôi đội 1 chiếc mũ lưỡi trai và tóc tki được búi gọn che vào trong mũ .Đi đôi giày thể thao đen trắng tay cầm 1 chiếc phone tay còn lại cầm ván trượt đi

-Bạn không sao?-Tôi cúi người nhìn cô gái vừa nẩy ngã vào tôi mà quỳ xuống đất

-À không...-Mặt cô gái tự dưng đỏ lên xua xua tay nhìn tôi

-Bạn bị thương sao? Sao mà mặt bạn đỏ hết lên vậy?-Tôi nhìn cô gái kia hỏi

-À không sao mình đi đây-Cô gái vội đứng lên chạy đi ngay

Ơ con gái thành phố nó như thế này sao người ta giúp còn chạy !

Tôi đi ra 1 góc công viên ngồi chơi ngồi trên thảm cỏ tôi cầm chiếc điện thoại mà chơi game . Mấy độ này ít chơi game vì phải chuyển nhà hôm nay xong rồi tất nhiên tôi phải chơi .Ừa sao nhanh vậy đã 12 giờ trưa rồi . Lúc này mới chú ý đến giờ giấc tôi ngồi dậy nhìn quanh . Chán kinh ở xung quanh đây không hề có quán ăn nào Tôi lờ đờ đứng dậy tìm quán ăn . Vì mới chuyển nhà nên ngại nấu ăn đó là 1 thói quen lười của tôi .

"Trời oi cả cái thành phố rộng ớn thế này mà ngay cạnh cái công viên không có 1 quán ăn nào chẳng bù cho anime xung quanh công viên thì có bao nhiêu là quán ăn !

Lại một mình vác xác đi về nhà nấu ăn tôi nhàm chán đến ức com không nuốt nổi . Chán quá đi chẳng có ai chơi cả tiểu thuyết đọc xong hết rồi chẳng có cái j mà đọc TT

Chiều đến tôi lại đi chơi chẳng biết đi kiểu j mà đi đến 1 khu phố hơi vắng tôi hên thật ở khu phố chắc chắn có quán nào cần tuyển người làm

Đi một lượt tôi vào một quán có tên là "Cake and drink "

-Kính chào quý khách- Vừa mở cửa bước vào ở đây mấy chị và anh nhân viên đã nói

-Quý khách ngồi mấy người-Một giọng chàng trai đứng trước mặt tôi hỏi

-A một-Tôi nói nhìn anh chàng nhìn anh ta cứ như mới học đại học vậy Tôi đi theo chàng trai mắt nhìn mấy chị nhân viên cùng làm mà sao bọn họ cứ như mới học cấp 3 vs đại học thôi

-Quý khách -Chàng trai gọi tôi

-Da-Tôi nhìn hỏi Anh ta thật đẹp trai từ khuôn mặt đến dáng người đều chuẩn hết luôn nhưng vấn đề tôi không hứng .

-Chỗ ngồi đây-Chàng trai chỉ cho tôi chỗ ngồi

-Dạ - Tôi đáp ngồi xuống

-Quý khách uống j?-Một chị con gái từ đâu xuất hiện đứng bên cạnh chàng trai hỏi

-Dạ cho em một bánh cupcake nhân mâm xôi với một matcha-Tôi cầm menu đáp lại

-Ồ mà em ăn toàn những thứ như con gái thế-Chị nhân viên nhìn tôi hỏi

-Hihi có sao đâu mà-Tôi cười đáp

-Vậy à mà sao toàn đồ mũ vậy bỏ ra đi chứ-Chị nhân viên thấy từ lúc vào quán cứ đội mũ nên thấy lạ TT

-À chị .....-Tôi đang định nói không cần thì chị nhân viên đã vớ lấy cái mũ giật nó ra

"Xoạt!"-Mái tóc của tôi thả xuống . Trời ơi hoá trang mà bị phát hiện là tôi nguy cơ chết chắc đó TT , Biết thế tôi không vào quán này nữa .

-Em là con gái-Chị nhân viên trở mặt nhìn tôi hỏi

Tôi gật đầu không dám nhìn chị nhân viên nữa. Xấu hổ chết đi được tự dung bị phát hiện bây giờ mà chạy thì mắt mặt không chạy thì xấu hổ chỉ muốn chết đi cho xong

-Thả nào lại gọi mấy món này-Chị nhân viên nói cười tùm tùm nhìn tôi

-Cậu lại làm cô ấy sợ rồi kìa thế này làm sao mà bảo với cô ấy được-Anh chàng đứng bên cạnh cốc đầu chị nhân viên

--Hihi cậu khó tính quá -Chị nhân viên nói

- Bảo cái j cơ ạ?-Tôi hỏi

-Vậy em đi làm thêm chưa?-Chị nhân viên nghiêm túc nhìn tôi hỏi

-Dạ chưa mà chị có biết chỗ nào đi tuyển người không?-Tôi sợ hãi nói

-Chưa à vậy bé đến đứng chỗ rồi đó-ANH chàng bên cạnh lập tức vui vẻ cười

-Chỗ này tuyển người sao nhưng em mới có lên cấp 3 có sao không?-Tôi hỏi

-Không chị mới học đại học đại học thôi mà -Chị nhân viên giơ tay hình chữ V nói

-Uk ở đây nhân viên chủ yếu là học sinh cấp 3 vs đại học-Anh chàng nói

-Vậy em có thể làm ở đây không?-tôi hỏi nhìn 2 anh chị đang cười

-Ok luôn-Chị nhân viên đáp nắm tay tôi lôi đi vào trong khu bếp quán

-Nhân viên mới?-Một chị có vẻ 25 tuổi nhìn tôi

-Cô ấy đi tìm việc thêm chúng ta tuyển đi-chị nhân viên vừa nắm tay tôi nói

-Em là con gái ?-Chị tầm 25t nhìn tôi

-Vâng -Tôi đáp

-Vậy hôm nay em có thể bắt đầu làm-Chị khoảng 25t nói

-Vâng -Tôi đáp

-Mà em tên j?-Chị nhân viên vừa kéo tay tôi hỏi

-Em là Trần Gia Linh học sinh lớp 10A1 trường Zodiac -Tôi giới thiệu

-Vậy à chị là Bảo Hy chị là sinh viên năm thứ nhất đại học-Chị nhân viên giới thiệu nói

-Còn chị là Ngọc Mai là quản lí quán này-Chị tầm 25 t nói

-Anh là Khánh học sinh năm 1 đại học-Anh chàng vừa dắt tôi vào nói

- Còn chị là Bảo Bảo-Mấy người khác cũng từ đâu ra giới thiệu

-Nhìn em có vẻ lạnh lùng quá-Bảo Hy chống tay nay

-Vậy à...-Tôi nhìn Hy ngượng ngùng nói

-Chị biết rồi may coi thứ này ra mặc cái này vào-Bảo Bảo đưa cho tôi 1 bộ váy ngắn chưa đến đầu gối nhưng nhìn có vẻ giống váy hầu gái đấy

-Mặc cái này ?-Tôi hỏi

-Uk mọi người đều mặc mà-Bảo Bảo vui vẻ nhìn tôi nói

-Vâng-Mọi người đã mặc tki tôi khôn thể chống đối nên đành mặc thôi

Ra khỏi phòng thay đồ

- Oa nhìn em đáng yêu ghê-Bảo Bảo đứng trước ặt tôi véo má nói

-vâng-Tôi đáp đau đớn

-Nhìn bé Linh đáng yêu ghê-Khaanh nhìn tôi nói

-Cầm mấy người gọi em là bé-Tôi nói giọng nghiêm túc

-Nếu không thì sao-Bảo Hy hỏi

-À tki ...-Tôi suy nghĩ

-Bé Linh bé lắm chăm chỉ nhè có j chưa biết có thể hỏi anh-Khánh xoa xoa đầu tôi nói

-Bé xem chị làm rồi làm theo nha mà bé biết đánh đàn-Bảo Hy hỏi

-Vâng-Tôi đáp ù rũ đi sau Bảo Hy

-Kính chào quý khách-Bảo Hy vừa nhìn thấy khách mặt bắt đầu vui vẻ Tôi vội chạy theo

Woa ở đây nhiều khách ghê chỗ nào cũng đông kín người nhìn mà hoa mắt luôn .

-Cô là nhân viên mới đến-Một giọng nói lạnh lùng đằng sau lưng tôi

-Dạ -Tôi vội quay đằng sau nhìn

-Hai lưng -Anh ta nhìn tôi nói

-anh là anh chàng sáng nay?-Tôi nhìn anh ta hỏi , sáng nay tôi đã đi ngang qua kiến xe anh ta suýt đâm phải

-Ồ hoá ra cô gái sáng nay là cô , Hia lưng-anh ta lạnh lùng nhìn tôi

-Hừ-Tôi nói lạt lừng nhìn anh ta-anh mua j?-

-nè cô là nhân viên mà dám nói vậy sao?-ANH ta nhìn tôi nói

-Chỗ này nhiều người anh im lặng dùm-Tôi nói sáng nay không phải người yêu anh ta cô đã không bị ăn tát

-Vậy à hai lưng tôi nhớ cô rõ đó-anh ta tò vè thích thú rồi đi

Hừ làm j có loại người như anh ta cơ chứ lạnh lùngđáng sợ .Sau khi học dần cách ứng xử tôi kết thúc một ngày làm việc /

Cái ngày hôm nay là ngày tôi nhớ nhất và đó là những dòng nhật kí về ngày đầu tiên tôi chuyển đến thành phố cũng là ngày tôi mới đi làm .

Những dòng nhật kí này được tôi viết hằng ngày . cho đến hôm nay tôi vẫn còn nhớ mãi ngày đầu đó

Về với hiện thực (sau đó 1 tuần nha lúc đầu chuyện mình có ghi 1 tuần trước vậy quay lại hiện tại tki là 1 tuần sau nha)

Hôm nay là ngày đầu tôi đi học . Tôi đã dậy từ rất sớm để chuẩn bị đồ ăn , sách vở , giày dép đồng phục Mọi thứ để chuẩn bị cho ngày trọng đại của tôi. Tôi là người có số đạt vào cao nhất trường nên chắc chắn tôi sẽ phải lên nói trước toàn trường .

6h30 sáng :

Tôi bắt đầu đi từ nhà tới trường bằng chiếc ván trượt .Hôm nay tôi mặc đồng phục trường Zodiac nên có vẻ khác lạ với mọi ngày . Tôi mặc chiếc áo trắng dài tay khoác ngoài chiếc áo của trường màu đỏ đen kẻ caro (áo như áo vest đỏ) Trên ngực có đính một cái biểu tượng trường . Váy kẻ caro đỏ đengắn gần đến đầu gối may nó không ngắn quá nên tôi có thể trượt ván dễ dàng

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Trường Zodiac và trường Hoàng gia đều phải đi qua con phố Rose là con phố mà 2 trường tranh chấp nhau . Sau khi đi hết con phố Rose thì có hai ngã rẽ ngã rẽ bên phải sẽ đến trường tôi học là trường Zodiac còn ngã rẽ bên trái là đến trường hoàng gia. Đường phân cách 2 trường được phân ra Một nửa đường là của trường tôi và nửa còn lại là của trường Hoàng gia . Học sinh 2 Trường không được phép đi qua dải phân cách , ai đi qua mà không có lí do chính đáng sẽ bị đuổi học khỏi trường hoặc đình chỉ học 1 tháng TT(khó thần quá đi).Tôi lướt ván đi đến trường trên con phố Rose

Woa nhìn bên đường trường hoàng gia toàn là xe xịn nha . Tôi lướt nhanh về phía trường tất nhiên với tư cách của tôi là học sinh đạt điểm cao thi đỗ vào trường tôi cũng phải ra dáng một chút . Đi nhanh vào trong trường chắc tại vì đến sớm quá nên trong trường chưa có nhiều người . Tôi đi xung quanh sân trường . Tròi oi cái sân rộng bao nhiêu mà Trần Gia Linh tôi vừa đi một lúc chân đã mỏi như lên luôn .

Tìm một chỗ đám có ghế đá tôi ra ngồi cời giày xoa xoa cái chân đau nhức của mình .

"Mời em Trần Gia Linh lên phòng cô hiệu trưởng "

"Mời em Trần Gia Linh lên phòng cô hiệu trưởng "- Tiếng nói của cô hiệu trưởng Hà vang lên .

Sao cô lại gọi lúc này cơ chứ , có làm j đâu mà phải gọi tôi lên tận phòng ?

Tôi đi giày vào cầm ván trượt khoác cấp đi lên phòng cô hiệu trưởng . Nói thật là trong cả cái trường này tôi biết mỗi phòng cô hiệu trưởng thôi TT còn lớp học hay nhà ở tôi don't know luôn.

Cộc...Cộc..Cộc Thưa cô em đến rồi -Tôi gõ cửa nói

-Vào đi-Giọng cô hiệu trưởng Hà vang lên từ bên trong

Tôi mở cửa bước vào phòng đây là lần thứ 2 sau khi tôi gặp cô lúc cuối cấp 2 .

-Em chào cô-Tôi lễ phép chào

-Em đến rồi à-Cô hiệu trưởng nhìn tôi mỉm cười

-Dạ cô gọi em lên đây làm gì ạ?-Tôi nhìn cô hỏi

-Em ngồi trước đi đã-Cô hiệu trưởng chỉ về phía ghế sofa . tôi bước đến ngồi Cô cũng từ bàn làm việc mà ra ngồi .

-Chắc em cũng biết trường chúng ta 4 năm không có hội trường hội học sinh đúng không?-Cô nhìn tôi ánh mắt nghiêm nghị hỏi

-Vâng bốn năm trước không có học sinh nào đạt điểm tối đa nên chọn Hội trường hội học sinh rất khó ạ-Tôi nhìn cô đáp

-Vậy chắc em cũng biets cô gọi em lên làm j đúng không?-Cô nhìn tôi , thờ dài

-Cô muốn em làm Hội trường hội học sinh?-Tôi hỏi

Cô gật đầu

-Vâng cô em sẽ làm đúng trách nhiệm của một hội trường hội học sinh-Tôi nói nở một nụ cười gian tà .

Hơ hơ cuối cùng Trần Gia Linh tôi cũng đã trở thành Hội trường hội học sinh , những tháng ngày địa ngục của học sinh trường Zodiac sắp đến rồi . Cứ chờ xem một khi trần Gia Linh tôi đã làm Hội trường thì thành tích học tập của học sinh sẽ tăng lên đáng kể luôn .

-Gia Linh-Cô gọi tôi

-Dạ cô muốn báo em cái j ạ?-Tôi dập tắt cái suy nghĩ của mình nhìn cô

-Cô muốn em sang trường Hoàng Gia một chuyến-Cô nói ánh mắt hơi ngượng ngùng

- không phải hai trường không được phép qua vạch phân cách hay sao?-Tôi ánh mắt khó hiểu nhìn cô hiệu trưởng

-Đích thân thầy hiệu trưởng bên đấy mời chúng ta sang , em không phải lo khi đi cùng cô -Cô nói nhìn tôi

- Nhưng mà ...-Tôi đang định nói thì bị cô cắt

-Không nhưng nhĩ gì hết đầu tuần sau chúng ta sẽ dsang trường bên đấy em chuẩn bị tốt nhẽ mà thời gian khai giảng cũng sắp bắt đầu rồi-Cô nói cắt lời tôi luôn

-Dạ thưa cô -Tôi nói cúi chào cô ra khỏi phòng

Trời ơi sang cái trường hoàng Gia ấy là tôi đã không muốn chút nào luôn ý chứ . Chi nghe là tôi đã phát chán !

Thời gian trôi qua nhanh thật vừa mới ra khỏi phòng cô hiệu trưởng mà đã bắt đầu khai giảng tôi vội vàng chạy ra

Phù may quá vẫ kịp Tôi tìm chỗ lớp 10A1 của trường rồi ngồi vào đó ánh mắt không cảm xúc nhìn mọi người .

"Woa nghe năm nay có người đạt điểm tuyệt đối vào trường nha"

"Hình như là con gái chẳng biết làm j mà giỏi thật đó"

"Chắc cũng xinh ha"

"nghe nói cô ấy từ ngoại ô về bề ngoài rất lạnh lùng"

"Lạnh lùng mới xứng đáng là ngọc nữ trường Zodiac chứ"

"Mà cô ấy là ai ?"

"Cô ai nhìn thấy cô ấy chưa?"...-Những tiếng bàn luận xôn xao về tôi nhưng họ không biết rằng tôi chính là người đạt điểm tuyệt đối và ngồi cùng với họ .

Chẳng hiểu ăn j mà bọn học sinh chậm phát triển thể cơ chứ ngồi ngay lù lù trước mặt mà không nhận ra tôi người đạt điểm cao nhất chứ !

"Sau đây xin mời em Trần Gia Linh là học sinh đạt điểm tối đa và sau này cũng sẽ trở thành Hội trường hội học sinh của trường lên phát biểu "-Giọng nói của cô hiệu trưởng vang lên. Tôi đứng dậy mọi ánh mắt bắt đầu đổ dồn về tôi cứ như tôi là người ngoài hành tinh không bằng . Tôi bước lên sân khấu với những ánh đèn của đám phóng viên vì trường tôi nổi tiếng nên phóng viên hay kéo đến

-Xin chào các bạn học sinh và thầy cô với tư cách là học sinh đạt điểm cao và là Hội trường hội học sinh mới đây , Em sẽ cố gắng hoàn thành trách nhiệm và sẽ đưa trường ta đạt điểm cao và giành được khu phố Rose .Trường Zodic chúng ta mãi mãi sẽ dẫn đầu không bao giờ thua xa cách trường khác"-Tôi tuyên bố đồng dục

- Gia Linh tại sao cô có thể đạt điểm tối đa vào trường Zodiac , ngôi trường này thì vào rất khó Cô có bí kíp nào có thể chia sẻ vs mọi người -Cái thằng WC đầu đất tự dưng hỏi

-Tôi Thật sự là không hề có bí kíp nào , chúng ta chỉ cần phân chia thời gian chơi và học hợp lí thì chúng ta có thể tiếp thu nhanh hơn -Tôi nói mà từ đầu lên mặt tôi lạnh như băng không nở một nụ cười

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Sự Thật Kinh Hoàng Về Bố Của Linh

-vậy bạn có thể chia sẻ lịch làm việc của bạn trong 1 ngày-WC nói -Các bạn thích xen vào cuộc sống người khác vậy sao?-Tôi cười hỏi

-Chúng tôi chỉ muốn bạn chia sẻ mà thôi-Wc lúng túng nói

-Lịch là tự các bạn sắp xếp các bạn phải sống đúng với khả năng cả mình đừng có mà lấy người khác ra mà tham khảo -Tôi nói rồi bước xuống chẳng hiểu tại sao tôi tự dưng vào cái trường có cái thằng WC như thế này cơ chứ

"Con bé này kiêu thật"

"Đúng vậy"

"Đề cao mình quá đi"-Mấy học sinh nữ nhìn tôi nói đều

Đề cao ? Kiêu ? Bọn chúng thật sự bị điên hết rồi . Ngày mai sau khi công bố nội quy trường thì đừng hòng toi nưong tay .

"Nè các bạn các bạn nói ai kiêu vậy?"-Một giọng nói vag lên

"Thì cái con nhò ngọc nữ đó"-Cô gái trả lời thẳng thắn

-Mấy người không được như người ta thì đừng có mà chê bai nhiều-Tôi nói lạnh lùng đi ra .

Kết thúc buổi khai giảng tôi chẳng muốn ở lại làm j liền đi ngay đến tiệm làm thêm

-Ồ hôm nay em khai giảng cơ mà- Bảo Bảo nhìn tôi hỏi

-Không có j đâu em không muốn ngồi nghe- Tôi cười ngượng vào thay váy

-Bé Linh em bê cái này ra bàn số 6 nhé- Khánh vừa thấy tôi là bắt đầu sai coi tôi như con nít để hấn sai vậy

-Vâng -Tôi nói rồi bê đồ ra

-Mà nè em học trường Zodic đúng không?-Bảo Bảo hỏi

-Vâng có chuyện sao ạ?-Tôi nhìn Bảo Bảo hỏi

-Em có nhớ anh chàng lạnh lùng mà ngày đầu tiên em làm gọi em là hai lưng không?-Bảo Hy từ đầu nhảy ra xen vào

-Vâng là cái anh chàng lạnh lùng mà hôm đó em suýt bị hấn ta đâm chết đã vậy còn bị cái con nhỏ cạnh hấn ta tát nữa chứ- Tôi cảm hận nói

-Ồ vậy à vậy lần sau chú ý nha hấn là con nhà Nguyễn gia đó là khách thường đến đây nên quán ta mới có nhiều người đến đó- Bảo Bảo nói

-Nói luôn là tâm điểm chú ý đi- Hy bấu môi nói

-Mặc kệ anh ta chứ ă liên quan j đến em?-Tôi nhìn hỏi

-Thì em đối xử cho cần thận vào mà hôm đó nghe nói anh ta gọi em là hai lưng- Bảo Hy cười tươi nói

-Vâng 2 lưng chết người chắc ?-Tôi chán nản hỏi

-Không chết nhưng ...-Bảo Hy định nói nhưng lại thôi

-Anh ta là người đầu tư vào cửa hàng này nên các chị muốn em đối xử tốt vs anh ta chứ j - Tôi nhìn bảo Bảo nói

-Uk- Bảo Bảo gật đầu

-Sao lúc đầu không nói luôn đi còn bày đặt vòng vo- Bảo Hy nói

-Nghe nói cậu ấy học ở Trường Hoàng gia đây Linh- Bảo Hy mắt sáng nhìn tôi

-Kệ hấn taliên quan tới em -Tôi hỏi

-Em có biết cậu ấy học lớp nào?- Bảo Hy hỏi

-Nè mấy chị bị làm sao vậy , em mới đi khai giảng cơ quen ai đâu mà hấn sta thì kệ hấn ta liên quan j đến em?- Tôi hỏi tiếp

-Đứng là lạnh lùng mai sau em không lấy được ck mất- Bảo Bảo quạt

-hông lấy ck thì em vẫn sống mà - Tôi đáp thản nhiên

-Ồi em mà đi làm luật sư chắc giành thắng lợi là cái chắc- Bảo Bảo nói

-Vâng em biết chứ -Tôi đáp rồi đi làm .

Vậy là cái ngày của tôi kết thúc nhảm chán như vậy đây .

'Cạch "-Tôi mở khó bước vào nhà

Ồi chán quá đi mất chẳng có j hay ho để chơi cả , bụng thì đói mà tôi lại ngại nấu ăn .mà còn chưa tắm j nữa chứ .

Tôi một mình lê chân vào nhà tắm ngâm mình trong nước mà tôi ngủ quên nên suýt bị sặc nước .Ra khỏi phòng tắm

"Bạn có 1 tin nhắn mới"-Điện thoại hiện lên chữ

Tôi cầm máy lên mở tin nhắn ra

"Ra ngoài mở cửa mẹ đang đứng đợi con"-Tin nhắn mẹ tôi nhắn Bây giờ là 9 giờ tối rồi mà nhắn cái j cơ chứ . Tôi ra ngoài mở cửa quả nhiên mẹ đang đứng trước cửa nhà

"Con chào mẹ "-Tôi cúi đầu chào

"Tiểu Linh con , mẹ có chuyện muốn nói với con"-Mẹ tôi mặt có đôi chút khác thường

"Mẹ có bao giờ nói chuyện linh tinh đâu?"Tôi ngạc nhiên nhìn mẹ

Sao hôm nay tự dưng mẹ lại muốn nói chuyện với tôi cơ chứ hôm nay trời có sao đâu ta !

"Nếu về chuyện học tki không có j phải lo đâu "-Tôi xua tay nói với mẹ Nếu nói đến học thì mấy thứ tiếng Nhật Trung tôi gần như đã biết rồi. Tôi còn 1 bí mật nữa là tôi gòì dùng kiếm nha vì từ bé tôi đã được đi học kiếm thuật rồi ;). nhưng chỉ có mẹ tôi biết điều này và tôi đã bị mắng vì tôi là con gái không nên học kiếm .

"Mẹ có chuyện khác vào trong nhà nói chuyện"-Mẹ tôi đẩy tôi vào nhà

"Chuyện khác chuyện j cơ ạ?"-Tôi thắc mắc hỏi

"ngồi xuống đã "-mẹ tôi ngồi xuống cái ghế sofa tròn trong phòng ngủ tôi

"Vâng nhưng mẹ muốn nói chuyện j ạ"-Tôi ngồi xuống hỏi

"Linh, mẹ biết từ bé con đã luôn hỏi mẹ về bố "-Mẹ tôi nói mặt hơi buồn

"Vâng mẹ bảo là "bố đã mất rồi họ của con là họ của bố con không được hỏi bất cứ thứ gì nữa"-Tôi nói

"Bố con chưa chết "-Mẹ tôi nói

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Sự Bình Tĩnh Đến Lạ Thường

-Vậy ông ta vẫn còn sống à-Tôi điềm tĩnh nói. Mẹ tôi sau khi thấy thái độ tôi nét mặt đột nhiên khá khó coi.Thường tki khi nhắc đến baba đứa con nào cũng vui sướng còn tôi tki lại là 1 sự bình tĩnh không có j là vui sướng cả

-Thôi được ông ấy muốn gặp con-Mẹ tôi nói

-Ừa con tưởng bố con chết từ lâu mà con tưởng con không có bố chứ-Tôi nói vs mẹ

-Con ....-Mẹ tôi nhinfg tôi kinh ngạc không nói lên lời

-Gặp ông ta ? Hình như mẹ vs ông ta nghĩ quá xa rồi . Ông ta bỏ con 16 năm rồi bây giờ quay lại tìm muốn con gặp ông ta hình như là quá xa vời rồi -Tôi nói ánh mắt căm hận nhìn mẹ -Ông ta bỏ tôi 16 năm bây giờ bảo muốn gặp tôi rồi nhận tôi làm con hình nư chuyện đó là không thể . Vón dĩ tôi không thích một gia đình rắc rối vậy mà bây giờ hoàn cacnhr của tôi có khác j?

-Con đúng là đồ bất hiếu -Mẹ tôi nói tát một phát vào mặt tôi. 5 ngón tay in trên má tôi

-Mẹ đúng con là đồ bất hiếu con bất hiếu được chưa . Tại sao suốt 16 năm qua mỗi khi hỏi về ba mẹ luôn bảo con không có ba hoặc ba đã chết Rồi bây giờ cái từ ba con còn sống nói quá dễ dàng đúng không? Nếu gat con tki đứng có gat kiểu tke con không muốn . Mẹ biết từ hồi học cấp 1 tại sao con lại đi học kiếm chi vì đề bảo vệ bản thân khỏi đám bạn . Họ luôn trên con vì con không có ba Vậy mẹ có biết con nghĩ j lúc đó không . -Tôi hét lên với mẹ

-Mẹ....-Mẹ tôi không dám nói j

-Bây giờ cái câu bố con còn sống quá dễ dàng nếu gat hay nói thật tki mẹ nói dĩ?-Tôi giọng nhỏ lại nói với mẹ

-Mẹ nói thật-Mẹ tôi nói . Câu nói ấy như một nhát dao đâm vào tim tôi

-Ông ta còn sống , vậy sao mẹ tự dưng kể chuyện này cho con-Tôi hít 1 hơi lấy lại bình tĩnh

....-Đáp lại lời tôi là 1 sự im lặng

-Mẹ -Tôi hét lên

-Nếu một ngày con và mẹ khong bao giờ gặp nhau nữa con sẽ ....-Mẹ tôi giọng chua xót nói

-Con sẽ ở bên cạnh mẹ mãi mãi nơi nào có mẹ con sẽ ở đó . Mẹ hỏi con vì ông ta muốn con về nhà ông ta ờ-Tôi nhìn mẹ hỏi

Mẹ tôi chỉ gât đầu nhẹ

-Con sẽ đi gặp ông ta nhưng sẽ không bao giờ sống cùng ông ta-Tôi tuyên bố rõ ràng

-Cái này mẹ không biết -Mẹ tôi ns nhỏ

-Bao giờ gặp ạ-Tôi nói

-thứ 7 tuần này-Mẹ tôi nói

-Cũng muộn rồi mẹ nên về đi ạ-Tôi nói rồi lấy một cái áo khoác ,khoác cho mẹ

-Uk mẹ về đây-Mẹ tôi nói ra về . Sau khi tiễn mẹ tôi ra về thì cái bụng đang chống đỡ dữ dội vừa lấy của tôi cũng chẳng muốn ăn .

Có thể do tôi hiền quá không? hay sự lạnh lùng của tôi còn chưa đủ ? Tôi phải lm sao bây giờ , cái gia đình mà tôi mong muốn hồi bé đã tan biến ngay vừa lúc này mọi thứ sẽ khong còn như trong mơ nữa .

Gá như tôi không sống trên đời này nữa có phải tốt hơn không ! Mẹ tôi sinh ra tôi lm j cơ chứ 1 Tôi không muốn sống trên đời một chút nào cả .

Mãi mẽ với suy nghĩ của mình kiens tôi đau đầu và thiếp đi lúc nào khong biết

6h30 tôi ra khỏi nhà với chiếc ván trượt khuôn mặt tôi vì chuyện hôm qua nên không còn nụ cười già vờ như mọi ngày mà là khuôn mặt lạnh như Băng . Tôi không còn tâm trí nầu ăn nên ra ngoài mua đồ ăn còn trưa đến căng tin trường ăn là được .

Tôi lướt ván đến trường trong sự nhảm chán . Đi hết con phố Rose tôi súyt bị ngã vì khong chú ý .Thiệt là sao tôi có thèm lo lắng đến vậy cơ chứ có mỗi trượt ván mà cũng suýt bị ngã .

Đến trường hình như trường đã tập trung rất nhiều học sinh tôi đến bảng thông báo rút ra một tờ giấy rồi dán lên (cái này tí nữa các bn sẽ biết, cái này mà được áp dụng vào trường các bạn 100% học sinh ngoan luôn)

Tôi đi về phòng chủ tịch Hội học sinh lúc này đội tuần thủ nội quy và phổ hội học sinh cũng đã có mặt ở đây

-Em sao vậy?-Chị phó hội h/s nhìn tôi hỏi

-Em không sao-Mặt tôi không một chút biểu cảm đáp

-Chúng ta thông báo đưoch rồi đó-Đội trưởng đội tuần thủ nội quy nói

-Vâng các chúng ta đi-Tôi nói đi theo chị Phó hội h/s mỉm cười lên phòng phát thanh.

-Chúng ta phải thông báo trước đã , còn Mi Lan cậu lên sân khấu chuẩn bị đồ nha-Chị phó hội học sinh nhìn chị tổng chỉ huy đội tuần thủ nội quy nói

-Ok-Mi Lan nói rồi bước đi đằng sau là hơn 16 người đi theo.

-Nào chúng ta vào thôi-Phó hội học sinh nói mở cửa kéo tôi vào

-Chị nói đi-Tôi ngồi xuống chiếc ghế đeo tai nghe vào nói

-Uk -Phó hội h/s mỉm cười nhìn tôi rồi cầm lấy mic nói- Tôi là Phó Hội học sinh, yêu cầu tất cả các bạn học sinh 2 phút nữa có mặt đầy đủ tại sân trường-

2 phút sau tôi đi ra khỏi phòng phát thanh cùng chị phó hội h/s

sân trường chỉ lúc đó học sinh Òi trời lại khiến tôi đau đầu lên hay sao .Tôi lên sân khấu lấy mic nói - Các bạn học sinh tôi là Hội trưởng hội học sinh yêu cầu sau 2 phút bạn nào không tập chung tại sân trường thì tôi đây có buổi live của ca sĩ nổi tiếng ở trường ta các bạn sẽ không được tham dự-Tôi nói lạnh lùng muốn học sinh ra nhanh thì phải siu dụng điểm yếu của mấy cô gái chứ :))Chưa đầy 2 phút sau học sinh chạy ra sắp thành các hàng đứng thẳng tắp , Đứng là kẻ có khác :)

-Trường chúng ta sau hơn 4 năm đã có Hội trưởng hội học sinh vì vậy theo ý kiến của hội trưởng trường chúng ta sẽ có nội quy mới được áp dụng vào giờ học-Phó hội học sinh nói giật một dây xuống cả chiếc nội quy to đang hiện ra

Chương 5: Nội Quy Mới Của Trường Zodic

Các bạn nào k hiểu từ "Hai lưmg" trong chương 2 thì ib vs mik vs nick f nha .Bây h vào tiếp chuyện nha

14 điều nội quy mới của trường Zodic :

Điều1 ; Phải vào trường trước khi cửa đóng

Điều2 ;Đi học muộn không chấp nhận bất kì lí do nào và cũng không cho trèo tường hay bắc thang vào trường

Điều3 ;Không được đi các phương tiện giao thông vào sân sẽ làm ảnh hưởng đến mọi người

Điều4 ;Không vẽ lên tường hay đồ sơn các thứ làm bẩn lên tường

Điều5 ;Không bẻ cành hái hoa bạn nào vi phạm mua 100 cây đến nộp

Điều6 ;Cấm yêu đương trong giờ học

Điều7 ;Cấm mang phấn son đến lớp nhất là vào căng tin

Điều8 ;Cấm dùng điện thoại trong giờ học

Điều9 ;Hạn chế dùng tối đa mấy tính trong các tiết học

Điều10 ;Không gửi thư trong lớp nếu bị thầy cô giáo phát hiện đình chỉ học 2 ngày

Điều11 ;Trong trường không đánh nhau các bạn nữ không nên đánh nhau sẽ làm giảm nhan sắc đi, không được cạy khóa mà đánh bé

Điều12 ;Sẽ huỷ bỏ các CLB không cần thiết

Điều13 ;Không được đọc truyện manga tiểu thuyết trong giờ học

Điều14 ;Trong giờ thi , kiểm tra trước khi vào phòng thi

Nếu ai phạm 3 điều sẽ bị quét trường 2 ngày

5 điều lên hồi lỗi và gọi bố mẹ đến gặp Hội trưởng Hội học sinh

7 điều quét trường 1 tháng

14 điều sẽ trở thành học sinh bị quản thúc , trở thành học sinh ưu tú được gắn tên trên phố Rose

-Hà loại bỏ mấy CLB là sao??-

-Tại sao lại trở thành học sinh ưu tú chứ-

-Không được mang điện thoại hay dùng điện thoại??-

-.....-Trời họ toàn hỏi những cái câu đơn giản mà người ta cũng phải biết chứ

-Nè gọi hội trưởng Hội học sinh ra đây ngay-Bên dưới có 1 tiếng nói to

-Sao tôi đây-Tôi từ một góc khuất đứng dậy đi đến bên cạnh chị Phó Hội học sinh

-À cái buổi live của ca sĩ nổi tiếng có thật không?-Cô gái vừa hét tự dưng giọng nhỏ nhẹ lại

-Thật . Bây giờ cả trường giải tán-Tôi cần mic trà lời rồi nhìn học sinh hô

Chị phó Hội học sinh và mấy người khác cũng đi về lớp tôi một mình đi đến phòng hội học sinh

-Ơc ...ơc-Ôi nói mới nhớ tôi qua chưa ăn sáng chưa ăn cái bụng đang biểu tình zừ đội TT

Tôi ngồi vào bàn lấy một cái hộp từ trong cặp , lấy mấy cái sandwich ăn ngon lành . nhưng trong lòng tôi vẫn lo sợ chuyện hôm qua .

Tại sao bây giờ f bố tôi mới xuất hiện? Tại sao mẹ tôi sinh tôi ra ? Ước j tôi không nên sống trong đời này !

Reng..reng.-Tiếng chuông vào lớp vang lên tôi nhét hộp vào trong túi rồi chạy lên lớp .

Đi qua lớp nào cũng ồn ào cả nhưng khi chỉ cần một người nhìn ra lớp thấy tôi là cả lớp lập tức im lặng ngay .

He he tốt lắm cứ như thế đi cô hiệu trưởng Hà thật may mắn đã giao quyền cho tôi . Cô bảo tôi làm Hội trưởng hội học sinh cũng vì cô không thể tài nào quản lí được học sinh bây giờ có tôi chỉ cần 1 hiệu lệnh là nghe luôn :)

Bước vào lớp học các bạn trong lớp đột nhiên không nói j ngồi ngay ngắn Tôi đi đến bàn bỏ cặp xuống bước lên bục giảng bạn nào cũng nhìn tôi ngạc nhiên vô cùng ánh mắt thắc mắc nhìn tôi

-Như các bạn đã biết mình là Trần Gia Linh -Hội trưởng hội học sinh tuy nội quy của mình hơi nghiêm khắc nhưng mình không bảo các bạn không được nói chuyện trong giờ mà có thể trao đổi bài học với các bạn từ tuần sau cách giáo dục của chúng ta sẽ thay đổi -Tôi nói nở một nụ cười bán nguyệt

-Thiệt sao??-

-Uk-Tôi mỉm cười gật đầu

--Đúng là ngọc nữ có khác -Mấy bạn năm nói nhỏ

Tôi không nói j bước thẳng về chỗ ngồi mở sách ra

-Chào các em -Thầy giáo đột nhiên mở cửa đi vào giọng vui vẻ ánh mắt vui sướng nhìn chúng tôi

-Chúng em chào thầy..-Các bạn trong lớp thấy thầy thì cứng họng luôn

-Uk choà các em thầy là Chu Thánh rất vui được gặp các em-Thầy cười híp mắt nhìn chúng tôi

-Thầy đẹp zai quá đi-

-Thầy Tahsnh đúng là đẹp trai luôn-Mấy đứa mê zai thì bàn tán ron rã

-Nào chúng ta sẽ bắt đầu làm quen và giới thiệu về nhau -Thầy Thánh nói nhìn mấy bạn nữ nháy mắt rồi giờ tay ra kí hiệu im lặng. Mấy bạn nữ đột nhiên im lặng luôn đúng là mê zai có khác mai sau anh nào yêu chắc mấy cô ấy thành cún luôn chắc :)

-Nào bắt đầu từ em-Thầy nói chỉ bắt đầu từ tổ 1 Tôi ngồi tổ 3 chắc lâu mới xong

-...Thứ thầy em là .....-Những lời giới thiệu vang lên bên tai tôi ngồi cạnh cửa sổ thẳng dãy bàn cửa thầy luôn .

-Thưa thầy em là Ngọc Vy Vy rất vui được gặp mọi người , tớ rất thích ca hát nè có cần tớ hát cho nghe không?-Một cô gái có mái tóc vàng óng buộc 2 bên trên đầu đeo chiếc nơ rất hồn nhiên vui tươi nhìn mọi người

-Haha cô bé ấy thật buồn cười-Cậu bạn ngồi bên tôi nói cười sặc sụa nhìn cô bé

-Cô bé ấy có j buồn cười?-Tôi nhìn cậu bạn cười sau khi nghe tôi nói đột nhiên "Rầm"-Cậu ta bị ngã vì ngồi dốt quá í mà

-Haha-Tôi lấy tay che miệng cười . Chắc đây là lần đầu tiên tôi cười thật lòng từ đầu tháng đến giờ

-Oa ịa Linh cười kìa-

-Nhìn cậu ấy cười xinh thiệt-

-Đúng là ngọc nữ có khác-

-Cậu ấy lâu lắm mới sthaays cười thì phải-Những lời khen về tôi vang lên

-Nào đứng lên-Tôi giờ tay trước mặt cậu bạn ngồi cạnh

-Uk-Cậu ấy cười nắm lấy tay tôi rồi đứng lên nhắc lại ghé rồi ngồi lại

-A ha hai cậu có tình cảm với nhau rồi nha-Cô gái tên là Ngọc Vy Vy nhảy ra đằng sau 2 chúng tôi nói

Trời ơi cái cô gái này đáng yêu nhưng sao baka đến vậy cơ chứ báỉ luôn

-Nè cậu nói linh tinh j vậy -Cậu bạn bên cạnh tôi hét lớn

-Nào Vy Vy em về chỗ chúng ta tiếp tục giới thiệu nào-Thầy nói vỗ vỗ tay . Vy Vy về chỗ ngồi

-Em tên là -Lại bắt đầu giới thiệu tiếp tôi ngồi nghe thuộc tên bạn cùng lớp

-Em là Nguyễn Khánh Nam , là hotboy khối 10 năm nay -Cậu bạn ngồi bên cạnh tôi giới thiệu cười tươi nhìn về phía mấy cô gái rồi nháy mắt

-Nào tiếp tục thôi Nam đnag trong giờ không được yêu đương j hết-Thầy nói nhìn mấy cô gái Nam ngồi xuống chán nản

-Em là Trần Gia Linh Mong mọi người giúp đỡ-Tôi đứng dậy giới thiệu

-Ồ em là ngọc nữ trường mình đây sao? Em đúng là lạnh lùng nha-Thầy nói nhìn tôi mỉm cười . Tôi ngồi xuống nhìn ra cửa sổ .

-Nè Linh cs phải cô làm việc ở quán bánh đúng không?-Khánh Nam vỗ vai tôi hỏi

-Uk sao cậu biết-Tôi vẫn nhìn ra ngoài hỏi

-Tôi đến đó cùng anh -Khánh Nam đáp

-Cậu là em trai của ai tôi đâu cần biết-Tôi đáp chán nản , cậu ta biết tôi thì kệ cậu ta chứ

-Thật ra thì cái hôm cậu bị tát ở đường đó là tôi ngồi ở ghế sau nhìn thấy hết rồi , hôm đó xin lỗi vì chị dâu tôi-Khánh Nam áy náy xin lỗi

-Ồ cũng chẳng có j đâu lỗi đúng là do tôi mà nhưng chị dâu của cậu quá xinh đến nỗi phần đánh lóp dầy đó-Tôi nói

-Nè sao cậu là con gái j mà 2 lưng thế hả?-Khánh Nam mặt gian nhìn tôi

-Muốn biết cái đó à ? -Tôi nhìn Khánh Nam muốn chơi tôi chắc- Vì tôi yếu không đủ chất được chưa-Tôi nhìn Khánh Nam đáp cậu ta cũng hòng luôn . Chắc cậu ta không ngờ tôi lại trả lời câu hỏi này của cậu ta

-Cậu hỏi đi-cậu ta nhìn tôi nói

- Cậu biết người tên là thiếu gia họ nguyên -Tôi hỏi

-Uk tôi biết-Nam đáp

-Vậy anh ta là cái người lạnh lùng -Tôi quay ra nhìn Nam hỏi

-uk anh ấy học ở Trường Hoàng Gia -khánh Nam đáp - Mà anh trai tôi cũng đạt điểm tối đa -

-Hà điểm tối đa-Tôi ngạc nhiên sao chuyện này tôi không hề biết là trường Hoàng Gia cũng có người thi bằng điểm tôi

-Cậu không biết sao ? Hôm qua chuyện này ai cũng biết trên báo cũng có -Khánh Nam nói

-Uk -Tôi lấy lại bình tĩnh đáp . Thôi dù j cậu ta bằng điểm có sao đâu còn hơn là thấp hơn điề cậu ta

-Cậu ít xem báo thật đó-Khánh Nam nói

-Uk tôi đi làm suốt có bao giờ đọc đâu-Tôi đáp rồi nằm xuống bàn

Giờ tan học cuối cùng cũng đã đến hôm nay tôi học chăm chú vừa để quên đi chuyện hôm qua nhưng cứ nghĩ đến à tôi có cảm giác lo sợ và bất an .Tôi lên ván trượt đi đến quán làm thêm .

Thế là một ngày tôi cứ trôi qua như vậy đấy không có j là vui vẻ cả .

Thời gian trôi rất nhanh cuối cùng cái ngày tôi ghét cay ghét đắng đã đến . Ngày tôi phải gặp ông ta không ai khác chính là bố tôi nhưng tôi chẳng dám nhận ông ta là bố

Tại quán cafe nổi tiếng :

Cô gái có mái tóc xanh lam nhạt , khuôn mặt không hề có một chút cảm xúc đôi mắt buồn cứ nhìn cuons sách trên tay . Cô gái ngồi cạnh cửa kính của quán mặc một bộ váy xoè màu trắng . Máu tóc được thả ra mái che mắt đi hàng lông mày đang nhú lại của cô gái

"Con đã đến rồi sao?"-Một người đàn ông tầm 49 tuổi đến chỗ bàn cô gái ngồi. Cô gái đó không ái khác chinsg là tôi

"Ông đến rồi sao?"-Tôi nói mắt vẫn nhìn vào quyển tiểu thuyết teen đang đọc

"Con thật giống ta"-Người đàn ông mỉm cười rồi ngồi xxuosng ghế đối diện cô gái

"Ông đến trễ 1 phút 39 giây"-tôi nói

"Con thật là giống mẹ"-Người đàn ông đó nói rồi mỉm cười với tôi

"Cảm ơn lời khen của ông"-Tôi nói nhàn nhạt

"Con không gọi ta là bố ?"-Người đàn ông nói

"Tôi nghĩ bố tôi chết trước khi ra đời rồi mà ông muốn gặp tôi có chuyện j nói đi Trần lão gia"-Tôi nói lạnh lùng nhìn ông ta

"Đúng là con gái cứng đầu , ta muốn đưa con về sống cùng "-Trần lão gia nói

"ara đúng là theo suy đoán của tôi. Trần lão gia không phải ông đã có 1 đứa con gái tên là Trần Bảo Nhi sao nghe nói cô ấy cũng xinh xắn nhưng chỉ tội lại không noan ngoãn thôi"-Tôi nói gấp quyển sách lại nhìn Trần lão gia

"Chắc con cũng biết rồi vì vậy ta muốn đón con về nhà ở cùng ta"- Trần lão gia nói

"Ở nhà cùng ông? Chẳng phải không cần tôi suốt 16 năm qua ông vẫn sống được sao cho đến tận hôm nay"-Tôi nói

"Ta muốn con về nhà cùng ta"-Trần lão gia quả quyết nói

"Ở cùng ? Thật là xa vời nhưng xin lỗi tôi không có bố suốt 16 năm qua và cũng không về nhà cùng ông đâu"-Tôi nói định đứng dậy

"Nếu con muốn đi thì cứ đi nhưng con sẽ không có nơi nào để đi đâu vì nếu con không theo ta về mẹ con sẽ bị đuổi việc nhà của con cũng không còn đâu"-Trần lão gia nói rồi nhìn phản ứng của tôi . Tôi đứng sững lại 5s hít một hơi thật sâu tôi lại ngồi xuống

'Ara ara Trần lão gia tôi không biết ông lại giỏi mưu mô đến vậy cơ chứ "-Tôi nói

"Cảm ơn con . Con nên về nhà cùng ta đi ""-Trần lão gia nói

"Nhưng trước khi đi tôi có chuyện muốn hỏi ông, sao mẹ tôi và ông có quan hệ j ?"-Tôi cúi đầu hỏi

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

"Con muốn hỏi chuyện về ba và mẹ sao ? nhưng chuyện này không được "-Trần lão gia thờ dài nói với tôi"Vậy thì thôi tôi cũng chẳng ép ông nhưng nếu chưa biết sự thật thì tôi sẽ không báo gì về nhà ông dù ông có phá nhà hay mẹ tôi bị đuổi việc tôi cũng không bước vào Trần gia"-Tôi nói rồi quay ra phía cửa đã có mấy người mặc đồ đen tiến gần .

"Cạch"-Chân tôi giẫm lên cái ván trượt .

A ha quên mất tôi đi đến đây bằng ván trwotj mà tôi đang ngồi gần cửa sổ cái cửa sổ to gần bằng bức tường chỉ cần phá cửa kính r alaf được thôi kệ học kiểm thuật rồi chỉ có phá kính mà không được thì quá tầm thường.

Tôi đẩy cái ghế ra tay nhấc chiếc ván trượt

"Choang choang"-Tôi chồm ván trượt nhảy qua cửa sổ cái kính vỡ tan tành .Đặt chân lên ván trượt cứ tiếng về phía trước .Tôi giẫm chân thật mạnh để cái tực được giải toả người tôi đang tức điên lên 1 là vì chuyện của Trần lão và mẹ tôi chuyện thứ 2 là cái thằng ngồi cạnh giám lửa tôi là có người ở trường hoàng Gia thì đồ bằng điểm tôi vào trường.

Grừ .thằng Khánh Nam chó chết dám lừa tôi tôi giẫm chân thật mạnh cứ tiếng về phía trước . Tôi ngoảnh đầu lại mấy xe ô tô đuổi theo tôi Bây giờ tôi còn không biết tôi ở đâu cứ phóng đại đi tí nữa mò đường về .

"Á tránh ra ngay "-Tôi nhìn phía trước đó là Ngọc Vy Vy bạn trong lớp tôi cô gái đó đang đi ra giữa đường

"Gia Linh cậu ..."-Vy Vy chưa kịp nhìn tôi đã đâm thẳng vào nhò ta .

Chết tiệt cái con nhò này muốn chết hay sao mà không tránh ra tôi có đứng dậy nhưng chân tôi bị xước không đứng lên được. Bọn người của trần lão gia đã gần đến chỗ tôi tôi đang nằm trên người nhò Vy

"Cậu không sao?"- Tôi cố gắng gượng dậy nhìn nhò ta

"Uk nhưng tay cậu chảy máu "-Nhò ta chỉ tay tôi nói

"Xong rồi thì đưa cho tôi cái ván dưới chân cậu mau lên"-Tôi lạnh lùng nhìn nhò ta

"Nhưng..."-Nhò ta đang định nói bị tôi gạt lên

"Không nhưng nhị j nữa cậu cái tôi sẽ phạt cậu đó"-Tôi nói xong nhò ta vẫn ngồi trên ván trượt của tôi

"Cái con nhò này sao ngốc thế có đưa cho tôi không?"-Tôi lạnh lùng nhìn nhò

"Uk nhưng tay cậu"-Nhò ta lấy chiếc ván đưa cho tôi . Tôi gạt vội

"Nhưng tay cậu"-Nhò ta định nói nùm tôi đã dẫm lên ván trượt đi

"Á"-Bánh ván trượt vừa mới lăn tôi đã ngã vì bị xước chân với lại chỗ xước rất đau lại còn chảy máu rất nhiều nữa nên tôi mất thăng bằng

"Gia linh"-Vy Vy chạy đến bên tôi đỡ ra đám người đen cũng tiến lại gần

"Cậu tránh ra"-Tôi gạt tay Vy đang xem chân cho tôi

"Nhưng nếu bây giờ cậu chạy có thể vết thương sẽ đau hơn đó"-Vy vy nói nhất quyết không tha

Con nhò này sao bám zai như đĩa vậy chứ tránh ra dùm tôi

"Xin lỗi cô nên về để chúng tôi đưa cô ấy đi"-Một người đàn ông mặc vest đen là người của Trần lão gia đến vỗ vai Vy Vy nói

"Vậy ông là .."-Vy Vy chưa kịp đoán ra

"Cậu đi về đi làm bài tập mai cậu không làm tôi sẽ phạt cậu quét sân trường"-Tôi nói nhìn Vy VY

"Nhưng "-Vy Vy đang định nói

"Cậu có đi không thì bảo "-Tôi bực bội nói nhỏ ta bắt đầu đứng dậy đi nhưng mắt vẫn nhìn tôi

"Cô nên về thì hơn"-Người đàn ông nói cúi xuống định bế tôi lên

"Không cần"-Tôi lạnh lùng đáp đứng dậy . Vết thương ở chân đau quá nhưng tôi vẫn phải kiên cường tôi không cần ông ta giúp

"Cô chảy máu chân nhiều không nên như vậy đâu!"-Người đàn ông nói bế tôi lên Tôi không chống tra vì biết chống trả lại cũng chẳng được j thà cứ để ông ta bế đi còn hơn .

Ông ta bế tôi lên xe rồi bắt mở cửa ghế lái phụ nói với Trần lão gia ở bên cạnh tôi

"Trần lão gia "-Người đàn ông nói

"Uk được rồi bây giờ đi về "-Trần lão gia nói

Tôi du đầu nhưng cổ chịu chỉ lặn lặn nhìn ra ngoài cửa . Tại sao chỉ tại cái nhỏ Vy VY đó mà tôi bị ngã mà không chốn được . Nhỏ ta đã huỷ hoại của tôi dù tôi chỉ còn chút hi vọng cuối cùng nhưng tại sao có chút tại sao lại gặp nhỏ ngu ngốc vào lúc đó ?. Chắc đâu là số của tôi , cái số buộc tôi phải làm một tiểu thư nhưng tôi rất ghét ghét tiểu thư

"Con chảy máu nhiều quá "-Trần lão gia nhìn tôi nói

"Không cần ông lo tôi tự biết làm thế nào"-Tôi lạnh lùng nói không thèm nhìn ông ta

"Con đã sống 1 mình bao nhiêu năm?"Trần lão gia ánh mắt khó hiểu nhìn tôi

"Tôi sống 2 năm rồi ông không cần phải lo"-Tôi nói

"Tại sao ta lại có một đứa con gái như con chứ "-Trần lão gia nói

"Vậy tôi cũng không ép ông nhận tôi làm con đâu vốn dĩ điều này không tồn tại từ 16 năm trước rồi"- Tôi nói

"Càng thế ta càng muốn đón con về"-Ông ta nói im cười .Toi không nói j

suốt quãng đường đi còn lại tôi không thèm noi chuyện lấy 1 câu . Ông ta đưa tôi về làm j? Tôi có phải là con gái ông ta đâu mà đưa tôi về làm j cơ chứ?

Một lúc lâu sau ,Chiếc xe đỗ vào một biệt thự lộng lẫy Tôi nhìn biệt thự , chẳng có j cả tôi sẽ phải sống ở đây sao ? Tôi chẳng muốn dù có hàng trăm cô gái ước mơ được làm công chúa lọ lem hay được như tôi nhưng tôi lại muốn mình chỉ làm một cô gái giới giang , làm ngọc nữ trường Zodiac thôi .

"Đền rồi con có xuống ddowcj không"-trần lão gia nhìn tôi hỏi

"Không cần tôi đi được"-Tôi nói mở cửa xe bước ra tuy chân có một chút đau xót nhưng tôi vẫn phải nhẫn nhịn .

"Chúng ta vào tiểu thư"-Người đàn ông mặc áo vest nói

"Ồ "-Tôi đáp đi theo sau người đàn ông

"Lão gia cô ấy không đi được nhiều"-Người đàn ông quay sang nói với Trần lão gia

"Đưa cô ấy lên phòng rồi băng bó"-Trần lão gia đáp . tôi chẳng phản kháng j cả cứ để người đàn ông đưa vào nhà rồi băng bó lại

"Tiểu thư đã xong"-Người đàn ông nói nhìn thấy mặt tôi không một chút cảm xúc j cả

"Uk cảm ơn ông"-Tôi nói cúi đầu

"Không cần cảm ơn tiểu thư"-Ngời đàn ông nói rồi bỏ đi

"đã băng bó xong rồi"-Trần lão gia nói

"Baba đã về"Một cô gái mái tóc vàng chạy xuống ông chặt cổ Trần lão gia

"Uk con gái ta đưa em con về"-Trần lão nói mỉm cười chỉ tay về phía tôi đang ngồi trên sofa

"Cô ta là chị con sao? Trông tâm thường quá"-Cô gái bâu mọi nhìn tôi

"Chào"-Tôi nói cúi đầu chào cô ta

"Từ giờ đây sẽ là em gái con Trần Bảo Nhi còn bảo nhi đây là chị con Trần Gia Linh"-Trần lão gia nói

"Nể cô là chị tôi thì tôi sẽ không nói j"-Bảo Nhi nói rồi nhìn tôi hơi gian ác-"Nhưng nếu muốn chiếm chỗ phần công ti của tôi thì đừng hòng"

"Cảm ơn nhưng cái tài sản đó tôi không cần"-Tôi đáp

"Vậy à"-Mắt cô ta ánh lên vẻ vui sướng

"Đồ ham tiền mê zai"-Tôi nói

"Nề cô bảo ai ham tiền mê zai hà ??!'-Bảo Nhi hét lên ánh mắt tức giận nhìn tôi

"Tôi bảo người nhưng không phải cô"-Tôi nói

"hử "Bảo Nhi không nói được j hăm hử

"Bảo Nhi con phải gọi bằng chị"-Trần lão gia nói

"Vâng"-Bảo Nhi trở vờ mặt đáng thương nhìn

"Hết việc rồi thì tôi xin về"-Tôi đáp đứng dậy

"Con về đâu? chẳng pải đây là nhà con ao?"-Trần lão gia nhưu này nhìn tôi

"Ara Tôi còn phải về lấy đồ mà cũng gần đến giờ rồi tôi không có thời gian ơ lại căn nhà này nữa"-Tôi nói bước đi ra khỏi cổng biệt thự

Sau khi ra tôi mở phone ra tìm vị trí của tôi . sặc bái phục ở đây cách chỗ tôi làm việc 2 km liền nếu muốn đi ra chỗ làm phải đi bộ khoảng 900m nữa cơ . Tôi cố gắng bước đi vừa cố quên đi chuyện vừa nãy vừa ngắm cảnh đẹp 2 bên đường .

Ở đây dòn đẹp thật ha 2 hàng cây bên đường che những ánh nắng chói chang những tia nắng len lỏi qua các khe lá chiếu qua mặt đất . Ưm phong cảnh thật tuyệt

"Nè cô "-Một giọng lạnh lùng đằng sau tôi

"J ?"-Tôi quay ra nhìn , đang hưởng thụ cảnh đẹp lại bị một thằng tâm thần phá hoại

"Aaa là Gia Linh cậu đến đây làm j?"-Khánh Nam chui từ xe ra cốc một phát đầu vào tôi

"Nguyễn Khánh Nam ngọc nữ Trần Gia Linh quyết sẽ xù cậu vì tội nói dối tôi cậu dám đùa tôi sao ? Trên đời này không ai có thể vowutj qua Trần Gia Linh nhá . Tôi đã đi kiểm tra số điểm đạt 2 trường rồi cậu dám cãi được không?"Tôi cầm hận nhìn Khánh Nam

"Hihi tôi chỉ đùa cậu chút thôi mà"-Khánh Nam cười nhìn tôi

"Đùa thì đùa nè tôi sẽ cho cậu quét giăng đường 1 tháng cầm kều ca cần nhằn cậu dms tôi sẽ cho thêm"-Tôi hất tóc chỉ thẳng mặt Khánh nam rồi bỏ đi . hấn ta dám lừa cô sao muốn chết chắc đừng bao giowfcoi thường cô

"Nè cô gái hai lung đó là ai?"Chàng trai lạnh lùng lên tiếng

"Là bạn em cái nhò làm ở tiệm bánh đó"-Khánh Nam nói

"Hai lung là cô gái đó"-Chàng trai lạnh lùng nói

"Vâng cô ta có hỏi về anh , em chỉ bảo anh là anh trai em thôi"-Khánh Nam đáp

"Cô gái đó đi đến đây làm j mà chân cô ta bị thương"-Chàng trai lạnh lùng nói

"Thôi nào chúng ta phải đi đến Trần gia đã tí nữa bàn sau "-Khánh Nam nói rồi vỗ vai chàng trai cười gian "anh sắp gặp được cô gái Bảo Nhi rồi đó"

"Cái nhò đó anh không thêm nếu muốn anh nhường em"-Chàng trai lạnh lùng nói rồi mở cửa bước vào xe Khánh Nam cười tùm tùm đi đằng sau chiếc xe phóng nhanh trên đường

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Tôi đi bộ được 30 phút rề qua 3 con ngõ thì hình như đường vẫn giữ nguyên . Trời oi sao mà lấm đường thế không biết, rõ ràng lúc này đã đi qua đây rồi sao bây giờ vẫn ở đây ! Biết thế vừa này gặp cái thằng Khánh Nam kìm con gần nhò nó dẫn về cho rồi mới tính số với nó . Sao mà mình ngu thế nhì lúc này làm như vậy có phải tội hơn không! Bây giờ quá muộnj rồi , con đi lạc tặn 30 phút rồi . Bây giờ phải làm sao ?"Mẹ ơ"-Tôi mãi mới nghĩ ra cách gọi điện cho mẹ để hỏi đường . Tay cầm điện thoại mà run bần bật vì sợ mẹ mắng cho một trận

"Sao vậy"-Mẹ tôi đầu dây bên kia đáp

"Con đi lạc đường ạ"-Tôi cố tỏ ra vui vẻ

"Lạc đường ?"-Mẹ tôi nghe xong chắc mặt tối sầm lại giọng lạnh nói vs tôi

"Vâng từ nhà Trần gia đi thẳng nhưng con đi bị lạc đường"-Tôi nói nhò

"À con chịu khó đi bộ nha , ở đó không có điểm xe buýt mà ván trượt của con đâu?"-Mẹ tôi hỏi

"Hihi lúc con trốn ván trượt đâm vào nhò thế là bị mấy người Trần gia bắt đi ván có cần đâu"-Tôi đáp vui vẻ

"Ôi cái con nhò này sao mẹ lại sinh ra con cơ chứ ? Nhiều lúc sao ngu vậy hà"-mẹ tôi nói

"Đấy không phải ngu mà là chân con bị thương và lại đi không được nhiều "- Tôi đáp

"Thôi được mẹ không cãi với con . Con quay lại nhà Trần gia mẹ sẽ đến đón "-Mẹ tôi nói

"Không"-Tôi đáp ngay chỉ nghe cái tên Trần gia là tôi sẽ không bao giờ đi đến đó nữa

"Vậy con chờ mẹ nhè , mẹ khác tìm con"-Mẹ tôi nói rồi cúp máy.

Tôi mở điện thoại định vị vị trí tôi đang đứng nó cách thành phố 4 km tôi mà đi bộ được là thần đó

"Nè "-Một giọng nói ngay đằng sau tôi

"What???"-Tôi bực mình quay đằng sau nói

"Nè cậu khó tính thật đấy , tôi chỉ báo sao cậu vẫn ở đây?"-Thằng Khánh Nam từ đâu chui ra

"Tôi bị lạc'-Tôi ngưng ngừng nói có lẽ đây là lần đầu tiên tôi nói với người khác là mình bị lạc

"Thế à hình như cậu có muốn tôi trở về nhà không"-Khánh Nam nói

"Có mà cậu nói ra ý định đi "-Tôi lờm cậu ta nói

"Hihi đúng là ngọc nữ thông minh thật tôi muốn cậu không bắt toi quét giăng đường nữa"-Khánh Nam nói

"Uk "-Tôi đáp dù j há cũng chỉ là tuyền tôi thôi mà nhưng điều quan trọng của tôi bây giờ là đi về còn phải đi làm thêm nữa.

"Lên đi"-Khánh Nam nói mở cửa xe ô tô đỗ ở cạnh cậu ta

"Uk cảm ơn"-Tôi đáp lên xe . Trong xe có một anh chàng lạnh lùng nữa đang ngồi ghế phụ

"Lại là cô, hai lung"-Anh ta nói lạnh

"Anh là cái anh chàng mà suýt đâm tôi"-Tôi nói

"Nè cô ngồi xích vào cho tôi"-Khánh Nam đẩy tôi xích vào trong

"Ờ"-Tôi đáp rồi quay sang hỏi Khánh Nam'Cậu đi đâu vậy?"

"à mà nhẽ ra tôi phải hỏi cậu mới đúng! cậu làm j mà đi vào đây ?ở đây toàn biệt thự bộ cậu có biệt thự sao nhẽ ra phải nói cho tôi biết chứ"-Khánh Nam nói

"Tôi mới lên thành phố có hơn 1 tuần bị lạc đường "-Tôi đáp kờm Khánh Nam

"Vậy à khổ thân quá mà cậu đi đâu ?"-Khánh Nam hỏi tôi đâu cô bỏ ra ngay"-Khánh Nam bị tôi câu cho

"Cho tôi về chỗ này"-Tôi đưa ch hần mẫu giấy ghi địa chỉ nhà của tôi cho

"Hoá ra là cô ở đây "-Khánh Nam nói

"Cậu vừa đi đâu vậy?"-Tôi hỏi lại

"Đi đến Trần gia , nhà đó định gả Bảo Nhi cho anh tôi ,mà nghe nói nhà ông ta có một cô con gái cả sắp được ông ta giới thiệu không lẽ là ...."-Khánh Nam đang định chỉ tôi thì bị tôi cốc một phát vào đầu

"Tôi bảo là đi lạc đồ đầu đất "-Tôi nói

"Cô có đúng là ngọc nữ không vậy ở lớp lạnh lùng đến vậy mà ở ngoài thì ác dữ"-Khánh Nam ôm đầu khóc

"Cảm ơn cậu đã khen, 4 năm cấp 2 tôi được gọi là đại tỷ đó"-Tôi nhìn hần mình cười

"4 năm ? đại tỷ có nói đùa à? người như cô mà là đại tỷ thì đánh được ai?"-Khánh Nam nghe xong cười sặc sụa

"Vậy cậu không tin rồi?"-Tôi nói cười vui vẻ

"À tôi đâu cô bỏ ra ngay"-Khánh Nam bị tôi câu cho (bây giờ mới biết thế nào là ác nha mà như thế này còn tầm thường lắm)

"Ok "-Tôi đáp bỏ tay hần ra trên tay hần bây giờ là 5 vết ngón tay tôi

"Cô có đúng là người không vậy?"-Khánh Nam gắt với tôi

"Tôi không là động vật thì từ lầy cậu nói chuyện với ai hà sao baka thế hà "-tôi nói

"Mà sao cô lại bị chảy máu chân vậy ?"-Khánh Nam nhìn chân tôi bằng bó hỏi

"À không có j chỉ là ngã khi đi làm thêm thôi"-Tôi đáp nói cho cậu ta sự thật thì chắc tôi không còn mặt mũi gặp cậu ta

"Mabushi kunai chinu sakura iroi kokoro hodo kete ....-tiếng chuông điện thoại vang lên

"a lô ai đấy ạ"-Tôi chưa xem số mà cứ thế là nghe

"Mẹ đây con đang ở đâu?"-Mẹ tôi nói

"Mẹ con đi cùng bạn về nhà mẹ không cần lo đâu !"-Tôi nói

"Uk được rồi con tôi nhớ về nhà Trần Gia nhé"-Mẹ tôi nói cúp máy luôn không cho tôi kịp phản ứng

tôi swsung người ngồi cầm điện thoại ." Đến nhà Trần gia" câu nói này cứ lần vắn trong đầu tôi nhưng tại sao tôi phải đến cơ chứ ? Tôi đã bảo tôi đi lấy đồ rồi vậy còn chuyện tôi đi làm thêm chưa nói với ông ta nhưng nếu ông ta biết chắc đi làm thêm tôi cũng không được .

"Hai lung"-Giọng nói lạnh lùng làm tôi tỉnh

"à sao vậy"-Tôi cắt điện thoại đáp

"cậu không sao chứ"-Khánh Nam hỏi tôi

"Mabushi kunai chinu sakura iroi kokoro hodo kete ....-Lại lần nữa tiếng điện thoại tôi vâng lên

"A lô"-Tôi nghe điện thoại giọng lạnh lùng

"Con đi đâu vậy ta đang ở nhà con"-Trần lão gia từ đầu dây bên kia nói

"Ông ông sao biết điện thoại tôi"-Tôi hỏi

"Haha chỉ là số điện thoại sao ta không biết cơ chứ!"-Trần lão gia cười lớn" Con về chưa nếu con ở trong nhà mà không mở cửa ta sẽ phá "

"Ông cứ ra khỏi nhà tôi , tôi đang về"-Tôi lạnh lùng đáp

"Vậy à con nhớ về nhanh "-Trần lão gia nói " có một vị khách đặc biệt nữa chờ con đó "

Tôi cúp máy , người tôi chắc bây giờ giảm huyết áp mất thôi . Tuần này là cái tuần dở khóc dở cười của tôi TT.

Một lúc lâu sau về đến nhà tôi

"Đỡ ở đây thôi"-Tôi nói với Khánh Nam , chiếc xe đang đỗ ở đầu con ngõ vào nhà tôi

"Ừa vào trong mới đến mà cậu định đi bộ chắc cái đó khong được đâu"-Khánh Nam nói

"Đừng vào các cậu lại làm rối chuyện của tôi"-Tôi nói

"Thôi được "-Khánh Nam nói ra hiệu cho bác tài dừng xe. Tôi mở cửa xe chạy thật nhanh vào trong về nhà dù chân đau nhưng điều quan trọng củ tôi bây giờ là cái nhà không bị sao và người khách bí ẩn ông ta muốn nói đến .

"Hộc....hộc"-Tôi thờ gập ngay đến khi về nhà

"Con chậm quá đấy người khách đó sắp đến rồi"-Trần lão gia nói

"Ông cứ ra"-Tôi hét lên

"Ta là bố con không nên hét vậy"-Trần lão gia nói rồi chỉ vào cửa nhà"Chúng ta vào sắp đồ và tiếp khách thôi"

"Tôi không có thời gian"-Tôi đang định lấy điện thoại

Ể điện thoại , điện thoại tôi để quên trên xe rồi . Ôi trời cái điện thoại của tôi mà thôi chắc ma cậu ta sẽ trả cho tôi thôi

"Vào thôi"-Tôi mở cửa nhà ra và nói

"Con phải nói vậy mới đúng chứ"-Trần lão gia nói . Tôi bước vào nhà tìm xem có cái ván trượt nào nữa không . Chết sắp đến giờ đi làm thêm rồi làm sao bây giờ

"Gia Linh cậu có nhà không?"-Tiếng nói của Khánh Nam ở ngoài

Ồi trời đã bão dừng có vào mà sao bây giờ lại vào cơ chứ

"Con có khách kìa"-Trần lão gia nhìn tới nói

"Không cần ông phải lo"-Tôi nói lạnh rồi ra mở cửa

"Gia Linh cậu quên điện thoại nè"-Khánh Nam to mồm nói

"Uk cảm ơn cậu về đi-Tôi đóng sập cửa lại khi Trần lão gia gần đến nơi

"Nè Trần lão gia ông bảo tôi đến đây sao?"-Bên ngoài một giọng nói lạnh lùng vang lên

Lại là ai nữa đây ? Hay là người khách bí ẩn đó hả ?

"ò cậu ấy đã đến rồi"-Trần lão gia nói rồi bước đến gần tôi .Tôi mở cửa

"Là anh?????????"-Sau khi mở cửa ra thì khuôn mặt chàng trai lạnh lùng xuất hiện trước mặt tôi

"Hai lưng sao cô ở đây?"-Anh chàng lạnh lùng nói

"Nguyễn thiếu gia cậu đã đến"-trần lão gia mỉm cười nói

Anh ta là guyễn thiếu gia ? À chuyện này Bảo Bảo đã nói cho tôi rồi thì phải bây giờ tôi đã nhớ ra nhưng sao anh ta luôn một câu gọi tôi là Hai lưng nhỉ ?

"Đây là ai?"-Nguyễn thiếu gia chỉ vào tôi hỏi

"Ồ , tôi mời cậu đến đầu bàn về hôn sự của cậu với con gái Bảo Nhi tôi và muốn giới thiệu cho cậu con gái cả của tôi sau khi thất lạc "-Trần lão gia mỉm cười nói

Thất lạc ? Tôi thất lạc ông ta nằm mơ chắc người có IQ cao như tôi mà thất lạc thì điên à ?

"Ra là vậy "-Nguyễn thiếu gia đáp

"Nào gia linh chúng ta mời khách vào nhà chứ"-Trần lão gia xoa đầu tôi nói

Hừ ông ta dám xoa đầu tôi chẳng qua có Nguyễn j đó ở đây nên tôi mới không nói lạnh lùng với ông ta

"anh vào đi"-Tôi cười nói mời anh ta vào phòng khách

"Cảm ơn"Nguyễn thiếu gia nói rồi bước vào

"Cn vào pha trà họ ta nhé"-Trần lão gia nói với tôi

"Vâng"-Tôi đáp lạnh rồi vào bếp

Hừ sao tôi khổ đến vậy cơ chứ thà tôi không có ba còn tốt hơn biết bao nhiêu . với hoàn cảnh này tôi chỉ muốn chết thà tôi giống như kỶ Quyên trong mối tình đầu của Bộ Cạp hay Tô Hữu Tuệ của Bí mật thành phố angel còn hơn.

"Trà đây "-Tôi nói bê trà ra bàn mời 2 người

"Cảm ơn"-Nguyễn thiếu gia nói

"Vậy xin phép mọi người tôi có việc đi trước"-Tôi nói cúi đầu định ra khỏi nhà nhưng

"Gia lnh chuyện hôn sự của em gái con , con là chị cũng cần phải xem xét chứ"-Trần lão gia nói

"Chuyện này .... Vâng "-Tôi định nói nhưng lại đáp Vâng

Tôi ngồi vào chỗ nghe cuộc trò chuyện

"Nguyễn thiếu gia chắc cậu cũng biết Bảo Nhi nhà tôi rất nghịch ngom đúng không?"-Trần lão gia nói

Nghịch ngom hình như là tham lam thiwf hơn cô ta lúc nào cũng chỉ biết về cổ phần công ti thôi. Chắc mẹ cô ta không khác j cô ta mắt tuy nhìn cô ta dễ thương thật nhưng lòng ác đến vậy .

"đúng vậy ông muốn tôi đính hôn với cô ta?"-Nguyễn thiếu gia nói

"Đúng vậy "-Trần lão gia gật đầu rồi nhìn tôi"Gia Linh chuyện này con có ý kiến j không?"

"Chỉ là đính hôn thôi mà , con cũng không có phản kháng j nếu người đó không phải là con . Nếu 2 người xong rồi thì con xin phép"-Tôi nói nở nụ cười hình bán nguyệt đi ra khỏi nhà .

Nụ cười dập tắt ngay khi tôi bước ra khỏi nhà . Đính hôn? vậy thì con bé Bảo Nhi kia đính hôn càng tốt tôi sẽ không bị tranh chấp cái j cả. Tôi đi bộ đến chỗ làm việc

"Gia Linh em đến rồi"-Bảo Bảo chạy ra nói

"Vâng mà chị quản lí đâu ạ?"-Tôi hỏi

"Uk em muốn báo cái j ?"-Bảo Bảo hỏi

"À thì em muốn đòi giờ làm ngày mai em có thể làm từ 6 giờ tối đến 10 giờ được không?"-Tôi hỏi

"Ok luôn bé Linh nhưng bây giờ em đi làm việc đi"-Khánh lại nói anh ta đưa tôi ngay mấy cốc nước

"Vâng "-Tôi đáp rồi bắt đầu phục vụ .

Ca của tôi từ 5 giờ đến 9 giờ nên đến 9 giờ tôi về

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Về đến nhà chân tôi mỏi như một là vì bị xước ở chân hai là ít đi bộ nên chân đau . Tôi lười thế đấy vì chuyển gia lúc nào cũng cầm cái ván trượt nên có bao giờ đi bộ . Cho tôi đi bộ cứ như đi 1 năm trời / km không bằng""Huhu mama ơi cái chân con đau quá đi?"-Tôi than

"nè Gia Linh cô không bị sao?"-Một giọng nói vang lên đằng sau tôi

"Cậu tới đây làm j mà sao cậu vào nhà được"- Tôi quay ra grừm grừm Khánh nam tại sao hần vào được nhà tôi?

"Tki tôi thấy cửa mở nên vào"-Khánh Nam nói

Ồ quên tôi chưa đóng cửa lúc đi vào . Vừa mới về tôi đã ngồi lên ghế xoa xoa cái chân còn chưa lo cái cửa .

"Cậu tới đây làm chi?"-Tôi hỏi

"Thì hôm nay tôi trả cái điện thoại cho cậu tự đừng cậu đóng sập cửa lại tôi lo cậu làm sao "-Khánh Nam nói

"Tôi không khiến cậu lo"-Tôi nói

"Vậy à vậy bé Linh ngủ ngon tôi chỉ đến thăm bé , bé không sao tôi về đây"-Khánh Nam nói chọc tôi

"Cậu cứ ngay"-Tôi đứng lên ghế cầm cái gối ném vào mặt hần . Cái gối lao nhanh về phía Khánh Nam

"Bé Linh bé dùng sức yếu quá"-Khánh Nam nói cái gối chuẩn bị đập chúng mặt hần sta đã giữ trên tay

"Cậu dám gọi tôi là bé "-Tôi mặt tức giận nhìn Khánh Nam

"Bé Linh ở lớp lạnh lùng lắm mà sao ở nhà đánh đá thế?"-Khánh Nam nói về mặt như buồn nhìn tôi

Hừ hần giám nói thế phải để cho hần xem Trần Gia Linh tôi như thế nào rồi

"Khánh Nam cậu dám nói j"-Tôi mặt sầm lại nhìn hần

"Bé Linh chân bé đang bị đau đấy đừng có mà cứ động mạnh mà đồ nhà bé đấy?"-Khánh Nam nói mắt nhìn xung quanh phòng khách

"Hà ??? Đồ tôi ở đây chứ ở đâu!"-Tôi sực tỉnh nhìn xung quanh căn phòng

Ông ta chính là ông ta sao dám mang đồ tôi tự tiện như thế cơ chứ . Tôi đã nói đồ dăng rồi mà sao ông ta dám !

"Bụp"-Bức tường của tôi đâm vào vì tôi quá tức giận nên cái tường có lẽ bị chịu tổn thương một chút

"Gia Linh cậu không sao chứ?"-Khánh Nam nhìn mặt tôi tối sả người toát ra hần khí liền hỏi

"Cậu đi bằng cái j đến ?"-Tôi bỏ tay vừa đâm vào tường xuống rồi hỏi

"Đi xe cậu muốn đi đâu tôi có thể chở"-Khánh Nam nói

"Vậy cậu chờ tôi đến nhà Trần gia cầm hỏi nhiều"-Tôi nói lạnh lùng

"Uk đi "-Khánh Nam nói đi ra Tôi đi theo sau đóng cửa nhà lại

(Tôi cái cửa quá khi Linh tức giận chắc cái cửa bị thương mất)

Ngồi trong xe tôi khong nói một lời mắt nhắm nghiền lại không muốn mở ra . Tôi đang bực mình nhưng phải kiềm chế lại vì tôi mà tức lên ý định trả thù sẽ đến tôi phải cố gắng kiềm chế lại bản thân mình .

'ăn đi"-Khánh Nam đưa bánh trước mặt tôi

"không cần"-Tôi đáp lạnh

"Cậu đi làm từ 5 đến 9 giờ chưa ăn nên ăn đi không sẽ ốm đấy"-Khánh Nam nói

"Không ăn"-Tôi đáp

"Cậu có ăn không hay để tôi bón cho ăn"-Khánh Nam nói

"Không cần , tôi không muốn ăn"-Tôi nói

"Cậu ăn đi "-Khánh Nam nói

"Tôi đã bảo tôi khong ăn"-Tôi hét lên

"Cô hay thật đấy cô muốn từ chối chắc"-Khánh Nam mặt sầm lại . Tuy tôi hơi sợ nhưng vẫn có thể bình tĩnh được .

"Vậy tôi sẽ phải dùng cách này"-Khánh Nam nói mặt nở nụ cười gian tà nhìn tôi

Oái nhìn hần như quý không bằng , han định làm j tôi đây ? Ồi tôi chưa muốn chết hôm nay cầu Chúa con không bị làm sao

"Cô ăn không"-Khánh Nam hỏi 1 lần nữa

"Không"-Tôi đáp đã nói mấy lần rồi sao hần ta cứ hỏi vậy chứ

"Đừng xe "Khánh Nam nói với bác tài rồi quay ra tôi ""Cô xuống đi"

"Cậu thật quá đáng ha chỉ vì tôi không ăn mà cậu đến thế sao với cả đoạn đường này..."-Tôi nói nhìn xung quanh con đường khoong có thêm bóng xe nào nữa nhìn như địa ngục trần gian không bằng

"Phát hiện mới ngọc nữ Trần Gia linh sợ ma nha"-Khánh Nam cười đều tôi

"Mặc...mặc kệ tôi, tôi ăn cậu đi tiếp đi?"-Tôi nói

"Vậy à đúng là cô thông minh thật"-Khánh nam nói đưa tôi bánh

"Hơ hơ tôi biết từ bé tôi thông minh bấy giờ cậu khen muộn rồi"-Tôi đáp cầm bánh ăn

"Đây là quả som thì có , nếu bây giờ tôi nói Trần Gia Linh mà sợ ma thì sao đấy?"-Khánh nam nói

"Cậu nói thoải mái "-Tôi đáp hần ta không hành động nhanh thế được đâu

"Uk vậy à tôi đã ghi âm lại rồi "-Khánh Nam nói hươ cái máy ghi âm từ trong túi áo ra .

Huhu sao tôi lại suy đoán sai thế cơ chứ tôi còn nghĩ hần không cầm cơ Huhu

"Mà cậu đến Trần gia làm j ?"-Khánh nam tự dưng hỏi tôi

"Có việc"-Tôi đáp lạnh

"À nghe anh tôi nói Trần Gia có cô con gái 16 tuổi bị thất lạc mới tìm được đây sắp tới có buổi tiệc tổ chức cho cô ấy . Chẳng lẽ cô ấy là cô"-Khánh Nam chỉ vào mặt tôi hỏi

"Năm mơ hảo huyền qua tôi sao có thể chứ mà thân phận của tôi cậu đường nói với ai được không"-Tôi nói với Khánh nam

"được thôi bé Linh"Khánh nam xoa đầu tôi nói hần ta lại bắt đầu trêu tôi

"Ừm"-Tôi nói rồi quay sang cười với hần"Nhưng ít nhất cậu cũng phải đi nhanh đến Trần gia cho tôi"

"Ồ sắp để rồi"-Khánh nam nói rồi quay ra cửa nhìn

10 phút sau đến nơi . tôi cảm on Khánh Nam rồi xuống xe chờ xe hần đi mất rồi mới bắt đầu đi đến Trần gia nhán chuông

"Kính coong....Kính coong....Kính coong"-Tôi ấn chuông chiếc chuông vang lên

"tiểu thư cô chờ một tí"-giọng một cô gái hầu vang lên

"Tôi không phải là tiểu thư "- Tôi nói lạnh

chiếc cổng mở ra tôi đi thẳng theo con đường dài sỏi hai bên đường vào trong biệt thự.

"tiểu thư cô đã về"-Cô gái hầu cúi đầu chào tôiôi không phải tiểu thư đừng nói những điều không phải sự thật như vậy"-Tôi quay sang nói với cô hầu gái , cô ta mặt bắt đầu tái lại khi nhìn tôi

"Vâng "-cô ta đáp rồi cúi đầu bỏ đi

Tôi đi thẳng vào trong tiếp

Ngôi biệt thự nào to nhưng tôi là ngọc nữ đôi nào lại không tìm được phòng khách cơ chứ. Hơ hơ đúng là tôi chỉ số IQ rất cao đi một lần mà tìm được phòng khách dễ dàng .

"Con đã đến"-Trần lão gia từ đầu bước tới nở nụ cười nhìn tôi

"Tôi đến rồi đồ tôi đâu?"-Tôi hỏi

"Nào con gái ta đang nói chuyện với Nguyễn thiếu gia con có muốn nói chuyện cùng"-Trần lão nói rồi dắt tôi tới cạnh sofa

"Chào anh"-Tôi cố nở nụ cười chào Nguyễn thiếu gia rồi mặt lạnh nhìn Trần lão gia "Ông nói chuyện với Nguyễn thiếu gia nhanh đi tôi có chuyện muốn nói"

"Nguyễn thiếu gia , cậu cũng nhớ đây là con gái cả của tôi ?"-Trần lão gia nhìn Nguyễn thiếu gia nói

"Nhớ "-Nguyễn thiếu gia đáp

"À đúng rồi Gia Linh ta đang muốn chuẩn bị về lễ đính hôn cho em gái con, ta nghĩ với người chị như con cũng có thể sắp xếp chứ"-Trần lão gia nói mỉm cười với tôi

"Đúng vậy con làm chị gái cũng nên quan tâm đến em hơn"-Trần phu nhân ngồi trên ghế sofa cạnh cái con nhỏ Bảo Nhi tôi liếc mắt nhìn vừa nhìn thấy mặt là tôi phát chán

"Ừm được thôi- Tôi nghĩ ra một trò chơi thú vị. Muốn tôi chuẩn bị cùng à haha cô gái ấy có phúc đức lắm đấy

Tôi thay đổi một phút từ lạnh lùng chuyển sang đáng yêu đứng lo kinh nghiệm hơn 12 năm giả nai của tôi đó

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Thay đổi một phút từ lạnh lùng sang hiền dịu (tính cách này ít người có nha , những ai giả nai giỏi phải thấy tự hào vì mình biết giả nai còn bọn kia tki không biết nha)Tôi ngồi xuống nhìn xem mấy giờ rồi

Ặc má ơi 10 giờ 15 phút tôi rồi xem ra tới nay tôi phải cày đêm khá nhiều đây nhưng trước hết phải chứng tỏ khả năng Giả nai của tôi trước đã

"Lễ đính hôn sẽ được tổ chức vào tháng sau con thấy sao?"-Trần phu nhân nhìn tôi mỉm cười nói

"Vâng được thôi nhưng nếu chúng ta không gấp thì lễ đính hôn có thể tổ chức vào 2 tháng sau"-Tôi mỉm cười nói rồi nhìn Nguyễn thiếu gia"Nguyễn thiếu gia bây giờ cũng đã 10 giờ rồi có lẽ thiếu gia cũng nên về nhà"

"Đúng vậy bây giờ cũng đã 10 giờ rồi "-Bảo Nhi nghe xong nói chen vào mặt thì hớn hờ

"Bảo Nhi con cư xử cho đúng vào"-Trần phu nhân nói

"Đúng vậy bây giờ cũng muộn rồi nhưng tôi không mang xe"-Nguyễn thiếu gia lạnh lùng nhìn Trần lão gia

"Nguyễn thiếu gia nếu cậu không mang xe cậu chúng tôi sẽ cho mượn xe hay cậu có thể ở lại đây được không?"-Trần phu hân nói

"Tôi ở lại đây"-Nguyễn thiếu gia đáp lạnh lùng

"Vậy tôi sẽ cho người hầu chuẩn bị phòng"-trần phu nhân nói rồi gọi người hầu chuẩn bị phòng

"Ba con muốn nói chuyện riêng với ba"-Tôi quay sang nói với Trần thiếu gia

"Uk chúng ta vào phòng cửa ta nói chuyện"-Trần lão nói đứng dậy đi về phía phòng làm việc còn tôi đi theo sau người tã ra hần khi đáng sợ

Ở trong phòng làm việc

"Tôi đã nói rõ với ông rồi nếu ông không nói sự thật thì tôi sẽ không bước chân đến cái nhà này nữa "-Tôi nói tức giận nhìn ông ta

"Con cũng thật cứng đầu dù sáng nay mới gặp con nhưng ít ra ta không thể đầu con mọi chuyện nữa "-Trần lão nói

"Dù ông không nói thì tôi cũng sẽ tìm ra"- Tôi nói

"Thôi được ta sẽ nói cho con biết"-Trần lão nói rồi kể về quan hệ giữa mẹ tôi và ông ta

"16 năm trước , ta và mẹ con yêu nhau sau đó một ngày ta bảo với cô ấy rằng ta phải đi du học ta muốn cô ấy chờ ta nhưng sau khi đi du học về ta nghe nói cô ấy có con , ta bắt đầu tìm mẹ con huy động và tìm rất nhiều thám tử đến tìm nhưng 4 năm sau tung tích về mẹ con không có vì vậy ta đã quên đi mẹ con và kết hôn với mẹ của Bảo Nhi . ít lâu sau, ngày ta tìm thấy mẹ con ta đã hỏi mẹ con về đứa bé và biết mẹ con sống như thế nào nhưng mẹ con nhất quyết không cho ta biết và rồi đến mỗi đây ta mới biết con chính là con gái ta "-Trần lão gia nói

"Vậy à"-Tôi nói nhưng thực chất tôi không bao giờ tin tôi đã ghi âm trong máy điện thoại bao giờ tôi sẽ hỏi mẹ xem có đúng không và nếu không đúng thì tôi sẽ không bao giờ để yên cho ông ta đâu

"Ta đã kể cho cn vậy bây giờ con sẽ sống trong nhà Trần gia và là một thành viên của gia đình"-Trần lão gia nói

"Vậy phòng tôi?"-tôi hỏi

"Ta sẽ bảo người đưa con lên , đồ của con họ đã sắp hết rồi"-trần lão gia nói nở nụ cười nhìn tôi

"Vâng cảm ơn"-Tôi đáp

"Con vẫn không gọi ta là bố sao?"-Trần lão gia mắt khó hiểu nhìn tôi

"Không thể"-Tôi đáp

"Thôi được mới gặp con sao con có thể gọi nhanh như vậy chứ"-Trần lão gia đáp

Tôi mở cửa phòng bước ra nhờ một chị dắt lên phòng

"Tiểu thư đây là chỗ ở của cô"-Chị người hầu nói mở cửa phòng cho tôi

Căn phòng này đẹp thật đấy đủ tiện nghi nhưng vấn đề tôi không hề thích phòng rộng từ bé đến giờ vì từ bé tôi sợ ma (cái này mà nhiều người biết thì chết nè).Nhưng đã sống ở đây thì tôi cũng phải cố gắng chấp nhận tại tôi mạnh mẽ mà là bao giờ ông ta kể thì tôi sẽ ở đây mà .

"Vâng cảm ơn chị "-Tôi đáp rồi bước vào căn phòng

"Tiểu thư không cần phải thế đâu"-Chị người hầu nói

"Vâng chị có thể làm cho em một ít bánh với lấy sữa hộ em được không?-tôi nói

"Vâng thưa tiểu thư"-Chị người hầu nói rồi đi xuống tầng

Tôi thờ dãi một tiếng rồi đóng cửa phòng lại . ăn phòng này thật đẹp . Căn phòngrất rộng , tường có màu tím nhạt ,ở giữa phòng có cả một bộ sofa màu trắng đơn giản . Chiếc giường tròn trái ga màu tím nhạt ở cạnh bộ bàn ghế cạnh giường là bàn trang điểm và bàn học .

Ồi chết nói đến bàn học mới nhớ tôi còn đóng tài liệu cần xem và bài tập nữa chứ. Thấy trên bàn có sách vở đã sắp gọn gàng

Tôi chẳng quan tâm căn phòng nữa cứ thế là ngồi vào bàn học mà làm bài tập

Bây giờ trong đầu tôi chỉ còn chữ học , học và học . Mới đi học nên bài tập rất ít nên tôi làm rất nhanh nhưng cứ nhìn tài liệu chất đống trên bàn tôi phát sợ luôn

Aiza đau tay quá đi , tôi bỏ bút xuống sau khi làm xong bài tập rồi bps tay cho đỡ mỏi . Cặp tôi ở dưới bàn học tôi lôi cặp lên lấy một tập tài liệu về đơn xin thành lập các CLB và nhìn đồng trên bàn nào thì buổi tiệc đầu năm giành cho học sinh mới , đơn xin sửa chữa lớp học.việc thay đổi kế hoạch giảng dạy, đồ dùng trong các CLB , ...nói chung là rất nhiều công việc .

Tôi mở tài liệu về việc thahf lập các CLB trên bảng nội quy tôi đã thông báo những CLB không cần thiết sẽ bị huỷ bỏ nhưng trời ơi đập ngay vào mắt tôi là cái CLB đầu tiên " CLB fan của Nguyễn Khánh Nam và của Nguyễn Khánh Phong"

Chắc xem xong cái này đầu tôi đập muốn chết luôn đã ghi rõ là loại bỏ CLB không cần thiết sao lại dám chống đối hà ! Mà Nguyễn Khánh Phong là ai ta tôi chưa nghe khánh Nam kể về ai tên là vậy . nhưng tôi vẫn đang bỏ tay với mấy cô gái dễ nghĩ thành lập CLB này đó . Chúng nó mê zai như thế nào vậy hà ? ít nhất mê cũng mê cho vừa phải nhưng đây còn dám chống đối hội trưởng .Đổi với tôi con trai dù đẹp trai đến mấy thì cũng chỉ giống nhau cả mà thôi. Cái thằng Khánh Nam có j đẹp trai mà con gái mê vậy cơ chứ tuy chưa nhìn thấy mặt thằng khánh Phong nhưng chắc thằng đó cũng chỉ giống Khánh Nam mà thôi đều là lũ Bỉnh Thường !

Tôi ôm đầu nhìn cái chữ ấy có nên đồng ý không? Nếu tôi huỷ bỏ chắc cả đám con gái sẽ rú gào căm ghét tôi rồi nghĩ tôi như thế nào? Còn nếu đồng ý thì chị Hội phs sẽ nghĩ tôi ra sao? "Cộc ...cộc"-Tiếng gõ cửa từ bên ngoài . Trong khi tôi mà đang khó khăn mà dám động vào tôi là hơi liều nha

"Cái j?"-Tôi mở cửa ra mặt tức giận nhìn

"À chị mang đồ ăn cho em"-Chị người hầu kính hoàng nhìn tôi

"Vâng chị về đi"-Tôi lấy đồ ăn rồi đóng cửa lại chẳng thèm nhìn đến chị ta bây giờ như thế nào

Tôi bỏ đồ ăn trên bàn bộ sofa rồi lại vào bàn làm việc tiếp

Xem mấy cái CLB sau còn đơ xít ra mấy đứa về sau cũng đã khôn ngoan mà đề xuất các CLB cần thiết . Chi còn mỗi cái CLB đầu tiên tôi không biết làm j .Tôi nghĩ tầm đề cho người dễ chịu hơn đầu óc cũng thoải mái hơn nên đi tắm. Trước khi vào phòng tắm tôi xem giờ 11 giờ 30 phút

Hà mà oi con làm xong bài tập với duyệt mấy cái đề xuất kia mà cũng hết nhiều thời gian đến vậy. Tôi đi vào phòng tắm ngâm mình trong nước nóng . Người tôi nhẹ nhõm hơn hẳn

15 phút sau tôi ra khỏi phòng tắm mặc một bộ pijama hình gấu trúc tóc được buộc 2 bên rồi kẹp gọc vào .

Tôi nghĩ cả tôi ăn mỗi mấy miếng bánh nên đói mà bây giờ cũng là lúc cái bụng tôi bắt đầu phản ứng dữ dội rồi . Tôi nhìn đồ ăn trên bàn 1 chiếc bánh với cốc sữa hình như quá ít thì phải tôi muốn ăn thêm bánh sandwich nữa giờ giờ này người hầu đi ngủ rồi thôi tôi tự làm vậy .

Mở cửa phòng ra đi xuống tầng tôi gặp Bảo Nhi và Nguyễn thiếu gia hình ảnh đối lập của chúng tôi tới mặc một bộ pijama còn Bảo Nhi mặc đồ khá là hơi thiếu vải tuy mới 15 tuổi (con nhỏ này liều thật) tôi nhìn bộ mặt của Nguyễn thiếu gia anh ta lạnh lùng thật . Bảo Nhi khoác tay anh ta nhưng anh ta không hề một cảm xúc

"Chị đi đâu vậy"-Bảo Nhi quay sang hỏi tôi

"À đi xuống lấy đồ"-Tôi nói rồi định bước xuống

"Trần tiểu thư tôi có việc muốn nói với cô Bảo Nhi em có thể về phòng đi ngủ trước đi "-Nguyễn thiếu gia nói. bảo Nhi gạt đầu rồi nhìn tôi với ánh mắt như dao Tôi không phản kháng j đi xuống bếp mặc cho họ vừa nói j tôi đều bỏ ngoài tai.

Đi xuống bếp tôi tìm đồ Ủa mà sao Nguyễn thiếu gia bảo có việc muốn nói chuyện sao anh ta không nói mà cũng không xuống bếp nosic huyên luôn ?

Cả cái tủ lạnh to đùng mà toàn bánh kem vậy với thực phẩm vậy . Mấy đồ này giờ này mà chế biến thì lâu lắm . Tôi lấy một chiếc bánh với một cốc nước ép hoa quả lên phòng

Tôi đang cầm đồ đang định đẩy cửa vào nhưng sao cửa phòng tôi lại mở vậy ?

Chương 11

tôi đá cửa phòng vào . Sao nguyên thiếu gia hẳn ta bảo muốn nói chuyện sao không thấy mà trong phòng tôi là lũ lì cái con nhỏ Bảo Nhi vậy?"Tôi muốn nói chuyện với cô"-Bảo Nhi nói với tôi

"Được thôi"-Tôi đáp thần nhiên đặt khay thức ăn lên bàn rồi đóng cửa phòng lại

"Cô muốn nói chuyện j?"-Tôi ngồi đối diện Bảo Nhi hỏi

"Tôi muốn nói chuyện với cô về Nguyên thiếu gia!"-Bảo Nhi vẻ mặt nghiêm túc nhìn tôi

"À chắc cô sợ tôi với nguyên thiếu gia có quan hệ chứ j ?"-Tôi mím cười đáp . mấy cái chuyện nhảm như này tôi biết hết . Bảo Nhi như bị trúng tim đen đang định nói sững người lại rồi mới lấy lại bình tĩnh

"Sao trúng tim đen rồi à ? Đừng lo tình yêu với tôi chỉ là một trò chơi thôi"-Tôi đáp

"Thật không?"-Bảo Nhi nghe xong sực tỉnh luôn

Tôi gạt đầu . Cô ta nghĩ tôi là ai chứ .Yêu ? nó là cái trò j cơ chứ , tôi còn chẳng hiểu yêu là j chứ đừng nói đến yêu như thế nào

"Còn về tài sản nếu cô ...."-Bảo Nhi ấp úng nói

"Tôi không cần cái tài sản ấy đâu dù không có tài sản ấy tôi cũng biết tự mình sống rồi chẳng phải 16 năm qua không có cái tài sản đó tôi vẫn sống tốt hay sao?"-Tôi nói

"Thôi được tôi sẽ không nói về ra sản nhưng về Nguyễn Phong cô hãy tránh xa anh ấy ra!"Bro Nhi hét ầm lên rồi bỏ đi

Tôi sững lại sau khi nghe cô ta nói Nguyễn Phong không lẽ anh ta là Nguyễn Khánh Phong , là anh trai Nguyễn khánh Nam sao ?????? Chuyện này tooc hura từng nghĩ 2 người đó là anh em ruột chỉ nghĩ là anh em họ ai ngờ .....họ lại là anh em ruột !

Bảo Nhi đi khỏi phòng thôi. Tôi hít một hơi thật sâu lấy lại tinh thần rồi nhớ ra bụng tôi đang kêu dữ dội . Tôi ngồi xuống bàn ăn một lúc hết luôn .Nhìn đồng hồ cũng hơn 12 giờ đêm rồi mà nhìn nốt cái đồng tài liệu chất trên bàn tôi cũng đã phát bệnh luôn á . Mà mai là chủ nhật tôi có thể giải quyết xong đồng đó luôn .hơ hơ may quá mai là chủ nhật tôi đi vào phòng tắm đánh răng rồi treo lên giường ngủ

Oa đêm thật êm tôi lấy một cái gối để ôm . Chắc vì hôm nay mệt mỏi quá nên sáng hôm sau

9 giờ sáng

"Tiểu thư cô dậy chưa"-Tiếng người hầu gõ cửa rồi hỏi liên tục. Tôi vô đầu bút tóc đứng dậy ra mở cửa mặt cau có nhìn họ

"Mấy người tính phá giấc của tôi chắc" Tôi mở cửa hỏi

"Tiểu thư bây giờ 9 giờ rồi ạ "-Người hầu nhìn bộ dạng của tôi hơi buồn cười nhưng không dám cười

"9 giờ"-Tôi hét ầm lên rồi đóng cửa lại . 9 giờ chết rồi muojn quá đi . Sáng nay tôi hứa với Bảo Bảo , Bảo Hy và anh Khánh đi chơi cùng họ hẹn gặp nhau lúc 9 giờ.

Tôi VSCN 15 phút rồi lấy điện thoại đang reo lên ầm ỉ

"Nè em ngủ hay sao mà không tới hả?"-Bảo Hy giọng nói chỉ trích tôi

"Bé Linh bé ngủ nhiều như thế khéo mập lên đấy"-Cái giọng nói này chỉ có cái anh Khánh chứ ai

"Hihi chị chờ em một chút nha em tới ngay đây mà mọi người ở đâu?"-Tôi hỏi

"Uk chị đang ở..."-Giọng Bảo Hy nói chắc chị ấy chẳng biết ở đâu đâu mà

"Ở khu vui chơi em đến ngay đi"-ào Bảo nói

"Vâng "-tôi đáp rồi cúp máy . Nhìn xuống quần áo mình vẫn đang mặc đồ ngủ

Tôi mở tủ ra . Trời mà oi sao lấm quần áo dữ tôi không nhiều đến mức này đâu ! Nhưng bây giờ quan trọng nhất là đến khu vui chơi đã .Tôi lấy một chiếc váy xếp li màu đen rồi tìm một chiếc áo dài tay màu trắng và chiếc quần đùi ngắn mặc vào rồi lấy điệ thoại và ví đi. Ở chân tôi hơi nhứt tôi nhìn xuống mới nhớ hôm qua tôi bị thương mà chân tôi đang đi chân trần . Tôi mở toang hết các tủ Tủ cuối cùng cũng tìm được đồ tôi lấy chiếc giày bánh mì đi vào không chạy xuống tầng mà trượt luôn cầu thang cho nhanh

Tôi nháy xuống trước con mắt của mọi người nhưng cái này tôi không đếm xia mà chạy ra ngoài nhờ bác tài chở . (nhà giàu thì chắc scharws có tài xế riêng điều này ai cũng biết mà)

Đứng 9h 45' tôi có mặt tại khu vui chơi

"Già Linh ở đây"-Bảo Bảo vẫy vẫy tay Tôi chạy ra chỗ họ chào

"Bé Linh bé mặc thế này mà được sao"Khánh nhìn tôi nói

"mặc thế nào mặc mớ j đến anh"ôi đáp

"Chẳng qua là không xứng với hotboy như anh thôi"Khánh tự cao tự đại

"Cậu cũng chẳng xứng với hotgirl như tôi nha"Bảo Hy cốc đầu khánh hai người này nhiều lúc như bạn bè nhiều lúc như địch thủ vậy

"Hừ số fan của cậu còn ít hơn tôi nha"Khánh nói về giễu cợt

"Số fan của tôi nhiề hơn cá không"-Bảo Hy cũng không thua nói

"Tiểu Hy cô lên"-Bảo Bảo lại còn cổ vũ

"Cả luôn nếu thua phải tuân lệnh người thắng cả tháng "Khánh nói

"Được thôi"Bảo Hy chưa suy nghĩ đã đáp vì lúc tức giận chị ấy có suy nghĩ j đâu

"Cố lên bảo Hy cậu là hoa khôi của cả khối àm"-Bảo bảo tiếp tục cổ vũ. Ôi trời đến lúc bảo Hy thua chắc chị ấy muốn chết lắm đó chỉ nghĩ anh khánh này mà ra tay tki chắc chị ấy muốn chết luôn.

"Chúng ta đi chơi thôi"-Tôi vui vẻ nói

"Đi thôi"-Bảo Bảo nghe mắt sáng kéo tay tôi vào trong. Bảo Hy và Khánh đi theo sau mà nhìn nhau như kẻ thù không đội trời chung không bằng

"Chúng ta chơi j trước hay vào nhà mà trước đi"-Bảo Bảo cảm thấy tò quái cáo nói

"Nhà ma?????"-ôi nghe xong mặt xanh lét luôn , ma là thứ tôi sợ tôi sợ ma Huuù có chết tôi cũng vẫn sợ ma nhưng tôi lại rất muốn vào đó xem sao nhưng lỡ tôi bị ám thì sao ?

Nhà ma

"chị em sợ?"Tôi bám sát người Bảo bảo

"Em mà cũng sợ ma cơ à chị tưởng Ngọc nữ như em hông sợ chứ"-Bảo Bảo nhìn tôi thích thú nói

"Cậu dám đi trwsc không?"Bảo Hy thách thức

"Cậu với tôi đi trước ai hét lên trước sẽ phải tuân lệnh của người thắng ngày hôm nay"-Khánh nói

"Ok được thôi tôi tuyệt đối không thua người như cậu đâu"-Bảo Hy nói tiến về phía strwows nhưng chân thì run rẩy

"Run thế kia có đi được không?"-Khánh đi cạnh nói đều

"Ai run cơ chứ tôi đi đc"Bảo Hy mạnh mẽ nói đi nhanh về phía trước "AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA"-Bảo Hy hét ầm lên

"Cậu hét trước rồi nhá"-Khánh thích thú nói

"Hừ thôi được tôi nhận thua"-Bảo Hy nói nhưng ánh mắt căm hận nhìn Khánh

"hai người thôi đi"-bảo Bảo nói

"Cậu tránh ra"-Khánh và Hy quay ra nhìn Bảo Bảo nói

"Thôi hai người ra ngoài rồi tính tiếp đi"-Tôi nói Khánh và Hy đi trước hai người suốt lúc ra cứ cãi nhau

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Ra khỏi nhà ma tôi đứng im cạnh Bảo Bảo không nói j vì cứ nghĩ đến cảnh vào nhà ma người tôi đã phát khiếp người"Nè chúng ta đi chơi bungee đi"-Bảo Hy rủ

"Uk được đó"Bảo Bảo gật đầu lia lịa

"Bé Linh em sao vậy?????"Khánh xoa đầu tôi đang đứng thất thần

"Không có j"-Tôi tỉnh lại xoa tay nói

"Mà chúng ta đi ăn trước đi"Bảo Hy nói

"Đi em cũng chưa ăn sáng"-Tôi đáp ngay sau lời

"Hả?????????"Vừa nghe từ chưa ăn sáng 3 người đã hét ầm lên

"Bé Linh bé định làm mập sao?????"Khánh hỏi tôi

"Hihi tại làm bài tập muộn thôi mà chúng ta đi ăn đi"-Tôi nói khéo

"Uk đi ăn đi , e chưa ăn sáng mà chơi khéo hết sức đó"-bảo Hy nói

4 chúng tôi đi đến 1 quán bán đồ ăn của khu vực tôi chơi . Vừa mới vào , trời ơi sao nhiều người thế này . Nhìn ngoài cửa hàng thì bé mà sao trong rộng dữ ?? Mà nhân viên ở đây đều cosplay theo các nhân vật anime nữa

"Quý khách đi 4 người à?????"-Một anh chàng đứng trước nhìn chúng tôi hỏi

"Vâng "Bảo Bảo vui vẻ đáp . Anh chnagf dẫn đường cho chúng tôi đến 1 chỗ ngồi khá nhiều người xung quanh

"Quý khách ăn j ?"-Chàng trai hỏi

"Cho em một trà sữa"Bảo Hy nói

"Em một Ingredient Nutella Hot Chocolate "-Bảo Bảo nói

"Một trà sữa"Khánh đáp lạnh

"Anh cho em một bánh pizza,bánh cupcake 2 cái nhân mâm xôi và một sữa tươi"-Tôi cầm menu suy nghĩ mãi rồi đáp

"Vậy các em chờ một chút"Anh chàng nói rồi đi vào bếp

Tôi nhìn xung quanh , ở đây nhân viên toàn chủ yếu là con trai ít con gái nhưng số lượng khách chủ yếu là toàn con gái thôi!

Mãi một lúc lâu sau đồ ăn chúng tôi mới được bê ra . Tôi chỉ muốn đấm cho cái anh chàng kia một trận . anh ta bảo đợi một tí mà tôi phải đợi một lúc lâu đấy

Bánh bê ra tôi ngồi ăn không để ý đến hình tượng nữa !

"Tiểu Linh em ăn từ từ thôi"-Bảo Bảo vừa uống vừa nói

Tôi chỉ gạt đầu nhưng vẫn ngồi ăn

"Gia Linh"-bảo hy gọi tôi Tôi quay sang chỗ chị ấy" Tách Tách "Chị ấy cầm máy ảnh chụp tôi

"Tiểu Hy chị..."-Tôi đang ăn ánh mắt tức giận nhìn Hy , chị ấy dám ừa tôi mà còn chụp khi tôi đang ăn may mà tôi ăn không có bữa nha chứ ảnh này mà đăng lên mạng trường tôi chết luôn cho mà xem

"Ăn đi "-Bảo Hy nhìn tôi cười tươi rồi

"Hừ "-Tôi hừ một tiếng rồi ăn tiếp

"Bé Linh không ngờ bé lạnh lùng mà khi ăn đáng yêu ghê"-Khánh gạt điện thoại của Hy nhìn ảnh nói

"Vậy à anh đừng dùng từ đáng yêu vs em được không nghe cứ như em ngốc nghếch ý"-Tôi vừa ăn vừa nói

"Vậy em không ngốc thì như thế nào??"-Bảo Bảo tò mò hỏi tôi

"Em là Ngọc nữ hẳn hồi IQ 290/300 đó nha"-Tôi đáp

"Bé Linh em không cần khoe đâu"Khánh xoa đầu tôi nói

"ai khoe cơ chứ"-Tôi đáp rồi tiếp tục ăn Bảo Bảo , Hy và Khánh tki nói chuyện vui vẻ

"Sakura hirahira ..."-Đang ăn ngon tki cái ddiện thoại tôi vang lên , ai gan to thật dám phá hỏng bữa ăn ngon lành của tôi. Tôi lấy điện thoại nghe máy đang tính chờ ai gọi tôi một trận đã đời ai bảo dám động đến tôi cơ chứ

"Alo ai đấy??"Tôi mặt sầm lại nghe điện thoại

"A con đang ở đâu vậy ?"-Giọng Trần lão gia đầu dây bên kia nói. Ông ta lại tính chuyện j nữa đây ? Vụ đính hôn của con nhỏ Bảo nhi vs Nguyễn thiếu gia tki liên quan j đến tôi cơ chứ sao cứ lằng nhằng cái chuyện đó chắc ?

"Ở đâu dễ làm j ? Ông muốn nói j tki nhanh lên"-Tôi nói khiến nhần không bốc hoả

"Ta muốn bàn cho con về tiệc giới thiệu con Nếu con không rảnh vậy lúc khác nhé"Trần lão gia nói cúp máy khi tôi chưa kịp phản ứng Tôi cúp máy cất điện thoại . Lại tiệc giới thiệu j đây? Tôi không hưng với tiệc đâu cơ chứ !

"Đi thôi em ăn xong rồi?"-Tôi nói nhảm chán

"Có chuyện j sao? "-Bảo Bảo nhìn tôi thắc mắc hỏi

"Không ạ"-Tôi đáp rồi gọi phục vụ ra tính tiền .

4 chúng tôi đi chơi mấy trò mạnh do Bảo Bảo và Tiểu Hy rủ . Mấy chị ấy tui sợ nhưng phải gọi là thích chơi mấy cái trò mà cảm giác mạnh . như trò tàu lượn , tàu tki phóng nhanh vù vù eo oí tôi chỉ cần nhìn họ chơi mà hết ảm lên là sợ lắm rồi còn nhảy bungee nữa tôi nhìn họ nhảy rất có hứng thú chơi nhưng khi buộc dây xong rồi đứng vào chỗ chuẩn bị nhảy tôi nhìn xuống Sắc má oí mấy chữ mét đó không ít đâu nhờ cái dây cáp đứt thì chắc tôi đi châu Diêm Vương luôn rồi TT.

14 giờ

"Oa hôm nay chơi hay quá đi"-Bảo Bảo mặt hơn hờ nói

"Ôi cuối cùng cũng có ngày mình chơi được hết các trò chơi trong này"-Baot Hy cũng chẳng kém

"Nè Gia lnh sao bé cứ ù rũ vậy?"-Khánh nhìn tôi đáp . Tôi cũng chẳng biết nhưng trong người tôi có cái cảm giác bất an đang dần đến

"Không có j ạ"-Tôi đáp

"Cũng 2 giờ chiều rồi chúng ta nên về thôi"-Bảo Bảo lấy ddiện thoại ra xem giờ

"Vâng "Tôi đáp

"Vậy là chúng ta đi khác đường rồi"-Bảo Bảo mặt hơi chán nản

"Chỉ là đi về thôi mà "-Bảo Hy nói rồi quay sang nhìn Khánh nói"Chúng ta đi về thôi"

"Uk chào 2 người nha"-Khánh kéo tay Bảo Hy rồi vẫy tay chào chúng tôi. Tôi vẫy tay chào lại họ

"Tiểu Linh em có nghĩ Khánh yêu Hy không?"Bảo bảo tự dưng hỏi tôi

"theo em là có"-Tôi đáp vì những người yêu nhau thì thường bắt đầu là hay cãi nhau rồi mới yêu mừ

"Chị cũng nghĩ vậy"Bảo Bảo đáp mặt có chút đượm buồn

"Chị yêu Khánh sao??"Tôi tò mò hỏi

"Không chị thấy GATO thôi"Bảo Bảo đáp

"Chị không yêu là tốt rồi mà chị biết mua ván trượt ở đâu không??"Tôi quay sang hỏi Bảo Bảo

"Uk chị cũng không biết hay mai em nhờ Khánh đi"Bảo Bảo nói

"Bảo Bảo , chị là con nhà giàu đúng không?"Tôi hỏi

"Uk sao em biết"-Bảo Bảo quay sang nói

"Thì nhìn chị là biết , chị ăn mặc rất nữ tính với cả giày dép đều là hàng hiệu cả"-Tôi nói

"Vậy à , chị ít khi đi chơi nên đi đâu chị phải đi chơi thật đã rồi mới về"Bảo Bảo buồn nói

"Làm tiểu thư chán vậy sao?????"Tôi hỏi

"Làm tiểu thư phải ra dáng thực nữ chị chẳng muốn như vậy"Bảo Bảo

"Tiểu thư"-Đang nói chuyện bỗng một tiếng nói vang lên . Một người đàn ông to lớn đng đứng trước mặt Bảo Bảo

"Tôi tui biết rồi "-Bảo Bảo nói với người đàn ông rồi quay snag tui cười vui vẻ"Chào ná mai gặp lại em"

Nói xong chị ấy bước lên xe cùng với người đàn ông . Chiếc xe khuất đàn tôi ra khỏi công viên bắt taxi đi về Trần Gia.

Biệt thự Trần gia

Khi tôi bước vào thì phòng khách đang có tiếng cười đùa vui vẻ

"Lão gia tiểu thư đã về"Người hầu đi đằng trước tôi nói

"Con đã về rồi ngồi xuống đây"Trần lão gia nói rồi chỉ vào một chỗ ngồi trống

"Cô gái này là ????"Một người phụ nữ về quý phái đứng dậy nhìn tôi đang đứng ở cửa . Tôi bước đến trước mặt mọi người chào

"Đây là con gái thật lạc của tui 16 năm qua"Trần lão gia vui vẻ nói

"Ồ hoá ra là vậy"người phụ nữ quý phái nói

"Chào 2 bác cháu là Trần Gia Linh "-Tôi cúi đầu chào

"Gia linh đây là Nguyễn phu nhân và Nguyễn lão gia chúng ta đang tính chọn ngày đính hôn"-Trần lão gia nói chỉ người ngồi bên cạnh người phụ nữ hoa ra là Nguyễn lão gia ngồi cạnh , ngồi cạnh Nguyễn phu nhân là Nguyễn thiếu ga ngồi bên phải . Ngồi Đối diện với Nguyễn gia là Trần phu nhân và Bảo Nhi.

"Nghe nói cháu học ở trường Zodiac còn được mệnh danh là Ngọc nữ"Nguyễn phu nhân mỉm cười nhìn tôi

"Gia Linh con phải ngồi xuống chứ"- Trần phu nhân tỏ vẻ dịu dàng nhìn tôi .

"Dạ cháu xin lỗi , cháu có việc cần xử lí gấp hôm khác cháu có thể nói chuyện còn hôm nay cháu xin phép ạ"-Tôi cúi đầu lễ phép nói

"Nếu con có việc thì nên làm đi"-Trần phu nhân nói

" Vây à , nếu cháu có việc thì thôi vậy "-nguyễn phu nhân nói

"Vây con xin phép mọi người"-Tôi đáp rồi đi lên tầng . Tôi thay một bộ váy xoè rồi bắt tay với đồng tài liệu trên bàn . May thật hôm qua làm cũng được kha khá nên hôm nay tôi đỡ mệt hơn và tâm trạng tôi cũng tốt nên đồng tài liệu được giải quyết nhanh gọn nhưng vẫn còn 1 tờ giấy tôi vẫn đang chờ đợi đó là đơn xin thành lập "cậu lạc bộ fan của Khánh Nam và Khánh Phong "

Tôi lấy máy gọi cho hội phó hội học sinh xem có nên đồng ý không

"Xin lỗi chị đnag bận tôi chỉ sẽ gọi lại"-Tôi gọi cho chị ấy , tôi chưa kịp nói thì chị ấy đã đáp rồi cúp máy luôn.

Tôi vô đầu suy nghĩ mãi , nếu theo đúng nội quy thì không thể đồng ý nhưng nếu vì tính mạng và quyền lực thì tôi nên đồng ý thì tốt hơn

"Cộc ...cộc..."-Tiếng gõ của bên ngoài . Tôi liếc nhìn đồng hồ bây giờ là 16 giờ 37 phút . mọi người lại có chuyện j sao thật là phiền phức

tôi ra mở cửa mặt không cảm xúc . Chỉ người hầu đứng trước cửa phòng tôi nhìn nét mặt tôi có chút run sợ

"Có việc j sao???"-Tôi lạnh lùng hỏi

"lão gia gọi cô xuống"-Chỉ ấy đáp mà chân run lên

"Vâng em biết rồi"-Tôi đáp đóng cửa lại . Tìm một bộ váy đơn giản mặc rồi đi xuống tầng

"Dạ , ba gọi con có việc j ??"-Tôi lễ phép hỏi . Có người ngoài toi sẽ gọi ông ta là ba nhưng khi không có thì năn nỉ tôi cũng không nói từ ba !

"Con ngồi xuống đi "-Trần lão gia nói Tôi ngồi cạnh Bảo Nhi >lúc này, nguyễn gia vẫn đang ở đây nên tôi tỏ ra lễ phép

" Ba có việc j sao??"-Tôi hỏi

"Ta sẽ tổ chức tiệc giới thiệu con vào cuối tháng có được không"-Trần lão gia nói

"Chuyện này con muốn ba chọn ngày con sẽ không can thiệp . Ngày nào tổ chức tiệc cũng được"-Tôi đáp

"Trần lão gia con gái thất lạc của ông thật lễ phép"-Nguyễn lão gia nhìn Trần lão gia mỉm cười

"Vây à cam ron"-Trần lão gia cười híp mắt

"Vây con có bạn trai chưa??"-Nguyễn phu nhân hỏi tôi

"Bạn trai cháu chưa có"-Tôi đáp . Bạn trai ? 2 cái từ này tôi còn chẳng thèm để ý đến ý chứ .

"Trần lão gia , ông mà không tìm người yêu cho tiểu thư đây mai sau cô ấy chắc sẽ có nhiều vè tình lắm đây"nguyễn phu nhân đùa

"Vây à nhưng con thứ nhất tôi không giống Bảo Nhi "-Trần lão gia đáp . Đứng luôn tôi và Bảo Nhi cùng cha nhưng chắc chắn là khác nhua hoàn toàn , nó thì toàn giả đáng yêu chỉ thích máy anh đẹp zai với lại cách ăn mặc có chút vấn đề .

"Cháu có ai yêu chưa??"-Nguyễn phu nhân hỏi tôi

"Dạ rất nhiều "-Tôi đáp với cái sức mạnh ủa ngọc nữ tôi đây thì trai theo đầy nhá . Hồi cấp 2 tôi được mệnh danh là Đại tỷ nhưng vẫn cs hàng chục người tặng chocolate cho tôi .

"Ta muốn con đính hôn với Khánh Nam nhà ta"-Nguyễn phu nhân nói

"Nhị thiếu gia sao???"Bảo Nhi đnag yên ồm nói to

"Chẳng phải con sẽ đính hôn với Nguyễn Phong sao , có j đó không ổn ??"-Trần phu nhân nhìn Bảo Nhi hỏi

"Dạ không ạ"Bảo Nhi lắc đầu

"Ôi xem ra đã đến muộn quá rồi"cái giọng thẳng Khánh Nam không lẫn vào đâu được đang gần tới chỗ tôi . Cậu ta nhìn tôi trừng mắt hỏi "Gia lnh sao có ở đây?"

"Cái này ...."-Tôi chưa biết trả lời như thế nào thì Trần lão gia đã nói

"Khánh Nam ta quên chưa giới thiệu với cháu đây là con gái thất lạc của ta 16 năm qua "

"Cô ấy là tiểu thư Trần gia"-khánh Nam trừng mắt len nhìn toi chắc tại cậu ta tức vì lúc tôi nó đối

"Đứng vậy Khánh Nam con nên lịch sự như anh con "-Nguyễn phu nhân cầm tách trà nhấp một ngụm

"Vâng"-Khánh nam đáp rồi ngồi xuống" Cô sao dám lừa tôi "Cậu ta nhìn tôi hỏi

"Hai đứa quen nhau?"Trần phu nhân hỏi

"Chúng con ngồi cùng bàn"-Tôi đá nhỏ

"Vây càng tốt Ta đang định sẽ đính hôn con và Đại tiểu thư trần gia"-Nguyễn lão gia nói . Khánh Nam đang cầm tách trà chuẩn bị uống thì roi xuống đất

'Đính hôn với cô ta "-Khánh Nam hét âm lên . Hừ cậu ta cứ như tôi muốn đính hôn lắm ý , tôi thêm vào cậu ta .

Nguyễn phu nhân gật nhẹ

"Con đồng ý không"nguyễn lão gia nhìn tôi hỏi

"Dạ con phản đối chuyện này . Con không muốn đính hôn với ai cả "Tôi đáp thẳng thắn

"Nhưng tôi lại đồng ý Trần tiểu thư"-Cái thẳng Khánh Nam bắt đầu bốn cọt tôi

Chương 13: Lời Giải Thích Bá Đạo

"Nguyễn thiếu gia cậu có thể cho tôi lời giải đáp chứ?"-Tôi nhìn Khánh Nam hỏi"Vậy tại sao đại tiểu thư đây lại từ chối hay cô thích đính hôn với anh trai tôi?"-Khánh Nam nói vẻ mặt đầy thích thú

"Tôi không thích anh trai anh mà tôi không thích bị sắp đặt "-Tôi nói

"Chỉ vậy thôi sao?"Khánh Nam cau mày nói

Chi vậy thôi sao? Cậu ta đang linh tinh cái chi vậy . Câu trả lời của tôi chi vậy thôi chứ

"Thôi từ từ 2 đứa , bố mẹ sẽ nghĩ về chuyện này "-Nguyễn phu nhân nói

"Gia Linh , tiếc gì mất con sẽ vào cuối tháng còn chuyện đính hôn 2 nhà sẽ xem xét"-Trần lão gia nói

"Vâng"Tôi đáp . Thà rằng đừng có đính hôn dù là ai tôi cũng chẳng muốn!

"Nào chúng ta cùng đi ăn đi "-nguyên lão gia nói

"Được chúng ta cùng đi"-Trần lão gia nói

2 gia đình cùng nhau đi ăn . Bảo Nhi cứ bám dính lấy Nguyễn thiếu gia cái cậu lạnh lùng khó đoán

"Nè cậu biết ai là Nguyễn Khánh Phong?"-Tôi hỏi khánh Nam

"Người lạnh lùng đó"Khánh Nam chỉ vào Nguyễn thiếu gia . TYrowif ơi Nguyễn thiếu gia chính là Khánh Phong đó sao ! Nguyễn Khánh Phong được con gái hâm mộ mà tôi cũng thấy thất vọng tại sao con gái lại đi thấy 2 người này đẹp trai ?

"Tôi không muốn đính hôn với cậu nên nói khéo đi "-Tôi nhắc nhở

"Đính hôn với hotboy như tôi cậu phải thấy vinh dự đây vì bao nhiêu cô gái mong được nhưng không có còn cậu có tki lại từ chối?"-Khánh nam lại tự đề cao mình

"Có mà cậu phải thấy vinh dự khi được đính hôn vs Ngọc nữ như tôi tki có?"-Tôi nói

"Không thêm chấ đồ đánh đá như cậu "-Khánh Nam đáp hần ta muốn trêu tôi sao ?

"Hừ còn hơn trẻ con nư cậu"-Tôi nói

"cậu trẻ con tki có"-Khánh Nam đáp

Vậy là cuộc trò chuyện của chúng tôi đến nhà hàng toàn là lời cãi nhau

"Đi vào đi"-Tôi không thêm cái bước vào nhà hàng theo sau bố mẹ

"Bé Linh bé sao tự dưng nói vậy?"-Khánh Nam bắt đầu trêu tôi

"Tôi học cùng cậu đó"-Tôi đáp

"Nếu cái đoạn ghi âm cậu sợ ma thì sao nh hình tượng của cậu..."Khánh Nam nói

"Thôi cậu cứ goi"-Tôi đáp đối vs tôi hình tượng là quan trọng nhất

"mà thôi cậu gọi cậu đăng lên mạng trường đi"-Tôi thay đổi . Sợ ma tji đã sao chết chắc trên đời này ai cũng sợ nhiều thứ chứ

"Nhớ đấy nhé "-Khánh Nam nói

"Nhớ chứ"-Tôi đáp

"Hai đứa đi vào đi"-Khánh Phong lạnh lùng cắt ngang cuộc nói chuyện

"Vâng"-Chúng tôi đáp nhìn nhau

"Hai lưng tôi có chuyện muốn nói với cô"-Khánh Phong nói

"Chuyện j vậy?"Tôi tò mò hỏi

"khánh Nam em vào trước đi"Khánh Phong nói

"Chuyện j không thể nói chung sao?"-Khánh Nam nói

"Hai lưng cô có thể đính hôn với tôi?"-Khánh Phong nói

tôi nghe xong không bị sao nhưng chỉ thấy anh ta thần kinh sao ???

"Anh có ồm không vậy?"Tôi bình tĩnh đáp

"Anh tại sao lại là cô ấy?"Khánh Nam hỏi

"Tại sao lại là tôi?"-Tôi hỏi

"Vi cô rất thú vị!"-Khánh Phong nói . Thú vị tôi thì có j thú vị cơ chứ ??

"Không được cô ấy đính hôn với em!"-Khánh nam giật tay tôi

"Cô đính hôn với tôi "-Khánh Phong giật nốt tay còn lại

"Buông ra"-Tôi nói lạnh lùng . 2 anh ta cứ nắm chặt hơn

"Em tuyệt đối không cho cô ấy đính hôn với anh !"Khánh Nam nói

"tại sao?"Khánh Phong

"Vi cô ấy là bạn em"Khánh Nam

"Chỉ là bạn chứ có phải người yêu đâu"-Khánh Phong nói

"Tại sao anh có Bảo Nhi rồi còn j??"-Khánh Nam nói

"Anh không thích con bé ấy"-Khánh Phong

"Hai người xin bỏ tay ra"-Tôi hét to người ở giữa như tôi bao giờ cũng chịu khổ 2 anh ta đúng là cứng đầu nư nhau đều không chịu bỏ ra cơ

"cô chọn a"-Khánh Phong nói

"Nè hôm qua tôi mới đến nhà Trần gia tôi chưa chính thức là con gái nhà Trần gia đâu nha nên 2 người bỏ tay ra đừng kéo mắt hình tượng ngọc nữ của tôi" Tôi trừng mắt nhìn 2 người

"Thôi được cho cô thời gian suy nghĩ hai lung"-Khánh Phong đáp bỏ tay ra rồi đi vào trong

"hai anh em nhà cậu tính giết tôi sao?"-Tôi quay sang tức giận nhìn Khánh Nam

"đi vào đi hai lung"Khánh Nam nói rồi đi vào tôi phải kìm nén sự tức giận của mình !

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Sáng sớm tôi đã đến trường vì hôm nay tôi và cô hiệu trưởng Hà phải sang bên trường Hoàng Gia nói chuyện . Thật là tôi không muốn sang nhưng nhờ có chuyện quan trọng tki sao? Vì vậy tôi phải đi sang cùng cô tiện thể coi như đi tham quan trường Hoàng Gia một chút"Em đến rồi , cô cứ nghỉ em chưa đến cơ"Cô hiệu trưởng Hà đứng trước cổng trường vừa nhìn thấy tôi đã nở một nụ cười

"Vâng chúng ta đi thôi"-Tôi nói mở cửa xe ô tô đỗ trước cổng . Cô Hà ngồi ở ghế phụ tôi ngồi ghế sau và cạnh tôi là mấy túi đồ chẳng hiểu cô để cái j ở trong ?????????

trường chúng tôi cũng khá gần trường Hoàng Gia nên đi cũng chỉ mất có 8 phút .

Học sinh trường Hoàng Gia khác với trường Zodic . Trường Zodic 6h45 học sinh mới đến đông đủ còn trường Hoàng Gia mới có 6h15 mà học sinh đã đông đủ ,ở khắp sân trường toàn là xe sang đồ các tiểu thư và công tử được hầu hạ tận nơi luôn . Trường Hoàng Gia toàn là xe còn trường chúng tôi chủ yếu là ván trượt và giày patin vì trường Zodic có thể nói là cả cn nhà giàu và bình thường cũng có .

"Chúng ta xuống thôi"Cô Hiệu trưởng Hà nói mở cửa xe bước xuống . Tôi cũng mở cửa xuống theo . Cô Hà mở cánh cửa phụ còn lại , cô cầm hết mấy túi đồ chất đống trong xe

"Em cầm giúp cô"Cô hiệu trưởng đưa mấy túi cho tôi . Tôi nhận lấy cảm hộ . Cô mua j mà lăm zữ tôi thử mở mấy túi ra xem trong đó có j . Woa toàn túi xách hàng hiệu , ví , giày nhưng sao chẳng túi nào có sách vậy . Chán luôn

"Chúng ta đi"Cô hiệu trưởng lấy xong đồ đóng cửa xe lại rồi đi Tôi chạy theo đằng sau cô cứ cúi mặt xuống một là vì tôi mặc đồng phục Zodic ai cũng nhận ra thứ 2 tôi không muốn làm tình địch với mấy cô gái ở đây

"Bụp"

Au ui ! Đau quá đi . Tôi hình như bị đâm vào vật j đó tại vì cứ cúi đầu nghĩ mình đi theo cô nhưng ai ngờ sau khi tôi đâm phải vật j đó ngã xuống , mấy chiếc túi bị tôi tuột tay làm rơi xuống . Đầu tôi có hơi đau một chút tôi lấy tay xoa xoa cái đầu hơi đau của mình

"Bạ không sao??"-Một bàn tay trắng hồng giờ ra trước mặt tôi .

Ồi bàn tay này trắng quá là con gái sao nhưng khi nghe giọng hơi giống con trai một chút

"Không sao đâu"-Tôi đứng dậy đáp lạnh lùng

"Bạn không sao tki tốt nhưng bạn đừng có cúi đầu mà đi như vậy"-Người chủ của đôi bàn tay cười tươi nhìn tôi nói

"Cảm ơn bạn"Tôi cúi đầu rồi nhìn xung quanh nhặt mấy túi đồ lên . Chẳng tri cứ nhìn chăm chăm tôi . Tôi nhặt đồ xong đang định đi tiếp nhưng mới nhớ ra là tui không biết đường ở trường Hoàng Gia . Tôi quay lại nhìn chàng trai cúi mặt xuống hỏi "Bạn ơi bạn có thể chỉ cho mình phòng hiệu trưởng ?"

"Bạn học trường Zodic sao vào đây ư?"Chàng trai nhìn tôi hỏi

"à ừm mình có việc , cậu có thể chỉ cho mình đường đến phòng hiệu trưởng ?"Tôi cúi đầu hỏi

"Vậy bạn bị lạc chứ j , mình cũng đang có việc lên phòng hiệu trưởng chúng ta cùng đi"chàng trai nói

Tôi chỉ gật đầu nhẹ .

"Khoác cái này vào"-Chàng trai cởi áo khoác khoác lên người tôi. Tô ngẩng đầu nhìn chàng trai

Chàng trai đó thật đẹp nụ cười của cậu ấy dịu dàng ấm áp như mùa xuân vậy . Da cậu ấy thật trắng sống mũi cao mái tóc màu bạch kim lấp lánh dưới ánh nắng nhìn cậu ấy như một thiên sứ vậy .

"Ừm"-Tôi đáp . Cậu ấy dẫn tôi đi may là cậu ấy cho tôi mượn áo khoác chứ đi qua sân trường có bao nhiêu ánh mắt con gái đổ dồn về phía tôi .

"Cảm ơn cậu"Tôi nhìn chàng trai mái tóc bạch kim nói

"Không có j tôi cũng đến mà"-Chàng trai mái tóc bạch kim nói

"Cộc...cộc"Chàng trai gõ cửa phòng hiệu trưởng

"Vào đi"-bên trong tiếng hiệu trưởng nói . Chàng trai bước vào theo sau là tôi đang khoác áo đồng phục Hoàng Gia tay cầm túi đồ đi theo sau

Chàng trai mở cửa bước vào theo sau là tôi tay đang cầm túi sách nhìn tôi cứ như A Hoàn của cậu ta vậy !

"A Hoàn của em à?"-Thầy hiệu trưởng bên đó vừa thấy tôi xuất hiện nhìn qua rồi quay sang chàng trai hỏi

Ui za đúng như suy đoán của tôi ai nhìn cũng nghĩ tôi là A hoàn của cậu ta mà TT . Đường Đường chính chính là Đại tiểu thư nhà Trần gia ai dè lại bị người khác nhìn nói câu A hoàn của một thằng khác trường mới nhục

"Không ă thầy làm rồi"Chàng trai nói lấy chiếc áo đồng phục của cậu ấy đang khoác trên người tôi

"Hà , là học sinh của cô ?"Thầy hiệu trưởng trường Hoàng gia -thầy Lâm nhìn Cô hiệu trưởng Hà hỏi

"Em đi đâu vậy?"Cô hiệu trưởng hỏi tôi

"Em lạc đường nhưng nhờ cậu ấy giúp"-Tôi nói chỉ vào anh chàng tóc bạch kim

"Nào các em ngồi xuống đi đã"Thầy Lâm nói

"Dạ"-Chúng tôi đáp rồi ngồi xuống ghế sofa

"Thầy lâm, thầy có việc j cần nói xin nói nhanh đừng cho"Cô Hà nhìn Thầy Lâm mà mặt lạnh tanh

"Cô Hà cô không cần vội , hai em giới thiệu đi"- Thầy Lâm quay sang nói với cô Hà rồi quay sang nói với chúng tôi mỉm cười híp mắt

"Em là Trần Gia Linh học sinh lớp 10A1 trường Zodiac" Tôi nói lạnh

"Quá là cô nào trò này đều lạnh lùng giống nhau"Thầy Lâm nhìn tôi cười

"Thưa cô , em là Chu Hoàng Minh lớp 11A1 trường Hoàng Gia"-Chàng trai tóc bạch kim nói

Sắc anh ta hơn tôi tuổi Huu vậy mà từ lần tôi toàn gọi là anh trông thật mát mẻ huu chúa ơi sao người có thể cho con mắt mát vậy cơ chứ

"Thầy Lâm thầy nói đi"Cô Hà quay sang nói lạnh

"Được , thầy muốn nói với các em về việc tranh giành con phố Rose . Hôm qua thầy chủ tịch đã nói với thầy sẽ họp trường hoàng gia và Zodiac lại"Thầy Lâm chưa nói hết cô Hà đã ngắt luôn "Không được họp lại"

"Từ từ đã nào , thầy chủ tịch bảo nếu Cô Hà đã không thích thì chúng ta sẽ chọn ra 2 em học sinh xuất sắc nhất thi đấu "-Thầy Lâm nói

"chuyện thi đấu tôi đồng ý "-Cô Hà nói

"Chúng ta thi đấu sẽ vui hơn chứ đúng không hai lưmg"Hoàng Phong nhìn tôi nói . Sao nhiều đứa con trai cứ gọi tôi Hai lưmg hoài vậy cơ chứ???????

"Vâng đề thi như thế nào ạ???"-Tôi nhìn thầy hỏi

"Thầy muốn 2 em giải mã cái này , nếu giải mã xong hãy đến bức tường ở khu phố Rose tìm một viên gạch khác với các viên gạch khác rồi rút ra tki đằng sau dòng sông Hoàng Ngọc- một trong những dòng sông ở trường Zodiac sẽ xuất hiện một bức thư cổ kính . Các em phải vào trong biệt thự giải mã . Mã ở bên trong biệt thự chính là câu đố tờ giấy này , nếu em nào mà giải xong trước thì khu phố Rose sẽ thuộc quyền của trường thắng cuộc"Thầy Lâm nói đưa cho chúng tôi 2 tờ giấy một tờ là thiết kế của một căn nhà hình tròn ở giữa là một bộ bàn ghế còn xung quanh là 24 cánh cửa mỗi màu có một màu sắc khác nhau còn bức còn lại là về 12 cung hoàng đạo xếp lộn xộn không theo 1 thứ tự j cả .Nhìn khó thật , tôi nghĩ chắc người chủ tịch này có tính cách khá là đặc biệt và rất thích 12 chòm sao !

"Em cảm ơn" Tôi nói

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

"chỉ từng đó gọi ý thôi sao?"-Cô Hà nhấp một ngụm trà rồi nói lạnh tanh"Kì chủ tịch chỉ đưa cho anh như vậy thôi"Thầy Lâm giải đầu đầu khó xử

"Haizzzz thật là lúc đầu sao anh không gửi sang làm tôi tốn công sang đây"Cô hiệu trưởng Hà nói mặt chán nản

"Hà My em cũng thật là khó tính , chỉ có sang mỗi vậy mà cũng cần nhân là sao"-Thầy Lâm nhìn cô Hà thờ dài

"Etou ... em có thể về trường được chưa ạ ?"-Tôi cảm tách trà nhấp một ngụm

"Uk chúng ta về "Cô Hà nói ý như không muốn ở lại đây một chút nào

"Vậy thì chào thầy em về "Tôi đứng dậy cúi đầu chào thầy Lâm

"Chào anh"Cô Hà lạnh lùng nhìn thầy Lâm nói

"Bé hai lưmg hẹn lần sau gặp lại"hoàng minh vẫy vẫy tay chào tôi

"Chào anh , cảm ơn anh hôm nay đưa em đến" Tôi cúi đầu chào Hoàng Minh rồi cùng cô đi ra xe để về . Trên đường ra nhìn thấy bộ đồng phục Zodiac của tôi mấy nữ sinh bắt đầu bàn tán .

"Ê con nhỏ kia là ngọc nữ Zodiac ấy "

"Nhìn cũng tạm tạm nhưng sao xinh bằng Bảo nhỉ"

"Nhìn có ấy nghe nói lạnh lùng lắm "

"Hôm nào thử cho nó một trận đi"...Nhưng lời bàn tán về tôi nhưng tôi không nói j mà chẳng thèm để ý vào tai

"Gia Linh em không sao chứ"Cô Hà nghe thấy lo lắng nhìn tôi hỏi

"Những người không được bằng người khác thường chế mà"tôi nói

Cô Hà gạt đầu rồi chẳng nói j . Cô cũng lo lắng vì từ khi gặp cô , cô biết tôi là đứa chuyên vào công việc ít khi đi chơi .

Tôi mở cửa lên xe chiếc xe bắt đầu chuyển bánh đi về phía trường Zodiac

"AAAAAAAAAAAAAAAAA cứu tôi với"-Một tiếng hét từ bức tường của trường . Tôi và Cô ở trong xe nghe thấy âm thanh phát ra liền chạy ra xem . Quả nhiên như tôi dự định là một cô gái đi học muộn đang định leo tường vào nhưng chân và quần áo bị dính vào tường

Tôi lắc đầu đi về phía cô gái mặt cô ta trông rất thảm thương chứ

"Đi học muộn" Tôi lạnh lùng nhìn cô gái hỏi

"Hội trường có có thể giúp tôi ra được không?"Cô gái đó mặt bắt đầu tỏ vẻ đáng thương

"Tôi bảo cô đi muộn?"tôi nói lại lần nữa

Cô gái gặt đầu rung rung nước mắt

"Nước mắt cá sấu thì đừng diễn trước mặt tôi nếu muốn tôi có thể chụp ảnh cô đăng lên mạng trường đó"Tôi dọa

"Có thể giúp tôi ra"Cô gái nói hết trà vờ khóc luôn

"Học sinh đi học muộn?"Cô Hà đứng đằng sau tôi nhìn cảnh cô gái đầy tội nghiệp

"Vâng , tại bạn ấy không đọc rõ quy định trường là cấm treo tường và bắc thang . Để tránh việc này sau khi bảng nội quy em đã huy động các học sinh tìm chỗ học sinh hay đi muộn để bôi keo dính vào . loại keo này không khô , khi nào có đồ mà dính vào thì rất chắc và chỉ có 1 thứ mới gỡ ra được"Tôi nói với cô Hiệu trưởng

"vậy phải làm thế nào?"Cô Hà nhìn cô gái đó rồi nhìn tôi

"Cô chờ em một tí"Tôi nói lấy điện thoại gọi cho Khánh Nam

"Cô đi đâu từ sáng vậy?"Khánh Nam vừa mới nhấc máy đã nói

"Gọi 5 người con trai ở lớp, mang thêm cả 5 xô nước lạnh đến khu tường phía Tây của trường"tôi nói rồi cúp máy không để cậu ta trả lời

đúng 5 phút sau 5 người con trai ở lớp mỗi người một xô nước đứng trước mặt tôi

"Hội trưởng cậu gọi đến làm j?"Một cậu con trai cần nhần tôi lườm cậu ta một cái lạnh lùng rồi chỉ vào cô gái nói

"Đồ nước lên keo chờ bao giờ nó hết dính đưa cô gái kia xuống"

"Vâng "1 cậu con trai còn lại đáp nhưng chỉ còn 1 thằng Khánh Nam cầm xô nước cứ đứng đực ra đấy

"Cậu đi làm đi"Tôi nói to

"Hừ bốn rthieus gia tôi sao phải cứu một đứa con gái chứ"Khánh Nam đáp nhảm chán

"Nếu cô gái đó là tôi cậu có giúp họ không?"Tôi lạnh lùng nói

"Có "Khánh Nam đáp ngay

"Vậy cứ coi cô gái đó như tôi đi mà giúp đi , tôi về lớp đầu mọi việc trông cậy vào cậu"tôi nói rồi bỏ về lớp .cô hiệu trưởng đứng chờ xem đến khi cô gái đó được thoát ra khỏi cái keo dính trên tường

~~~~~

T/g xin lỗi nha chap này vội nên hơi ngắn . ^-^

,

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

20' sau "Hộc ...hộc ..."Khánh Nam chạy vội vào lớp thờ hồng hộc sau là 4 tk cn trai đang cầm xô cắt gọn vào 1 chỗ .

"Xong chưa?"Tôi lạnh lùng nhìn Khánh Nam hỏi

"Xong rồi .... Mà sao cậu chơi ác dữ"Khánh Nam nói chắc do chạy vội quá nên cậu ta thở gấp

"Cái đó chỉ là bấy tôi đâu có nghĩ có ng sẽ sa vào bẫy của tôi"Tôi nói

"Trời cái j mà bấy , cậu có biết có bé đó khóc lóc rồi ướt hết quần áo không?"Khánh Nam nhìn tôi tay nắm chặt thành nắm đấm

"vậy sao ? Vậy lỗi là của tôi"Tôi hỏi Khánh Nam

"Chẳng vậy , chính cậu đã bôi keo lên còn j?"Khánh nam nhìn tôi bộ dạng tôi vẫn thanh thản cậu ta càng tức hơn

"Xin lỗi nhưng cậu đọc cho tôi điều hai của nội quy trường"Tôi nói đưa nội quy ra cho cậu ta đọc

Khánh Nam đọc xong điều thứ 2 nhưng cậu ta vẫn ép lỗi là của tôi

"Nè nhá điều 2 nội quy đã ghi rõ : Không chấp nhận bất kì lí do nào và không treo tường bắc thang "Tôi nói lạnh lùng đến đng sợ

"Nhưng cậu có cần bôi keo lên tường như vậy không?"Khánh nam bắt đắ dĩ nhìn tôi hỏi

"Lỗi là của cô ta , ai bảo cô ta ngu ngốc đi học muộn . Hãy xem cô ta như là 1 tấm gương sáng cho cả trường để lần sau sẽ không có h/s đi muộn"Tôi nói lạnh

"Nhưng cậu có một phần lỗi"Kahsh nam nói

"Lỗi j ?"Tôi hỏi

"Cậu bôi keo lên tường vi phạm điều 4 của nội quy "Khánh nam nói

"Tôi chỉ báo là về chứ keo này tk có bảo không được đâu . Keo tôi cho lên tường cũng chỉ để cho không có học sinh đi học muộn còn nếu cậu muốn không dùng keo có thể được"Tôi nói cười ranh mãnh nhìn Khánh Nam

"Vậy cậu bỏ keo đi"Khánh nam đề nghị

"Được thôi"Tôi nói . Cậu ta thật ngu ngốc! tôi mà có thể không làm j để ngăn h/s đi học muộn sao ? Đây kể tôi đang muốn bày ra cho chừa bọn h/s đi học muộn dù bọn họ là cậu ấm cô chiêu tki đồ lỗi cho tôi nhưng bọn họ đều thiệt thòi.

"Cả lớp đứng"Tiếng lớp trưởng vang lên thì ôn ddhij tinh thần ngồi ngay ngắn lại . Cô chủ nhiệm bước vào mặt mày cô sầm lại

"có muốn thông báo cho lớp một tin vui và buồn các em muốn nghe cái nào?"Cô giáo nói

"Dạ , tin buồn trước đi"Cả lớp đáp

"Tin buồn là tiệc đầu năm sẽ chuyển cùng vào tiệc Halloween năm nay"Cô giáo nói

"vậy tin vui là j ạ?"Khánh Nam đứng lên hỏi

"Tin vui là tuần tới sẽ tổ chức lễ hội văn hoá trường, ngày thứ nhất sẽ là thi diễn kịch, ngày thứ 2 sẽ mở các quán ăn còn ngày thứ 3 sẽ thi thể thao. Và năm nay thi kịch sẽ có thêm phần thi ứng xử và thi hát các em nên chuẩn bị cho tốt. Lớp trưởng và Gia Linh hai em sẽ chỉ huy các bạn"Cô giáo nghiêm túc nói

"vâng"cả lớp nói

"Lại thi kịch năm nay thi kịch j đấy?"Khánh Nam hỏi

"Đúng vậy năm nay định tổ chức cái j ở lớp vậy? bán matcha hay bánh vậy?"một bạn nữ hỏi Thê slaf cả lớp lại xôn xao

"Cô biết ý kiến đúng hơi gấp nhưng các em phải cố gắng ngày tổ chức sẽ là chủ nhật tuần sau"Cô giáo nói rồi bước ra khỏi lớp

Cái lớp ồn ào hẳn lên, bàn tán xôn xao.

"Năm nay thi j vậy"Khánh Nam quay sang nhìn tôi vẫn nằm nguc trên bàn

"Tuy"Tôi đáp lạnh, mở cửa ra lấy headphone đeo vào

"nè, gia Linh"Khánh nam vỗ vai tôi nói

"J vậy"Tôi bỏ tay cậu ta ra rồi nhiu mày nhìn

"Cậu sẽ diễn kịch j ??""Khánh nam hỏi tôi. Tôi không nói j đứng dậy bước lên bục giảng ngồi xuống chỗ cô giáo, nói

"Ngày thứ 2 chúng ta sẽ tổ chức chơi cosplay còn ngày ngày thứ 3, tớ đã xem qua các CLB các bạn vào. Lớp mình bạn nào cũng vào 1 CLB rồi nên những bạn nào có phần thi giống CLB mình vào thi thì nếu từ chối các bạn sẽ bỏ mất cơ hội lớn đấy"Tôi nói

"Cơ hội j vậy?"Một bạn nữ hỏi

"Bí mật mình không thể nói được"Tôi lạnh lùng trả lời bạn nữ rồi nói tiếp chỉ vào Ngọc Vy Vy "Vy Vy cậu sẽ thi hát cho tôi còn Khánh Nam cậu sẽ thi ứng xử. Năm nay trường chúng ta và Hoàng Gia sẽ tổ chức cùng nhau ở sân vận động không ai được thua hết "Tôi nói lạnh

"Vậy Gia Linh cậu làm j ???"

"Mà sao lại là Khánh Nam thi chứ???"

"Sao lại không phải là lớp trưởng thi ứng xử "Nghe xong lò của tôi bọn họ bàn tán hẳn lên

"Tớ sẽ thi ahst cùng Vy Vy còn kịch chúng ta sẽ diễn vở kịch tôi viết "Tôi đáp

"Kịch cậu viết sao???"Cả lớp hét ầm lên nhìn tôi

"Bây giờ tôi phân vai "Tôi đáp

"Nhưng còn quần áo "Một bạn nữ lên tiếng

"Tớ sẽ thiết kế và may"Tôi nói. Cả lớp lại ngạc nhiên nhìn tôi

"Nào bây giờ Khánh Nam cậu sẽ là nam chính còn nữ chính sẽ là ..."Tôi đang phân vân không biết nên chọn ai là nữ chính vì ở lớp có rất nhiều cô gái thích Khánh nam

"tớ "-Những bạn nữ giờ tay rồi nhìn nhau như tình địch

"Khánh Nam cậu chọn bạn diễn đi"Tôi nhìn Khánh Nam nói

"Cậu đó"Khánh Nam không suy nghĩ i thẳng vào mặt tôi

"Hả?????????"cả lớp lại ầm lên

"Được thôi"Tôi lạnh lùng đáp chỉ diễn thôi cũng không chết mà.

"Vậy lớp trưởng cậu sẽ đóng vai bạn của nam chính, lớp phó kỉ luật sẽ vào vai chị gái, các tổ trưởng sẽ là ban của nữ chính "Tôi nói chỉ từng người

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Chắc ai cũng thắc mắc là cô mới nói ra là lễ hội văn hoá mà tôi đã có kịch bản rồi đúng không? Tôi cũng rất mê tiểu thuyết nên thi thoảng rảnh rồi viết ra mấy cuốn thử xem. Bây giờ co việc gấp như thế này, có kịch bản sẵn rồi thì dùng! đỡ tốn công nghĩ nhiều :)"Nè không công bằng chút nào sao kịch mĩk k đc đóng chứ" Một số bn nữ phản bác

"Vậy tớ sẽ cho nam nhân vậ, nữ nhân vật chính khác trừ tớ và khánh Nam là được đúng không?"Tôi nhìn mấy bn nữ hỏi

"Không...mình muốn đỏi ở nữ nhân vật cơ"Cô gái nói

"Chẳng phải, tớ bảo Khánh Nam sẽ chọn bạn diễn cùng sao???"Tôi nói

"Nhưng tớ cậu không thích hợp?"Cô gái nói

"vậy là ai ??? Hay là cậu chẳng"tôi khẽ nhếch mép cười, cô gái này là ai mà dám hơn Ngọc nữ Zodiac chứ. Tôi đường đường là 1 Ngọc Nữ nổi tiếng không thể bị con bé này làm mất uy tín không được diễn kịch chứ !!

"không"Cô gái nghe xong mặt đỏ lên ngồi xuống im ắng ngay

"Vậy Khánh Nam làm phiền cậu chọn lại bạn diễn một lần nữa"Tôi mỉm cười tà mị nhìn Khánh nam

"Vẫn là cô ấy"Khánh nam thản nhiên chân gác lên bàn đáp lời tôi

"Vậy chúng ta sẽ diễn tập vào thứ 3 tuần sau còn về ngày thứ 2 Lớp trưởng cậu có ý kiến j nếu chúng ta sẽ tổ chức cosplay không?"Tôi nhìn lớp trưởng hỏi

"Không có j đâu"Lớp trưởng nhìn tôi nói . Cậu ta cũng không dsr cái tôi

"Vậy ngày thứ 2 về trò chơi cosplay , chúng ta sẽ chia lớp làm 3 nhóm . Nhóm 1 sẽ in ra các con dấu và các tờ giấy để người chơi thu thập con dấu rồi hôm đó các cậu sẽ đứng ngoài lớp phát cho mỗi người chơi 1 tờ . Nhóm thứ 2 và 3 sẽ đóng nhân vật cosplay mình thích . Mỗi bạn cosplay cầm 1 con dấu tương ứng rồi đi đến các địa điểm xung quanh trường , chờ đến khi người chơi tìm được sẽ đóng cho họ dấu vào giấy đội 1 đã phát cho sẵn . "Tôi giải thích lượt lệ thi

"vậy nhóm 1 nhỏ 2 nhóm 3 gồm ai vậy?"mọi người hỏi

"Nhóm 1 tương ứng với tổ 1 , nhóm 2 là tổ 2 nhóm 3 là tổ 3 "Tôi đáp , đáp xong tôi mới nhớ ra mình ở tổ 2 và cái thằng lớp trưởng ở tổ 1 không phải làm j hôm đó . huhu vậy là quyền của tôi phải chuyển hết cho lớp trưởng rồi

"Vậy mỗi người được đóng một nhân vật đúng không???"các bạn nữ nhao nhao hỏi chắc bọn họ thích nhiều thứ lắm

"Và người chơi nào mà tìm được nhiều dấu của nhân vật cosplay thì sẽ được ..."Tôi suy nghĩ chưa biết nên cho cái j hay ho ta ??? Bây giờ tôi là đại tể thì nên mọi thứ mua chắc sẽ dễ hơn đó

"được j?"Cả lớp hét ầm lên

"Người thu thập được nhiều thứ nhất sẽ được về đi xem diễn của ca sĩ ,thứ 2 là bộ mĩ phẩm , thứ 3 là một buổi hẹn hò cùng Khánh Nam" Tôi nói cười manh rợn nhìn khánh nam

"Cậu bị sao vậy?????"Khánh Nam nghe xong hét ầm lên

"Đi ầm "Mấy bạn nữ nghe xong cười hớn ha hớn như mấy con hăm . Tôi chưa nghĩ ra được j nên mới nói hẹn hò cùng Khánh Nam mà cậu ta đã giả ghê đúng là cậu ầm của nhà họ Nguyễn có khác

"Khánh Nam cậu đồng ý được không?"Tôi chớp chớp mắt nhìn cậu ta liên hồi và giả nai đáng yêu điều này cũng khiến tôi buồn nôn vì chỉ vì một giải thưởng mà tôi năn nỉ cậu ta nữa chứ còn tở về đáng thương

"Thôi được"Khánh nam nhìn tôi gật đầu

"chúng ta đã xong việc rồi vậy còn về thì thể thao nếu bạn nào thì không thắng tở sẽ không cho đi chơi đâu" Tôi nói tở về bí mật

"Gia Linh có chuyện rồi" Cửa lớp tôi mở rầm ra một cái chị Phó hội học sinh thờ gấp nhìn tôi còn 2 chân đứng rọng ra

"Sao vậy" Tôi quay ra nhìn chị phó hội h/s

"Lũ fan của Khánh Nam và Khánh Phong chưa nhận được giấy đồng ý CLB của em đang gào thét trước cửa phòng hội h/s" Chị phó hội h/s nói

"Haizzz thật là ... "Tôi chán nản rồi quay xuống nhìn Khánh Nam" Cậu đi theo tôi"nói xong tôi đi ra khỏi lớp cùng chị phó hội h/s theo sau là Khánh nam đang kêu ca chán nản

"bọn họ đang gào thét à"tôi hỏi

"Đúng vậy "Chị phó hội h/s nói

"Khánh Nam lỗi là của cậu cậu nên giải quyết cùng tôi đi" Tôi nói

"Sao lại là của tôi?"Khánh nam phản bác

"Cậu đã cho lũ nhỏ bùa j mà chúng nó còn lập CLB?"Tôi quay ra nhìn cái nhìn lạnh lùng như muốn đóng băng cậu ta

"Bùa j chứ? lũ đó tự mê tôi mà công nhận bốn thiếu gia đây đẹp trai quá í mà"khánh nam dương dương tự đắc

"Hừ"tôi hừ lạnh một tiếng rồi không nói j đi thẳng đến phòng hội h/s

Lúc này, lũ con gái như phát điên lên đập cửa ầm ầm gọi tôi mà trong khi đó tôi đứng cách đằng sau chúng 1m

"Mấy người làm j ầm ĩ vậy"tôi lạnh lùng nói từ đằng sau . Hằng loạt con mắt đỏ đờ về tôi

"Cậu trả lời đi "

"đúng vậy các CLB khác đều đã duyệt còn chúng tôi?"

-Bọn họ nói ầm hết lên

"Nếu các cô còn muốn làm Nguyễn thiếu gia ghi tội mất trật từ làm ồn hội trường hội h/s thì cứ tiếp tục" Tôi nói xong , bọn họ im lặng luôn

"Khánh Nam"một số cô gái thấy Khánh Nam bắt đầu đi từ sau tôi lên liềndò mặt cúi đầu xuống

"Cậu nên giải quyết chúng tôi hơn" Tôi nói

"các cô còn dám làm phiền Gia Linh tôi không tha đâu"Khánh Nam nắm chặt tay thành quyền nổi gân xanh

"cậu nói sai rồi , phải là lần sau cấm làm ồn chứ"Chị phó hội h/s nói

"Khánh Nam sao cậu lại bênh con nhỏ đó" Một cô gái hét lên

"các cậu làm ồn chưa đủ chắc"Khánh Nam nói

"Tớ xin lỗi "Mấy cô gái chỉ biết cúi đầu nói

"Vậy được rồi đó về lớp đi . Tôi duyệt CLB"tôi đáp lạnh rồi đi về lớp

"Sao cậu đồng ý ??"Khánh Nam đi sau lâu bâu nhiều

"quyền hành của chứ quyền của cậu chắc?"Tôi lườm cậu ta

"Của cô nhưng cô nghĩ j vậy ?"khánh Nam hỏi

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

"Lèm bèm ít thôi , tôi mà cầu tki cậu chết đó" Tôi lạnh lùng nói . cậu ta là cn trai mà lấm nhò như cn gái vậy ???Mà cậu thấy anh trai tôi như thế nào?"Khánh Nam tự dưng hỏi tôi . Cái thằng cha này hôm nay ầm đầu sao

mà hỏi về Khánh Phong . Người ngoài nhìn đã biết hẳn ta lạnh lùng đến mức nào rồi !

"Lạnh!"Tôi đáp

"Haizzzzzz vậy sao anh tôi lại chơi được với Hoàng Minh chứ , anh ấy là hoàng tử của trường Hoàng Gia còn chẳng bù cho anh tôi lạnh lùng được gọi là Ông hoàng của trường Hoàng Gia "Khánh Nam nói

"Tại sao cậu lại học bên này?""Tôi hỏi . Tại sao anh trai của cậu ta lại học bên Hoàng Gia còn cậu ta lại ở Zodiac ?? Hay chẳng nhẽ điểm thi của cậu ta .....cậu ta .....quá kém???

"Tôi thích vào đây hơn , vào đây tôi mới thành hotboy chứ bộ"Khánh nam nói vênh mặt lên

"Cậu mà đẹp chắc tôi thành diễn viên mất "Tôi nói kích đều

"Nè cậu nghĩ cậu là ai? Được mỗi ra dáng ngọc nữ thôi mà cũng khoe"Khánh Nam khích đều tôi

'Hay cậu điểm kém không đủ vào bên đó ? Ad mà chắc không phải đâu ta, tôi nghe nói Bảo Nhi cũng đỗ vào trường Hoàng gia mà làm j có chuyện cậu không đủ cơ chứ"Tôi khích lại

Khánh Nam im lặng 5 giây rồi bắt đầu nói to hơn "Cậu nghĩ tôi là ai cơ chứ , cái trường đó chẳng qua tôi không thích thôi"

"Vậy tki tốt" Tôi đáp

"cậu thật là chẳng khác j anh tôi"Khánh Nam than

"Người càng đẹp càng độc mà" Tôi đáp lại

Tôi và Khánh Nam đi về lớp bắt đầu tiết học . Ngồi trong giờ chăm chú nghe giảng tôi còn chẳng biết mấy đứa bạn cứ ngồi nghịch điện thoại trong giờ

"Nè"Khánh nam vỗ vai tôi trong lúc tiết thứ 3. Tôi quay sang nhìn cậu ta nhàm chán

"Cậu cứ học từ này đến j vậy?" Khánh Nam hỏi tôi quơ quơ chiếc điện thoại trước mặt

"vậy à , tôi không đến trường học tki đến trường làm j? thà thời gian tôi ngồi nghịch điện thoại như các cậu tôi đi làm thêm còn hơn"tôi đáp lạnh

"cậu khsó tính thật"Khánh Nam nói

"Cậu vi phạm điều trong nội quy . Cuối giờ đến gặp tôi?"Tôi nói rồi lại chăm chỉ nghe giảng

Thời gian trôi thật nhanh, mới một tí mà đã hết giờ rồi

"Đi ăn thôi"Vy Vy nghe thấy chuông tan học một cái chạy sang chỗ tôi rút đi

"Mình có đồ "Tôi nói , tay đang cho vào ngăn bàn nhưng không có cái hộp nào cả . Thôi chết má ơi con không mang hộp cơm

"Sao vậy"Vy Vy thấy tôi cứ để tay trong ngăn bàn liền hỏi

"Quên hộp đồ ăn , xuống canteen ăn vậy" Tôi đáp thờ dãi một tiếng tại sao đầu tôi đang trí như vậy?

"Nè cậu đi xuống..."khánh Nam đang định rủ tôi thấy cánh tay tôi bị Vy Vy nắm liền không nói j

"Sao ?""Tôi hỏi

"Đang định rủ đi cùng tôi ăn ở canteen thôi"Khánh nam gãi đầu nói

"Đi chung đi" Tôi nói

"Uk Uk được đó , vui ghê được ngồi chung với ngọc nữ lại được ngồi với hotboy thật là thích"VyVy nghe thấy Khánh Nam đi cùng nháy như điên

"Ồn ào quá" Tôi nói

"Đi thôi"Khánh nam không màng tới Vy Vy nói kéo tay tôi đi

Tại canteen trường

"Oa ...mọi người Gia linh xuống kia"

"Hôm nay ...ngọc nữ xuống ăn sao???"

"Nữ hoàng băng giá hôm nay xuất chiêu sao ?? Xuống tận đây ăn trưa nè"

"lại còn đi với khánh Nam nữa"

"Đúng vậy anh ấy thật đẹp trai ha"

"Sao cái con nhỏ Vy Vy kia lại đi cùng kia , nhìn họ đẹp đôi như vậy lại thêm con nhỏ ấy vào trông thật xấu "

"Lạ ha , Hôm nay Nữ hoàng xuất hiện cả hotboy cũng xuất hiện"

"hay hai người đó tình tứ với nhau"

"Không thể nào ""

"Nhưng hôm nay , Nữ Hoàng lạnh lùng xuống đây là khó tin lắm"

"..."-Khi tôi vừa mới bước vào tki crà nhà ăn đã ầm ĩ cả lên . Những lwouf bàn tán không ngớt về tôi

"Tôi là Hội trưởng hội học sinh , đi xuống canteen ăn xem thức ăn đảm bảo chất lượng không ddwwocj sao??"Tôi nói lạnh đủ để mọi người nghe thấy

"Đi thôi"Khánh Nam không màng đến , kéo tay tôi đến lấy thức ăn

"cậu ăn j?"khánh Nam nhìn tôi rồi nhìn Vy vy đang bừa môi quát"Cô nữa ăn j , lẹ lên tốn thời gian"

"tôi tự lấy được "Vy Vy vênh mặt nói đi lấy thức ăn .

Tôi cầm lấy khay thức ăn mà Khánh nam lấy cho , rồi nhìn 2 người đó cầm thìa xúc thêm mỗi thứ

"cậu ăn nhiều thế"Vy Vy nhìn chăm chăm tôi nói

"Vậ à cũng bình thường"tôi đảo thán nhiên

"Đi thôi "Khánh nam kéo tôi đến 1 bàn trống đẩy tôi xuống ăn

"Ăn thôi?"Khánh nam ngồi cạnh tôi hán ta cầm đĩa ăn . Vy Vy ngồi đối diện mắt cứ nhìn chăm chăm Khánh nam

"Ăn đi ,ngon miệng nha" Tôi nói cầm thìa ăn . Uhm món ăn ở đây cũng không thảm hại lắm , ít ra vẫn ngon hơn mấy thứ đồ ăn cao cấp .

"Gia Linh cậu ăn bữa quá đi"Vy Vy nhìn tôi nói

"Ừm!"Tôi đáp lấy một tờ giấy lau mồm

"Ăn ...xong rồi sao?"Vy Vy áp ứng hỏi tôi

"Ừm!"tôi đáp

"Vy Vy cô ăn nhanh dùm!Khánh nam vuuaf ăn vừa nhì Vy vy lắc đầu

"Cậu cũng ăn chậm chề j tôi"Vy Vy đáp

"Hừ , cậu là đứa con gái thô lỗ nhất đây"Kahrsh nam nói

"Ồn ào quá đi!tôi nói nghe bọn họ cãi nhau đau cả đầu

"Nè , còn cậu nữa ăn từ từ thôi , ăn nhanh quá đau dạ dày đó "Khánh nam quay snag nói

"chỉ đau chứ co chết đâu!"Tôi đáp

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

"Cậu sao cứng đầu thế nhỉ"Khánh nam nói day day huyết thái dương

"Tôi sẽ coi như là lời khen"tôi vừa ăn vừa nói

Đang ăn ngon lành bỗng bọn con gái la hét ầm lên làm như chuyện động trời không bằng

"Nè cái j đó"Khánh nam hóng chuyện chỉ tờ giấy trên tay của mấy cô gái đang bản tán xôn xao

"Lan! Lan , cậu cầm j vậy"Vy Vy quay sang một cô gái mái tóc bạch kim đang cầm tờ giấy nói j đó

"Ồn ào quá đi" Tôi khó chịu nói nhấc cái headphone ở cổ đeo , Thà tôi bật nhạc còn hơn nghe mấy cậu ta bàn tán

"Gia Linh"Vy Vy thấy tôi ăn ngon lành liền lay lay tay tôi mắt chớp chớp nhìn tôi

"...."Tôi chỉ chẳng đáp lời ngược nhìn cậu ta

"Gia Linh , mình có chuyện muốn nhờ cậu"Vy Vy giả làm bộ dễ thương nhìn tôi . Sao con bé này baka hết mức nhì người lạnh lùng ghét nhất mấy kiểu con gái cứ chà vờ như vậy

"Nói" Tôi đáp bỏ một bên headphone ra

"Tôi biết câu ghét con trai nhưng cậu biết hoàng tử diệu dàng ở trường Hoàng Gia đúng k? Anh ấy đang ở song Hoàng Ngọc mà cậu cũng biết Sông hoàng Ngọc thấy cô không cho ra . Cậu đi cùng tớ được không?"Vy Vy năn nỉ

"C ô nói linh tinh cái j vậy hả???"Khánh nam nghe xong nổi giận

"Why?"Tôi hỏi

"Thì cậu là hội trưởng có thể đi bất cứ đâu mà"Vy Vy chớp chớp mắt nhìn tôi

"Tại sao là tôi?"Tôi hỏi

Tớ đã trả lời rồi"Vy Vy đáp

"V ây cậu ra đó làm j?"t ôi hỏi chắc slajj là lũ mê zai đây mà

"Để chụp ảnh , lâu lâu hoàng tử mới xuất hiện"Vy Vy ngượng ngừng đáp

"C ô bị hâm à"Khánh nam nghe xong chửi thẳng

"Sao tôi phải giúp cậu?"Tôi hỏi tiếp

"chúng ta là bạn tốt mà"vy vy đáp

"Tốt ? Từ bao h?" Tôi hỏi

"Từ..."Vy Vy bí từ

"Đi "Tôi đứng dậy cầm xuất com đi ra chỗ để

"Đi đâu"Kahsnh nam chạy vội theo sau hỏi

"Đi xem hoàng tử các cậu nói" Tôi nói

"Đi luôn"Vy vy chạy nhanh đi theo tôi

"Mà thôi , ngày hôm khác đi" Tôi nói rồi quay đầu đi về lớp nhờ đầu anh ta phát hiện ra tôi lại ghxi tôi mê anh ta chỉ khổ cho tôi

"Gia Linh..."Vy Vy thấy tôi đổi ý nhưng dù cậu ta có thể năn nỉ tôi cỡ nào thì tôi cũng không mềm lòng đâu

"Cậu cãi nhiều thế"Khánh nam nói

"Kệ tôi"Vy Vy đáp rồi Hừ lạnh một tiếng

Tôi đi vào lớp ngồi xuống chỗ của mình rồi nằm xuống ngủ

"cậu không sao"Khánh Nam vỗ vai tôi hỏi

"Không"Tôi đáp . Tự nhiên tôi thấy rất mệt mỏi không hiểu tại sao nhưng tôi cũng không nghĩ tôi bị ốm chắc chỉ hơi mệt do thiếu ngủ thôi !

Tôi không biết mình ngủ từ bao giờ nhưng chỉ biết khi Khánh Nam lay tôi dậy đầu tôi rất đau

"Gia Linh , cậu không sao"tôi nghe thấy tiếng Khánh Nam gọi tôi nhưng tôi không thể nào mở mắt ra được , tôi cảm thấy người mình không còn chút sức lực nào cả

"Gia Linh"Tiếng các bạn gọi tôi . Nhưng tôi không thể mở mắt và nói với họ câu"tớ không sao"

"cô ấy .... cô ấy ...ôm rồi?"Tôi có thể cảm nhận được một bàn tay đang đặt trên trán mình nhưng lúc sau tôi không thể cảm nhận được j vì tôi đã quá mệt nên ngất đi

trong lúc ngất đi, tôi có thể mơ thấy có một chàng trai đã ôm tôi và lòng và sau đó cứ bước đi mãi .

"AAAAAA"-Lúc tôi hết lên đồng nghĩa lúc đó tôi tỉnh dậy , mở mắt nhìn chăm chăm vào khoảng trắng bên trên

"Cậu dậy rồi"Giọng nói vui sướng vang lên

"Đây là đâu?"Tôi ngơ ngác hỏi

"Cậu ...đang ở phòng y tế"Giọng nói của một chàng trai đầy vẻ vui sướng

"Cậu"tôi hơi hơi ấp úng

"Cậu không nhớ sao?"Chàng trai đó nghe tôi nói rồi tự dưng ưỡn người ra nhìn chăm chăm vào mặt tôi

"Khánh nam...Sao tôi ở đây?"Tôi nói rồi đẩy mặt cậu ta ra .

"cậu bị ngất"Khánh nam thờ dãi đáp. Tôi nghe xong liền bật dậy như lò xo định đứng dậy

"Cậu nằm nghỉ đi"Khánh nam nói

"còn rất nhiều việc ,tôi cần làm ngay"tôi nói găt gấp

"Em còn đnag bệnh , nằm nghỉ đi"Giọng nói của cô y tá nói mồm nhìn tôi. Tôi cũng không cãi lại quay đằng sau để gối lên rồi tựa vào

"Cậu thường làm j vào buổi tối?"Khánh Nam tự nhiên hỏi mấy câu riêng tư

"Tất nhiên là làm nốt công việc"Tôi đáp

"Ngày nào cũng vậy??"Khánh nam hỏi

"Uk"Tôi găt nhẹ

"Con ngốc này , cậu ngày nào cũng như thế nên mất ngủ đó . Ăn nhiều nhưng cậu đâu có ngủ đủ làm cho sức đề kháng yếu đi đó"Khánh nam to mồm với tôi

"Vậy tôi còn thời gian làm việc ngoài thức đêm?"Tôi nhìn Khánh Nam hỏi lạnh

"Chị Hội phó hội học sinh đâu mà cậu không báo chị ấy giúp"Khánh nam nói

"Không thích"Tôi đáp

"Cái con bé ngốc này , sao cậu lúc nào cũng cãi vậy"Khánh Nam cau có nói

"Cãi mồi là tính tôi?"Tôi đáp

"Thứ nhất lần sau cậu phải đưa cho chị phó hội h/s làm với không thì tôi sẽ báo người theo dõi cậu đấy"Khánh Nam dọa

"Cậu dám?"Tôi hỏi

"Dám"Khánh nam to mồm nói

"Vậy cứ thoải mái theo dõi?"Tôi cười nhẹ

" Cậu..."thấy thái độ thần nhiên coi như không của tôi Khánh nam cứng họng

"Sao không nói tiếp?"Tôi quay sang cười đều hời

"Em nên nghe lời cậu ấy đi , cậu ấy cũng lo lắng cho em mà thôi. Nhớ lần sau ngủ đủ vào , ăn đầy đủ dinh dưỡng"Chị y tá ỏi với tôi

"Vâng em cảm ơn chị đã nói"Tôi cười nhẹ rồi quay sang Khánh Nam " Thiếu gia , cậu cũng biết lo lắng cơ à?"

"Cậu nghĩ tôi là ai ? Tôi cũng là người chứ"Khánh Nam đáp

"Mấy giờ rồi?"tôi hỏi

"Cậu là heo hay sao? Từ trưa đến giờ cậu ngủ 5 tiếng rồi?"khánh Nam nói

"Vậy bây giờ là..."-Tôi ập súng không tin , tôi có thể ngất tận 5 tiếng bỏ học luôn sao ????

"5 giờ chiều rồi , cậu nên về nhà đi"Khánh nam nói

"Tôi phải về phòng để làm bài tập với lại tôi còn đi làm thêm nữa"Tôi nói đứng dậy

"Cậu nên về nhà , tôi đã xin nghỉ hôm nay"Khánh Nam nói với tôi ,mặt nguy hiểm nhìn tôi như thể tôi dám từ chối là sẽ chết .

"Uk "Tôi đáp

"Tôi đưa cậu về"Khánh nam nói , lời cặp tôi từ đầu đặt lên đầu tôi

Chương 19

"Đau" Tôi nói , cậu ta để một phát cặp lên đầu tôi không đau mới là lạ

"Tưởng cậu không biết đâu" Khánh Nam chọc tôi

"Tôi cũng là co n người" Tôi đáp rồi mỉm cười thân thiện với khách nam nói"Khánh nam hình như hôm nay cậu phạm nội quy của trường cậu nghĩ mình phải làm j???"

"Cậu nhớ zai thật"khánh Nam nói

"Sáng mai đến quét lớp học nha"tôi cầm cặp trên đầu rồi vỗ vai Khánh Nam coi như an ủi vậy!

"Nào , nhanh tôi đưa cậu về"Khánh Nam nói kéo tay tôi về phía cổng trường lúc này có một chiếc xe BMW đã đỗ ở trước cổng rồi

"Nhanh lên"Khánh Nam nói mở cửa xe đằng sau mời tôi vào trong

"Cậu nực cười quá đó" Tôi nói rồi ngồi vào trong xe Khánh Nam thấy tôi vào rồi vào theo và đóng cửa xe

"Chào "Một giọng nói lạnh lùng có ma sát rất lớn từ phía cửa phụ , giọng nói này chỉ có một người mới có ma sát tổn thương vs tôi rất cao chỉ có Khánh Phong

"Chào anh" Tôi nói lạnh

"Cậu về nhà , tôi đã xin nghỉ rồi đó"Khánh Nam nhắc nhở tôi

"Biết rồi" Tôi khó chịu đáp

"Cậu lạnh lùng mà trước mặt tôi sao khó tính thế nhỉ? Cậu suốt ngày làm tôi lo lắng"khánh Nam nói chọc tức tôi

"hừ, thêm cậu chăm sóc chắc ? không có cậu tki đây người cũng chăm sóc cho tôi" Tôi đáp vênh mặt lên kiêu hãnh với cậu ta

"Nè cậu nghĩ ai chăm sóc cho cậu . Tôi phải bế cậu đến phòng y tế mà người cậu như heo vậy ít nhất cũng phải Chăm tạ tôi"Khánh nam nói

"Cậu bế tôi???"Tôi hét ầm trên xe

"không tôi tk ai ?? Lớp trưởng thì báo với cô, mấy người khác sợ cậu tính biết họ bế sẽ ầm lên thì chắc chỉ còn tôi thôi"Khánh Nam nói . Nghe xong cậu ta tôi không ngờ mình có sức sát thương lớn với mọi người như vậy nhưng trừ với một người là Khánh Phong .

"Vậy tk cảm ơn cậu "Tôi đáp

"Cậu chi biết xin lỗi thôi sao??"Khánh nam nói

"Đừng mơ mà tôi tha tội cho"tôi trừng mắt lên nhìn cậu ta , đứng hòng mà tôi quên chuyện cậu ta sử dụng điện thoại trong giờ

'Gia linh , mấy độ này cậu ra dáng con gái vậy??'"Khánh Nam nói xoa xoa cằm

"Tôi có bị less đâu , tôi là con gái mà" Tôi đáp , hần ta bị sao vậy nói huyền thuyên cái chi vậy!

"mấy độ này cậu rất ít đánh người , ít nói , không đi ván trượt nữa "Khánh nam nói

Đánh người ? Tôi hay dnahs lắm sao? Ít nói / Tôi vốn dĩ ít nói còn ván trượt? Mất rồi còn cái j mà đi được

"Tôi bị mất ván trượt cậu giúp tôi mua đi" Tôi nói ánh mắt đau thương nhìn Khánh nam

"Uk, vs một điều kiện"Khánh nam nói mỉm cười gian gian

"Tôi sẽ tha tội cho cậu" Tôi nói

"Không phải cái này"Khánh nam nói . Chẳng phải vừa nãy hần còn năn nỉ tôi tha tội còn j không lẽ hần định ...

"Cái j?" Tôi có tò bình tình hỏi

"Cậu phá đi chơi với tôi 1 ngày"Khánh nam nói

"Ok" Tôi đáp , tưởng cái j nói luôn là đi chơi có phải tốt hơn không , làm tôi lo lắng

"Ồn ào quá"Khánh phong nói

Tôi bực mình rồi đấy ! không vì giữ hình tượng tki tôi đã nện cho Khánh Phong một trận rồi . Trong mắt hần , chỉ cần nhìn vào đã biết hần luôn coi tôi nhỏ bé hơn hần , hần nghĩ là ai mà dám coi tôi như vậy cơ chứ???

"Nè sắp đến nhà nhà cậu rồi"Khánh Nam vỗ vai tôi nói

"vậy à" Tôi đáp rồi quay ra cửa xe nhìn

"Dừng lại" Tôi hét lên , khiến bác tài xế phanh gấp xuyt nữa Khánh nam và Khánh Phong va đầu vào ghế

"Cậu./ cô...."Khánh nam/ Khánh Phong đang định mắng tôi nhưng lúc này toi đã chuẩn xuống xe chạy vào một quán bán chocolate nguyên chất mua

"Chào em, em muốn mau loại j??"Chị nhân viên hỏi tôi

"Cho em 8 hộp chocolate nguyên chất "Tôi nói . Chocolate là thứ mà tôi thích nhất đó nó rất ngon

"Của em 3 trăm"chị Nhân viên nói . Tôi đưa tiền rồi cầm chiếc túi đựng đồ lên xe đóng cửa xe lại

"Cậu mua chocolate làm j ? Hết ngày lễ tình yêu rồi"Khánh Nam nói

"cứ mua chocolate là đến ngày 14/2 sao??"Tôi hỏi , cứ mua chocolate đâu phải tặng ai

"Không"khánh nam đáp

"Nè cho cậu 1 hộp, loại này là nguyên chất rất ngon" Tôi nói lấy trong túi một hộp đưa cho Khánh nam

"Cảm ơn"Khánh nam ngạc nhiên nhìn tôi

"Đừng lo , tôi không yêu cậu , tôi thích ăn chocolate nên mua thôi?"Tôi đáp

"Còn tôi?"Khánh phong lạnh lùng nói

"Tôi tưởng anh không thích chứ?"Tôi cứ ngỡ anh ta rất ghét ăn chocolate mà đến ngày lễ tình nhân chẳng phải được tặng chocolate sao?? anh ta ăn chưa đủ sao

"thích"Kahnsh phong đáp lạnh. tôi chẳng nói j chỉ đưa cho anh at một hộp rồi mở hộp khác ăn ngon lành

"Tại sao cậu thích chocolate "Khánh nam hỏi

"Nó rất ngọt "Tôi đáp . Khi ăn vào thì cảm thấy đắng nhưng về sau lại dễ cho người ta một vị ngọt đọng ở cổ .

"Vậy à, xem ra cậu rất thích ăn "Khánh nam nói

"Uk , tôi ăn nhiều nhưng tôi rất kén ăn như mấy thứ mềm mềm là tôi rất ghét ăn vào cảm giác như .."Tôi nói, bí từ quá nên không nghĩ ra

"như j??"Kahnsh nam thắc mắc hỏi tôi

"Nói chung là rất kén"Tôi đáp rồi tiếp tục ăn . Tôi và Khánh nam cứ trò chuyện trong suốt lúc về

"Chào cậu "khash Phong cảm ơn cho tôi đi nhờ"tôi cúi chào 2 người rồi bước vào nhà

King coong....kingcoong-Tôi bấm chuông sao không có ai ra mở vậy

Tôi bực mình ấn thêm vài lần nữa

"Tiểu thư , xin lỗi để cô chờ"Người hầu chạy ra mở cổng vừa cúi đầu xin lỗi

"Không có j"tôi đáp

"Hôm nay cô về sớm vậy?"Chị người hầu nói nhìn tôi như kiểu tôi che giấu j đó

"À mọi ngày đi làm thêm , hôm nay nghỉ "Tôi đáp

"Đi làm thêm??"Chị người jauaf đột nhiên nói với vẻ khá ngạc nhiên

"Sao vậy?"Tôi lạnh lùng hỏi

"Lão gia nếu biết sẽ không cho cô đi làm đâu nên cô hãy xin nghỉ từ sớm đi"Chị người hầu nói

"Việc của tôi liên quan j đến ông ta?"Tôi hỏi , tôi có được đi làm thêm hay không cũng phải có quyền của ông ta chắc ?

"con gái , con đã về"Trần lão gia nhìn thấy tôi đột nhiên cười híp mắt rồi tiến tới chỗ tôi

"Chào"Tôi nói

"Hôm nay con về sớm vậy?"Trần alox gia hỏi

"Mang về nhà làm việc"Tôi đáp

"Vậy vào ăn cơm thôi"Trần lão gia kéo tay tôi vào ăn , tôi đành phải đưa cặp nhờ chị người hầu cất lên phòng

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Trần lão gia kéo tôi ngồi xuống ghế . Trên bàn ăn có bao nhiêu la món ngồi đối diện với tôi Trần phu nhân và Bảo nhi

"Gia Linh , con cũng đã ở đây mấy ngày rồi nhưng chưa bao giờ chúng ta ăn chung"Trần phu nhân nói

"Không ăn chung tki sao?"Tôi lạnh lùng nói

"Ta muốn nói chuyện về gia sản"Trần lão gia nghiêm túc nói

"Vâng cha nói đi"Bảo nhi nghe đến gia sản mắt sáng ;ên

"Vì bây giờ đã tìm được Gia linh nên gia sản sẽ chia đôi"Trần lão gia nói

"Không cần đâu"Tôi nói Itahwng , dù j tôi cũng chẳng cần đến cái gia sản làm j , tôi chỉ muốn có một cuộc sống do chính tay tôi tạo nên chứ không dựa dẫm vào ai cả

"Tại sao?"Trần lão gia nhìn tôi khó hiểu

"Tôi có thể làm việc , tôi muốn tự mình gây dựng sự nghiệp chứ không cần mấy thứ gia sản của ông"Tôi đáp

"Vậy càng tốt chứ sao"bảo Nhi nhìn Trần lão gia

"Nếu thích gia sản của tôi có cứ lấy, tôi không tranh chấp đâu . Nếu các người không thích ở đây tôi có thể dọn về nhà cũ"Tôi đáp rồi đứng dậy

"Gia linh , ta muốn con ở đây dù con không chấp nhận gia sản "Trần lão gia nói

"Biết vậy là được"tôi đáp liếc nhìn trần phu nhân và Bảo Nhi , tôi vừa ms nói mà mặt hai mẹ con bà ta đã vui vẻ lên

"Gia lnh , con cũng biết Bảo Nhi sẽ đính hôn với Nguyễn thiếu gia chứ"Trần phu nhân giọng nói nghe tki dịu dàng nhưng trong đầy hàm ý

"Biết , liên quan đến tôi?"Tôi hỏi lạnh

"Con là chị , con nên quan tâm đến chuyện đính hôn em gái"Trần phu nhân nói

"Chẳng phải cả cái nhà này đều quan tâm rồi sao cần j tôi quan tâm?"Tôi nói

"Chẳng nhẽ con lại không thích em vì em nó lấy hết gia sản"Trần phu nhân mỉm cười ác ma nhìn tôi

"Gia sản? Cái đó tôi không cần , tôi cũng có tay chân tôi có thể làm lên sự nghiệp của tôi chẳng nhẽ các người nghx chỉ con trai mới có khả năng lập công ty ? "Tôi cười nhàn nhạt nói

"Gia linh , con ngồi xuống đi"Trần lão gia nói, tôi cũng nể tình vì ông ta cũng là bố tôi nên nghe theo

"Vâng"Tôi đáp ngồi xuống người tôi toà ra hàn khí đứng nói là người ngồi gần cũng sợ mà người hầu đứng xa cũng phải sợ

"Chị , chị không cần gia sản tki em cũng không có ý xấu đâu"Bảo nhi nhìn tôi nói

"Biết rồi"Tôi đáp

"Gia Linh ta cũng không abwts con cần gia sản nhưng con có thể đính hôn với Khánh Nam không"Trần lão gia nói

"Không"Tôi đáp , tôi thà sống đơn độc con hơn đi đính hôn với loại người như Khánh Nam mà đến Khánh Phong tôi cũng không chấp nhận

"Chị ,tại sao lại không?? Chẳng phải Khánh nam rất tốt sao?"Bảo Nhi con nhỏ này ngu ngốc đến mức nào mà hỏi câu toàn muốn tôi nổi điên lên vậy ??

"Không thích tki khong đính hôn "Tôi đáp lạnh lùng

"Anh ấy tốt vậy mà nhwung khong bằng anh Khánh Phong"Bảo nhi nói xong tôi cũng nghxi ra thử chơi con nhỏ này xe nó yêu Khánh Phong hay Khánh Nam

"Bảo nhi em có thể đính hôn với kHánh Nam đỏi ch chị Khánh Phong"Tôi nở một nụ cười dụ dằng nhìn Bảo nhi. 3 người đều run lên vì thấy sự thay đổi trong chớp mắt của tôi

"Không thể được'Bảo Nhihét âm lên

"Vậy thì thôi"Tôi đáp thản nhiên

"Tôi đã bảo chị tránh xa Khánh Phong ra mà"Bảo nhi nói

"Tôi không muốn anh ta nên đừng lo"Tôi đáp

"Bảo Nhi , con lễ phép với chị đi"Trần lão gia nói

"Vâng"Bảo Nhi ngoan ngoãn nghe theo ngồi xuống

'bảo ni , dù j Gia Linh cũng là chị con , chị ấy không quen làm tiểu thư nên con phải chỉ cho chị"Trần phu nhan quay snag nhìn Bảo nhi nói

"Dạ thôi không cần"Tôi từ chối , Tiểu thư ! hai cái từ này tôi muốn chết rồi

"Gia Linh , ta muốn con đi học cách làm tiểu thư"Trần lão gia nói

"Không Bao GiỜ"Tôi nói nhấn mạnh từng chữ

"Tại..."Trần lão gia đng định nói tôi ngắt luôn lời

"Không thích làm !"Tôi nói rõ ràng ý kiến của mình, nhwung tôi hơi mệt người tôi hơi choáng váng một chút

"tiểu thư cô không sao? Nghe nói cô bị ngất "Chị người hầu đằng sau tôi nói

Tôi trừng mắt nhìn chị , chị ta khiếp sợ không dám nói j luôn

"Con bị ngất?"Trần lão gia nghe xong chị người hầu nói liền nhìn tôi

"Chị là do thiếu ngủ không cần lo"Tôi đá , tôi bị ốm cũng không liên quan j đến ông ta

"Con nên đi khám bác sĩ đi"Trần lão gia nói

"Không cần đâu ạ , dù j cũng chỉ là do mất ngủ thôi"Tôi nói

"Vậy được rồi , tháng tới là lễ đính hôn của Bảo Nhi con nên đi cùng em chọn hộ em một số quần áo"Trần lão gia nói

"Vâng"Tôi đáp

Cuối cùng bữa ăn cũng đã hết . Tôi đi lên phòng , đầu tôi có hơi đau một chút chắc slajj do mất ngủ !

"tiểu thư , cô không sao"Chị người hầu đi đằng sau tôi giọng đầy lo lắng hỏi

"Không sao"Tôi đáp cố gắng lấy lại bình tĩnh đi tiếp về phòng

Tôi cố gắng trở về phòng nhanh . Đóng cửa lại , đầu tôi đau , lấy tay day day huyết thái dương cho đỡ đau. Đờ được hơn một chút . tôi nghĩ tắm sẽ làm cho cơ thể thoải mái hơn . Tôi mở tủ lấy một chiếc váy suông màu trắng để mặc .

Bước vào phòng tắm tôi suyt ngã vì tại trong đó tron quá HUhư . Ngắm mình trong nước , tôi cảm thấy nhẹ nhõm hơn nhiều .

Ngắm khoảng tầm 30 phút , tôi đứng dậy mặc váy vào rồi ra khỏi nhà tắm .nhìn trong phòng mình có mỗi cái bàn toàn là giấy tôi chán nản .Mặc dù hôm nay việc của hội học sinh được Khánh Nam đưa cho phó hội hcj sinh và 3 thư kí làm hết rồi nhưng vẫn cảm thấy không an tam nhưng thôi tại soa tôi phải lo? họ toàn là những học sinh ưu tú nên chi mấy chuyện chả cũng biết được .

nghĩ đến lễ hội văn hóa về trò chơi cosplay tôi thấy trò đó tồn khá nhiều thời gian chỉ bằng mở một quán cho các cặp đôi yêu nhau và tổ chức cuộc thi cũng được đó . Nghĩ đến đây tôi cũng cảm thấy trò chơi cosplay không hợp lắm liền nahwns tin cho nỗi người ở lớp . Hình như bọn họ cũng đồn ý nên trả lời rất nhanh vì nó có chữ cặp đôi nên rất nhiều con agsi thích và đặc biệt là giải thưởng có thay đổi một chút nhưng vẫn rất hiếm .

Tôi ngồi vào bàn học xong cũng chỉ mất có 30 phút . Tôi nghĩ đến cái ngày mà tôi hứa với bọn con gái trường là sẽ có một buổi live của ca sĩ nổi tiếng nhwung thú thật đến bây giờ tôi cũng không biết ca sĩ nổi tiếng bây giờ là ai .Tôi cầm điện thoại lên tra ca sĩ nổi tiếng bây giờ

"Mặc Hùng "-Cái tên này tôi vừa xem đã từng người . Mặc Hùng , là cậu ta kẻ thù không đội trời chung với tôi . Có mấy lần gặp cậu ta rồi quen, tôi và cậu ta hay thi ăn camen và kết quả cuối cùng là tôi THUA . thật là xấu hổ ,bây giờ gặp lại cậu ta tôi còn mặt mũi nào ??Nhưng dù j vì lời hứa nên tôi cũng đành phải nhờ là chắc chắn

Tôi chải gọn tóc rồi bước xuống phòng của Trần lão gia

"Con có chuyện muốn gặp"Tôi đứng trước cửa phòng nói

"Là con"trần lão gia mở cửa thấy tô hơi giật mình rồi cũng bảo"Chúng ta đến phòng làm việc nó"

Tôi đi theo Trần alox gai vào phong làm việc ngồi xuống ghế sofa trong phòng

"con có chuyện j sao?"Trần lão gia hỏi

"con muốn nhờ một việc"Tôi nói lạnh

"Nghe con xưng thế kia chắc chắn là vấn đề lớn rồi""Trần lão gia nói

"Dù chưa biết nhiều về tập đoàn Trần Gia nhưng con cũng đoán là Tập đoàn cũng có danh tiếng! Vì vậy con muốn nhờ cha gọi cho Mặc Hùng , và sắp xếp cho con một cuộc hẹn với cậu ta"Tôi nói

"việc này thôi sao? Thôi được , đây là đáp ứng của con gái ta , ta lờ lỏng nào từ chối"Trần alox gia nói

"Vậy là được chứ j?"Tôi hỏi

"Đúng vậy , nếu con có việc thì ta có thể cho con số"Trần alox gia nói

"Cũng được"tôi đáp dù j nói chuyện hẹn cậu ta còn tốt hơn nhờ Trần lão gia giúp

"Đây"Trần lão gia đưa cho tôi danh thiếp của Mặc Hùng

"Cảm ơn"Tôi nói

"Cn không cần nói vậy , dù j chúng at cũng là cha con mà"Trần alox gia nói

"vậy con xin phép"Tôi nói bước về phòng , liếc nhìn xem đồng hồ cũng chỉ có 9 giờ hơn chắc Mặc Hùng cũng chưa ngủ

Tôi bấm số gọi cho cậu ta

"A lô"Gọng đầu dây bên kia kiến tôi suýt giật mình , giọng này là giọng của trai hay gái giọng j mà hay zữ

"Tôi là Trần tiểu thư "Tôi nói

"Trần tiểu thư không lẽ cô là Bảo Nhi"Gọng đầu dây bên kia có hơi gấp gáp

"Không tôi là Dãj tiểu thư mới trở về sau 16 năm . Tôi có chuyện muốn nhờ Mặc Hùng"tôi nói lạnh

"Là tôi Mặc hùng"Gọng vẫn là đầu dây bên kia

"Chào cậu , tôi là Trần Gia linh tôi có chuyện muốn nhờ cậu!"Tôi nói

"Ồ là Gia linh, xem ra gia thế của cậu đã biết rồi"Mặc Hùng bên kia đầu dây nói

"Tôi có chuyện muốn nhờ cậu"

"chuyện j vậy? Chuyện j mà đích thân Cậu phải gọi cho tôi nhờ vậy?"

"Cậu đừng có mà chế giễu tôi , ôi muốn nhờ cậu mở một buổi live ở trường tôi"

"việc này nhưng với một điều kiện "

"Điều kiện j nhưng thứ nhất tôi không làm người hầu cho cậu , không làm bạn gái hay mấy việc đó đâu"

"Gai Linh cậu đừng có lạnh lùng quá"

"tôi lạnh lùng mặc tôi nói chung cậu có giúp không??"

"Nếu cậu làm bạn gái tôi một ngày tôi sẽ đồng ý mở buổi live"

"Được thôi" Dù j cũng là một buổi live có j to tát đâu mà phải lo

"Thời gian là ngày thứ 7 tuần này , tôi sẽ đón cậu nếu cậu không đến tôi sẽ không giúp"

"Được"Tôi đáp rồi cúp máy , cậu ta vẫn nói giọng như xưa hay giễu tôi ! nhưng sao cậu ta cho điều kiện j mà lạ vậy . Làm bạn gái nhờ tôi bị dính dáng nhiều việc thì thật không hay !

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 21

Sau khi kết thúc trò chuyện với Mặc Hùng bụng tôi lại đau tranh dữ dội . tôi đành phải lấy chocolate ngồi ăn , ăn hết một hộp bụng tôi vẫn đói có lẽ chocolate không thể khống chế cơn đói của tôi nên chắc chắn phải đi nấu thứ j đó để ăn đây !

Tôi đi mở cửa đi xuống bếp

"Ơc...ơc"Cái bụng của tôi kêu dữ dội . Tôi đi thẳng xuống bếp mở cái tủ lạnh ra Ứm toàn những đồ kho chế biến biết làm thế nào , mà bây giờ nhờ người hầu rõ ngại mà mấy hôm nay không đi ăn đêm hay rủ người đi ăn cũng tốt hơn đó!

Tôi chạy một lèo lên phòng bấm điện thoại định gọi ch Khánh nam vì dù j cậu ta cũng hay giúp tôi tuy hay chọc tôi tức và muốn cho cậu ta no đòn . Nhưng tại cái máy điện thoại thần kinh không ổn định đi ấn vào Mặc Hùng . Tôi đang định huỷ cuộc gọi nhưng sao không ấn được ????? Cái máy điện thoại này cái lúc tao cần máy bình thường mà sao lại dở vậy ?????

"Gia linh , cậu có việc j sao?"Giọng nói từ đầu dây bên kia vang lên , tôi ấn mãi cái nút huỷ

"Nè cậu có ở đó không vậy?? Gia Linh ! Gia Linh"tiếng vang càng to hơn tôi đành nhẫn nhịn trả lời cậu ta

"Có , xin lỗi tôi ấn nhầm"Tôi mặt dày trả lời và cầm cái điện thoại chỉ muốn bóp nát nó

"Đầu cậu vấn đề à"Mặc Hùng bên kia nói

"đá bảo tôi ấn nhầm rồi"Tôi nhấn mạnh từng chữ một

"Đúng thật là chẳng hiểu nổi con người cậu , đến ấn số thôi mà cũng nhầm làm tốn thời gian của tôi"Mặc Hùng tỏ vẻ chán nản

"Nè ! tôi đã xin lỗi cậu rồi đó không cần mồm đi"Tôi nói nghiêng rằng chỉ muốn bấm cái tátnwgf điện này ra làm trăm mảnh

"Không cầm đó" cậu ta nói trả

"Không cầm tki tôi cúp máy"Nói xong tôi định cúp máy nhưng

'Gia Linh"Mặc Hùng kêu to

"J ? Cậu phiền quá đi tôi đã bảo tôi ần nhầm rồi mà"Tôi nói , hần ta bị thần kinh à ? Kiểu quá đi người ta đã xin lỗi rồi mà không tha cho

'Không , cậu có rảnh không dù gì cậu cũng ngủ muộn mà ra ngoài đi chơi cùng tôi"Mặc Hùng nói giọng hơi giống như cầu xin

"Uk"Tôi đáp dù j cũng đang chán chơi cùng cậu ta cũng được . Tôi đứng dậy mở tủ quần áo ra tìm lấy một chiếc áo buộc vạt rồi chiếc quần bò rách và chiếc giày thể thao đen trắng.Tôi tìm ở giá để túi một chiếc túi màu trắng có đính một số hạt ngọc nhỏ rồi bỏ điện thoại và ví vào . Tôi đi xuống tầng một

"tieu thư đã muộn , cô không nên ra ngoài"Bà quản gia thấy tôi xuống liền nói

"Không sao đâu, chỉ là chơi cùng bạn thôi mà khoảng 12 về "Tôi nói

"12 giờ cô nên cẩn thận"Bà quản gia nói về mặt đầy lo lắng

"Không phải lo đâu , chúa học võ từ bé với cả có ai ngu đi bắt cháu"tôi cười an ủi nhưng đúng là có đứa ngu nó cũng không đi bắt đứa con gái nóng lạnh bất thường rồi suốt ngày chửi như tôi .Tôi đi ra đứng ở ngoài chờ xe của Mặc Hùng đến đón

kết.....-Cjjeecs xe ô tô dừng lại trước mặt tôi , hình như do phanh gấp quá nên bề mặt đường còn in cả vết bánh xe.

"Lên đi"Mặc Hùng hạ kính sau xuống nói với tôi

Tôi mở cửa sau lên xe . Chiếc xe bắt đầu chuyển bánh đi thẳng về phía trước

"Sau một thời gian mà cậu vẫn hai lung như vậy"Mặc Hùng nhìn tôi một lượt rồi lắc đầu chế bai

"Kệ tôi, liên quan đến cậu?"Tôi lạnh lùng nhìn hần ta , sao đứa con trai nào cũng gọi tôi là "hai lung"? bộ hai lung chết người chắc ???? mà chỉ có lũ con trai yêu con gái ví thoả mãn mới chê thôi nàh !

"Tôi chỉ lo cho tương lai cậu không có ai yêu thôi"Mặc Hùng ra vẻ nghiêm túc

"Không ai yêu tki càng tốt"Tôi đáp , không yêu thì thôi ta đây không thêm nhá. Đừng tưởng con trai là chỗ dựa cho con gái mà con gái ai cũng cần . Tôi không cần con trai cũng sẽ đủ sức tạo ra quyền lực cho chính mình .

"Cậu vẫn có cái kiểu tính độc lập như xưa vẫn còn cứng đầu nữa"Mặc Hùng chhe bai tôi

"Tki sao ? chết chắc , tôi vẫn xuống sờ sờ đây nè"Tôi nói điên lên đáp

"chỉ nói vậy thôi mà"Mặc Hùng sợ , giọng nhỏ nói với tôi

"Thật là lũ con trai "Tôi nói , con trai nào thì cũng giống nhau chẳng có ai khác cả !

"Cậu đừng có nghĩ mãi như vậy đc không"Mặc Hùng cốc đầu tôi

"Đang đi đâu vậy??"Tôi hỏi lúc này mới chú ý ra bên ngoài

"Đi đến phố đi dạo nghe nói ở đó có nhiều quán ăn tình nhân lắm"Mặc Hùng nói rồi chú ý biểu cảm của tôi và bổ sung thêm một câu "Đừng lo tôi không ăn cậu đâu"

"Tôi chỉ sợ cậu không dám"Tôi nói lạnh mang cả tính kiêu khích cậu ta

"Đừng có thách thức tôi"Mặc hùng nói

"Tôi chị sợ cậu chưa động đến người tôi mà tôi đã đánh cậu tan xác rồi"Tôi nói như về tội nghiệp

"Mà mấy độ này cậu ra đáng con gái đó"Mặc Hùng nhìn quần áo tôi mặc nói

"Vậy từ trước tới giờ tôi chưa ra đáng con gái chắc ????"Tôi mặt tối sầm lại nhìn Mặc Hùng , có nghĩa cậu ta muốn bảo tôi chưa bao giờ là con gái chứ j !

"Không phải vậy"Mặc Hùng nói

"Mà ai lái đi nhanh lên"Tôi nói to lạnh lùng rồi lờm.Mặc Hùng, ai lái xe mà chậm như ruùa bò không bằng!

"Uk"Người lái xe run rẩy đáp

Một lúc sau chúng tôi dừng ở con phố đi dạo . Vì xe này là xe đi nhờ nên chỉ có tôi và Mặc hùng ở lại .Mặc Hùng hiện là ca sĩ nổi tiếng nên đi đâu cũng phải đem mũ hay kính

"Cậu bỏ kính ra đi"Tôi nói nhìn cậu ta cứ đeo kính tôi thấy tội cho mình lắm vì ở đường người ta cứ nhìn tôi vs cậu ta mọt cách kì lạ

"nhưng ..."mặc Hùng chần chờ nhờ đâu bỏ kính ra bị phát hiện tki sao

"Ồ đâu là phố đi dạo , ở 2 bên đường tối như vậy chúng ta đi không ai nhận ra đâu"Tôi nói

"Thôi được"Mặc Hung nói cuối cùng cũng bỏ kính ra

"Đi uống chocolate bạc hà đi"Tôi cầm tay Mặc Hùng nhưng tự nhiên cậu ta rụt lại . cái thẳng này nó lại bị thần kinh rồi

"Cậu sao vậy?/"Tôi hỏi Mặc Hùng

"Không sao"Mặc Hùng đảo thần nhiên

"Vậy đi uống trước đi"Tôi nói

"cậu ăn nhiều chocolate béo lên đó"Mặc Hùng nói

"kệ , béo càng đáng yêu"Tôi nói

"Cậu..."Mặc Hùng cứng họng không nói được , Tôi nắm tay cậu ta đi đến một quán đồ uống . Nhìn ngoài có vẻ là quán kha snhor nhưng trong rộng kính mà còn nhiều ngwoif nwuax chứ nhưng may là đèn tối nên không ai nhận ra Mặc Hùng , chúng tôi thuận lợi đi một bàn góc khuất

"Hai người gọi j ?"Chị nhân viên phục vụ đưa cho chúng tôi hai cái menu . Tôi cầm lấy mở ra xem rồi liếc nhìn mặc Hùng cậu ta đang chọn món .

"Ồ đây có bánh không?"Mặc Hùng hỏi

"Có "chị nhân viên đáp

"Vậy cho em 10 cái bánh dount mỗi cái một vị và một soda hoa quả "-Mặc Hùng nói gấp quyền menu lại

"Cho em bánh mousse vani và chocolate bạc hà" Tôi nsoi để gọn quyền menu lại

"Cậu thích chocolate quá đó "Mặc Hùng nói nhìn tôi

"mượn máy cậu" Tôi nói

"À .. cho chị hỏi ... em có phải là Mặc Hùng?" chị nhân viên từ này nhìn Mặc Hùng bây giờ mới mở miệng hỏi

"Không phải" Mặc Hùng từ chối

"Vậy à" Chị nhân viên như thất vọng đi khỏi nhưng mặt vẫn có vẻ thất mắc

"Cậu nên chú ý hơn mà tôi mượn điện thoại?" Tôi nói

"Cậu lại chụp ảnh à , máy cậu đâu" Mặc Hùng nói vậy nhưng vẫn lấy máy đưa tôi mượn

"Cậu là ca sĩ nổi tiếng , lâu lâu mới gặp ít nhất cũng chụp ảnh kỉ niệm chứ" Tôi cầm lấy chiếc điện thoại rồi chụp ảnh tôi với cậu ta . Mặc Hùng có làn da cực kì trắng , đến cả con gái cũng ghen tị luôn

"Gia Linh , cậu vẫn không chăm sóc da sao??" Mặc Hùng hỏi

"Uk , tôi chỉ bôi kem dưỡng ẩm thôi" Tôi đáp ngồi chụp ảnh xung quanh

"Cậu chẳng giống con gái chút nào" mặc Hùng nói

"Giống hay không cũng mặc kệ" Tôi đáp mỉm cười nhìn cậu ta . Tính tôi là vậy ở cạnh người nào quen biết lâu lâu sẽ trở nên nghịch ngợm như trẻ con và đánh đá cứng đầu còn vs nhưng người quen biết ít sẽ lạnh lùng !

"Cậu có người yêu chưa" Tôi hỏi Mặc Hùng

"Tôi có người yêu tki bây giờ còn rù cậu đi cùng lắm j" Mặc Hùng nói

"Có sao đâu Tôi thích cuộc sống một mình mà" Tôi nói xem lại một loạt ảnh tôi đã chụp

"Mai sau cậu sẽ ế cho coi?" Mặc Hùng cốc đầu tôi

"Ế cũng không chết mà cậu có sợ đám paparazzi đi theo cậu không vậ??" Tôi lo lắng liếc nhìn Mặc Hùng

"khỏi lo , cậu mà bị lên báo tôi chỉ sợ có nhiều người ngưỡng mộ cậu thôi" Mặc Hùng nói

"Cậu vẫn như ngày xưa lúc nào cũng coi mình là nhất" Tôi nói

"Cậu cũng thích ra lệnh ch ngoai khác nưax đó" Mặc Hùng chỉ chích tôi

"Của hai em đây" Chị nhân viên mang đồ ra cho . Tôi để hết xuống bàn rồi lấy máy Mặc Hùng chụp

"Mặc Hùng , máy cậu chụp đẹp quá đi" tôi nói quên mất chị nhân viên đang đứng đó nhìn chăm chăm Mặc Hùng

"Em là Mặc Hùng?" Chị nhân viên hỏi lại lần nữa

"A không phải đâu" Mặc Hùng chối nhwung mắt lườm tôi

"Cậu ấy là anh của Mặc Hùng" tôi nói

"Thật vậy sao" Chị nhân viên thất vọng nảo nề đi khỏi đó

"Mặc Hùng xem chừng có rất nhiều fans đó" tôi nói cười đùa cậu ta

"Ăn thôi" Mặc hùng chẳng màng đến ngồi ăn roouf ngược đầu lên nhìn tôi" thì ăn nếu cậu thắng tôi sẽ trả tiền nếu cậu thua cậu trả" Mặc Hùng nói

"Tôi sẽ thắng "Tôi nghe xong cầm bánh ăn luôn nhưng kết quả là Vẫn THUA

"Cậu thua rồi" Mặc Hùng ào húng nói

"Cậu có thể đổi được không" Tôi nói nhỏ , thật ra tki tôi không mang nhiều tiền đi lắm

"Cậu lại quên mang tiền chứ j" Mặc Hùng lắc đầu chán nản nhìn tôi

"HIHi cậu biết rồi còn nói?" Tôi nói gài gái đầu

"Được j rồi cậu ngồi sang đây" Mặc Hùng nói chỉ chỗ trống bên cạnh cậu ta. Tôi đi sang ngồi cạnh

"Cậu tính làm j vậy??" tôi hỏi quay mặt nhìn đối diện cậu ta

"Cậu thua nên phạt cách khác " Mặc Hùng nói rồi một tay cầm điện thoại mở phần chụp ảnh ra . Hoá ra là chụp ảnh sao không nói từ sớm đi cơ chứ :)

Mặc Hùng tiến gần lại tôi một tay cầm máy ảnh một tay nắm chặt vai tôi , mặt cậu ta rất gần tôi lúc bấy giờ . * Tách * lúc cậu ta chụp ảnh tki lúc đó cậu ta mĩ tôi một cái . Háo ra cậu ta muốn chụp cảnh này

"Cậu.. "Tôi trở mặt ngạc nhiên nhìn cậu ta chăm chăm máy cậu ta mĩ tôi vào má .

"Đừng có ngạc nhiên như con ngốc vậy chứ đó là hình phạt" Mặc Hùng nói cậu ta nhìn cái cảnh ngây ngô của tôi còn chụp thêm vài tấm

"Cậu bị hãm à " Tôi nói

"Thôi được rồi, lâu lâu mới gặp nhau chỉ mĩ một cái đừng tức vậy chứ" Mặc Hùng xa đầu tôi nói

"Cậu thật là.. "Tôi không còn từ j để diễn tả cậu ta vì vốn dĩ chửi cậu ta mặt dày tki mặt cậu ta đã dày rồi TT

Chúng tôi gọi phục vụ thanh toán rồi đi ra. Cứ nghĩ đi ra sẽ không ai biết nhưng lúc này có mấy cô gái đã nhận ra Mặc Hùng liền hét ầm lên rồi xin chữ kí còn đòi chụp ảnh

"Mặc Hùng người yêu của anh đây sao??" Một cô gái nói nhìn tôi

"uk" mặc Hùng mỉm cười gật đầu đáp

"Chị là ngọc nữ Zodiac mà" Cô gái nói tiếp

"Hai người đó yêu nhau sao??"

"bây giờ tớ mới biết đấy"

"ngọc nữ Zodiac yêu Mặc Hùng"- Mấy cô gái nghe thấy bàn tán xôn xao cả lên . Tôi chỉ muốn nện cho cậu ta một trận TT

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lìng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

Tôi lôi Mặc Hùng ra khỏi đám con gái vây quanh và kéo cậu ta tới một góc đường tối

"Gia Linh , cậu không sao chứ" Mặc Hùng hỏi tôi

"Cậu tính làm j vậy , cậu biết tôi ghét nhất đám nhà báo mà" Tôi nói , tôi ghét nhất mình bị bọn paparazzi bám theo .

"Có sao đâu" Mặc Hùng nói ánh mắt chứa đầy vẻ tội lỗi

"Không sao cái j ?? tôi vừa mới gặp lại cậu mà cậu muốn tặng tôi món quà như thế này sao???" Tôi tức điên lên hỏi

"Thôi được mai tớ sẽ đến trường cậu giải quyết vấn đề này , nếu có paparazzi bám theo cậu cứ gọi tớ" Mặc Hùng nói lắc đầu rồi nhìn tôi "Cậu cái j cũng có trù lương tâm và cảm xúc"

"Hừ "Tôi hừ lạnh một tiếng rồi không nói j

"Gia Linh..." Giọng nói này tôi chỉ nghe đã biết là Khánh nam mà sao cậu ta ở đây???

"Sao cậu ở đây??" tôi ngạc nhiên hỏi

"Cả cậu nữa , cậu là Mặc Hùng" Khánh nam lại chỉ sang Mặc Hùng đứng cạnh tôi

"Cậu ở đây làm j ?? Tôi đi chơi vs Mặc Hùng" Tôi nói

"Cái con bảo Nhi chết tiệt đó !! Nó đang ở nhà tôi nghe chơi tki nghe thấy Mặc Hùng ở đây bắt tôi ra xin chữ kí hộ nó" khánh nam đáp

"Vậy à" Tôi cười thầm

"Xin lỗi nha, cô ấy cái j cũng có trù lương tâm và cảm xúc không có" Mặc Hùng nói

"Cô ấy cái j cũng chuẩn nhưng vòng 1 tki không chuẩn " Khánh Nam lại nói

"Hai cậu muốn chết à? Tôi là ngọc nữ đó ha" Tôi nói mặt tối sầm lại , ngọc nữ tôi mà bị 2 kẻ thần kinh này chê sao ??

"Đừng vậy" Mặc Hùng cười

"Cậu cho cậu ta chữ kí rồi đi ăn thôi" Tôi nói

"uk , được rồi" Mặc Hùng đáp rồi bảo khánh nam đưa tờ giấy có chữ kí của cậu ta

"Bạn trai cậu à???" Khánh nam hỏi

"Là bạn" Tôi đáp

"Cậu ghen sao?" Mặc Hùng nói , a snh ầm có chút nghi ngờ

"Không" Khánh Nam đáp

"Không có việc j đi ăn thôi" Tôi kéo tay Mặc Hùng nói

"Đi với" Khánh nam cũng nói

"Cậu là thiếu gia làm sao mà ăn mấy món này?" Mặc Hùng chế giễu

"Cậu ... Tôi cũng ăn được đó" Khánh Nam lớn tiếng nói

"Tuy" Tôi nói rồi đi trước để lại hai thằng đằng sau cứ cãi nhau

"Nè hai cậu không cầm được sao???" Tôi khó chịu quay xuống nhìn 2 cậu ta cứ cãi nhau nãy giờ

"Không" Cả hai đáp

"Cho cậu nói lại một lần nữa" Tôi nở nụ cười dịu dàng nhìn 2 bọn họ

"A ...có thể" Khánh Nam nói

"Tốt vậy hai người im mồm đi" Tôi nói rồi chỉ tay vào một quán ăn "Vào đó ăn đi "

"Cậu suốt ngày ăn thế Gia Linh" Mặc Hùng than

"Cậu rù tôi đi ăn còn j" Tôi nói

"Hai người đi ăn?" Khánh nam hỏi

"Không đi ăn thì đi đâu , đi dạo phố chắc ?? Tôi có điên đâu mà lôi một ca sĩ đi dạo phố" Tôi nói , sao đâu óc cậu ta đơn giản thế cơ chứ !!!

"Gia Linh , cậu có tất cả tiêu chuẩn nhưng chỉ có cái lương tâm là không có là sao???" Mặc Hùng than

"Tôi có lương tâm để 2 cậu hại à ? ngu như người khác cũng chẳng ai dám gần 2 cậu đâu may mắn là có tôi nha" Tôi nói

"Tôi đâu có xấu xa đến mức đó" Mặc Hùng nói cốc vào đầu tôi một cái

"đi ăn , tôi đói rồi" Tôi chẳng nói j khác kéo tay cậu ta vào trong quán

Ồ trong quán ăn , tôi kéo Mặc Hùng ngồi ở một chỗ cạnh cửa sổ ở đó tuy tối nhưng có gió rất mát

"Hai người hay ăn ở đây?"Khánh nam nhìn tôi hỏi

"Đợt trước chúng tôi hay thi ăn"Mặc Hùng đáp

"Vậy là không phải là người yêu"Khánh nam

"cái thằng ngốc này , nghĩ linh tinh"Tôi đập một cái vào đầu Khánh nam , cậu ta cứ thấy au đi cùng nhau chắc cũng đều nghĩ là yêu nhau nhi ???

"Các em ăn j?"Chị phục vụ đi ra , ánh mắt co nhìn tôi hơi kì lạ . chị ta thấy 2 con trai đi cùng 1 con gái chắc sẽ nghĩ có ý đồ j đó nhưng chị ta lại nhìn tôi với ánh mắt ngưỡng mộ là vì tôi đi cùng một ca sĩ và một công tử .
Biết thế này tôi đã không đi cùng Mặc Hùng cho tốt hơn

"Cho em 1 chè đậu đỏ"Mặc Hùng nói

"Cho em 2 chè nếp cẩm , 1 chè đậu xanh"Tôi nói

"Cho em 1 chè đậu xanh"Khánh Nam áp úng nói

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

"Cậu chưa ăn mấy thứ này bao giờ sao???"Mặc Hùng hỏi

"Cậu ăn như cậu ta tki chưa đâu"Tôi nói chọc

"Kệ tôi"Khánh Nam nói rồi quay sang tôi với ánh mắt nghi ngờ"Cậu ta là bạn trai của cậu?"

"Đã bảo không là không ! Mà nếu là người yêu tki sao?"Tôi cố tình nói ra xem phản ứng cậu ta

"Tki..."Khánh Nam không thể đáp

"Hay cậu ghen tôi với cậu ấy có tình cảm?"Mặc Hùng hỏi

"Tôi không ghen"Khánh Nam đáp quả quyết

"Thật không?"Tôi hỏi

"Thật"Khánh Nam trả lời rất quả quyết

Tôi ngồi cạnh Mặc hùng nên dễ dàng đùa Khánh Nam . Tôi quay lại nhìn đối diện Mặc Hùng , cậu ta cũng hơi sợ dảng về tôi nhưng về sau bình tĩnh , Mặt tôi càng tiến lại gần . Mặc Hùng cũng không nói j đến khi tôi và Mặc hùng chuẩn bị mĩ nhau tki liếc nhìn khánh Nam cậu ta ngoảnh mặt ra chỗ khác nhưng khi chúng tôi tiếng gần

"Dừng lại"Khánh Nam hét lên

"chẳng phải ghen là đây sao"Mặc Hùng khiêu khích

"không phải, 2 người tình cảm sến súa quá"Khánh Nam biện minh

"Cậu có thể quay ra chỗ khác chờ chúng tôi làm xong"Tôi nói mỉm cười tàn ác

"Tôi không thích quay"Khánh Nam cãi

"Vậy không thích quay là tại cậu chứ "Mặc hùng cãi

"Vậy thì đừng có ngắt sự lãng mạn của chúng tôi"Tôi nói rồi quay đầu nhìn Mặc Hùng khi chúng tôi lại chuẩn bị "m"nhau một cái nữa tki

"Hai người dừng lại"Khánh Nam mặt mày tôi sầm lại nhìn tôi

"nguyên thiếu gia cậu có thể nói đây không phải là ghen không?"Mặc Hùng nói nụ cười rất thản nhiên

"Đừng vậy tôi ghen"Khánh Nam nhận

"Tại sao???"Mặc Hùn còn nở nụ cười gian tà hơn

"Vì..."Khánh Nam cứng họng

"Không lẽ "Mặc Hùng quay snag nhìn tôi rồi nó?"Nguyên thiếu gia thích Gia Linh của tôi"

"Tôi của cậu bao giờ"tôi cốc đầu hấn ta

"Chẳng phải lúc nãy cậu vừa nhận là bạn gái của tôi sao"Mặc hùng hỏi

"Chẳng qua là có nhiều người thôi"Tôi cãi lại

"Thật sao?? Sao lúc nói chuyện cậu không bảo luôn là tớ không thích cậu mà cậu chỉ bảo là ghét bị làm phiền"Mặc Hùng nói lại những câu nói của tôi

"À..."Tôi cứng họng , nếu lúc đó nói tôi không yêu cậu ta có phải tốt hơn là giữ cái hình tượng không?????

"Gia Linh"khánh Na nhìn tôi mặt có hơi tức giận

"Sao???"Tôi run sợ đáp

"Chè của các em đây"Đang đúng lúc nguy hiểm rbaos động , chị nhân viên mang đồ ăn ra . Ôi may quá chúa ơi con suýt chết mất !

Chờ chị nhân viên đi mất , tôi liếc nhìn sắc mặt Khánh Nam cậu ta vẫn như vừa nãy

"ăn đi"Mặc Hùng đưa cốc nếp cẩm , cậu ta đã trộn sẵn cho tôi

"Cảm ơn"Tôi áp úng đáp

"Cậu..."Khánh Nam mặt chăm chăm nhìn Mặc Hùng , hai cậu ta nhìn nhau như có tia lửa điện bắn ra vậy !

Tôi chẳng nói j chăm chú ngồi ăn . Ăn nhanh đến nỗi hai người kia ăn xong rồi mà vẫn còn phải ăn

Ồi cuối cùng con cũng ăn xong . Tôi xoa xoa cái bụng no của mình

"Cậu ăn thật bữa" Mặc Hùng nói lấy giấy lau một ít ché dính trên má tôi

"Đi về thôi" Kahrsh nam thảm tức nói

"Uk "Tôi đpa rồi mờ điện thoại cũng đã gần 12 giờ rồi nên về !

Tôi , mặc Hùng và Khánh Nam thanh toán rồi đi ra ngoài . Khánh Nam có người chờ sẵn để về còn tôi với Mặc Hùng vừa nãy nhờ quản lí cậu ta nhưng quản lí cậu ta bận nên đi trước rồi

"Gia lnh tôi đưa cậu về" Khánh Nam nói kéo tay tôi

"Nhưng Mặc Hùng" Tôi nhìn sang Mặc Hùng cậu ta đi cùng tôi mà bây giờ để cậu ta về một mình sao???

"Cậu về cùng Khánh nam đi , tớ về bằng taxi cũng được" Mcwj Hùng xoa đầu tôi

"Cậu lờ bị sao tki" Tôi đrag định nói bị Mặc Hùng ngắt lời" Cậu nghĩ tôi là trẻ con không biết tìm đường về sao, cậu ngốc vừa thôi"

"Thôi nào đi" Khánh Nam kéo tôi lên xe . Chiếc xe dần dần chuyển bánh toi có nghe được một câu nói của Khánh nam vọng lại nói với Mặc Hùng hình như là ""Tôi sẽ không thua cậu đâu"(Đồ các bạn pít câu nói này đang ám chỉ điều j ???)

"cậu với hân ta yêu nhau sao?/" Kahrsh nam hỏi

"Nếu yêu tki sao mà không yêu tki sao?/"tôi hỏi

"Cậu dính hôn với tôi" Khánh Nam giọng nhu ra lệnh

"Tại sao?/" Đừng nói cậu ghen với cậu ta nha ! Chẳng phải lúc nào cậu cũng ám the tôi sao ! Tôi mới gặp lại cậu ta đúng như vậy chứ"tôi nói

"Tôi sẽ không để cậu cho cậu ta đâu" Khánh Nam chắc chắn nói

"Tại sao?/" Tôi thắc mắc hỏi

"Cậu không cần biết" Khánh Nam nói

"Khánh Nam tài xế nhà cậu lái xe bao nhiêu năm rồi?/" Tôi quay ra mặt chán nản nhìn khánh Nam . Cái ông tà xế đi xe chậm như rùa mà cũng gọi là đi sao???

"4 năm" Khánh nam đáp

"Sao chậm như rùa vậy phải tăng thêm cho nó sướng chứ" Tôi nói

"Bắc đi nhanh lên" Khánh Nam nói xong , chiếc xe lao nhanh trên đường . Đúng vậy cảm giác như thế này mới sướng chứ chaanh=j như rùa chán lắm

lúc tôi về đến nhà là 12 giờ đúng (Về đúng giờ ghê)

"Cảm ơn cậu"tôi cúi chào Khánh nam

"Không có j về đi ngủ sớm sáng mai tôi đón cậu" Kahrsh nam nói chưa kịp tôi trả lời xe đã phóng đi để raij một làn khói bụi ô nhiễm độc hại trước mặt tôi . Tôi mở cổng vào nhà , bước về phòng tôi nằm ngay lên giường vút v=túi xuống đất mà anwmf ngủ lẩn quay ra vì tôi quá buồn ngủ rồi . một mạch ngủ đến sáng

"Reng ...reng.."Cái đồng hồ đáng ghét kêu âm lên nhưng nó mãi không tắt . Tôi đành với tay lấy cái điện thoại

Ê điện thoại tôi đâu ???? Tôi nhảy xuống giường tìm mọi thứ và cuối cùng cũng tìm được cái điện thoại đrag ở trong túi . Haizzzz công nhân tôi ngốc đến mức nào k biết !

Tôi đi vào VSCN rồi mặc đồng phục đi giày rồi cầm cặp và thứ không quên nhất là mang cái máy điện thoại !

Tôi chẳng quan tâm về ngoài trượt cầu thang cho đỡ tốn công

"Tiểu thư cẩn thận "Chị người hầu vừa rời vào xong không hiểu sao mồm chị ta xui kinh ! Tôi bị ngã . Ui za đau quá đi mất nhưng tôi mở điện thoại Chết 6 h 30 rồi tôi hó k nhầm hôm qua Khánh Nam báo cậu ta đến đón tôi !

Tôi vào trong nhà mở tủ lạnh cầm vài cái bánh rồi chạy ra ngoài cổng . Đúng như dự đoán xe của Khánh nam đã đỗ trước biệt thự

Tôi thờ dốc mở cửa xe ngồi vào . vừa ngồi tôi đoán chắc một câu nói và đúng nhưu vậy nó đã xuất hiện

"Cậu là heo hay sao mà ngủ lằm zừ" Khánh Nam nói

"ngủ quên"tôi đáp ngược

"ô thật là phiền phức đó"Lại cái giọng lạnh lùng này -Khánh Phong anh ta luôn nói tôi như tát vào mặt

"Gia lnh cậu xem chưa" Khánh Nam nói lúc này xe bắt đầu đi

"Chuyện j" Tôi thắc mắc hỏi

"Mở máy ra xem" Khánh Phong nsoi lạnh . Hôm nay hai anh em này sao vậy?/ Tự dưng lại hơi lằm mồm . Tôi mở điện thoại ra có cái j đâu

"Vào phần tin tức " Khánh Phong nói tiếp , the chỉ dẫn anh ta tôi vào theo và cái tiêu đề đầu tiên khiến tôi muốn xuống địa ngục chết nhất là

"ca sĩ Mặc Hùng và ngọc nữ Zodiac hẹn hò trong đêm "-Cả dòng này khiến tôi muốn ói ngay lập tức TT

"Cái này...."Tôi cực kì shock nắm không vững điện thoại chiếc điện thoại rơi xuống vớ cả màn hình

"Còn nữa đó" Khánh Nam nhần nại lấy điện thoại cậu ta mở sang trang thứ 2 lại là một dòng chữ kiens tôi shock hơn " Ngọc nữ Zodiac và hoàng tử Mặc Hùng hôn nhau trong quán '

Ồi ám ời đó là con thua bị phạt chứ đời nào đi mi hân ta làm chi cho mệt ?? Tôi thà mi một con mèo còn hơn cậu ta TT

"Còn nữa" Khánh Phong uể oải đáp

"Thần phạt cậu bị lộ rồi" Khánh Nam nói

"Thần phạt ! Không lẽ là ... tiểu thư sao?/" Tôi lo sợ

"Đúng vậy "Khánh Nam nói mở tiếp trang thứ 3 " ngọc nữ Zodiac là đại tiểu thư Trần gia bị thất 16 năm"

"Tiểu thư " hai cái từ này tôi đã muốn giấu mọi người nhưng bọn paparazzi nhanh thật trong một đêm đã biết về thân phận thật của tôi

"Còn nữa"Khánh Phong nói tiếp

Lại còn nữa sao ?/ Định "còn nữa" đến bao giờ ms hết hả/???

"Câu ám của Nguyễn gia tranh giành với ca sĩ Mặc Hùng ngọc nữ Zodiac-dại tiểu thư họ Trần . Liệu cô ấy chọn ai??"

Chúa ơi , con cầu xin chúa , sao hôm nay là ngày j con đã đắc tội với nhiều người sao mà chúa cho con "Nổi tiếng" đến mức con phát khổ sở vậy ???

"Cái cuối cùng"Khánh Phong nói

Tôi liền ngó vào điện thoại xem khánh Nam mở cho tôi đến strang thứ 5

"ngọc nữ Zodiac đi làm thêm tại quán cake anh drink , cô ấy có đúng là một tiểu thư có đầy đủ tính của một tiểu thư????"

Cái này tki liên quan j chứu ?? Cái này là "Đời sống riêng tư "của tôi sao bọn họ có thể được chứ ?/ Tôi làm thêm tki sao/? chết người chắc ?? Tại sa tiểu thư không được đi làm ???/

"Cái này là thật"Khánh Nam hỏi ời

"Cậu biết còn hời"Tôi đáp thật sự tôi không muốn nghĩ ngợi j nữa TT

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

"nè cậu định vào trường thế nào ? Đám paparazzi đứng chờ ở cổng rồi mik không muốn rắc rối vào việc này đâu"Khánh Nam tựa vào ghế nhàn nhả nói

Hắn nói hay thật ! Tại hắn ai bảo tự dưng tối qua đến lm j ch một khiến toi bị liên lụy .

"Cậu có kéo không?"Tôi quay sang Khánh Nam hỏi

"Đề làm j đừng bảo cậu..."Khánh Nam nói

"đưa đây"Tôi mặt sất khi nhìn cậu ta , Khánh Nam đưa cho tôi một chiếc kéo . Tôi cầm lấy rồi mở một ngăn cặp lấy tấm vải cắt ra thành dây rồi buộc tóc hai bên lại .Tôi lấy son trong túi rồi đánh một ít vào

"Cậu trang điểm là vi phạm nội quy"Khánh Nam nói

"Một là cậu muốn đám nhà báo theo hai là theo tôi"Tôi nói khánh nam không nói j . Tôi lấy một chiếc cặp nơ to kẹp lên đỉnh đầu

"Gia lnh"Khánh Nam ngạc nhiên trong sự thay đổi 360 của tôi

"Sao vậy vẫn lạnh lùng giống thường sao??"tôi hỏi chẳng nhẽ trình độ hoá trang của toi kém quá

"Không, cậu thay đổi giống cô bé ngày thơ hơn đó"Khánh nam nói nhìn tôi chăm chăm

"Cậu dám bảo tôi ngày thơ?? IQ của tôi ít ra cũng 290/300 đó nha ! Sao cậu dám nói tôi ngày thơ"Tôi nói

"Tki đáng yêu"Khánh Phong lạnh lùng nói , nghe xong câu nói của hắn ta chắc tóc gáy tôi như có điện đi qua mà dựng hết lên . Tôi nghĩ chắc là lần đầu hắn khen con gái dễ thương đó !

Đến cổng trường đám phóng viên đứng tùm tùm lại xung quanh cũng toàn học sinh quanh . Tôi và Khánh Nam bước xuống , tôi nở một nụ cười dịu dàng nhưng trong đó tki chẳng quan tâm mấy con người kia . Tôi lên nhìn trạng thái của đám phóng viên vừa thấy tôi bước xuống mặt bắt đầu tối sầm lại chắc vì biết nhận nhầm người . Tôi cười đắc ý rồi tiến vào thêm vài bước

"Gia Linh cậu đến rồi à , vào đi"Cái con nhò Vy Vy lấm mồm thế không biết đã vậy giọng oang oang lên khiến cho đám phóng viên vừa nghe xong đã chạy đến xung quanh tôi . Tôi chỉ muốn đập đầu vào tường mà chết , sa tôi lại đồng ý làm bạn với một con nhò ngu ngốc vậy chứ!!!!

"Trần tiểu thư cô sẽ lựa chọn ai???"

"Nguyễn thiếu gia hay Mặc Hùng??? Cô đã quyết định trọn ai???"

"Việc cô là Trần tiểu thư có thật không???"

"Đừng vậy??? người cô không có một trang sức quý phái hay túi hàng hiệu lè nào đó chi là tin nhầm nhì???"

"Có đúng cô là ngwoif làm thêm???"

"Tránh ra"Giọng Khánh nam hét lên

"Muốn nói chuyện xin hãy hẹn với tôi trước"Tôi nói xong bỏ tóc xuống , dù j cũng bị lộ rồi tki buộc cũng chẳng có tích sự j

"Bảo vệ , tiễn bọn họ ra ngoài"Tôi nói với đám bảo vệ ở trường rồi bước đi vào lớp một cách ung dung . Trên đường đến lớp , con gái ai cũng nhìn tôi rồi thì thầm nhưng điều tôi uan tâm không phải ở đó mà là bọn paparazzi cơ!

*Rầm*Tôi mở cửa lớp rồi bước vào chỗ ngồi . Khánh nam đang ngồi để chân lên bàn nhìn ra cửa sổ đầy hứng thú

"Xem ra làm bạn gái ca sĩ cũng sướng nhì?"khánh Nam nhìn tôi rồi nói

"Thích đến nỗi muốn chầu Diêm Vương"Tôi nói rồi ngồi xuống đeo headphone mở tiểu thuyết ra đọc

"thật sự cậu không có tình cảm chứ"Khánh nam hỏi , cái tk điên này hỏi đến bao giờ mới hết vậy??

"Không mà có tki chết chắc"tôi đáp

"Không"Khánh nam đá pá ứng rồi không nói j . Đến khi tiếng chuông vào lớp reo lên , tôi nhìn ra cửa sổ , đám phóng viên đã về rồi chắc chắn cuối giờ thả nào cũng đến TT

"Em trần Gia Linh mời em lên phòng hiệu trưởng"Tiếng của cô hiệu trưởng đáp lẹp lại 2-3 lần. tôi ggaps sách rồi đứng dậy ra khỏi lớp bước về phía phòng cô hiệu trưởng

"Cộc ... cộc .. Là em"Tôi gõ cửa rồi nói

"Vào đi"Giọng cô hiệu trưởng vang lên . Tôi mở cửa vào phòng rồi ngồi xuống ghế sofa

"Nghe nói em có tình cả với mặc Hùng ca sĩ hiện nay"Cô hiệu trưởng nói giọng hơi thật vọng

"Là hiểu nhầm"Tôi đáp

"Hiểu nhầm mà đến nỗi hôn nhau nơi công cộng?"Cô hiệu trưởng nhìn tôi ánh mắt khó hiểu

"cái đó chúng em thi ăn"Tôi đáp

"Thì?? Nực cười quá . Cô muốn gọi em lên chắc em cũng đã biết cô muốn nói j"Cô hiệu trưởng nghiêm túc trở lại

"Vâng , cô muốn bảo em là nên chia tay cậu ta cú ý vào học vì em là người trong cuộc thi nên không nên để ý tình cảm"Tôi nói lưu loát

"Đúng vậy, cô sẽ giúp em dẹp đám paparazzi nhưng em nên chú tâm học hành hơn"Cô hiệu trưởng nhắc nhở

"Vâng"Tôi đáp

"Em có thể về nhưng về việc này một là em nên làm rõ hay cố gấn dừng ảnh hưởng tới việc học"Cô hiệu trưởng nói

"vâng"tôi đáp cúi chào cô rồi

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Tôi ra khỏi phòng cô , về lớp mà trong lòng đầy lo sợ . Tôi có linh cảm xấu về mọi chuyện sắp xảy ra nhưng tôi vẫn tiếp tục phải cố bởi vì dù có bao nhiêu khó khăn đi chăng nữa tôi phải biến ước mơ của mình thành sự thật!

Tôi bước về chỗ lặng lặng ngồi nghe giảng . Từ đầu đến cuối tiết học không nói một chữ nào !

Reng....reng...reng . Cuối cùng chiếc chuông báo kết thúc giờ học cũng đã hết . Các bạn trong lớp chuẩn bị cặp sách đi

"Tớ có chuyện muốn nói"Tôi vừa nói vừa đ lên bục giảng

"có chuyện j vậy??"kHánh Nam mặt chán nản nói

"Về việc tổ chức tiệc cho học sinh mới vào học , theo quyết định nhà trường tki tới nay sẽ tổ chức buổi tiệc , thật xin lỗi vì đã nói với mọi người là hoãn"tôi nói xong , cả lớp vui mừng ầm lên rồi ền các lớp khác tiếng reo hơg vui mừng cũng ầm lên .

"Còn về việc tập kịch từ ngày mai cuối giờ tại sông Hoàng Ngọc chúng ta sẽ luyện tập"Tôi nsoi rồi về chỗ cất cặp . Nghe xong câu này của tôi cả lớp đơ luôn

"gia Linh , sông."Lớp trưởng định nói j nhưng vì nhìn thấy tôi mặt đầy hân khí bước về phía cậu ta liền im mồm

"đây là nội dung của vở diễn và lời thoại . Học thuộc đi"Tôi nói đưa cho mỗi người trong nhóm diễn một nội dung và lời thoại !

"Còn việc nữa"Tôi ngồi xuống bàn nói , cả lớp đng định chạy về liền phải dừng lại những đứa chạy ra ngoài cửa cũng vào theo rồi im thin thít không dám nói 1 câu

"Tớ muốn các cậu nghĩ tên cho cửa hàng của chúng ta"Tôi nói giọng lạnh lùng

"Nếu mà cho các cặp đôi tki đặt là "Cửa hàng tình yêu"-Một cô gái mơ mộng j đó mặt đỏ ửng lên

"Sến súa "Tôi nói

"Khu vườn bí mật"Cô gái khác

"Lớp phó cậu không nghĩ ra một cái tên đi"tôi quay sang liếc nhìn lớp phó nói

"Caffe tình yêu"Lớp phó nhỏ giọng nói

"Cái đó 0 được"Tôi nói

"Gia Linh , nếu cậu không đồng ý hay cậu thử nghĩ đi"Lớp trưởng nói

"Khu vườn tình yêu"Tôi nói nhiu mày lại

"Khu vườn hạnh phúc"Tổ trưởng nói

"Lấy tên Khu vườn tình yêu đi"Một số bạn nữ nói rồi mơ mộng về hôm đó

"Được rồi , về đi "Tôi nói rồi khoác cặp ra khỏi lớp tiến về phía phòng Hội học sinh

"Gia lnhh cậu không về sao???"Khánh nam đuổi theo tôi hỏi

"Làm xong bài tôi sẽ về"Tôi nói

"Cậu định học ở đây sao??"Khánh nam ngạc nhiên hỏi

Tôi gật đầu

"Vậy tôi về trước"Khánh nam nói quay đầu đi ngược chiều với tôi. Tôi đến phòng , lúc này chị phó hội học sinh vẫn đang tới tập chuẩn bị vôi vàng cho bữa tiệc tối nay

"Chị Mỹ Mỹ , có cần em giúp không"Tôi vỗ vai chị , chị mỹ mỹ đang ngồi làm việc rất tập chung

"Ồ không cần đâu, chị đã xem qua một số vấn bản chị cần em xem lại và duyệt tho"Mỹ mỹ cười ngượng rồi quay ra làm việc tiếp rồi bao nhiêu cuộc điện thoại liên tiếp để đặt hàng

Tôi chẳng nói ngồi xuống bàn làm nốt việc của mình và làm bài tập

Tích ...tắc...tích...tắc.....tắc.....-Trong phòng rất yên tĩnh , chỉ nghe thấy tiếng viết xoạt xoạt của bút và tiếng đồng hồ kêu

Thời gian cứ trôi qua trôi qua mãi cho đến khi 6 giờ mọi việc đã chuẩn bị xong chị mỹ My-Phó hỏi học sinh đứng dậy vwon vai rồi nói là về nhà thay đồ để còn chuẩn bị cho bữa tiệc . Và chỉ còn lại tôi ở phòng, tôi làm việc quên hết mọi việc xung quanh .

Một lúc sau , máy điện thoại tôi vì bị rơi nên hồng nhưng sao tự dưng có tiếng cơ chứ . Tôi đi theo tiếng điện thoại ra khỏi phòng rồi mới phát hiện các học sinh khác đã chuẩn bị mọi thứ còn tôi vẫn đồng phục trường

"Gia Linh, em từ này làm việc sao??"Chị Mỹ Mỹ hỏi tôi , chị mặc một bộ váy màu trắng bó sát người, hờ vai để khoe làn da trắng của chị ! Chị mỹ mỹ trắng điểm nhẹ đi một đôi giày cao gót màu đen tằm 7 phân .
Đứng sau váy hở , dây đan chéo vào nhau . (mik tá kém, tha lỗi cho :)

"Em về ngay"Tôi ns rồi đi về phòng . Phù may quá việc xong rồi .

'cậu vẫn ở đây"Khánh nam đi vào , cậu ta trông thật đẹp zai đó nha. Đây là lần đầu tôi thấy cậu ta nhưu vậy. Khánh nam mặc một bộ vest màu tắng trên túi có một bông hoa hồng !

"Uk, tôi về bây giờ"Tôi đá pá rồi thu dọn đồ lúc dọn có để rơi ra tờ giấy thấy Lâm đưa cho tôi. Tôi cúi xuống nhặt tờ giấy .

Tờ giấy này một cái về màu một cái về 12 cung hoàng đạo , chắc chắn có cái j đó liên quan đến 12 chòm sao! nhưng về màu sắc tki hơi khó rất nhiều màu đủ các loại luôn .

"Có j sao?"Khánh Nam hỏi bước chân càng đến gần tôi. Tôi vội vàng cầm hai tờ giấy nhét vào cặp

"Không có j"Tôi đáp

"Tôi đưa cậu về"Khánh Nam nắm lấy tay tôi nói

"Tôi tự về được"Tôi đáp

"Cậu định đi bộ sao?? ịch sắp bắt đầu rồi"Khánh Nam nói càng nắm chặt tay tôi hơn .ờ ha, bây giờ tôi mới nhớ mình về nhà =j

"Cậu đưa tôi về"Tôi nsoi nhỏ dăn

"Đi thôi chứ"Khánh nam đột nhiên chạy nắm tay tôi ,

"Sao phải chạy đi từ từ thôi"Tôi nói cậu ta cứ kéo toì chạy rồi cuố cùng cũng lên xe.

Mất 30' mới đến biệt thự . Vừa dừng xe tôi đã vội chạy vào nhà nhưng Khánh nam lại đi theo , cậu ta vào phòng tôi mà còn ra về thích thú

"Cậu ngồi yên một chỗ đi"Tôi tựa vào tủ quần áo quát cậu ta cứ lục lọi khắp nơi đúng là biến thái , vào phòng con gái lục đồg không biết ngượng phải nói là mặt dầy chứ biến thái có nhầm nhò j vs cậu ta !

"Tôi không động vào mấy thứ tế nhị đâu"Khánh nam nsoi tiếp tục lục đồ . Tôi đành nhẫn nhịn chòn đồ . Ồi trời , váy váy quần áo quần áo biết chọn cái nào ??? Tủ đồ cả đống biết chọn cái nào !!!!!TT

Tôi lòi từng chiếc một ra ngắm ngĩa rồi gấp ngăn ngăn dài

"Cái này được đó"khánh Nam bước đến chỗ tôi tay cầm một chiếc váy màu đen gọi cảm

"Tôi không mặc được"Tôi nsoi tiếp tục chọn đồ . Cuối cùng tôi lấy một chiếc váy suông màu xanh nhạt ,phần dưới váy xếp ly

"Cái đó xấu "Khánh Nam chê nhưng tôi biết mặc cái j ???

" Cậu báo tôi mặc váy cậu cảm?? "Tôi hỏi Khánh Nam gặt đầu . Tôi cầm chiếc váy suông mặc vào .Rồi chọn đôi guốc 5 phân " Cậu mặc vậy?? " KN hỏi . Tôi gặt đầu rồi chọn một chiếc túi xách màu trắng có đính đá ở trên. "Đi thôi " Tôi ns " Ồ trag điểm sao ??? " KN hỏi . Tôi lắc đầu , trang điểm hạy mặt !!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lìng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

"Không trang điểm cũng phải đẹp trang sức"Khánh Nam nói

"Tôi mặc j kệ tôi liên quan đến cậu."Tôi ns, chỉ ít cũng chỉ là buổi tiệc ,đến đó tôi quan tâm mỗi đến đồ ăn còn mọi thứ tôi không muốn quan tâm . Mà mặc váy bình thường thôi chứ , cũng chỉ là một buổi tiệc có j to tát đâu mà phải hay là phải đi mặc mấy bộ váy gọi cảm/ mấy bộ váy do nahf thiết kế hàng đầu mặc . Mặc đi khéo chắc ??? Chỉ có người điên mới vậy !!!

"Nhưng dù j cậu cũng là tiểu thư"Khánh Nam

"Có luật là tiểu thư nào đi dự tiệc cũng phải mặc váy đắt tiền , phải đeo trang sức và đánh phấn hà ???"Tôi hỏi

"Không"khánh Nam bắt lực nói . Người nào đối đầu với tôi cũng không có kết quả tốt! Dù j nó cũng chỉ là tiệc mà thôi có cần phô trương nhà mình giàu hay nghèo mình xinh hay xấu hoặc mặc đồ xịn hay giòm không!!!!!!!!

Tôi lấy một chiếc giấy bánh mì màu trắng ít nhất cũng 5 phân để tôi còn chạy được :).

"Cậu nhanh lên"Khánh nam không làm được j liền xem đồng hồ thúc giục

"Sắp xong"Tôi nói ra giả đề tủi chọn lấy một chiếc túi xách shy girl màu trắng rồi bỏ tiền , giấy CMT . Vào túi . Bây giờ tôi nkowis nhớ em điện thoại mới đi đôi sáng nay của tôi! Ôi tiếc quá đi , điện thoại của con , chứa oi sao người vừa cho con làm người nhà giàu mà muốn con tiểu tiện sao????

"Đi thôi"Tôi nói , đầu vẫn nhớ tới cái điện thoại.

Chúng tôi đi đến trường , lúc này buổi tiệc đã bắt đầu ! Vừa mới bước vào tiệc khánh Nam đã được bao nhiêu cô gái bám theo , tất nhiên tôi biết điều , cậu ta chỉ là bạn tôi không phải người yêu nên tôi chẳng quan tâm mà bỏ ra một góc khuất ngồi ăn cho đỡ . Một số cô gái đi qua đều ngạc nhiên nhìn tôi vì tôi ăn mặc quá quá là đơn giản so với buổi tiệc

"Gia linh"Mỹ mỹ đứng sau mỉm cười tùm tùm vỗ vai tôi

Tôi chán nản quay đầu ra sau, Mỹ mỹ nhìn tôi một lượt rồi hơi ngạc nhiên

"Chi tướng em là tiểu thư cơ mà"Mỹ mỹ ngồi xuống cạnh tôi nói

"Tiểu thư chẳng lẽ cứ phải mặc đồ xịn đi tiệc???"Tôi hỏi

"Không chỉ là thấy em quá đơn giản còn đơn giản hơn cả mấy cô gái đó"Mỹ mỹ chỉ về phía mấy cô gái mặc toàn đồ xịn nhà cũng là một số tập đoàn nhỏ , Mỹ mỹ không nhìn nữa rồi cười ngượng nhìn tôi nói "Em mặc thấy thoải mái là được rồi"

Chẳng vậy , tôi mặc thấy thoải mái thì tôi mặc , tôi đâu có chú ý đến người khác nghĩ tôi như thế snaof vì vốn dĩ họ không biết một chút j về tôi !

"Gia Linh , cậu....."Giọng nói của Vy Vy vang lên bên cạnh tôi , cậu ta mặc một chiếc đầm ngắn màu hồng phấn , trên người đeo một bộ đá quý rất đẹp . chỉ cần nhìn và đánh giá qua cũng biết cô gái này nhà giàu nhưng chi

tôi quá baka đến mức suốt ngày bị người ta chửi !

Tôi quay sang Vy vy hỏi , ánh mắt cậu ấy ngạc nhiên nhìn tôi . Tôi biết thừa người nào nhìn tôi cũng có ý nghĩ này mà !!!

"Gia linh , cái bông hoa của em đâu?"Mỹ Mỹ hỏi tôi

"Ồ là cái mà họ phát cho em trước khi vào sao??"Tôi hỏi , cái bông hoa cài ngực đó có j đặc biệt đâu chỉ là một bông hoa bình thường mỗi tội là có số bên trong thôi ! Có j to tát chắc ???

"đúng vậy, cô agsi nào cũng có sao em..."Mỹ mỹ đag nói thì vy Vy ngắt lời

"cái đó quan trọng lắm á, cậu làm mất thì làm sao tham gia được "Cô gái hoàn mỹ" chứ"Vy Vy nói cái j đó mà "Cô gái hoàn mỹ" cái đó liên quan j đến bông hoa hay là chữ số trên hoa là cái để người ta bầu chọn ???

"Hoa của em đâu??"mỹ mỹ hỏi

"Cái đó quan trọng j??"Tôi trước hết là phải hỏi đồ nguyên nhân cái bông hoa cài ngực đó có í nghĩa j !

"Chỉ số trên hoa là cái mà để người ta bình chọn cho các cô gái . Cô gái nào được bầu chọn nhiều nhất thì sẽ được vinh danh là Cô gái hoàn mỹ"vy vy nói bắt đầu mơ mộng . Tôi quay sang chị Mỹ Mỹ xem có đúng không chị ấy cũng vui vẻ gật đầu

"Vậy bông hoa đâu??"Mỹ mỹ mỉm cười dịu dàng như biết trước kết quả của tôi

""Virt rồi "Tôi đáp thản nhiên . Bông hoa xấu xí đó cô đi mua thì được hàng tá

"Cậu..."vy vy trở mắt nhìn tôi , chắc cậu ta cũng báỉ phục về tôi mất

"Được gọi là Cô gái hoàn mỹ thôi sao??"Tôi cầm bánh vừa ăn vừa hỏi , chi có được danh hiệu thì ít quá ít nhất cũng nên có tiền hay đồ j chứ !

"à ai được gọi còn được nhảy cùng Khánh Nam và Khánh Phon lại còn được 1 triệu liền "Vy Vy nói như sảng liên thanh

"Hết rồi sao??"Tôi nhui mày hỏi , được mỗi vậy thì quá ít cho công sức mấy cô nàng này trang điểm , quần áo , giày dép !

"AAAAAAAAAAAAAAAA"-Cà bữa tiệc gần như reo ầm lên, con gái đang dồn về phía cổng trường , có một chiếc xe thể thao đang đỗ ở đó lại còn được bảo vệ dãi thâm đồ ! Không lẽ mấy người này bị thần kinh ? Ai mà cần phải dài thâm đồ họ có phải diễn viên hay người mẫu danh giá đâu mà cần vậy??

"Hôm nay trường chúng ta tổ chức có mỗi nguyên thiếu gia , Chu thiếu gia , Trần Bà Nhi và mấy cậu ấm cô chiêu nữa"Mỹ mỹ nói rồi nhìn tôi , ánh mắt có hơi là xa vời đối với chị ấy

"Đừng lo , em đâu phải Trần tiểu thư"Tôi nói cốc đầu chị cười . đối với tôi một gia đình giàu có thì được j , tôi muốn sống thoải mái chi cần có có gia đình dù giàu hay nghèo tôi chỉ cần hạnh phúc là được !

"Chẳng phải sáng nay ai cũng đều biết cậu là tiểu thư sao??"vy vy hỏi

"Tôi không muốn làm tờ chỉ muốn cuộc sống đi làm thêm rồi về nhà như trước kia thôi"tôi nói

"Có phúc đến hãy hưởng"mỹ mỹ nói

"Phúc j chứ, hoạ đúng hơn"Tôi nói , người ngoài cuộc thì biết được j chỉ người trong cuộc mới biết thôi !

"Nhưng dù j cậu cũng phải làm tiểu thư thôi"Vy Vy nói ngồi cảm nấy cái bánh của tôi lên ăn . Cái con nhỏ này thật là vô duyên hết chỗ người ta đang ăn mà sao cứ bốc tự nhiên !

"Em không muốn làm tiểu thư"Mỹ mỹ nhìn vào mắt tôi hỏi

"Chỉ nhìn vào mắt em cũng chẳng thấy j đâu , mắt em chỉ là một màu đen u buồn và lạnh lẽo thôi"Tôi đáp

"Em yêu Khánh Nam sao??"Mỹ mỹ hỏi tôi

"Coi là bạn thôi , em chưa muốn yêu í nhất yêu cũng phải 25-26 mới yêu"Tôi đáp . Yêu sớm làm j cho một chỉ tổ một người , nhiều lúc đang còn trẻ mà đi ghen với người khác thật mất mặt !

"Mà nè , Gia linh cậu phải đi lấy bông hoa mới đi chứ"Vy Vy nói

"Cần j , chi là trò chơi thôi"Tôi đáp vs Vy Vy rồi quay sang Mỹ mỹ hỏi một chuyện rất quan trọng "Mỹ mỹ , chị biết chỗ mua điện thoại với ván trượt ở đâu không??"

"ván trượt ?/ Em đi sao"Mỹ mỹ hỏi tôi. Tôi không đi ván trượt thì đi cái j ??/

"Vâng"tôi đáp

"Từ trường mình đi thẳng 2 km đến một quán bán đồ thể thao có bán ván trượt còn mua điện thoại thì vào khu trung tâm mua sắm mua"mỹ mỹ nói

"Vâng , Vy Vy từ mượn điện thoại , hơi lâu một chút đó"Vy Vy lấy điện thoại đưa cho tôi , 2 người kia thắc mắc không biết tôi có ý định làm j . Tôi cầm lấy máy Vy Vy , bấm số rồi gọi cho người tôi yêu nhất đó là -Mama .

"Bộ đi về đó tính quên mẹ sao"Giọng mẹ tôi bên kia trách móc . Cũng đúng thôi hơn 1 tuần tôi không gọi mẹ rồi . Đợt trước cứ 1 tuần chắc tôi gọi hơn 10 lần cnf bây giờ chắc quên rồi

"Con đâu có tại điện thoại con hỏng"Tôi cố nói giọng vui vẻ đáp

"Con mượn máy à ??/ là ai ?? trai háy gái??"Mẹ tôi giọng như thúc giục

"mẹ , là con gái mà con đã nói với mẹ chưa đến 25 tuổi con sẽ không yêu ai rồi , mẹ đừng có mong ngóng nữa"tôi nói , con trai có j hay ho mà đi yêu chứ . Tôi yêu tôi còn chưa xong yêu mấy đứa đó làm chi cho mệt ???

"Con không định báo hiếu mẹ chắc ?? Mẹ đã báo là chi cần con kiếm cho mẹ một đứa con rể thì mẹ không cần con báo hiếu j nữa" Mẹ tôi nói

"Mẹ , con sẽ trở thành luật sư nổi tiếng để báo hiếu mẹ còn việc người yêu mẹ cố chờ đến khi 25 tuổi con sẽ báo hiếu ạ" Tôi nói giọng rất vui vẻ

"Con thật là ... Mà gọi điện có chuyện j??"Mẹ tôi bso tay với tôi luôn , một đứa con gái 16t chưa có một ai theo , chưa có một mảnh tình nào thật là đau đầu

"Haha mẹ thật là anh minh , con muốn xin tiền mẹ mua điện thoại" Tôi nói xong để cái điện thoại ra xa một chút thả nào mẹ tôi cũng la lên cho xem

"Gia Linh con biết con làm hỏng bao nhiêu cái điện thoại từ lớp 8 đến giờ không??"mẹ tôi nói to ầm lên , đúng như dự đoán nếu tôi không bỏ điện thoại ra xa chắc màng nhĩ sẽ thủng mất

"Dạ , là 5 cái ạ . Cái thứ nhất là rơi xuống nước do đi mưa, cái thứ 2 là do trượt ván nên nó rơi và vỡ , cái thứ 3 do tức bạn quá không có j để ném quên mất cái điện thoại là con đang cầm nên con ném cho nó một cái giữa mặt và cái điện thoại đi đời, cái thứ 4 là do đánh nhau nên bị hỏng pin, còn cái thứ 5 là do lỡ tay làm rơi ạ" Tôi nói giọng như đang kể về một chuyện j đó hào hứng

"Con có đúng là con gái không vậy??" Mỗi j cái điện thoại nào thì lỡ tay ném , lỡ tay làm rơi lại còn đánh nhau nữa" Mẹ tôi giọng chán nản nói

"Tại con đâu ! Tại bọn nó cứ thchish trên con nên con mới đánh chứ" Tôi cãi

"Mẹ không cãi với con , mẹ chuyển tiền vào thẻ của con tự đi mua " Mẹ tôi nói

"Vâng con ỉu mẹ nhất mà , con sẽ kiếm cho mẹ một đứa con rể sau 9 năm nữa mẹ chờ con nha" Tôi nói giọng đáng yêu

"Con thật là .. cái tính thay đổi xoay xoay đầy ai yêu nổi" Mẹ tôi than

"Không yêu tki con không thể báo hiếu mẹ đâu"Tôi nói rồi cúp máy luôn mẹ tôi mà nghe nữa tahr nào ngày mai tôi không cần nghe nhạc để ngủ !

"Tà cậu"tôi đưa điện thoại trả Vy Vy

"gọi điện xin tiền mà nhưu cãi nhau vậy"Mỹ Mỹ cười

"chuyện đó là bình thường"Tôi nói , lần nào xin tiền chẳng thế bây giờ quen rồi có thấy sợ đâu à tôi còn có chiêu lấy nhu khắc cương với mẹ . Mỗi khi mẹ mắng tôi lại cứ nói giọng vui vẻ để mẹ chịu thua tôi :)

"Em đừng bảo đi mua điện thoại bây giwo!"Mỹ Mỹ nhắc nhở

"Đúng vậy mà"Tôi nói dù j ở đây cũng có cái thứ vô vị j đâu mà phải ở lại???

"Thôi tớ ra chỗ khác đây hai người nói chuyện vui về nhế"Vy Vy liền chuẩn rồi chạy nhanh về phía con gái đứng bàn tán .

"Thôi em đi đây ở lại chỗ vô vị này chán lắm"Tôi nói

"vậy em đi thông thả"Mỹ Mỹ nói rồi bước về phía vy Vy . Tôi cầm túi đng định ra bwose về cổng tki một tiếng nói làm tôi muons lia ngay cái gậy vào mặt !!!!!!!!!!!

"Bây giờ xin mời Hội trưởng hội học sinh trường Zodiac lên phát biểu"Gọng cái thằng WC thần kinh hôm khai giảng nói . Bây giờ giả mà có vật j ném toi sẽ ném cho hán ta một cái . cứ đến lúc được vui ve raij làm mất hứng , khiến cho tôi phải bực mình . Tôi mặt lạnh , xung quanh đây hàn khí báo phủ bước lên sân khấu.

"Gia Linh- xin mời bạn phát biểu về bữa tiệc hôm nay"WC nhìn toi lên sân khấu với ánh amwts hơi kì lạ nhưng rồi lấy lại bình tĩnh đưa cho tôi cái mic. Tôi nhân lấy đứng một lúc lâu rồi mới nói "Chúc buổi tiệc hôm nay thành công "Tôi nói , bây giờ tôi chẳng biết nói j vì bữa tiệc này vốn dĩ đối với tôi đều là nhảm chán và vô vị .

"Hết rồi sau"WC thấy tôi nói vậ liền hỏi

"Cảm nghĩ của tôi như vậy còn nếu muốn ai nói những điều cảm xúc hơn tki sau đây . Với tư cách là Hội trưởng hội học sinh tôi xin mời bạn Ngọc Vy Vy lên phát biểu vài lời"Tôi nsoi tiện thể chuẩn xuống rồi chạy đi mua cho xong .

Vừa mới xuống , một giọng lạnh lẽo khiến tôi sợ hãi

"Gia Linh"-giọng Khánh Phong làm sống lưng tôi lạnh buốt

"Chào bé hai lưng , dạo này bé khá hơn nhiều chưa ?/ Có đi lạc đường không vậy"- Vừa quay ra chỗ khánh Phong đã bị Hoàng minh véo má

"Chào 2 người"Tôi nói cúi đầu ngượng

"Hai lưng không phải cô muốn rời khỏi buổi tiệc"Khánh Phong lạnh lùng hỏi tôi ! Sao hán biết tôi định chuẩn vậy??

"Bé hai lưng em nên ăn nhiều hơn hình như em gầy đủ"hoàng minh nói

"Em béo lắm rồi đó"Tôi nói đối với người khác tki tôi gầy nhưng đối với tôi là tôi béo .Tôi chỉ cao 1m65 nhưng nặng tận 48kg TT

"Mà anh nghe nói snag nay, em là chị của Bảo nhi ??"Hoàng Minh hỏi tôi

"vâng "Tôi gật đầu nuốt nước bọt . Tôi có cảm giác bá an lúc này

"Hoa của cô đâu"Khánh Phong hỏi

"cái đó ..."Tôi nếu nói là "vứt đi "tki hơi mất mặt nhưng chẳng lẽ lấy lí do làm rơi mà nếu làm rơi mà không tìm tki bao người nghĩ ngờ vì từ nãy tôi có mỗi ngồi ở bàn và ăn !

"Em vứt đi rồi sao??"Hoàng Minh hỏi tôi

"vâng em thấy nó quá vô vị nên vứt"Tôi nói cúi đầu xuống

"cẩn thận mai sau thấy vô vị quá lại ném nhảm thề tín dng"HM cười

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27

"Người ngu họ cũng không đi cầm thề tín dụng ném thề tín dụn đâu"Tôi nói , người dù có ngốc đến mức nào tki cái thề tín dụng đại j mà ném cơ chứ!!!!!!

"Bé hai lưng , bé không định lấy bông hoa khác sao??"Hoàng Minh hỏi

"Cái đó không cần đâu"Tôi đáp , dù j cũng chỉ là bông hoa có j hay ho đâu

"Khánh Phong , hoá ra cậu ở đây"Một giọng nữ dịu dàng từ xa xa vọng lại . Tôi và Hoàng Minh đang trò chuyện liền nhìn hướng phát ra giọng nói . Một cô gái mái tóc đen mượt như lụa , đôi mắt màu vàng cam. Cô gái này rất ra dáng thực nữ , chỉ cần nghe giọng cũng biết đã biết .

"Đó là Chu Ngọc Mẫn"Hoàng Minh nói chỉ có gái tóc đen kia , cô ấy phải gọi là rất xinh , cô agsi mặc một chiếc váy bó sát người màu hồng làm tôn lên từng đường cong trên cơ thể . Trên người đeo ột bộ trang sức đá cẩm thạch màu trắng nhìn rất trang trọng quý phái. Tôi rất nể cô gái này luôn , nhìn dưới chân cô ta đi tại sao cô gái này có thể đi được đôi guốc cao 10 phân liền ! Đúng là báỉ phục báỉ phục !!!!!!!

"Chào cô"Cô agsi tên là ngọc Mẫn bắt tay giới thiệu về mình "Tôi là Chu Ngọc Mẫn , con gái của Chu lão gia rất vui được làm quen Trần đại tiểu thư"

"Ồ , đừng gọi như vậy cứ gọi tôi là Tiểu Linh hay Linh nhi là được đừng dùng từ tiểu thư như vậy"Tôi nói phóng khoáng , thật sự là đi đâu cứ bị gọi là Trần đại tiểu thư cái tên vừa dài vừa chán thà nghe từ Linh nhi hay Linh linh còn dễ hơn

"Trần tiểu thư , Trần gia không có tiền sao??"Chu Ngọc Mẫn nhìn đồ tôi mặc hỏi

"Có nhưng tôi không thích mặc"Tôi đáp , chỉ là váy thôi mà có cần to tát làm quan trọng hoá vấn đề đến vậy không???

"Trần tiểu thư , hình như cô và Bảo Nhi khác mẹ"ngọc Mẫn hỏi

"Đúng vậy"Tôi đáp , khác tki sao??? Chết người chắc

"Vậy thà nào nhìn cô với bé đó khác nhau "Ngọc Mẫn nói ánh mắt có chút coi thường nhìn tôi

"Bé hai lưng , chẳng phải bé bảo định đi mua j sao??"Hoàng Minh đằng sau nhắc nhở tôi . Ồ ha ! tôi định đi mua điện thoại mà

"Hai lưmg?"Ngọc Mẫn nhìn tôi khó hiểu rồi mới nhìn người tôi một lượt rồi cười tò vè thích thú

"Mà không phải 2 người yêu nhau chứ , nghe nói Trần tiê thư là bạn gái của Mặc Hùng"ngọc Mẫn mỉm cười nhìn tôi nhwung cái cười của cô ta đầy hàm súc muốn nói vs tôi

"Ồ , đó chỉ là hiểu nhầm!"Tôi đáp , tại cái bọn paparazzi thần kinh đó bám theo chứu . Nếu mai sau tôi mà trở thành luật sư lưưon tôi sẽ kiện mấy lữ người đó ra tội quấy rối người khác!

"Trần tiểu thư , hoa cài của cô đâu?"Ngọc Mẫn hỏi

"Vứt rồi!"Tôi đáp , sao ai cũng chú ý bông hoa này nó có j hay ho sao ?? Chẳng lẽ ngọc nữ toi lại không phát hiện ra sự hay hó đó???

"Haha cô vứt thật sao?"Ngọc Mẫn tự dung cười ồm lên , con gái con nưá người ta nói một câu mà cười to thế kia thật là mất mặt chỉ tội cô ta là có rất nhiều người nhìn cô ta với ánh mắt cảm thông vì nghĩ cô ta vấn đề !

"Em không xin cái khác sao?"Hoàng Minh hỏi

"Không cần , dù j cái cuộc thi đó em không được đâu , đeo chỉ tồn sức "Tôi nói

"đúng vậy , đúng vậy"Ngọc Mẫn mỉm cười đắc ý cứ như cô ta đã loại bỏ được một đối thủ vậy

"Gia Linh cậu ở đây sao?"Giọng Mặc Hùng chạy tới

"Chào cậu"Hoàng M

"Chào anh"Mặc Hùng chào rồi nhìn sang tôi "Nghe nói sáng nay cậu cậu lỡ tay làm hỏng điện thoại?"

"Uk" Tôi đáp

"Mai tớ sẽ mua cho cậu một cái" Mặc Hùng nói áy náy

'Không cần , tớ có tiền không phải lo" Tôi nói , dù j cũng là lỗi của tôi làm rơi mà TT

"Mặc Hùng là cậu?"Khánh Phong nhuu mày tiến đến cạnh Mặc hùng hỏi

"Đúng vậy" Mặc Hùng đáp

"Là bạn trai của hai lưmg"Khánh Phong chỉ vào tôi

"Hai lưmg ?? Không phải là cậu đấy chứ?"Mặc Hùng ngo ngác nhìn tôi . Tôi chỉ gật đầu , cái biệt danh" hai lưmg" rất nhiều người gọi tôi

"bé hai lưmg , kbanj trai em đến sao em cứ lạnh lùng vậy?"Hoàng Minh chọc tôi

"Đã bảo không phải bạn trai chỉ là bạn bè" Tôi nói

"Ồ , bạn bè mà hôn nhau ngay giữa chỗ đông người"ngọc Mẫn nói , cô ta muốn đồ thêm dầu vào lửa sao??????????

"Đó là hiểu nhầm , tôi sẽ mờ hơp báo nói về việc này , cô không cần phải nói Gia linh như vậy"mặc Hùng quay ra nhìn Ngọc Mẫn khó chịu nói

"Tốt"Khánh Phong nói . Tốt??? Tốt cái j???là tôi tốt hay anh ta tốt???

"Gia linh , cậu thật giống hời cấp 2 đó" Mặc Hùng nhìn trang phục tôi cười . Cậu ta đã quen với việc tôi mặc mấy quần áo kiểu này vì lúc nào đi thi ăn cùng cậu ta . Dù cậu ta có là ca sĩ nổi tiếng tôi cũng chỉ mặc quần áo bình thường đi cùng , không trang điểm hay đeo vòng j cả .

"Đừng nhắc lại hời cấp 2"thời cấp 2 tuy là lúc mà tôi được gọi là Đại Tỷ nhưng vì đánh nhau mà tôi đã mất bao nhiêu thời gian đọc truyện , đi chơi rồi đó cộng với một lần làm hỏng điện thoại mới ngu !

"Hời cấp 2 em làm sao vậy?"Hoàng Minh tò mò hỏi

"Không có j" Tôi cười ngượng đáp

"Gia Linh , sao cậu cứ che giấu người khác về tính cách cậu vậy!!!"Mặc Hùng than

"Tính cách tớ thế nào mặc kệ tớ "Tôi nói , hứ tính cách tôi liên quan j đến cậu ta !!!!!

"Bé Gia linh , bé ăn mặc như này có quá đơn giản không?"Hoàng Minh nhìn tôi hỏi

"Nó bình thường mà" Tôi đáp , mặc thể này rất dễ chịu và dễ hoạt động mặc mấy cái váy đầm kia chắc tôi đi còn chẳng xong !!!!!

" mọi người sao tập trung hết ở đây vậy?"Bảo nhi giọng từ đầu chen vào và đằng sau là Khánh Nam mặt sầm lại

"Khánh Nam , cậu có sao không?"Ngọc Mẫn tiến lại gần Khánh Nam hỏi

"Không"Khánh Nam đáp xong không thêm liếc cô ta một cái

"Chị.."Bảo nhi nhìn tôi chưa đầy 5s mặt đã biến đổi .

"Sao?"Tôi hỏi

"Nhiều quần áo , chị không biết mặc nên mặc cái này sao?"Bảo Nhi nhìn tôi khó hiểu

"Đó là tính cách cô ấy đừng có ép buộc" Mặc Hùng nói

"Woa anh là mặc Hùng đúng không?? Thật đẹp trai nhưng chưa bằng Khánh Phong"Bảo nhi nói mỉm cười rồi chạy ôm lấy tay khánh Phong lạnh lùng

"Nè Mặc Hùng cầu đài tôi đi ăn đi" Tôi hỏi

"Gia lĩnh , cậu cái j cũng có nhưng sao không có lương tâm và cảm xúc vậy?/"mặc Hùng nói véo má tôi

"Đau .... tớ có cảm xúc hay không cũng phải cậu sao?"Tôi cãi

"tất nhiên mỗi lần cậu ăn cậu biết tớ mất bao nhiêu không?"Mặc Hùng mặt sầm lại nhìn tôi

"Khoảng vài trăm" Tôi đáp

"Bé hai lưmg em ăn nhiều vậy?"Hoàng Minh xoa đầu tôi hỏi

"Từ bé sinh ra đã vậy biết làm sao?"Tôi nói

"Mà sao cậu không tham gia cộc thi "Cô gái hoàn nĩ " sao?"Mặc hùng hỏi tôi

"trò nhảm đó không thích"Tôi nói thà tôi về nhà chơi đánh vài Boss cấp 5 sướng hơn

"sao không ăn luôn ở đây , ở đây nhiều đồ mà"mặc Hùng nói chỉ vào mấy bàn ăn

"Tớ thích ăn bánh macaron , mousse , crepe , uống capuchino , đi xem phim "Tôi nói rất lưu loát như học thuộc vạy)

"Cậu đừng đùa chứ" Mặc Hùng nhìn tôi khiếp sợ

"Hai lưng em ăn mà sao vòng 1 bé vậy"Hoàng Minh hỏi

"Biển thái vừa thôi"Tôi nói anh ta là loại j mà nói như không có chuyện vạy???

"Gia Linh , em đeo cái này đi" Mỹ mỹ xuất hiện đằng sau Mặc Hùng đưa cho tôi bông hoa cài ngực

"Cái này á !! Em không cần" Tôi nói

"Ít nhất em cũng là Hội trưởng hội học sinh" Mỹ mỹ sa sầm mặt xuống

"Vâng" Tôi đáp dù j cũng là Hội trưởng nên làm gương . Ngọc Mẫn thấy tôi đeo sắc mặt liền kém hẳn đi

"Sau đây là cuộc thi "Cô gái hoàn mỹ" của các cô gái ."We nói giọng hào hứng mong chờ đây thú vị ."các bạn nam nhanh chân để bầu chọn cô gái hoàn mỹ"

"Nè cùng đi bỏ phiếu "Hoàng Minh kéo Mặc Hùng ra về bí mật

"Hai người đi vui về" Tôi nói rồi quay sang nhìn chị Mỹ mỹ " Cị đi ăn cùng em" Tôi nói kéo chị Mỹ mỹ đến một bàn , lúc này mọi người đều chú ý đến cuộc thi cô gái hoàn mỹ nên việc ăn hoàn toàn quên thế nên đỡ phải tranh giành !

"Chị ăn đi ngon lắm" Tôi nói đưa cho Mỹ Mỹ một chiếc bánh kem

"Em thật sự không quan tâm đến việc này sao??" Mỹ Mỹ hỏi

"Chị chưa nghe cậu nói về em sao ?" Tôi hỏi Mỹ Mỹ , Mỹ Mỹ lắc đầu

"Cả trường em hỏi cấp 2 đều có một câu về em " Gia Linh cái j cũng có nhưng lương tâm và cảm xúc không có .Gia Linh cái j cũng chuẩn nhưng vòng 1 tki không chuẩn" Tôi nói . Đó là 2 câu nói mà rất nhiều người biết

"Em vẫn bình thường sao?" Mỹ mỹ hỏi

"Vâng , nó đúng sự thật mà chẳng phải chị thấy có mấy người gọi em là " hai lưng "sao" Tôi cầm đĩa cầm vào bánh ă ngon lành

"Gia linh , tính cách em thật khó hiểu . Lúc vui lúc lạnh " Mỹ mỹ nói

"Đó mới tạo ra con người như em" Tôi đáp

"Em học giỏi thật , thi được cả 100 điểm vào đây" Mỹ mỹ khen

"Chị biết công sức em cay đêm hơn mấy tháng không được cái j chắc em chết mất" Tôi nói . mất 6 tháng 3 ngày cay đêm để thi được điểm tuyệt đối vào đây thật là phí sức

"Em muốn làm nghề j??" Mỹ mỹ

"Muốn làm luật sư" Tôi đáp

"Tại sao??"

"Bởi vì từ bé đến giờ mỗi khi nhìn thấy luật sư trên toà nhưng lời nói logic và sự bình tĩnh trwosc khsò khăn của họ làm em ngưỡng mộ và từ đó em muốn trở thành một luật sư tài giỏi nhưng tội mẹ em lại không thích" Tôi rầu rĩ đáp

"Từ bé đến giờ em chưa yêu ai tki mẹ em chả muốn em yêu" Mỹ Mỹ dụ dăng nhìn tôi

"9 năm nữa yêu tki vẫn là tuổi xuân mà " Tôi đáp , mẹ tôi cứ quan trọng hoá vấn đề lên làm j cho mệt . Dù tôi có ế tki mai sau đi nhận con nuôi là được

Nói chuyện một hồi lâu sau tôi lòi đồng hồ từ ví ra xem cũng khoảng 9 giờ rồi .

"Chị em có việc" Tôi nói , ở đây ngồi tám chuyện chán quá đi đâu cho no vui vui một chút . Tôi liền nghĩ ra một nơi đi ra đằng sau trường đến con sông Hoàng Ngọc

Sông hoàng ngọc nằm ngay sau trường tôi . Có một con sông bắc qua cầu , nhưng qua đó là một khu đất trồng rất rất dài nhưng lại không rộng . Xung quanh bao phủ toàn là cây cối hoa .Chiếc cầu có hoa văn chạm khắc tinh xảo . Nước hồ Hoàng ngọc rất trong vì rất ít người đến đây . Hai bên đầu cầu còn có đèn . Trên cầu xung quanh toàn là đèn nhỏ phát sáng .

"Không khsi ở đâu thật tuyệt" tôi nói đi lên cầu , lúc này tôi nói biết cầu được làm bằng gỗ nhưng trong nó có vẽ là mới quá vì nếu là cầu cũ lâu rồi tki trên cầu ít nhất cũng có vài vết xước nhưng đây tki một vết cũng không có !

Tôi ngồi ở đây cầm lấy bông hoa trên ngực thả xuống sông . Nước sông thật trong , dù tôi nhưng vẫn thể nhìn thấy sỏi ở dưới . Tôi đi xuống cầu bỏ giày ra và trước hết là kiểm tra trong túi tôi mang theo giấy không ! May là mang mà đã vậy mang rất nhiều :) . tôi bỏ túi và giày một bên Nước sông hoàng Ngọc không sâu lắm cũng đến gần đầu gối tôi.

lạnh quá đi . Vừa bước chân xuống mà đã cảm thấy lạnh kinh . Tôi đứng ở dưới sông , mò mấy viên sỏi ở dưới . nhìn chúng rất đẹp một cái một hình thù khác nhau

"Hoá ra em ở đây" Một giọng nói phát ra đang gần tiến lại . Tôi quay đầu ra , một dáng người cao to đang ở trên cầu

"Khánh Phong" Tôi run sợ nói mỗi khi nhìn thấy anh ta , sự mạnh mẽ sắc sảo của tôi dường như không có mà thay vào đó là một bộ mặt khiếp sợ !

"Sao em phải sợ" Khánh Phong nói

"Anh nói bình thường một chút , cứ em em nghe rợn cả người" Anh ta định hù tôi hay sao mà cứ gọi em nghe mà rợn , tóc gáy tôi dựng hết lên .Thà gọi là hai lưng như Hoàng Minh còn tốt hơn từ "em"

"em không thích sao??" Khánh Phong nhiu mày lại

"Đừng dọa ma tôi" Tôi nói cúi xuống tiếp tục nhặt mấy viên sỏi . Ừm tôi nhặt cũng nhiều đó chứ . viên nhìn nửa trái tim , viên nhìn như que kem , viên tki như câu keo , cái tki như bánh quy , cái thì như đồng hồ ,.... . Ừ nhìn đẹp kinh luôn :)

"Em thấy sợ khi nghe tôi gọi vậy sao" Khánh Phong hỏi

"không hẳn" Tôi đáp , tôi có dự cảm như nếu nói sợ anh ta sẽ giết tôi chết TT (Chúa lần sau đừng đùa con nhưu vậy nữa chúa)

Tôi đi lên bờ ngồi xuống mở túi lấy giấy ra lau chân rồi đi giày vào .

"Em thật sự không thích tôi sao??" Khánh Phong nhìn tôi hỏi mặt anh ta không chút cảm xúc

"không phải là không thích chỉ là thấy có cảm giác không tốt" Tôi nói

"Vậy tôi làm thế nào để em không có cảm giác thấy tôi không tốt"khánh Phong nói đi xuống cầu tiến gần về phía tôi . Mặt anh ta nở nụ cười gian gian nhìn tôi hay là tôi nhìn nhầm???

Tiếng bước chân của anh ta càng gần tôi

"Tôi hỏi làm thế nào em mới không có cảm giác không tốt"Khánh Phong đứng đối diện tôi hỏi

"cái này ...tki" Tôi chưa nghĩ ra , bây giờ đầu tôi đang sử dụng hết công suất nhưng không tìm được cái lí do nào "

"Hay là phải thế này"khánh Phong nói xong . Tôi có cảm giác như có thứ j đó ầm ầm .Tôi đang định nói thì mới nhìn xuống

khánh Phong đang ....đang...đang hôn tôi . anh ta không hôn như Mặc Hùng ở má là ở môi . Đừng có đùa , cháu oi con cầu xin lúc này không phải sự thật . chúa ngồi đừng gờn con được không??? Dù ban xe số phận của con có thay đổi tki chúa cũng đừng trên con chứ!!!!!!

"Đừng có như vậy"Khánh Phong thì thầm bên tai tôi nói . lúc này tôi mới nhận ra anh ta không hôn nữa

Tôi đứng gầy ngắc gổ vào đầu vài cái , hình như chuyện đó không có thật ! Đang định thở phào một cái tki

"Em muốn anh hôn em nữa sao?"Khánh Phong nhìn tôi hỏi

"Sao tự dưng anh làm vậy?"Tôi ngáy ngốc hỏi

"Tôi chưa bảo sao?? Em rất thú vị"Khánh Phong nói nhỏ bên tai tôi

"AAAAAA... đau"Anh ta cắn một cái vào cổ tôi

"Tôi sẽ không nhường em cho khánh Nam , Mặc Hùng hay Hoàng Minh đâu"khánh Phong nói như tuyên bố rồi bỏ đi

"Hình như tôi vừa mơ" Tôi lấy tay gổ vào đầu rồi véo má. Không phải là mơ mà là thật !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Chúa ơi từ bé đến nay con đã đắc tội vvois Chúa hay sao mà chúa hại con ra nông nỗi này ??? Chúa ít nhất người cnxg cho con câu trả lời đi chứTTTT

Tôi đứng đó ngơ ngác nhìn rồi tát một cái thật đau để chắc chắn đầu không phải là mơ . Tát xong má tôi sưng đỏ lên và chuyện hôn khánh Phong có thật chứ không có đùa !!!!!

nụ ...hôn đầu của tôi ....huhu ... con không muốn trao cho anh ta ..... con muốn cho người mà con yếu nhất cơ mà chúa TTT . Con đắc tội với anh ta hay Chúa mà sao người lại nhẫn tâm hại một cô gái bé bỏng như con . Con mới 16 tuổi con chưa muốn dính vào yêu j đâu TT . Chá , con cầu xin chúa tốt nhất chúa hãy cho con đứng có động đến hai anh em nhà Nguyễn gia được không TT.

"Đừng đứng đó ra chứ"Khánh Phong hình như quay lại nói

Tôi nghe thấy liền đi vào trong trường luôn.

"Và sau đây là kết quả người thắng cuộc thi "Cô gái hoàn mĩ"Gọng của WC thần kinh vô cùng hào hứng

"Là ai???"cả trường hét ầm lên , như kiểu bị động kinh vậy !!!

"ngwoif thắng cuộc thi là tiểu thư Chu Ngọc Mẫn"WC nói xong nhưng cô gái ở dưới thất vọng nào nề nhìn nhau .

"Và cô bạn nào có thể cho biết số 135 và 187 ở đâu không""WC hỏi

"Là ai vậy???"

"Con gái mới được phát mà!!

"Tại sao là 2 số ??"

-Trường tự nhiên có chuyện đề làm ầm lên mọi người bàn tán về cái người mang số 135 và 187. Nhưng nghe quen quen lắm, 2 số này rất quen

"Gia Linh"Mỹ mỹ giọng đàng sau tôi

"Chị Tôi áp ứng đáp

"Là số của em"Mỹ mỹ ánh mắt khó hiểu nhìn tôi

"Cái này ... em không biết" Tôi nói thật , thật ra lúc đầu sau khi được phát xong tôi đã vút luôn bông hoa dưới bàn ăn còn chưa xem số , lần thứ 2 mỹ mỹ lấy cho tôi , tôi cũng chưa xem số mà thả nó đi rồi :)))

"Là của em đó"Mỹ mỹ nói

"Là cái mà chị đưa cho em?"Tôi khó hiểu hỏi

"Đúng vậy"Mỹ mỹ gật đầu

"Ồ ra là cậu"Vy Vy từ đầu xuất hiện nghe lên

"Vy Vy im cái mồm" Tôi dọa Vy Vy nhìn cậu ấy bằng con mắt giết người

"Nếu người nào mà phát hiện ra cô gái mang số báo danh 135 và 187 sẽ được nhảy cùng Chu Hoàng Minh"Gọng WC nói . Vừa dứt câu cả đám con gái rầm rộ đi tìm người đó để được nhảy cùng Khánh Phong và họ không biết người đang ngồi ở một bàn khuất ăn ngon lành cùng hai người bên cạnh

"Gia lnh sao em không nhận?"Mỹ mỹ nhìn tôi kì lạ hỏi

"Nhận tki làm được j ?? bí ẩn một chút cho rò chơi vi hơn chứ" Tôi nói lí để tiếp tục ăn

"Tớ đi nói"Vy Vy giọng hào hứng

"Ngồi xuống" Tôi ra lệnh , dám cãi lệnh tôi là gan hơi bị to đấy

"Tại sao/"Vy Vy hỏi

"Để tớ ăn xong đã" Tôi đáp mỉm cười thân thiện nhìn vy rồi cúi xuống ăn

"Em ăn lắm phết đó" mỹ mỹ nói

"Em cũng muốn bỏ lắm nhưng tội là không thể" Tôi tỏ vẻ vô tội nói

"m buồn cười thật đó" Mỹ mỹ buồn cười nói

"Em biết" tôi nói rồi cầm mấy cái bánh còn lại ăn .

"Ăn xong rồi tớ đi cho" Vy vy nói chạy đi luôn rồi . Con nhỏ này muốn chết hay sao mà chwua được phép đã chạy rồi==!

"Tôi biết" Vy Vy hết ảm lên rồi nhìn tôi nháy mắt . Tôi trả vờ làm ngơ :)

"Là ai vậy??" WC ngạc nhiên hỏi

"Là Hội trưởng hội học sinh trường Zodiac-trần Gia Linh" Vy Vy nói cười đắc ý

"Tại sao bạn lại nghĩ vậy??" WC thắc mắc hỏi

"Là vì ở đây nếu ai có số cúng sẽ tự nhận căng

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

sáng hôm sau

Reng....reng...reng - cái chuông đồng hồ chết tiệt cứ kêu lên liên tục ở căn phòng tôi mặc dù tôi đã cầm và ném nó vào tường nhưng nó không vỡ

"cái đồng hồ chết tiệt này mày cầm mồm hỡi tao" Tôi đang nằm trong chăn ấm chị tại cái đồng hồ mà giấc ngủ của tôi bị phá và đành phải đứng dậy nhặt cái đồng hồ để tắt nó đi .

"Chỉ tại mày mà giấc ngủ của tao mất đi rồi đó" Tôi bực mình ném thẳng cái đồng hồ vào tường , chỉ tại cái đồng hồ đó mà tôi phải dậy sớm đã vậy đang nằm trong chăn ấm tận hưởng cái cảm giác ấm áp tki cũng chỉ tại cái đồng hồ mà mất luôn !!!!!!!

Tôi theo thói quen dụi dụi đôi mắt rồi sau đó bước vào nhà tắm VSCN .Sau 5' tôi mở tủ quần áo và tìm bộ đồng phục

"Mẹ kiếp quần áo sao mà lấm vậy"Nhìn cái tủ quần áo hàng đồng đồ , tìm mỗi cái bộ đồng phục chắc khó đến chết mất . lục lọi mãi 10 phút , mãi toi mới tìm ra cái bộ đồng phục của mĩk . Quần áo đã lấm tki chơ ít nhất mấy cái cô người hầu cũng nên sắp xếp cho đúng một chút chứ !

Tôi thay đồng phục , đi giày và lấy cặp sách đi xuống tầng . Tiên thẳng đến nhà ăn

"Tiểu thư , hôm nay cô dậy sớm vậy" Một người hầu nhìn thấy tôi liền sững lại rồi đến hỏi nhỏ

Cô ta nói cứ như ngày nào toi cũng dậy muộn không bằng !

"Đồng hồ kêu" Tôi nói ngồi vào bàn ăn mà ăn . Tuy không có chút khẩu vị j nhưng tôi cũng ăn được một ít ! Ăn xong tôi đến trường cùng con bé bảo Nhi . Tuy là chị em cùng cha nhưng nhìn tôi với nó chẳng có j giống nhau cả .Nó nhìn mặt đáng yêu thật nhưng ăn mặc hồ hang quá mức còn tôi tki phong cách thay đổi đủ loại , mặt tki lúc nào cũng lạnh như băng . Ra ngoài đường ai mà gặp tôi và con nhỏ này và bảo là chị em tki tôi phải thấy người đó thật thông minh biết bao vì không biết tôi và nó là chị em . nếu ai mà biết nó là em tôi chắc tôi xấu hổ chết mất . Người lạnh lùng với cái tính cách khó hiểu như tôi lại có một đứa em ăn mặc hồ hang học tki ngu như nó có phải là tôi sẽ xấu hổ đến chết mất không ???

Vừa đến trường tôi đã phát đau đầu với cái cảnh tượng trên tường có hình vẽ !!!!! Tầng cha bỏ láo nào dám vẽ vào tường??? mắt nó bị đui hay sao ??? Không đọc nội quy mà dám vẽ vào tường , thẳng cha nào to gan dám làm ???!

Vừa nhìn thấy tôi mấy đứa con trai khoá trên dọt trước nghịch ngom , và khi tôi vào mới vào đã không dám làm j vậy mà bây giờ chúng nó dám mỉm cười huềnh hoang đến trước mặt tôi .Mà sao tự dưng trường tôi lại dài thăm đò trên đường mà đã vậy trên thăm đò không có một bóng người đi bọn họ chỉ dám đi cạnh cái thăm đò thôi tki phải . Trước cổng trường tôi bây giờ mới chú ý có chiếc limo trắng đò trước cổng và cái thăm trái ra từ đó .

"này cô gái , cô có thể đứng ra ngoài chiếc thăm được không???" Một giọng nói phát ra từ đằng sau tôi . Tôi nhìn xuống, mới biết tôi đang đứng trên thăm đò không có một bóng người rồi tôi mới bắt đầu quay ra tki nhìn thấy một chỉ gái mặc đò hầu gái đang đứng sau nhìn tôi với ánh mắt lo sợ

Tôi chỉ gạt đầu bước ra ngoài phía thăm tiến về phía bước tường với bao nhiêu học sinh vây quanh .

"Hội trưởng ..." một cô gái nói vừa nhìn thấy tôi đã khiếp sợ . Vừa nghe thấy từ hội trưởng , hoàng loạt học sinh đang túm tụm ở đó đã bắt đầu che mặt chỉ có cái bọn nghịch ngom vẫn cười .

Hừ , bọn chúng mà cũng biết sợ sao??/ Sơ sao mà còn khòn hồn mà dám vẽ vào tường ???Mà thái độ bọn chúng cũng rất hay ha , lúc đầu xúm xum vào rồi sau đó nhìn thấy tôi bắt đầu lảng tránh đi chỗ khác

"Ừa ,sao mọi người không xem tiếp đi , tôi chỉ qua muốn biết mọi người xem j thôi mà!!" Tôi giả ngốc hỏi

"Gia linh có chuyện rồi"Ỗ Mỹ từ đâu hốt hoảng chạy đến trước mặt tôi mặt trắng toát .

Cso chuyện??? Chuyện j?? chẳng lẽ là chuyện về cánh cửa ?? Tôi đã quyết định là sau khi lễ hội kết thúc tki tôi và Mỹ Mỹ sẽ bắt đầu tìm hiểu về cánh cửa mà ??/ hay có người tìm thấy cánh cửa ?? Mà không thể nào ai dám cả gan chống lệnh cô hiệu trưởng đến cái khu vườn toàn hoa hồng đó chứ ??/

"Trường ở khu vực này đã bị vẽ hết lên và mấy học sinh nữ đã bắt đầu xả rác bừa bãi ở sân trường "mỹ Mỹ nói , chỉ ấy thờ rất gấp từ nãy giờ !

"chị áp dụng vào nội quy mà phạt , em sẽ đến phòng trước đã" Tôi nói để lại mỹ mỹ ở đó còn mĩk tki về phòng hội học sinh đã

Vừa đến phòng , hai cánh cửa phòng mở ra , có 2 người đàn ông cao to đứng ngay trước cửa phòng

Tôi đang định đi vào thì hai người đàn ông kia cản

"Tiểu thư , cô không thể vào" một người đàn ông nói

Tôi vẫ cương quyết vào . Ông ta là ai mà dám không cho tôi vào cơ chứ??

"Tiểu thư , không thể vào" người còn lại nói . Bực mình thật đấy , 2 người nỳ là ai mà dám không cho tôi vào ???

"hai người là ai??" Tôi không đòi vào nữa mà đứng trước mặt hai người hỏi

"Tiêu rthw không cần biết!"Một người áo

Không cần biết ! Ông ta nói hay ha , đường đường kaf chủ tịch hội học inh mà lại không được và phòng , thế có phải nhục cười quá không

"Cho cô ấy vào" Một giọng nói tỏ vẻ bốn cột ở đằng sau tôi . Vừa nghe thấy giọng nói hai người đàn ông không nói j mà để tôi vào . Tôi cũng mặc kệ người đằng sau mà đi vào phòng .

~~~~~Miu Miu~~~~~

chap này hơi ngắn một chút nha ! Mík sẽ cố viết truyện nhanh :)))

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

"Này cô gái"Giọng nói bốn cột ấy tiếp tục vang lên

"Sao ???"Tôi khó chịu quay đầu lại . Một anh chàng cao khoảng tầm 1m8 với mái tóc màu trắng , trên mặt là cái nụ cười đùa giỡn người khác , quần áo anh ta mặc là đồng phục trường tôi . Ở mà trường tôi làm j có học sinh nào tóc trắng chứ???Chẳng lẽ anh a là người mới sao??? nhưng sao tôi đâu có xem cái đơn xin nhập học cơ chứ???

"Mới đến??"Tôi lạnh lùng hỏi , nếu cậu ta mới đến thì xác suất phá hoại trường trường của cậu ta rất cao và mọi việc từ cái thăm dò đến trường chắc chắn là do cậu ta về !

"Đúng vậy mà cô bé , bé là ai vậy??"Thằng cha mới đến bắt đầu đùa tôi , giọng nói bốn cột mang một chút vẻ thích thú

"Tôi là người , mà cậu là người mới sao??? Ai đồng ý cho cậu vào??"Tôi lạnh lùng hỏi , nếu không có tôi hay cô hiệu trưởng đồng ý thì sao mà cậu ta vào được ??/ Mà nếu cô hiệu trưởng duyệt cho cậu ta vào trường ít nhất cũng phải báo cho tôi chứ !

"Ra là Hội trưởng hội học sinh nổi tiếng lấy lừng"Thằng cha đó nói bốn cột rồi bắt đầu tỏ vẻ ra oai nỏ" Hội trưởng , cô hiệu trưởng đã đồng ý tôi học và từ hôm nay tôi sẽ học lớp 10A1"

"vậy tôi có một chuyện muốn hỏi"Tôi nói , chắc chắn cậu ta cũng biết rồi không cần phải nói rõ quá nhiều

"Ồ là chuyện về cái bức tường đó à , là do tôi làm đó"Thằng cha đó nhận

Nghe xong câu này tôi chỉ muốn đập cho hắn ta hàng ngàn cái ! Ông trời sao ông lại cho một cái thawnhĩ thần kinh , không thuốc chữa vào trường con vậy ??/ Hắn sta biết nội quy trường vậy mà tại sao còn về tường để mầy đứu nghịch ngợm khác hùa theo ! Vậy con làm sao mà quản được cái trường cho nó yên ổn cơ chứ??

"À quên mất cậu tên là Trần Gia Linh đúng không??"thằng cha đó hỏi

Tôi chỉ gật đầu nhẹ

"Tôi là Hàn Lâm"Thằng cha đó giới thiệu rồi chỉ về phía hai ông đứng ở trước cửa nói "Đó là vệ sĩ của tôi , thật xin lỗi khi không biết cậu là Hội trưởng"

"Không cần mà tôi có việc muốn nói với cậu"Tôi nói lạnh lùng đi vào phòng rồi chỉ về phía ghế sofa "Ngồi đó"

Hàn Lâm nói j đó với mấy ông vệ rồi đóng cửa ngồi vào chỗ tôi vừa chỉ

"Hội trưởng ,có việc j tôi vinh dự được làm vậy??"Hàn lâm hỏi

"Cậu và đám học sinh năm 2 dọn trường cho tôi là vinh dự lớn nhất của tôi"Tôi nói lạnh lùng

"Ồ cái đó tôi đã sai người dọn rồi"Hàn Lâm ngồi thản nhiên

"Vậy nhờ sai người dọn sạch . Bây giờ cậu ra khỏi phòng đi là vừa"Tôi nói lạnh lùng rồi cầm cặp và mấy tập giấy đi ra khỏi phòng. Vì sắp đến lễ hội nên công việc của tôi khá là bận rộn , thường xuyên phải đến sớm vậy mà bây giờ còn có thêm một thằng quý ở trường phải quản nữa

"gia linh"Khánh nam chạy đến trước mặt tôi thờ rất gấp

"Sao vậy??"Tôi thắc mắc hỏi , việc j cậu ta phải chạy gấp đến gọi tôi như vậy

"Tôi có chuyện muốn nói"Khánh Nam thờ gấp đáp

"Việc j??"Tôi hỏi

"Tôi muốn rủ cậu đi ăn"Khánh Nam nó xong , tôi chắc té xỉu mất . Giờ này cậu ta còn ăn uống được sao??

"Cậu ngốc hết mức rồi đó!"Tôi nói rồi đập đầu cậu ta một cái"giờ này mà còn ăn uống cậu thừa sức à??"

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

"hè cậu ta là ai vậy"Khánh Nam đột nhiên chỉ đến cái thằng phá trường đi theo đằng sau này giờ

"học sinh mới" "Tôi đáp cụt lùn

"Uk nhìn cậu ta quen lắm!"khánh Nam xoa cằm rồi nhìn cậu ta

"Nguyên thiếu gia , chẳng nhớ cậu không nhớ tôi"Cái thằng nghịch ngợm kia nở nụ cười ranh mãnh nhìn Khánh Nam , hắn ta nghĩ định làm j Khánh Nam ngốc nghếch vậy???

"A , hàn thiếu gia rất vui được gặp cậu"Khánh Nam nói vui vẻ chào cậu ta

"Hai người quen nhau sao??"Tôi thắc mắc hỏi . Hai cậu ta cũng quen nhau sao??? Bây h mới biết đó

"Uk nhà chúng tôi với nhà hàn gia hợp tác với nhau"Khánh Nam trả lời rồi chỉ sang tôi?"Hàn thiếu gia, đây là Trần Gia Linh, đại tiểu thư Trần gia"

Cái thằng Khánh Nam ngu ngốc này ! Vốn dĩ định giấu cái thân phận tiểu thư đi nhưng ai dè cậu ta lại nói làm tôi bức mình chết mất

"Ồ ra là vậy, tôi đã nghe nói về việc trần gia tìm được con gái nhưng không ngờ lại được vinh dự gặp mặt ngay ngày đầu đi học"Hàn Lâm nói, hẳn ta vừa giấu cọt tôi nữa chứ . Giá như bây giờ tôi có cái j đó như kiếm hay thuốc để cho cậu ta một trận !!!!!!!

"mà nè Tiểu Linh, cuối tháng này là tiệc giới thiệu cậu đúng k?? Hình như là sau lễ hội 2 ngày đó"Khánh Nam nói .

Ừ ta bây giờ tôi mới nhớ tới cái tiệc ra mắt đó nhưng thôi mặc kệ nó đi, có người chuẩn bị rồi hôm đó chắc tôi k phải lo j đâu, chỉ cần giới thiệu rồi đi trò chuyện với một vài người rồi ngồi vào bàn ăn là được ha?? Mà từ từ đã, cậu nói vừa này, Khánh nam gọi tôi là "Tiểu linh" cậu ta hôm nay trùng gió hay bị sốt vậy tự nhiên gọi tôi là Tiểu Linh mới sợ

"tiểu Linh?"Đến cả cái thằng Hàn Lâm cũng nghe cũng hơi thắc mắc rồi hẳn lại nhìn tôi cười nói trêu đùa" tiểu Linh k hay gọi là bé Linh hay hơn"

"bé Linh" cái tên này chẳng ai gọi tôi mà họ toàn gọi tôi là "bé hai lung " tki hơn

"mà nè Gia Linh, cô có phải con gái k vậy?"Hàn Lâm nhìn một lượt rồi bắt đầu mặt nhăn nhó hỏi

tôi không là con gái tki tôi là con trai chắc ??? Tôi mà là con trai tki tại sao đề tóc dài làm chi?/ Cậu ta hỏi ngu thật, không phải ngu mà là quá ngu luôn !! Đã bao giờ có đứa con trai mới đến nào nhìn bạn một lượt rồi hỏi " Bn có phải con gái k vậy chưa?" Tôi cá chắc chắn rằng những đứa con trai hỏi thế xong sẽ bị đứa con gái đó gọi là " thằng biến thái " hay "thằng ngu " cho mà xem !

"là con gái" Tôi đáp thần nhiên

"Cậu chưa nghe cậu nói của trường tôi về Hội trường sao?"Khánh nam khoác vai tôi, xoa đầu nói " Trần Gia linh đáng người đều hoàn hảo nhưng chỉ tội lại không có vòng 1 chuẩn "

cái thằng Khash Nam này ngốc đến mức nào vậy??? dám đim tôi trước mặt một cái thằng đầu óc biến thái sao??? hay là cậu ta thấy mức độ này tôi Nhẹ Nhàng quá mức ??

"cậu im mồm vào" Tôi lạnh lùng nhắc nhở

"bây giờ tôi sẽ gọi cậu là bé hai lung"Hàn Lâm đột nhiên vỗ vỗ đầu tôi rồi nói

"bé hai lung "" hẳn sta nói hay nhi ??? cũng đúng thật, người tôi thật sự rất phăng luôn !! Nhưng tôi vẫn luôn thắc mắc một câu hỏi " Tại sao con trai lại luôn thích con gái vòng 1 to chứ ?? con gái vòng 1 to tki có j hay ho?? mà con gái hai lung tki sao??? có j chết người chắc mà phải chê!!"

"Gia linh, chỉ ..."Mxy Mỹ chạy rất nhanh,thở gấp, Tôi tự hỏi tại sao chị ấy chạy lại thở gaaps quá mức vậy??? Lúc nào cũng vậy, trước mặt tôi chị ấy có cái kiểu đáng về thở gấp vì chạy !

"Đừng bảo chị không phạt được mấy tên khối trên" Tôi đoán

"Không mà là tại sao trường ta lại có bao nhiêu là cô hầu đến son lại tường với lại dọn rác vậy?" Mỹ Mỹ thắc mắc hỏi

Việc này chắc chắn là do thằng biến thái nào đó

"Là cậu?" Tôi lạnh lùng quay sang Hàn Lâm hỏi

Hàn Lâm chỉ gật đầu mỉm cười

"À, cậu là học sinh mới đúng không?" Mxy Mxy mặt đột nhiên sa sầm xuống, tiền đến chỗ Hàn Lâm

"Đúng vậy" Hàn Lâm mỉm cười gật đầu còn Mỹ mỹ càng tức giận

"Chính là cậu cho mấy đứa khoá trên phá khoa phòng thay đồ con gái đúng không?" Mỹ Mỹ bức tức nói . Phá khoa??? Phòng thay đồ??? còn chuyện này nữa sao??? Cái thằng cha biến thái này sao biến thái thể không biết

"Là tôi cho họ phá"Hàn lâm thần nhiên đáp . Hẳn sta thần nhiên ghê ta, còn dám nói trước mặt tôi .

"Cậu hết trò hề bày rồi sao" Tôi người đẩy sát khi hỏi Hàn Lâm

"Chỉ là tôi muốn thay ổ khoá cho trường thôi mà"Hàn Lâm dừng dừng đáp

"Thay ổ khoa sao phải chọn đúng lúc mấy cô gái ở CLB bóng chày, bóng bàn, thể dục dụng cụ, cầu lông, bơi thay đồ chứ" Cậu ta vừa nói xog Mỹ Mỹ đã phản đối lại

Thằng biến thái này cũng hay ha, chọn đúng vào lúc thay đồ mới phá khoá đúng là đầu óc có vấn đề mà

"Chắc tại mấy lĩ đó ngu quá đó mà"àn Lâm vẫn dừng dừng đáp . Cậu ta phải gọi là quá được rồi đấy ,nói mấy chuyện này như mấy chuyện đơn giản ha??? Được, dù hôm nay là ngày đầu tiên cậu ta đi học hay nhà cậu ta có quyền lực đến đâu tki quyết hôm nay tôi sẽ xử cậu ta tôi bởi

"Mỹ Mỹ và Khánh nam hai người về trước với lại tiết đầu xin nghỉ cho tôi, tôi sẽ ở phòng có chuyện j gấp hãy thông báo" Tôi nói rồi kéo tay cái thằng biến thái đi đến phòng hội học sinh

"Có chuyện j vậy, phải nói riêng sao?" Hàn lâm hỏi hẳn ta nói cứ như tôi muốn nói với hẳn ta lắm không bằng

" Tôi có một chuyện muốn nói với cậu đó" Tôi nói dịu dàng, thay đổi từ người đang đẩy sát khi sang thành một cô gái dịu dàng

"Cò... ô ...bị vấn đề à"Hàn Lâm thấy tôi thay đổi về mặt liền có hơi rùng mình mà run nhẹ

"vấn đề j ??? Tôi chỉ muốn nói chuyện riêng với cậu một chút thôi mà" Tôi dịu dàng nói tiến gần đến chỗ cậu ta . Tôi cứ tiến một bước cậu ta lại lùi một bước cho đến khi cậ ta hết đường lui . Tôi càng tiến gần, cậu ta không còn đường lui nên hơi sợ . Tôi cầm lấy hai tay cậu ta ....

"AAAAAAAAAAAA có bị vấn đề à "Hàn Lâm đau đơn nói còn tôi tki được xem một màn kịch hay . Lúc tôi nắm tay cậu ta, tôi đã lấy chân đá vào chỗ ấy của cậu ta :))

"Xin lỗi.. to.....ôi.....i bị...i... lờ chân" Tôi bắt đầu tỏ vẻ hối lỗi nói, nhưng thực chất tôi đang nhịn cười khiến mặt tôi biến dạng

"Cò là con gái k vậy" cậu ta bức mình ôm chỗ đó mà kêu đau còn tôi ngồi trên ghế sofa cười sặc sụa, đến nỗi suýt sặc vì cười ..

"Tôi là con gái, mà cậu là con trai mà yêu vậy đây mới là sự bắt đầu của hình phạt vậy mà nhìn cậu đã đau đớn lắm rồi" Tôi nói khích đều cậu ta

"Cò thử bị như vậy xem, đau lắm đó"Hàn Lâm hét ầm lên

"Vậy sao, tôi xin lỗi tôi chỉ định đá chân cậu bắt cậu quỳ xuống xin lỗi tôi nhưng ai dè tôi lại lờ chân đá vào chỗ đấy của cậu" Tôi biện minh nói

"Cò nói đơn giản lắm ha ! Biết đầu thế nào không?? Cò thử lam con trai mà bị thế này xen sao "Hàn Lâm đã đơn nói

Xin lỗi nha em, chị đây muốn lam con trai nãi không được mà em nói vậy có khác j chị đây độc ác lắm không???

"Hừ cò đúng là không phải con gái nãi"Hàn Lâm sau một hồi đau đớn mãi mới đứng dậy được, cậu ta ngồi đối diện với tôi

"Tôi xin lỗi"tôi mỉm cười nhìn cậu ta nhưng tôi cũng cảm thấy hơi có lỗi với cậu ta, bị đá vào chỗ ấy chắc cũng đau lắm nhưng tôi thấy nó con quá nhẹ so với mọi việc xảy ra trước khi vào học

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

"Tôi có chuyện muốn nói với cậu đó , học sinh mới" Tôi ngồi dựa vào ghế thân nhiên nói

"Ồ , việc j vinh dự mà em muốn nói riêng với tôi vậy" Hàn Lâm ngồi đối diện tỏ vẻ thích thú khi nghe tôi nói xong

"Vậy tôi sẽ nói thẳng vấn đề chính luôn" Tôi nói

"Uk , tôi cũng không thích lằng nhằng lắm" Hàn Lâm nói

"Hàn Lâm , à không Hàn Thiếu gia , tôi biết nhà cậu là một trong những tập đoàn phát triển và có một thế lực lớn trong xã hội đen nhưng tôi muốn cậu nghe rõ những điều sau đây tôi nói: Đây là ở trường học không phải nơi vui chơi vì vậy mấy cái cô người hầu cậu nên dẹp ngay và về việc ngày hôm nay , dù là ngày đầu cậu đi học nhưng tôi muốn nói với cậu rằng : Tôi biết nhà cậu giàu hơn nhà tôi , quyền thế hơn nhà tôi nhưng tôi muốn cậu biết đó chỉ là ở ngoài xã hội còn ở đây là trường học . Trường học không phân biệt giàu nghèo vì vậy cậu đừng có lối cái nhà hàn gia mà dọa người khác "Tôi nói thẳng thắn . Lần này là nói thật chứ k hề đùa vs cậu ta , dù biết cậu ta nhà giàu nhưng giàu tki cx đừng khoe khoang ở trường học như vậy!

"Em thật dũng cảm khi nói với tôi điều này "hàn Lâm nói sắc ặt càng tỏ vẻ thích thú hình như cậu ta nghĩ tôi nói đùa

"Ồ , tôi không nói với cậu bằng cái cách gọi là Trần đại tiểu thư mà tôi ở đây nói với cậu bằng cách gọi là Hội trưởng hội học sinh! Mới ngày đầu vào cậu đã phá hoại trường như vậy , coi cái nội quy trường như không ! Vậy cậu nghĩ tôi ra cái bảng nội quy làm j hả?? Tôi ra cái bảng nội quy ấy nhằm chấn chỉnh lại học sinh hư , bây giờ , cậu vi phạm như thế này rồi bao nhiêu học sinh giống như cậu tki cái trường Zodiacac này sẽ thành cái j ??? Trường học hay thành quán bar???"Tôi nói nghiêm túc hết cỡ

"Vậy tôi gọi em bằng cái cách gọi Trần đại tiểu thư ! Trần đại tiểu thư , tôi biết em là Hội trưởng , tôi rất coi trọng em nhưng trong trường học luôn luôn phân biệt giàu nghèo ! Dù em có giàu hay nghèo nhưng tôi biết cái nội quy của em đặt ra chỉ muốn bảo vệ danh dự của trường" Hàn lâm nghiêm túc nói

"Vậy tại sao cậu còn vi phạm nội quy" Tôi mặt sầm lại hỏi

"Ồ tại vì nếu ai cứ tuân theo cái nội quy đó chẳng phải quá chán sao??" Hàn Lâm hỏi

Chán??? Cậu ta nói hay ghê ta ! Nội quy của tôi sinh ra để làm mọi người chán nản sao?? Vậy bây giờ tôi muốn biết cái trường này nếu không có bản nội quy của tôi tki nói là trường hay quán bar???

"Chán?? Vậy tôi đặt ra cái nội quy để làm j??" Tôi khó chịu hỏi

"Em có thể ổn định trường theo cách khác mà??" Hàn Lâm nói

"vậy , cậu nghĩ cho tôi cách khác là cách j??" Tôi hỏi , cậu ta nói tki dễ lắm nhưng cách j mới được! hàn Lâm cứng họng , không nói j nữa .

"Đừng có nói mà không nghĩ ra cách , tôi muốn hỏi tiếp về ai đã duyệt cho cậu vào trường" Tôi thẳng thắn hỏi

"Ồ là cô hiệu trưởng" Hàn Lâm thân nhiên đáp

Cô hiệu trưởng??? Cô còn chưa cho tôi biết là có học sinh mới !

"Em có muốn hỏi tôi điều j nữa không , Trần tiểu thư???" Hàn Lâm nói . Eo , cái giọng cậu ta khiến tôi nổi cá da gà lên rồi nè .

"Tôi không hỏi nữa nhưng tôi muốn nói cho cậu một việc : nếu cậu còn chống đối về bản nội quy và vi phạm một lần nữa tki tôi sẽ không tha cho cậu đâu" Tôi nói , tôi đã nói là sẽ làm nên đừng tưởng tôi nói đùa

"Trần tiểu thư , em định phạt tôi như thế nào thử nói xem?" Hàn Lâm mỉm cười ranh mãnh nhìn tôi

"Tôi sẽ bắt cậu chép phạt 200 lần bài tập về nhà hay bắt cậu quét trường" Tôi nói

"Vậy thôi sao??" Hàn Lâm khiêu khích tôi

"Cậu đã làm được chưa mà đòi??" Tôi hét ầm lên

"Được chứ , chia cho 100 cô hầu thì nào cx xong" Hàn Lâm nói. Cậu ta nói đơn giản thật ha ! Cậu ta nghĩ người hầu k là người chắt mà việc cậu ta chịu tội lại liên quan đến họ !

"Tôi sẽ không cho cậu làm vậy với cả đây là ở trường tôi là Hội trưởng hội học sinh có quyền cao hơn cậu nên cậu hãy nghe lời đi" Tôi nhìn cậu ta như muốn giết cậu ta chết ngay lập tức

"Tôi không như vậy tki sao?? , em tính làm j??" Hàn Lâm hỏi

Làm j?? Cậu ta nói đơn giản quá ha, cứ chờ đến lúc đo xem tôi sẽ bắt cậu ta làm j !

"Tôi muốn cậu làm một thứ" Tôi nói rồi đứng dậy mở chiếc tủ đựng đề thi lấy ra một giấy rồi đưa trước mặt cậu ta

"Làm đi" Tôi nói đặt đề , máy tính và bút xuống bàn

"Cậu bảo tôi làm bài thi sao??" hàn Lâm nhìn tôi khó hiểu

"Tôi quên chưa nhắc cậu là nếu ai vào trường cũng sẽ phải làm bài khảo sát đúng không??? Cậu thật vinh dự khi được tôi cho đề đó" Tôi mỉm cười nói

"Làm thì làm" Hàn Lâm nói liếc nhìn tôi

"Bắt đầu từ bây giờ" Tôi nói, nhìn đồng hồ bay giờ là tiết một đến hết tiết tôi sẽ xem cậu ta ra sao

Tôi ngồi nhìn cậu ta làm bài , trong phòng chỉ nghe thấy tiếng bút và bấm máy tính

Sau một tiết

Reng Reng - tiếng chuông báo hết 1 tiết vang lên , tôi mặc kệ cậu ta xong hay chưa cầm giấy lên xem một lượt rồi liếc nhìn cậu ta . Mặt cậu ta có vẻ rất đắc ý . Tôi nhìn vào bài cậu ta làm , xem ra cậu ta cũng không ngu đến nỗi không làm được bài mà còn làm đúng tất cả . Không ngờ cậu ta cũng làm được bài tôi cư sngiux cậu ta suốt ngày chơi bời chứ :))

"thế nào" hàn lâm tựa vào ghế mỉm cười đắc ý hỏi

"cậu không đến nỗi tệ" Tôi nói dừng hông mà tôi khen cậu ta thông minh bao giờ

"Cậu có thể nói tốt một chút không được chắc" Hàn lâm nhăn mặt nói

"Tôi cái j cũng có nhưng trừ cảm xúc và lòng thương là không có nên đừng bao giờ bảo tôi khen cậu bởi vì cậu không bao giờ vượt qua tôi đâu nên tôi không thể khen cậu!"Tôi đáp , bao giờ mà cậu ta hơn tôi về mọi mặt thì chắc chắn tôi sẽ khen cậu ta :)

~~~~~chap hơi ngắn, xin thứ lỗi * cúi đầu*~~~~~

tiết 2.... tiết 3.... tiết 4....tiết 5 và cuối cùng cũng hết giờ . Tôi ngáp ngắn ngáp dài vì buồn ngủ , mấy độ này thấy cô dạy toàn những kiến thức cũ kiến tôi khá chán và cũng thêm vào là nhiều việc xảy ra kiến tôi còn chưa kịp tiêu hoá xong !

"Gia Linh ăn trưa thôi?"Ngọc Vy Vy vừa nghe thấy tiếng chuông đã chạy ra trước mặt tôi mà rù

"Uk" Tôi chán nản ngắt đầu rồi bị cái con nhò thừa calo này kéo chạy xuống căn-tin .

Vừa đến căn-tin mà tôi đã bắt đầu cảm thấy chóng mặt

"AAAAAAAAAAAA mọi người có một anh chàng năm nhất mới đến đó"

"Uk , anh ta đẹp trai thật nghe đồn là họ Hàn"

"Không lẽ anh ta là Hàn Lâm con trai ông trùm xã hội đen???"

"Nếu vậy anh ta vào đây định chống đối hội trường à???"

"Nghe đồn anh ta là người làm những việc sáng nay"

"Còn nghe anh ta bị Hội trường gặp riêng cơ mà"- Hàng loạt người bàn tán về sự việc sáng nay nhưng vừa mới xác định có mặt tôi ở đó mọi người đã bắt đầu im lặng , chỉ dám nói thì thào với nhau

"Xem ra Hàn Lâm , cậu ta cũng nổi tiếng ghê"Ngọc Vy vỗ vai tôi nói

"Mỗi ngày đầu đi học cậu ta đã nổi như vậ tki chẳng biết ngày mai ra sao!!"Khánh nam từ đâu bước tới nói . Cậ ta tki biết cả j , nhẽ ra là tôi nói mới đúng chứ không phải cậu ta nói !

"Thật là hồ sơ" Tôi đáp rồi đi ra chỗ lấy thức ăn , đúng là tôi thật là khổ luôn , phải đối phó với một tên biến thái + quỷ như cậu ta chắc tôi chết mất !

Sau khi lấy đồ ăn xong , tôi Khánh Nam và Ngọc VY ngồi ở một bàn ăn . Đang ăn ngon lành tki

"Huh mọi người ngồi ở đây sao, tôi ngồi với"hàn Lâm cầm khay thức ăn đi đến bàn chúng tôi

~~~~~ Chap này ngắn , sorry nha ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

“ Hàn Lâm , nếu cậu không phạm nội quy trường nữa tôi sẽ làm bất cứ điều j cậu nói “ Tôi quay nhìn cậu ta nói .

Nếu cậu ta mà cố gắng phạm nội quy thì tất cả học sinh trong trường cũng sẽ theo cậu ta mà phá trường mất !

“ há?? Cậu nói j vậy??” Khánh Nam nghe xong nói âm lên như không tin vào lời tôi nói

“ Được thôi” hàn Lâm tỏ vẻ gật đầu đồng ý mặt thì cười nham hiểm . Đây là lần đầu tiên tôi bị gặp mấy tên biến thái hết mức mỗi ngày đầu đi học mà đã phá rồi !!!

kết thúc buổi học , tôi về nhà với cái tâm trạng mệt mỏi . Toàn thân đau nhức.

“Ti ều thư cô đã về”Vừa mới bước vào được vài bước đã bị tra tấn lỗ tai !!!!

Tôi chỉ gật đầu rồi đi thẳng lên phòng . Vừa vào phòng tôi vút luôn cặp sách dưới đất , trèo luôn lên giường ngủ .

2 tiếng sau :

“ Cộc .... cộc “-Tiếng gõ cửa vang âm lên , phá hỏng giấc ngủ ngon lành của tôi . Bực mình quá tôi đứng dậy đi ra mở cửa

“Chuyện j???”T ôi lạnh lùng hỏi người gõ cửa nhưng mắt vẫn nhắm tịt lại .

“ xuống ăn cơm “ Đáp lại lời tôi là cái giọng nói lạnh lùng hơn cả băng tuyết . rồi một sát khi bắt đầu ập tới khiến tôi rung mình mà mở mắt ra nhìn người đứng trước

“ANH..... anh ... đến.... đây làm j???” Tôi hoảng hốt nói , tại sao người đứng trước mặt tôi là Khánh Phong??? Con buồn ngủ vừa nãy bị cái sự của tôi lấn át hết cả và thể là tôi được tỉnh ngủ với cái cách nhanh gọn nhất TT

“ Tôi đến ăn , chẳng nhẽ không được???” Khánh Phong tỏ vẻ khó chịu đáp lại

“ Được , nhưng... Nhưng ... “ Tôi lắp bắp nói

“ Nhưng j??” Khánh Phong lạnh lùng hỏi

“ Người hầu của tôi đâu??? Sao tư dung anh lên đây gọi làm j???” Tôi hỏi . Người hầu của nhà Trần gia này chẳng lẽ hơn 2 chục người mà có mỗi gọi tôi dậy mà cũng thiếu sao ????

“ Ở dưới”Khánh Phong đáp nhanh gọn

ở dưới?? Vậy sao cô ấy không gọi tôi mà anh ta lên gọi tôi làm j cho một cơ chứ??? Đã vậy còn phá giấc ngủ của tôi !!!

“ Anh cứ xuống trước đi , tí nữa tôi sẽ xuống” Tôi vừa nói vừa ngáp ngủ . Ôi , giấc ngủ ngon lành của mình TT sao vậy lại bị đánh thức chỉ vì cái tên Khánh Phong “ lạnh lùng như băng tuyết đóng băng ngàn thế kỉ “ vậy ????

Anh ta đi xuống tầng còn tôi đóng cửa lại , lại nằm trên giường , lấy headphone ra nghe nhạc vừa nằm vừa lẩm bầm lời bài hát nhưng vừa mới kết thúc tki tiếng “C ộc.... cộc “ lại vang lên âm ĩ . Tôi bực mình bỏ headphone xuống . Anh ta vừa lên gọi rồi bây giờ cũng lên nữa sao??? Anh ta tính phá tôi chắc ??? Chỉ cần nói một lần là người ta biết cần j mà mới gọi mà đã lên đây gọi nữa ???

“ Lại việc j ???” Tôi nhăn nhó mặt , đứng dậy mở cửa

“ Gia Linh , cậu xuống ăn” Lần này lại là đến cái thằng đầu đất Khánh Nam . Hai anh em nhà này tính luôn phiên phá thể giới riêng của tôi sao???

“ Tôi biết rồi , xuống ngay” Tôi mặt nhăn nhó đáp

“ Cậu tính mặc bộ này xuống sao???” Khánh Nam hỏi. Tôi mới bắt đầu chú ý quần áo mình mặc . Từ lúc tôi về , tôi chưa thay quần áo mà vẫn cứ mặc quần áo đồng phục mà đi ngủ !!!

“Tôi thay bây giờ cậu xuống đi” Không kịp cho cậu ta đáp , tôi vừa nói vừa đóng cửa luôn .

Một mồi mới cái cánh tù quần áo , vừa mới nhìn vào đồng quần áo , váy vóc trong tủ tôi đã phát đau đầu !!! Tại sao tôi lại là tiểu thư cơ chứ ??? Tại sao mẹ tôi không nói muốn muốn ra một chút đi cần j phải nói lúc tôi 16t !!! Tôi nhìn vào tủ , hàng loạt các màu sắc xanh đỏ tím vàng loè loẹt cứ chẳng chịt nhau . Tôi lười biếng lấy ra một chiếc váy xoè màu xanh nhạt . Thay nó ra rồi vội lấy chiếc slwovej chải chải cho nó đỡ rồi đi xuống bếp .

Ở bếp : hàng loạt người hầu đứng hai bên cửa còn ở bàn ăn toàn những món ăn đầy ắp trên bàn và xung quanh là khánh Nam , Khánh Phong , Nguyễn phu nhân , Nguyễn lão và gia đình Trần Gia . Tại sao hôm nay hai nhà lại ăn cơm cùng nhau???

Mà nhà Nguyễn gia đến nhà tôi ăn cơm có việc j???

“ Nguyễn phu nhân , Nguyễn lão gia con chào hai người” Tôi lễ phép chào hỏi rồi kéo ghế ngồi vào chỗ

“ Hahaa , Trần đại tiểu thư con thật ngoan”Nguyễn lão gia cười nói .

Tôi ngoan là điều đương nhiên rồi vì ngoan nên tôi mới được làm Hội trưởng chứ !!! Nguyễn lão gia , ông ta toàn nói mấy điều đúng với sự thật tki thật chán đó .!!!

“ Con cảm ơn”Tôi mỉm cười giả tạo đáp

“ Trẻ 5 phút 45 giây” Bên kia đối diện cái giọng lạnh lùng như băng của ki nguyên hà bắt đầu vang lên , khiến tôi không khỏi rùng mình . Khánh Phong , anh ta có cần phải tính tí mi tôi trẻ bao nhiêu phút , bao nhiêu giây không???

Chẳng lẽ anh ta muốn làm tôi mất mặt ???

“ Thôi nào anh , Gia Linh cô ấy mệt từ sang nên cô ấy nghỉ ngơi”Khánh nam ngồi cạnh Khánh Phong nói đỡ cho tôi . đúng là Khánh Nam , cậu ta nhiều lúc rất phá hoại nhưng nhiều lúc cũng biết giúp đỡ đó chứ J”

Không cần nghĩ tận 2 tiếng đâu”Khánh Phong nói lạnh lùng. anh đúng thật là lăm chuyện . Chuyện bé cứ xé ra to là sao nhì!!!!

“Khánh Phong , chị ấy mới chuyển về đây chưa quen hết được các phép tắc , anh không cần bận tâm đến chị ấy đâu”Bảo Nhi mà mai tôi nói

Con nhỏ này nói j??? Chưa quen hết phép tắc ??? Cô ta bảo tôi , ở trong nhà này có cái phép tắc của con người sao???? Nói cứ như muốn chê xấu tôi vậy !!!

“ Chưa quen hết tki phải làm quen”Khánh Phong lạnh lùng bật lại . Anh ta đúng thật là người lúc lạnh lùng j mà cũng thích bật lại người ta nhiều thể cơ chứ !!

Mặt Bảo Nhi bắt đầu ngệt ra . Cô ta không dám nói j nữa mà im lặng

“N ào chúng ta ăn thôi”Trần lão gia từ lúc nãy đến giờ mới lên tiếng nói

“ bảo Nhi , Gia Linh ta có việc cho hai con “ Đang ăn ngon lành tự nhiên Trần phu nhân nói . Việc j??? nếu việc mà bà ta nói chắc chắn sẽ rất chán cho mà xem

“ Việc j ạ???”b ảo Nhi mặt sang lên hỏi .

Còn tôi tki nhẹ nhàng từ tốn cầm li rượu lên uống

“ Ngày kia hai chúng ta sẽ đi du lịch vì vậy ta muốn hai con trông Khánh Phong và Khánh Nam hộ ta” Nguyễn phu nhân nói .

Tôi đang uống rượu may mắn là vừa nghe xong tôi không bị sặc !! Nguyễn phu nhân nói j thì nói chứ , tại sao lại nói là trông hai an hem Nguyễn gia ??? Khánh Phong thì vừa lạnh lùng như tuyết trong thời kì ki băng hà(mà có lẽ còn on thế) Còn Khánh nam tki nghịch như giặc quý , ai mà trông nổi cậu ta ! Mà trên cái đất nước này thiếu người hay sao mà phải nhờ tôi và cái con bé Bảo Nhi này trông??? Hai anh em nhà đó lớn như vậy rồi mà sao cần phải trông cơ chứ !!! Với lại nhà Nguyễn gia có hơn 40 người hầu rồi lại còn bày đặt ra trông hai người này làm j cho mệt !!!

“ Vâng , vâng chúng con sẽ trông” Bảo Nhi mặt sáng lên gạt đầu lia lia đáp còn tôi chần chờ một lúc rồi mới gạt đầu đồng ý .

Vậy là một thảm họa sắp diễn ra với tôi . cả một thể giới lạnh như băng sẽ đón chờ tôi ở phía trước TT

“ Nhưng có cần thiết là phải trông không??? Tuy con lớn rồi mà”Khánh Nam mặt mày cau có nói . Cậu ta nói đúng tôi rất đồng tình với cậu ta về việc này

“ Không , hai đứa nghịch ngợm, cần phải có người trông” nguyên phu nhân quay ra mắng . Nguyễn phu nhân , tại sao người không thay đổi ý định đi chứ mà Khánh Phong tại sao anh ta không nói j về việc này vậy???

Tôi quay nhìn ánh ta với ánh mắt cầu cứu và ánh ta cuối cùng cũng mở miệng nói một câu

“ con không có ý kiến j , việc này tùy mẹ” Khánh Phong lạnh lùng nói . Anh ta có vấn đề à !!! Tôi muốn anh ta nói là có ý kiến là không đồng ý chứ !!

“ Vậy Bảo Nhi từ bé con chơi với Khánh Nam và Khánh Phong nhiều con trông hai người nhè còn Gia Linh , con mới chơi với hai đứa nó nên cẩn thận với mấy trò của Khánh Nam nha” Nguyễn phu nhân nhắc nhở . Tôi liền gạt đầu đồng ý.

Ăn tối xong , tôi xin phép lên tầng học nhưng thực chất là ngồi học thuộc cả cái kịch bản diễn kịch . Ôi trời mẹ ơi , cứ nghĩ tới mấy ngày hôm nữa sống trong địa ngục trần gian mà tôi không thể tưởng tượng nổi mình sẽ ra sao đây TT .

Khánh Phong thì lạnh lùng còn tôi tki tuy ngoài đứng là lạnh lùng nhưng nhiều lúc chơi thì cũng vẫn như những cô gái bình thường chứ bộ !! Những cô gái lạnh lùng thường có một lớp vỏ bọc ngoài tuy vậy nhưng những người nào hiểu được họ thì lớp vỏ bọc đó sẽ bị xóa bỏ đi chứ sao.

Tôi ngồi học thuộc nhàm chán quá liền đi tắm . Tôi ngâm mình trong nước nóng . Mọi mệt mỏi như tan biến hết đi . Tôi dần dần cảm giác dễ chịu hơn . Ngâm trong nước nóng gần 1 tiếng , sợ vì trời tối ngâm nước nhiều quá sẽ bị cảm lạnh nên tôi lấy cái khăn quấn quanh người rồi ra phòng . Vì tôi thường ít ra ngoài khi buổi tối nên hầu hết không có ai đụng chạm j đến việc tôi . Tôi sống ở phòng một mình và cứ thản nhiên bước ra khỏi phòng tắm . Tôi mở tủ lấy bộ pajama ra mặc nhưng vừa mới định thay quần á tki một sát khí lạnh đẳng sau tôi . Sát khí này , duy nhất, chỉ có một người, là Khánh Phong . Tôi định quay đầu lại . Đúng như dự đoán đúng là anh ta đang đứng đằng sau tôi

“Anh...anh vào đây từ bao giờ???” Tôi dò mặt nói , anh ta vào đây từ bao giờ vậy??? Không có một tiếng kêu , giọng nói j cả . May mắn là tôi sợ ma nhưng tim tôi vẫn còn tốt chứ không yếu tim .

Mà anh ta sao vào phòng con gái tự tiện vậy cơ chứ??? Lại còn vào lúc tôi quần mỗi khăn tắm, thật mất mặt quá đi . mặt tôi đỏ ửng lên . Anh ta sao cứ đứng đực ra đó làm j vậy ??

“Em định quyền rũ tôi sao???” Khánh Phong lạnh lùng nói

Anh ta nói j cơ chứ ?? Tôi them quyền rũ anh ta sao??? Anh ta bị ảo tưởng à !!! Anh ta nghĩ tôi là loại con gái j mà them quyền rũ anh ta có chứ !!

“Anh vào đây từ lúc nào???”T ôi lấy lại bình tĩnh hỏi

“v ào từ lúc em tắm”Khánh Phong nói

Vào từ lúc tắm??? Anh ta vào mà không biết gõ cửa sao???

“ Anh có thể tránh ra để tôi thay quần áo được không???”T ôi hỏi . Tôi chỉ quấn mỗi một cái khăn tắm trước mặt anh ta đã quá xấu hổ vậy mà anh ta không biết điều cứ đứng yên đó .

“Không”Khánh Phong bá đạo trả lời

Anh ta bị vấn đề à??? Ít nhất cũng phải ra cho tôi thay đồ chứ bộ !!

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34

Rồi sau đó , một vòng tay ôm lấy người tôi , rồi có cái j đó mềm mềm đặt trên môi tôi . Tôi trở mắt nhìn khuôn mặt phóng đại của Khánh Phong . Anh ta đang hôn tôi !!!! Anh..... anh ta.....anh ta ...là loại ...biến thái còn hơn cả Hàn Lâm

“ Ừm... bỏ..... ra”Tôi cố gắng nói . Tôi sáng chết ngẹt đến nơi mà anh ta không thấy vậy sao???? Hô hấp anh ta tốt thật đó . Anh ta bỏ ra rồi mới bắt đầu ghé tai tôi thì thầm nói

“ Tôi sẽ biến em thành người của tôi , mãi mãi là của tôi vì vậy dù là Khánh nam hay Hàn Lâm , tôi sẽ không nhường em cho họ”

Anh ta nói linh tinh cái quái j vậy???Tôi mà là của anh ta sao??? Mà Khánh Nam và Hàn Lâm thì liên quan j đến việc này ????

Rồi người tôi bắt đầu nhẹ dần tôi mới biết cái khan tẩm nó đã rồi . Khi anh ta bỏ ra , tôi quay đầu lại che người .

“Anh cứ ra” Tôi nói nhỏ dần . Ngại , tôi rất ngại . Đứng trước mặt con trai mà không có lấy cái j . Ngại quá đi . Hai má tôi ửng đỏ . Tôi lấy tay che người rồi mới quay đầu ra đằng sau . Anh ta đã đi ra rồi .

Hiazzzzz thật ngại quá đi , chỉ cần nhớ lúc vừa nãy mà người tôi bắt đầu nổi hết da gà . Mà công nhận anh ta như ma thật, đi ra đi vào không lấy một tiếng động mới siêu .

Tôi mặc quần áo vào và loại bỏ cái cảnh vừa nãy ra khỏi đầu và chú tâm vào học thuộc đoạn kịch . Và ngủ lúc nào không hay .

Trong mơ , sao tự dưng cái cảnh vừa nãy lại xuất hiện trong giấc mơ của tôi cơ chứ ??? Thật là mất mặt mà .

Sáng hôm sau , tôi tỉnh dậy với hai mắt thâm quầng . Ôi thật vinh dự khi sắp được biến thành gấu trúc TT. Tôi VSCN rồi thay quần áo, cầm cặp sách đi xuống tầng ăn sang.

“ Tiểu thư , mất cô...” Chị người hầu nhìn thấy tôi nói nhưng bị tôi ngắt lời

“ Tôi biết”Tôi chán nản đáp rồi bước vào bếp ngồi ăn sang

Ăn sang xong tôi đến trường . vừa mới bước vào trường lại gặp đúng cái tên biến thái Hàn Lâm

“Gia Linh , cậu đến rồi sao?”” Hàn Lâm đi cạnh tôi nói

“Uk”Tôi gật đầu đáp

“ Đi mua nước cho tôi đi” Hàn Lâm nói , cậu ta nói cái quái quỷ j vậy??? Cái thằng thần kinh biến thái này

“Kh ông”Tôi lạnh lùng đáp

“ Chẳng phải cậu bảo sẽ làm mọi việc nếu tôi không phá sao?””Hàn Lâm nhắc lại

Tôi làm mọi việc như mấy việc dạy học cậu ta chứ đâu phải bảo làm ôsin cho cậu ta

“ Cậu muốn câu nài nhiều không?”” Tôi quay ra dịu dàng nói với cậu ta . Muốn ăn đáp thì cứ gật đầu còn nếu không muốn tôi không tức thì tốt nhất lắc đầu đi

“ Không”Hàn Lâm đáp . Cậu ta nhiều lúc cũng thông minh đó !

“ Tôi không cs thời gian làm mấy việc nhỏ nhặt cho cậu đâu ! Với lại sắp có lễ hội của trường nên cậu hãy cùng mọi người chuẩn bị đi đừng có giờ thối thiếu gia ở đây nữa” Tôi lạnh lùng nói

“ Được được , tôi biết rồi” hàn lâm gật đầu nói

“ Cầm cậu được sai người hầu đến làm mà hãy tự làm đi !!!” Tôi nói , đi về lớp .

Kết thúc buổi học , tôi tập diễn kịch cùng các bạn trong lớp và tập đến tận 6 giờ tối mới về . Thật là khổ sở cho người như tôi quá đi mất TT

Về đến nhà cũng là 18h30’ Tôi mệt mỏi , bước lên phòng . Vào đến phòng tôi cất cặp sách rồi nằm dài ở ghế sofa

Cộc ...cộc .. tiếng gõ cửa vang lên . Hừ bực mình thật vừa mới thoải mái được một chút mà bây giờ đã bị tra tấn lỗ tai !!

“ Vào đi” Tôi lơ đãng nói

“ Tiểu thư , Nguyễn lão gia và Nguyễn phu nhân sẽ đi ra sân bay lúc 8h giờ nên 7h cô sẽ phải sang nhà Nguyễn gia” chị người hầu nói

“Sang sớm vậy sao?”” tôi cố gắng ngược đầu lên hỏi

“ Vâng , thưa tiểu thư” Chị người hầu nói

“ Làm ơn các người đừng có gọi tôi là Tiểu thư nữa cứ gọi là Gia Linh đi” Tôi nói , thật ra nghe cái tên Tiểu thư nó không Quen chút nào thà cứ gọi là Gia Linh hay Tiểu Linh cũng được !

“ Nhưng...” Chị người hầu định nói nhưng bị tôi ngắt lời

“ Không nhưng nhị j cả , chị ra ngoài đi ” Tôi nói . Chị người hầu không nói j cả chỉ lẳng lặng đi ra ngoài .

Tôi chán nản đứng dậy mở tủ quần áo , tiện tay lấy 2 chục bộ đồ ngủ và mang thêm quần áo đồng phục và một số quần áo khác cho hết vào một cái vali cỡ lớn . Tôi tổng hết sách , tiểu thuyết và manga vào 2 chiếc vali cỡ lớn nốt . Còn 2 cái vali nữa một cái là giày dép , cái còn lại là túi xách và một số đồ lặt vặt như dây buộc tóc, kẹp tóc, ...

Cứ nghĩ tôi mang 5 cái vali thôi là nhiều ai dè mang xuống nhà mới biết mình còn mang ít chán . Bảo Nhi nó mang tận 10 cái vali , chẳng hiểu con nhò này nó mang j lắm dữ mà tận 10 chiếc vali !!

“ Ít đồ vậy thôi sao?”” Trần phu nhân nhìn hỏi tôi . 5 cái vali mà ít đồ ??? Tôi thấy quá nhiều đồ đúng hơn không lẽ bà ta định bảo tôi mang j ?? Mỹ phẩm chắc ??? từ bé tôi rất ghét bôi mỹ phẩm , thì thoảng mới dung thôi .

“ Chỉ vậy thôi a” Tôi đáp

“ Gia Linh , chị là tiểu thư tki ít nhất cũng phải xử sự giống tiểu thư một chút chứ ” Bảo Nhi Châm chọc tôi nói . Nó cứ tưởng tôi mong là tiểu thư như nó chắc ! thà tôi sống như một cô gái bình thường còn hơn là sống giống tiểu thư —!

“ Không cần thiết ” Tôi đáp

“ nào đến giờ đi rồi đó , hai đứa đừng cãi nhau nữa” trần lão gia nói

“Vâng ” Tôi và Bảo Nhi đáp , con nhò đó cứ nhìn tôi với cái ánh mắt giết người còn đáp lại với nó là khuôn mặt tỉnh bơ như không biết j của tôi .

Tôi mở cửa xe ngồi lên xe còn mặc kệ hai mẹ con Trần phu nhân đứng nói thì thầm j đó , đúng là lị lăm chuyện . Mà cái nhà Nguyễn gia này thật là kì lạ . nhà này tận hơn 40 người hầu mà trông mỗi 2 người mà không được

lại còn bày đặt trông nom . Tôi nghỉ nhà Nguyễn gia chắc giàu lắm và lại quen bao nhiêu gia đình giàu có tại sao lại không đi nhờ mấy nhà khác ??? Nhờ nhà Trần gia làm j mà nếu nhờ Trần gia thì tôi luôn vào làm j !!

Tận 20h30' phút mới đến nhà Nguyễn Gia . cũng bó tay với cái ông tài xế này luôn . Xe thì xin sao mà đi với tốc độ chậm như rùa trong khi xe cái con Báo nhí đi chỉ mất có 30' còn xe tôi đi mất hơn 1 tiếng liền !

Tôi lấy hết vali trong cốp xe ra . Tổng cộng có 5 cái vali . Hừm quá ít . Tôi nhấn chuông . vừa mới nhấn chuông thì đã có người mở cửa đúng là người hầu nhanh nhẹn thật đó

“ Tiểu thư cô đã đến’ Người hầu cúi chào nói . Cô ta làm tôi có hơi ngượng một chút

“ Uk’’Tôi chỉ uk một tiếng rồi đi theo cô ta vào trong nhà . Nhà Nguyễn gia này đúng là kì quái mà . tất cả đường để đi vào trong nhà đều lát gạch hoa nhưng mỗi ô lại là một hình khác nhau . còn căn biệt thự thì to hơn nhà Trần Gia thiết kế phong cách châu Âu + Á + Mi .

“ Gia Linh , cậu đi j mà lâu vậy’’ Vừa mới đi vào phòng khách đã nhìn thấy Khánh nam đứng đợi và cầu nhàu

“ Chết người chắc ???’’ Tôi hỏi

“ Không chết ‘’ Khánh nam đáp

“ nè cậu ăn tối chưa vậy ???’’ Tôi thắc mắc hỏi . Đói chết đi được , tại cái ông tài xế đi chậm như rùa nên tôi phải ngồi chịu đói hơn 1 tiếng đồng hồ !TT

“ Ăn rồi , cậu chưa ăn sao???’’Khánh nam hỏi tôi . Tôi chưa ăn mới hỏi cậu ta ăn chưa để rủ cậu ta đi ăn chứ bộ !

“ Chưa’’ Tôi đáp

“ Cô mang đồ lên phòng đi’’ Khánh Nam quay ra chỉ cô người hầu về phía đồng hồ của tôi nói

“ Vâng thưa cậu chủ’’ cô người hầu đáp rồi bắt đầu mang đồ lên trên phòng

“ Cậu muốn ăn j ???’’ Khánh nam nhìn tôi hỏi

“ Tùy’’ Tôi chưa kịp đáp cậu ta đã kéo tôi vào trong bếp . Ăn tối ngồi xuống rồi mở tủ lấy ra một chiếc bánh anh đào

“ Biết cậu thích ăn nên mình đã mua đó’’ khánh Nam nói đặt chiếc bánh trước mặt tôi

“ Oa , đẹp quá đi , mình rất thích nó đó’’ Tôi nhìn chiếc bánh , nói

“ Ăn đi’’ Khánh Nam đưa đĩa cho tôi

“ Cậu không ăn sao????’’ Tôi thắc mắc hỏi , cả một cái bánh to này tôi có thể ăn hết nhưng mình ăn còn Khánh Nam ngồi nhìn đúng là vô duyên mà

“ Không , cậu ăn đi’’ Khánh Nam nói

“ Vậy mình ăn đây’’ Tôi rất tự nhiên nói rồi cầm đĩa lấy bánh cho vào miệng ăn ngon lành

“ Gia Linh , tại sao cậu hay chà vờ lạnh lùng vậy’’ Đang ăn ngon , tại cậu ta nói câu này khiến tôi sặc bánh và ho sặc sụa ra nhưng mà sao cậu ta biết tôi luôn trả vờ lạnh lùng vậy ???

“ vậy thì sao????’’ Tôi lấy lại bình tĩnh hỏi

“ Mình chỉ muốn cậu có thể sống với tính cách thật thôi’’ Khánh nam nói

“ Tùy với một số người mình sẽ như vậy’’ Tôi đáp

“ vậy cậu đối với mình như thế nào ???’’ Khánh Nam hỏi

“ bạn thân’’ Tôi đáp

“ Có thật không vậy????’’Khánh nam hỏi

“ Thật ‘’ Tôi đáp , tính cậu ta bắt đầu trẻ con từ bao giờ vậy ???

“ Mà này Khánh nam , Báo Nhi đâu????’’ Tôi thắc mắc hỏi , con nhó đó đến trước tôi 30' liền mà sao không thấy bóng dáng nó ở đâu cả vậy??/

“ Cn bé đo ở trong phòng Khánh Phong’’ Khánh Nam lắc đầu đáp

“ ừm’’ Tôi đáp rồi ăn tiếp .

Bạn đang đọc truyện *Có Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Ăn xong cả một chiếc bánh to dùng . Khánh Nam dắt tôi lên xem phòng . Phòng tôi nằm ở cuối cùng và cạnh phòng Khánh Phong ở tầng 2

“ Đây là phòng cậu’’ Khánh Phong nói

“ Đây sao????’’ Tôi nhìn căn phòng một lượt như không tin vào tai mình

“ Ừm , là phòng này’’ Khánh Nam đáp

Căn phòng này có đầy đủ tiện nghi và mọi thứ , rất đẹp như sao ai trang trí phòng mà cho màu bắt mắt nhất là màu cam vậy???

“ Ai trang trí vậy????’’ Tôi thắc mắc hỏi

“ Khánh Phong trang trí’’ Khánh nam đáp . Khánh Phong ?? anh ta trang trí phòng này !! Đừng đùa tôi nha , mọi thứ căn phòng này sắp xếp rất đẹp màu sắc phối rất hợp nhưng trừ màu cam của tường==

“ Vậy cậu có cần mình sắp đồ cho không????’’Khánh nam

“ Tất nhiên là có’’ Tôi nói , một mình tôi làm sao xử lí xong 5 chiếc vali !!

“ Vậy dọn thôi’’ Khánh Nam nói bước vào phòng bắt đầu mở vali của tôi ra sắp xếp

·Roẹt * chiếc vali đầu tiên mở ra . Toàn sách , sách và sách

·Chiếc thứ 2 toàn tiểu thuyết là tiểu thuyết

·Chiếc thứ 3 toàn túi và đồ dùng linh tinh

·Chiếc thứ 4 toàn giấy bánh mì và giấy dọn gót

·Chiếc cuối cùng một đồng pajama và một số quần áo khác nữa

“tùng này đồ thôi sao??” Khánh Nam hỏi . Tùng này đồ !! chẳng nhẽ cậu ta nghĩ cô mang tận 10 chiếc như Bảo Nhi sao??? Tôi đâu có thừa sức mang như vậy được .

“ Chỉ vậy thôi “ tôi đáp rồi bắt đầu dọn dẹp đồng đồ này

Haizzzzzz may là mang quần áo và đồ ít nên tôi sắp xếp nhanh chóng đồ cùng với sự giúp đỡ của Khánh Nam

“ Muốn j cứ bảo mình nhé!” Khánh Nam nói rồi đi về phòng .

Tôi đi tắm . Đúng là mọi sự mệt mỏi chỉ có ngâm vào nước nóng mới thấy thoải mái hơn . Haizzzzzz sao mấy đồ này không biết tại sao tôi cảm thấy mình rất chi là xui đó . từ khi bước vào nhà Trần gia mọi việc xui bắt đầu đến với tôi !!

10’ sau tôi đứng dậy , lấy khăn tắm quấn quanh người đi ra khỏi phòng tắm . Cầm bộ đồ ngủ của mình tôi cũng thấy tính cách của tôi thật phức tạp đó đến nỗi tôi còn không hiểu nổi ! Mặc quần áo ngủ vào xong , tôi bắt tay vào việc học và học thuộc mấy tờ lời thoại . học xong bài , 22h, cũng đã muộn rồi , tôi nghĩ chắc giờ này thằng Khánh Nam đang ngủ rồi không nên làm phiền cậu ta . Tôi lấy máy tính ra , bật lên . từ đợt ôn thi vào trường Zodiacac tôi đã không chơi mấy tính chắc là đến hôm nay mới dớ ra chơi . Tôi mở máy tính lên ngồi đọc manga đến nỗi không biết trời đất luôn , chỉ

Chú tâm đến mỗi manga . Đến tận 12 giờ đêm, tôi đọc hết một câu truyện manga và lúc này tôi mới biết mình ngồi đọc truyện 2 tiếng liền ==

“ Ơc... ơc “ Bụng tôi bắt đầu kêu đói , tất nhiên rồi , ăn mỗi một cái bánh làm sao đủ no cơ chứ !! Tôi đi xuống bếp . Lúc đi qua phòng Khánh Phong tôi có thấy đèn phòng anh ta còn mờ , chắc anh ta chưa ngủ đâu hay là vào chào một tiếng vì từ lúc này tôi chưa gặp anh ta lần nào .

Tôi đẩy nhẹ cửa phòng vào , đang định chào nhưng mà lại thôi vì tất nhiên vừa mới nhìn vào phòng một cảnh tượng ... đập vào mắt tôi . Con bé Bảo Nhi mặc quần áo hở hang , eo ơi mới nhìn thấy tôi đã nổi cả da gà lên rồi TT.

Tôi không định chào nữa mà đóng nhẹ cửa vào đi xuống bếp . Đi xuống bếp tìm đồ ăn , mở tủ lạnh . Tôi shock vô cùng . Cả cái tủ lạnh toàn là đồ chế biến không có một chút j cả là đồ ăn sẵn cả TT . Trời ơi , không có cái j để ăn sao??? Đói chết đi được ! L

Tôi tìm hết tất cả các ctur trong bếp , không có một cái j cả !! Thế là đành rước cái bụng đói về phòng , đói quá không ngủ được tôi ngồi lên Face ,hừm chẳng còn ai on cả ! Tôi lại ngồi đọc manga tiếp và tự dung một tin nhắn từ gmail của Mặc Hùng gửi cho tôi. Từ cái buổi tiệc hôm đó đến giờ không thấy cậu ta đâu cả . Cậu at chắc đi ra nước ngoài mà sao giờ này cậu ta còn gửi tin nhắn cho tôi được nhi ??/ Tôi mở tin nhắn ra đọc : “ Nè Tiểu Linh , tối nay có lễ hội , cậu có muốn đi không??

By : Mặc Hùng”

Ế , tối nay có lễ hội sao , sao mà mình không biết nhi ?? Nhưng có lễ hội tội j không đi cơ chứ !! J Toàn đồ ăn ngon ở đó nhưng mà giờ này đi chỉ tội là toàn phải nhìn mấy cái cặp đôi đi âu yếm nhau , một đứa còn FA như mình nhìn cảm thấy ghen tị chết đi được .Mà thôi bot chuyện FA qua một bên , đang đói miễn ở đó có đồ ăn là được .

Tôi nhắn tin đáp lại cậu ta và hẹn cậu ta tại cổng lễ hội .

Lễ hội nè thường tổ chức vào ban đêm vì thế nơi đây có rất nhiều cặp tình nhân hẹn hò vào buổi tối .

Tôi thay đồ rồi đi ra khỏi biệt thự bắt taxi đi đến lễ hội . Vừa đi đến lễ hộ , cái thả hình cao hơn 1m8 nổi bật với cái khẩu trang đeo trên mặt chẳng cần phải gọi tôi cũng biết cậu ta là Mặc Hùng

“ Gia Linh, ở đây” mặc Hùng vẫy vẫy tay nói . Tôi vội tra tiền xe rồi đi đến chỗ cậu ta

“ Mấy hôm trước cậu đi đâu vậy??” Tôi thắc mắc hỏi

“ À, mấy hôm đó mình đi du lịch . Sao , không gặp mình thấy nhớ sao??” Mặc Hùng đỡ chứng lên

“ Tôi lo cho cậu sợ cậu bị bắt cóc thôi” Tôi đáp

“ Mà giờ này cậu cũng chưa ngủ sao?? Chẳng phải mai đi học??” Mặc Hùng

“ Tôi đó không ngủ được lên chơi game mà chẳng cậu nhắn rù tôi đi sao??” Tôi đáp chẳng phải chính cậu ta rù tôi sao??

“ Thôi , chúng ta vào lễ hội đi” Mặc Hùng nói kéo tôi vào

Ở lễ hội mấy quán ở đầu toàn là đồ đôi dành cho các cặp đôi và cứ thế là mấy quán đó đầy khách bu đây.

“ cậu muốn mua j không??”Mặc Hùng hỏi

“ Không cần đâu mình muốn ăn cơ” tôi đáp , đang đói đến nỗi không ngủ được mà còn tâm chí đi mua đồ sao ??

Đi càng về sau toàn là quán ăn vặt . Oa toàn là những món ăn vặt ngon còn có cả kẹo bông nữa .

“ Cậu muốn ăn chè không??”Mặc Hùng hỏi

“ Ừm “ Tôi gật đầu đáp . Chúng tôi đi vào một quán chè đầy khách ngồi ở đó chọn một chỗ trống ngồi vào

“ Hai người ăn j??” Phục vụ hỏi

“ Cho em 1 chè thập cẩm, 1 chè thái , 1 chè đậu xanh, 1 chè đậu đỏ và một sữa chua nếp cẩm “ Tôi lướt qua cái menu rồi nói

“ Cho em 1 chè đậu đỏ” Mặc Hùng đáp , cậu ta không thích ăn đồ ngọt cho lắm

“ Hai người chờ một tí” Phục vụ

“ Mấy hôm nua là tiệc giới thiệu mình đó , cậu đi nhé” Tôi nói

“ Hôm nào??”Mặc Hùng hỏi

“ Cuối tháng , là tiệc giới thiệu mình là Đại tiểu thư , cậu tới dự nhé??”Tôi hỏi

“ tất nhiên nếu cậu đã mời” Mặc hùng đáp lại

Đúng là quán chè đông khách có khác mới đợi có mấy phút mà đồ ăn đã ra rồi . Tôi cảm thấy cốc chè ăn ngon lành còn hình như Mặc Hùng không thích đồ ngọt nên ăn chậm .thời gian Một cốc chè cậu ta ăn đúng bằng 5 cốc chè tôi ngồi ăn luôn

“ Cậu ăn chậm vậy??” Tôi lấy giấy lau mồm, nói

“ Mình không thích đồ ngọt giống như cậu” Mặc Hùng bĩu môi nói

“ Đi thôi” Tôi nói rồi đến chỗ thanh toán

“ Minh thanh toán cho” Mặc Hùng nói

“Không “ Tôi đáp , tôi ăn nhiều hơn cậu ta đáng nhẽ phải là tôi trả chứ , nếu cậu ta trả thì có nghĩa là chẻ tôi ăn toàn cậu ta trả hết mà tôi có tiền chứ không phải có tiền đâu mà không trả được cơ chứ !

“ Minh trả , tí nữa cậu có thể trả sau”” Mặc Hùng nói rồi trả luôn. Thôi được rồi tí nữa ăn tôi sẽ trả .

Tôi và Mặc hung đi đến quán ăn vặt khác . ở đây có rất nhiều món

“ Cho em 2 xiên khoai tây chiên , 1 kem hoa, 1 đĩa nem chua quả và 1 sữa tươi chiên “ Tôi nói

“ Cho em 2 trà , 1 cánh gà rán , 2 cốc kem chocolate và vani “ Mặc Hùng nói

Mấy người xung quanh có vẻ có hơi ngạc nhiên về số đồ chúng tôi gọi nhưng đối với tôi và Mcawj Hùng thì số thức ăn đó cũng chỉ bình thường thôi .

Đi ăn 2 quán mà gọi bao nhiêu đồ . Tôi và Mặc Hùng quyết định đi dạo quanh lễ hội rồi về vì ăn đã quá no .

“ Cậu muốn gấu bông không?””Mặc Hùn chỉ tay vào một quán bán gấu bông . Toàn là gấu bông cặp .

“ Có chúng ta mua một đôi đi”” Tôi đáp , Gấu bông đẹp vậy không mua thì thật tiếc đó

Tôi và Mặc Hùng đến xem quán bán gấu bông đó , gấu bông có đủ mọi cỡ nhưng tôi muốn mua về để ôm .

“ Cậu muốn mua con nào????” Mặc Hùng hỏi tôi

Tôi chỉ ngay vào con thỏ bông cặp to nhất trong quán vì chúng rất dễ thương và cũng đủ kích cỡ để tôi ôm đó.

“ Con đó” Mặc Hùng nhìn tôi có hơi ngạc nhiên nhưng rồi cũng đồng ý .

Mặc hung và tôi mỗi người trả một nửa vì nó là một cặp phải mua một đôi mới được .

“ Cậu thích thỏ bông sao?””Mặc Hùng cầm con gấu còn lại rồi hỏi tôi

“ Rất thích” Tôi đáp , chẳng phải mấy chú thỏ rất đẹp sao , mà đáng yêu nữa chứ J

“ Cậu thích là được “ Mặc Hùng nói rồi chúng tôi ra khỏi lễ hội và bắt xe về . Tôi bắt taxi về còn Mặc hung có người đến đón vì 2h sang cậu ta phải quay CD nên 12h cậu ta mới rủ tôi đi chơi

Về đến biệt thự Nguyễn gia là 2h sang. Tôi bước nhẹ nhàng về phòng , đánh răng rồi nhảy lên giường ôm con thỏ bông ngủ . Và tức nhất là việc ngủ mới có 4 tiếng mà đã bị đánh thức gọi !!

“ Tiểu thư , mọi người đợi cô xuống ăn sáng”Ở cạnh giường tiếng gọi của người hầu cứ nói âm lên

“ Hà ???” Tôi lười biếng trả lời lại

“ Tiểu thư cậu chủ đang đợi cô ăn sáng” Cô người hầu nói

“ Ừm , tôi biết , cô ra ngoài đi” Tôi đáp rồi chờ đến khi tiếng đóng cửa vang lên thì tôi lại nhắm mắt lại , ôm con thỏ bông , rúc vào chăn mà nằm ngủ ngon lành . Vừa mới yên tĩnh được có 5 phút thì ngoài kia lại

“ Tiểu thư , cô nhanh lên “ Tiếng người hầu gọi âm lên

Tôi cố gắng chum chân để không nghe thấy rồi ngoài kia một tiếng nói khác vang lên

“ Thế nào rồi?”

“ Dạ , tiểu thư cô ấy hình như vẫn chưa dậy ạ” Người hầu đáp

“ Cô đi xuống dưới đi , tôi sẽ gọi cô ấy dậy” Một giọng nói vang lên

Tôi vênh tai lên nghe lần này ai sẽ gọi tôi dậy đây ?? Tôi cố gắng trùm hết chăn vào

“ Cạch “ tiếng cửa đóng lại vang lên

“ Dậy đi” Một giọng nói lạnh lùng vang lên . Tôi vẫn kiên quyết không dậy , vẫn nằm yên đó cố gắng bịt tai lại .

“ Hay em muốn tôi bế em dậy ha?”” Giọng nói lạnh lùng ấy lại vang lên . Tôi cảm nhận được sát khí xung quanh cả phòng

“ ...” đáp lại lời nói lạnh lùng là sự yên lặng

“ Đó là em muốn đấy” Giọng nói lạnh lùng vang lên . Rồi * roẹt * Cái chăn của tôi bị giật ra người tôi bị nhấc bổng lên . Lúc này tôi mới mở mắt ra người đang bế tôi đó chính là Khánh Phong . Trời ơi , nếu biết là anh ta tôi đã dậy từ nãy chứ không phải bây giờ rồi TT . Cứ mỗi lần động vào anh ta là I như rằng người tôi sẽ gặp chuyện j đó bất bình thường

Bị anh ta bế rồi thả xuống bốn tám rồi

“ Rào ... rào “ Chiếc vôi hoa sen bật mở chìa thẳng vào người tôi

Người tôi ướt sũng , bộ quần áo dính chặt vào người

“ Em có dậy không?””Khánh Phong lạnh lùng hỏi . Anh ta hỏi như thật ý nhi !! Bị anh ta thả xuống bốn tám rồi được nước lạnh xả đúng vào người không tỉnh mới là lạ

“ Dậy rồi” Tôi đáp , lấy tay gạt hết nước những giọt nước chảy trên mặt

“ Hôm qua em đã đi đâu?”” Khánh Phong hỏi . Tối qua anh ta biết tôi đi ra khỏi phòng sao???

“ Đi chơi đêm” Tôi đáp giọng nhỏ dần

“ Cùng ai?”” Giọng Khánh Phong càng ngày đáng sợ hơn chắc còn lạnh hơn bang của ki nguyên hà

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

” Mặc... H... Hùng.” Tôi ấp úng nói, nhìn anh ta mặt càng ngày sa sầm xuống, thật là đáng sợ TT . Mỗi khi gặp anh ta hay đụng chạm j đến anh ta là thôi rồi tôi toàn bị anh dọa cho chết khiếp mà cũng không hiểu tại sao tôi lại có cái ý nghĩ chào anh ta làm j cho một cơ chứ TT .

“ Lần sau cầm ra ngoài từ 12 giờ còn bây giờ , tôi cho em 5”” Khánh Phong nói xong rồi bỏ ra ngoài .

Anh ta nói j cơ?? Cho tôi 5’ , cho mỗi 5’ tki lau cái đầu đang ướt của tôi mấy phút vậy ?? mà sao đột nhiên anh ta sa sầm mặt xuống nói mấy câu lạnh lẽo đến vậy . Có cảm giác như tôi vừa nãy đang ở bắc cực vậy mà chắc cũng không phải nó phải là ở cực vựt thăm ,chỉ cần lùi một bước cũng chết mà bước thêm một bước cũng chết !!! TT

Tôi bắt đầu lau cái đầu ướt sũng rồi VSCN và thay quần áo rồi mới cầm cặp đi xuống nhà ăn . Lúc ở nhà ăn, Khánh Nam, Bảo Nhi và Khánh Phong , ba người đó đang ngồi ăn trước . Tôi kéo ghế nhẹ nhàng ngồi cạnh Khánh Nam.

“ Gia Linh, cậu thành gấu trúc từ bao giờ vậy??”Khánh nam nhìn tôi mà mỉm cười sặc sụa

Hừm, cậu ta dám nói tôi là gấu trúc sao??? Nhưng đúng là hai mắt tôi thâm cuồnn nhìn như gấu trúc thật mà Q_O Ôi thật là vinh dự khi được trở thành gấu trúc trong 1 đêm mất

“Từ hôm qua” Tôi đáp rồi bắt đầu ăn sáng .

Vì bận chuẩn bị cho lễ hội nên ngày nào đi học cũng từ sớm và về nhà muộn, ôi thật là khổ cho tôi quá đi TT Đã vậy mấy sang hôm sau sáng nào tôi cũng bị gọi với cách đặc biệt của Khánh Phong vì vậy nên tôi trước ngày lễ hội, tôi đã sang nhà của Ngọc Vy ngủ cùng nhỏ đó.

Buổi sang ngày lễ hội đầu tiên

Từ sang sớm tôi đã dậy và đến trường để trang trí sân khấu , dọn trường , sắp ghế . Mặc dù đến sớm nhưng tận 8 giờ tắt cả học sinh mới đến trường để trang trí và chuẩn bị mọi thứ. Tôi là Hội trưởng nên không phải làm việc j cả nhưng chỉ tội là lúc nào cũng phải chỉ huy mấy đứa giặc không biết nghe lời mà cứ chạy đi chơi không hoài nhất là Hàn Lâm !!

“ Gia Linh, trường có hơn mấy trăm học sinh mà , cần j thêm tôi nữa’ Hàn Lâm cảm chối vừa quét vừa cầu nhàu nhàu

“ Cậu là con trai mà mấy cái này cũng không làm được sao?? Đúng là loại con gái” Tôi chọc tức Hàn Lâm

“ Tôi là con trai , tôi làm được tất cả đó nhè” Hàn Lâm giọng to nói

“ Vậy mỗi mà mỗi quét sân cũng cầu nhàu nhàu” Tôi lắc đầu

“ Hừ ai cầu nhàu nhàu cơ chứ . Quét sân thì quét chứ sao sợ j!!” Hàn Lâm cao giọng nói

“ Đúng, cậu quét chăm chỉ nha” Tôi nói vỗ vai cậu ta ủng hộ . Chính cậu ta nói quét sân mà J

“ Cậu lừa tôi??” Hàn Lâm mặt sa sầm nói

“ Tôi đâu lừa , là do cậu cao giọng nói đấy chứ” Tôi cười đáp. Chẳng phải chính cậu ta nói quét sao !

“ Thôi được , không thèm chấp loại con gái như cậu” Hàn Lâm bĩu môi nói .

Tôi là loại con gái như thế nào?? Cậu ta muốn bảo j. Cái thẳng biến thái này suốt ngày chê tôi như này như nọ lần này hần tính chê tôi như thế nào đây !!

“ Loại con gái như tôi là như thế nào???” Tôi hỏi

“ Loại như cậu là cái loại đã không giống con gái “ Hàn Lâm đáp

Hừ ?? Tôi không giống con gái , vậy tôi không giống con gái chẳng nhẽ giống con trai ?? Chẳng nhẽ tôi bị gay ???Mà tôi không giống con gái ở chỗ nào???

“ Người cậu thì ngực bé , lạnh lùng , đã vậy còn hay nổi giận bắt bẻ người khác . Đáng đi chẳng yếu điệu như mấy tiểu thư j cả.” Hàn Lâm nói

== Chẳng nhẽ cậu ta muốn tôi giống như mấy tiểu thư sao??? Nằm mơ đi nhá !! Tôi ngực bé thì có sao?? Ngực bé tốt chứ chẳng lẽ cứ con gái là phải ngực to?? Tôi lạnh lùng thì có sao lien quan đến cậu ta chắc ?? Tôi hay bắt bẻ người khác ! Tôi bắt bẻ bao giờ chỉ thì thoảng cãi lí với người khác . Tôi không có đáng đi yếu điệu vậy có cái quy định nào bắt tiểu thư phải đi yếu điệu tính nết na sao???

“ Cậu quét ngay đi , ít lời thôi” tôi đập cho cậu ta một phát vào đầu , tôi thứ nhất là đảm làm tôi lo là để chú ý cậu ta không quét thứ 2 là đảm chề xấu tôi ==

Buổi tối đến , hàng loạt những dãy ghế chật kín người, hàng loạt các phụ huynh và người dân đều tập chung ở sân trường trường Zodicac để xem buổi diễn kịch . Hàng loạt những đèn chùm khắp mọi nơi ở sân trường.

ở trong phòng thay đồ thì âm ảm lên như một cái chợ kín tôi đau đầu chết đi được. Tôi nhủ mấy nhìn một lượt trong phòng thay đồ , đúng là bọn mất lịch sự , ở đây bao nhiêu người mà không biết im lặng hay nói nhỏ một chút đi sao

“ Oa , nghe nói hôm nay Hội trưởng trường mình cũng đóng kịch đó , không biết có bé đó như thế nào ???”

“ mặt lạnh lùng thế vào vai ác quỷ là cùng”

“ Đúng vậy , nghe nói ở rường cấp hai , cô ta cũng là Hội trưởng hội học sinh , nghe bọn họ nói đồn rằng cô ấy không có lưng tâm j cả . Những ai mà vi phạm nội quy đều bị cô ấy quản tíc trong vòng 1 tháng liền “

“ Đáng sợ vậy sao, nhìn cô ta vậy mà ác thế” Đó là những lời đồn về tôi, hừ , lũ nhãi ranh này thì biets j mà nói cơ chứ mà nếu nói đúng chỉ nói đúng 1 phần là tôi nên diễn cảnh ác quỷ đúng hơn vì tôi rất thích ác quỷ nhất là khi tôi tức lên, nhìn tôi giống ác quỷ thực thụ luôn đó JJ.

“ AAAAAA , mọi người biết tin j chưa “

“ Tin j ???”

“ Hôm nay có Hoàng tử của trường Hoàng gia cũng đến xem kể cả nguyên thiếu gia cũng đến xem đó , oa anh đến là chuyện hiếm có à nha “

“ Hà ?? Hôm nay Nguyễn thiếu gia cũng đến sao?? Thật tuyệt vời”

“ Kể cả Chu thiếu gia cũng đến , anh ấy đích thực là Hoàng tử của trường Hoàng gia rồi”

“ Nghe nói cả Công chúa kiều diễm cũng đến đó .”

“ Là cái cô tên Tiểu kiều đó sao???”

“ Đúng vậy, cô ta suốt ngày đi cùng Hoàng tử đã vậy còn cái con nhỏ Bảo Nhi suốt ngày bám theo Khánh Phong của tớ nữa chứ!!”- Hàng loạt lời nói về Khánh Phong và Hoàng Tử trường Hoàng Gia . Xem ra hai người họ nổi tiếng ở trường tới lắm đó , nếu mai sau có việc j mà lũ con gái này phản đối phải lợi dụng Khánh Phong để mấy lũ hám zai này còn làm rồi J))

Mà tui thấy Khánh Phong có j hay ho đâu?? Anh ta đẹp trai đúng là vậy , nhà giàu thì giàu thật , thông minh thì đúng là thông minh thật còn lạnh lùng như kiểu băng của ki băng hà , độc ác thì đúng là ác quỷ cũng không sánh bằng anh ta (vậy là mik vẫn kém a ta về độ ác TT)

“ Ấy, nghe nói hôm nay cái con nhỏ Bảo Nhi cũng đến đó”

“ À , cái nhỏ bám nết lấy Khánh Phong đó á ???”

“ con nhỏ đó đúng là trơ trên chi được cái nhà giàu đáng yêu nhưng học tki tệ khinh”

“ Xem bảng điểm cô ta chỉ có 500 điểm 7 môn thôi”

“ uk , cô ta còn kém hơn Hội trưởng và Hội phó”

“...”- Và hàng loạt từ ngữ về cái con nhỏ có tên là bảo Nhi xuất hiện . Tôi cảm thấy mình thật xấu số làm saoTT . Tôi tki học giỏi luôn luôn đầu khối trong khi con nhỏ đó đến thứ 35 cũng không được . Nếu mấy hôm nữa giới thiệu tôi là chị của cái con Bảo Nhi đó , tuy là khác mẹ nhưng mà sao con nhỏ đó toàn làm mất mặt người khác ửử??

“ Gia Linh , cậu cũng chuẩn bị đi chứ” Ngọc Vy từ đây nhảy tới trước mặt tôi khiến tôi hơi giật mình , suýt nữa là hét ầm lên .

“ ừm , mình biết rồi nhưng lần sau cậu đừng có đi ra hù mình như vậy” Tôi vỗ ngực lấy lại bình tĩnh nói

“ Gia Linh , mấy độ này cậu khác lắm” Vy Vy nhìn mặt tôi chăm chăm nói

“ Khác... khác ...j??” Tôi ấp úng hỏi nhưng sao tự dưng tôi lại ấp úng cơ nhữ??

“ Ukm tki mấy độ này cậu ăn nói cũng đỡ thô lỗ hơn đợt trước , cũng nói những câu dễ hiểu hơn “ Vy Vy nói

Cậu ta nói cứ như từ bé tôi thô lỗ lắm ha ==! Nhưng mà cũng đúng thôi , tôi cũng nhiều lúc thô lỗ lắm nhưng tạ mọi người không biết thôi J Nhưng cậu ta bảo mấy độ này tôi nói những câu dễ hiểu vậy từ trước tôi toàn nói những câu khó hiểu à??? !!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

“ Hừ” Tôi hừ lạnh một tiếng rồi bắt đầu chuẩn bị , con nhỏ này tính lại moi móc cái tính cách thật của tôi ra sao?? Nằm mơ đi nhớ , nếu cậu ta có thể bỏ ra cái lớp vỏ bao bọc bên ngoài Khánh Phong tki tôi cá chắc cậu ta 100% sẽ biết được tính cách thật của tôi J.

Tôi đi lấy đồ thay , rồi bắt đầu ngồi nhìn đồ trang điểm . Thú thật từ bé đến giờ tôi trang điểm chưa đến 10 lần . Thứ nhất là vì hay đi làm thêm , bận đến mức chỉ lấy kẹp tóc lên thôi, thứ 2 trang điểm đi ra ngoài đường nhìn trông rất giả tạo , thứ 3 trang điểm nhiều da mặt sẽ hồng , và cuối cùng là tôi không hề biết trang điểm như mọi người .

“ Gia Linh , cậu không trang điểm sao??” Khánh nam nhìn tôi , cậu ta thấy tôi cứ nhìn chăm chăm vào hộp trang điểm chắc cậu ta thấy lạ

“ Không” Tôi lắc đầu

“ Sao không trang điểm??” Khánh Nam hỏi

“ Không biết” tôi đáp , tuy có hơi xấu hổ vì mình 16t không biết trang điểm trong khi mấy đứa con gái trường trang điểm cứ như ăn kẹo vậy !! Nhưng đâu có phải trên thế giới này có mỗi tôi không biết trang điểm cơ chứ J !!!

“ Đừng bảo cậu không biết trang điểm” Khánh Nam nói

Chẳng vậy!! Thế không cậu ta nghĩ tôi biết chắc ??

Tôi cúi đầu rồi gật nhẹ .

“ Đừng đùa” Khánh Nam như không tin nổi nói

“ Tôi đùa cậu đâu” Tôi nói , tôi đâu có biết trang điểm !

“ Cậu là cái cô tiểu thư đầu tiên tôi mà không biết trang điểm trong những người gặp đó” Khánh nam lắc đầu nói .

Hừ , cậu ta có cần nói cái từ “ Tiểu thư đầu tiên “ không?? Chẳng lẽ tôi cứ là tiểu thư phải biết trang điểm chắc??

“ Kệ tôi” Tôi nói

“ Tôi sẽ nhờ người giúp” Khánh Nam nói rồi bỏ đi , cậu ta tìm người chắc cũng dễ thôi mà !!

“ Gia Linh” Vừa một thằng lấm mồm đi tìm người lai đến thằng “ biến thái “ xuất hiện

“ Cái j??” Tôi nhú mày hỏi

“ Ày , mà cậu chưa trang điểm sao?? Chỉ còn 3 lượt nữa là đến chúng ta rồi” Hàn Lâm nhìn tôi thắc mắc

“ Kệ tôi” tôi đáp , bây giờ mà nói không biết trang điểm thằng Hàn Lâm này nó sẽ cười sặc sụa mất

“ Mình có thể đóng vai nam chính không?” Hàn Lâm hỏi . Thằng cha này bị điên à ?? Sắp đến giờ diễn mà lại còn thay đổi nhân vật . Cậu ta có bị điên không vậy??

“ Nói lại” Tôi nhìn cậu ta với ánh mắt đầy sát khí

“ À , thôi “ Hàn Lâm xua xua tay đáp lại . Cậu ta dám đòi hỏi nhieh là tôi cho dờ khóc dờ cười luôn!!

“ vậy tki biến đi chỗ khác đi” Tôi nói , cậu ta đúng thật là lấm chuyện đó

“ Gia Linh tớ nhờ được người rồi” Lúc này giọng của Khánh Nam hét ầm lên

Cậu ta tìm nhanh thật đó những cũng phải thôi cậu ta nhà giàu đi nhờ dễ như ăn kẹo đó

“ Nhờ ai??” Hàn Lâm thắc mắc hỏi

“ Không ai” Tôi đáp lạnh lùng . Nếu nói ra tôi không biết trang điểm cậu ta cười cho mất

“ Hàn lâm , cậu làm j ở đây vậy??” Khánh Nam đến cạnh tôi hỏi

“ Tôi thăm Hội trưởng chứ sao” Hàn Lâm nói

Hừ , ai khiến cậu ta vào thăm chứ , tốt nhất cứ ngồi ngoài kia cho tốt hơn .

“ Nguyễn thiếu gia , cậu muốn nhờ tôi trang điểm cho ai??? ” từ phía sau Khánh Nam một cô gái tầm 24t , tay cầm hai hộp đồ , chắc là đựng đồ trang điểm ha .

“ thuê người trang điểm đến làm chi ?/ chẳng lẽ... ” Hàn Lâm hơi sững người rồi bắt đầu ngược mắt nhìn tôi rồi nói tiếp “ Hội trưởng không biết trang điểm sao??? ”

“ Đúng đó thì sao??? ” Tôi mặt lạnh nhìn cậu ta , không biết trang điểm tki chết người chắc !

“ Thôi cậu đi ra ngồi ở ghế mà xem đi ” Khánh Nam nói đuổi Hàn Lâm ra khỏi phòng. Đúng là Khánh Nam nhiều lúc cậu ta đúng là cũng tốt thật đó.

“ Nào chúng ta bắt đầu trang điểm thôi ” Cô gái đó mỉm cười rồi bước đến trước mặt tôi , đặt hai hộp đồ lên bàn .

“ Ừm , trang điểm phù hợp cho cô ấy họ em ” Khánh Nam nói

“ Ok , em trai chị biết rồi ” Cô gái nói rồi bắt đầu lấy hàng lọay đồ ra . Ôi trời tôi không nghĩ trang điểm cần nhiều đồ đến vậy chứ TT

“ Em là bạn gái khánh Nam sao??? ” cô gái đó cúi xuống véo má tôi rồi hỏi

Chị gái này đúng thật là hơi kì lạ đó , ít nhất cũng phải cho người khác biết tên tuổi một tí chứ !

“ Chị nói linh tinh j vậy ” Khánh Nam nghe thấy rồi câu lên

“ Thôi được , không phải tki thôi nhưng tại sao mà gọi chị àm àm lên đến trang điểm vậy??? ” Chị gái đó hỏi Khánh Nam

“ Cô ấy không biết trang điểm ” Khánh Nam đáp

“ Ờ ra là vậy ” Chị gái đó ồ lên một tiếng rồi quay ra nhìn tôi “ cô gái này xinh đó , nhìn em rất lạnh lùng đó . ”

“ Chị là ai vậy??? ” tôi thắc mắc hỏi , chị gái này là ai vậy?? chị ấy trông rất mạnh mẽ , vô tư luôn .

“ Ừa chị chưa giới thiệu với em sao??? ” chị gái đó nói rồi bắt đầu mỉm cười nói “ hừm , chị là Nguyễn Ngọc Ánh dương , là chị gái của khánh Phong và Khánh Nam , chị là nhà thiết kế khiếm luôn nhà trang điểm ” Chị gái đó tự hào nói về mình

Hà ??? chị ấy là chị Khánh Nam và Khánh Phong sao??? Tôi cứ tưởng nhà Nguyễn gia chỉ có hai con trai thôi chứ ai dè lại có thêm con gái đầu nữa . Mà tôi chưa nhìn thấy chị ấy bao giờ tki phải .

“ Em là Trần Gia linh đúng không??? ” chị gái đó hỏi

“ Vâng ” Tôi lễ phép đáp, 1 trong những điều ở quy tắc của tôi là : Dù có lạnh lùng đến cỡ nào nhưng gặp người lớn hơn tuổi vẫn phải lễ phép “

“ Vậy sao , chị quý em rồi đó ” Chị gái đó nói rồi véo tôi vài cái

“ thôi nào , chị bỏ tính đó đi chứ , lo mà trang điểm đi ” Khánh Nam càu nhàu nói

“ Uhm, biết rồi ” Chị gái đó mỉm cười rồi bắt tay vào trang điểm

“ Em rất xinh đó , mặt cũng dễ thương nè , da em sẽ mịn hơn nếu em biết chăm sóc nó đó ” Chị gái nói

“ Dạ ” Tôi đáp , từ bé đến giờ tôi rất ịs quan tâm đến da mặt lắm , ôi chỉ nghĩ rằng nếu không có mụn là được

“ Mà chị gọi em là Tiểu Linh có được không??? ” Chị gái hỏi

“ Vâng ” Tôi mỉm cười đáp , dù mới gặp nhưng tôi có cảm giác rất gần gũi đó J

“ Khánh Nam , em nên giới thiệu cô bé này sớm cho chị tki tốt hơn đó ” Chị gái đó nói

“ chị trang điểm đi , nói ít thôi ” Khánh nam nói

“ Hừm , thằng em trẻ con ” chị gái lăm bắm rồi nhìn tôi nói tiếp “ Mía em cũng quen Khánh Phong ha?/ Nó tuy lạnh lùng nhưng nghịch ngợm lắm đó ” chị gái đó nói

Anh ta mà nghịch ngợm?? Nghịch ngợm cái nời , có mà độc ác tàn bạo tki đúng hơn TT

“ Bt thôi ” Tôi đáp

“ À , nghe bố mẹ bảo là sẽ đi du lịch cho gần đến ngày đính hôn của Khánh Phong đó , bố mẹ bảo có hai cô tiểu thư Trần gia đến trông hai đứa , không biết hai cô bé đó có dễ thương như Tiểu Linh không ” Chị gái mỉm cười nói

Hiazzzzz đừng đùa là chị ấy cũng ở Nguyễn gia đó !!

Ngồi t1 tiếng đt trang điểm cũng là lúc đến lượt đến của lớp tôi. Tôi đứng dậy , xoa xoa cái lưng bị chịu hình phạt t1 tiếng liền .

“ Gia Linh , cố gắng nhé ” Ngọc Vy Vy nhìn tôi ủng hộ

“ Ừm , mình biết rồi ” Tôi cười tươi đáp

“ Ày da , Gia linh cũng biết cười kìa ” Ngọc Vy Vy nói . cậu ta nói cứ như tôi không biết cười vậy!!

“ Không đùa ” Tôi đáp rồi bắt đầu ra sân khấu .

Lớp cùng tôi không diễn mấy câu truyện có bé quàng khăn đỏ hay công chúa ngủ trong rừng mà chúng tôi diễn về một tình yêu tuổi teen . Một cô gái nhút nhát , ít khi giao tiếp với bạn bè và chỉ giao tiếp với một số người bạn trong lớp , cô gái nhút nhát có một người chị song sinh , tính cách hai người cũng khác ngược nhau . Cô thì nhút nhát , ít nói còn chị gái tki lại là một nữ hiệp vô song nổi tiếng ở trường về đánh nhau và chuyên đội sổ trong lớp trong khi cô luôn luôn xếp trong top đầu khối. Rồi một ngày nọ , có một anh chàng chuyển đến trường , anh chàng đó đã gửi thư quyết chiến với chị gái cô . Lúc đầu cô cũng không hiểu anh chàng này bị sao nhưng sau khi quyết chiến xong , cô mới biết anh chàng mới đến này có thể giằng thắng lợi với nữ hiệp vô song –chị cô , và cô cũng đã biết anh ta mạnh đến cỡ nào . chị gái cô sau khi bị đánh thua , rất bức mình và chị cô sau cái trận đánh đó còn không nói tiếng bằng anh ta . Chị cô tức giận nên lúc này gặp anh ta cũng chửi còn cô đi sau thì thần nhiên cảm thấy tranh độ J. Trong một hôm , khi cô và chị đang đi chơi vui về ở khu vui chơi tki bắt gặp anh ta , chị cô vừa nhìn đã tức điên lên còn cô vẫn rất thần nhiên đi sau cho đến khi 3 người gặp nhau . Chị cô bắt đầu thảm chửi mặt tki tò về tức giận nhìn anh ta còn cô tki mất vẫn thần nhiên nhìn anh ta với một cách điềm tĩnh . Cô bắt đầu mờ mồm nói rồi bắt hai người làm hòa với nhau , chị cô khiên quyết không nghe nhưng cô đã dung biện pháp mạnh hai người này cuối cùng đã làm hòa . Cô cũng chỉ thần nhiên cảm ơn anh ta rồi dắt chị đi về nhưng cô gái đó không hề biết việc làm của cô khiến anh rất ấn tượng và từ sau hôm đó . Anh lúc nào cũng bám theo cô còn cô thần nhiên làm việc của mình và cái cảnh này được mọi người gọi là “ dắt cún đi dạo ”.

Và một ngày anh tò tình với cô , cô chẳng hiểu j nên chỉ nói cảm ơn , anh cũng cảm thấy đầu óc cô gái này thật đơn giản cho đến một ngày , anh nhận được tin nhắn của cô. Cô nhắn cho anh rằng cô muốn rù anh đi chơi , anh cũng đồng ý . Hai người đi chơi với nhau và hôm đó đi chơi anh đã hôn cô , cướp mất nụ hôn đầu của cô , cô đã tức gĩa bỏ về ngồi khóc và cô cảm thấy tím cổ lúc đó tự nhiên đập mạnh . Cái cảnh hôn đó cứ lặp lại trong đầu cô cho đến ngày hôm sau. Mặt cô tự dung dò khi nhìn thấy anh ta , cô cũng nổi lấp bắp khi anh ta hỏi . Cô liền hỏi mấy bạn trong lớp về những thái độ kì cục của cô và họ báo cô rằng Cô đã yêu anh nhưng cô không tin . Cho đến ngày anh bày tỏ lại với cô lần thứ 2 , mặt cô đỏ lên , cô không biết nên phản ứng ra sao và rồi lại một lần nữa anh hôn cô và cuối cùng cô cũng chấp nhận Cô đã yêu anh !

Ở trong vở diễn có hai cảnh hôn nhau , tất nhiên là đã đóng kịch tki phải làm như vậy . Dù j cũng chỉ là nụ hôn có j đâu mà phải sợ chứ. Vậy nên khi diễn hai cảnh này , hôn thì hôn , có j to tát đâu mà phải sợ vì vốn dĩ nụ hôn đầu cũng bị mất rồi mà J

Diễn xong kịch tôi đi đi thay đồ luôn . Một cả người chỉ vì đóng kịch này TT

“ ọc...ọc...” Lúc này bụng tôi bắt đầu đau tranh với con đoi mặc đi buổi chiều tôi đã ăn 5 cái bánh taco , 1 bịch khoai tây chiên , 1 hộp bánh dount, 1 bánh tiramisu , 2 bát ramen vậy mà sao vẫn đói TT chẳng lẽ tôi lộn à !!! Không không thể nào được bởi vì tháng này tôi sút đi 2 cân lộn TT!

“ Gia Linh , cậu ra nhanh còn xem của các lớp khác” Khánh Nam giục tôi trong khi tôi vẫn ngồi trước bàn trang điểm tẩy trang đi !!

“ biết rồi” tôi đáp , rồi tiếp tục với công việc tẩy trang .

Tẩy trang xong , lại phải đi ra xem các lớp khác diễn , đúng thật là sai thời điểm !! Đã vậy cái diễn kịch này còn bày đặt vở diễn kịch lớp nào hay nhất , no2 , no3 nữa chứ . Đúng thật là lảm chuyện mà , lúc đang đối mà bị kéo dài thời gian đối ai chả bực cơ chứ ==

Mãi ngồi ngán ngẩm sau khi mọi người ra về , tôi mới đi về phía phòng Hội học sinh . Theo truyền thống của trường tki mỗi lần tổ chức lễ hội , Hội trường sẽ phải ngủ ở trường . Tôi mở cửa phòng đi vào rồi mở tiếp một cánh cửa khác , cánh cửa đó là cánh cửa để sang phòng kế bên , phòng kế bên là phòng ngủ cho Hội trường . thế này đỡ bị đau lưng J.

Tôi vào mở cửa phòng , rồi nhanh chân tìm cái túi đựng quần áo và bìm bìm , bánh , kẹo , nước của tôi ở đó .Tìm được cái túi , tôi muốn tìm quần áo ngủ thay ra để ngủ cho dễ chịu nhưng vừa mở túi này thì bìm bìm , bóng , nước hoa quả , nước nho , chocolate , kẹo , bánh tianisu , bánh macaron , ... , tôi không ngờ mình mang lại lắm đồ ăn đến vậy . Mở mãi mới ra bộ quần áo ngủ , tôi thay vào rồi cầm nấy gói bìm bìm , tiện tay mở một bên ngăn ở túi lấy tiêu thuyết rồi ngồi lên giường , vừa ăn vừa đọc .

Đang ngồi đọc đến đoạn hay , sắp đến đoạn giết người rồi , hay quá hay quá đi mất nhưng tự dưng

“ Cộc ...cộc” tiếng gõ cửa làm mất hứng luôn ==”. Đang đọc hay tự dưng bị người khác cắt ngang đúng là tức chết đi mất !! Muốn chửi cho cái đứa gõ cửa kia ngay luôn ý ! Tôi mệt khó chịu nhìn chằm chằm sát khí vào cái cửa . Ủa mà giờ này ai còn ở trường vậy??? T

Tôi tưởng mọi người về hết rồi chứ ! Chẳng lẽ mất tôi mà hay là có..... ma. Ma ! mà ọi , đừng đùa con chứ , có ma sao ?? con không tin đâu nhưng nếu có ma thật tki đừng đừng hù con , con sợ ma. Tôi hơi run người rồi xuống giường , đi rón rén ra cánh cửa . Theo phản xạ tự nhiên tôi hé một ít cửa để nhìn ngó xung quanh nhưng ai dè vừa mới thò đầu ra đã thấy một thân hình to lớn trước cửa !

Tôi ngược đầu lên nhìn thân hình đó , Là ... Là..... ki nguyên hà.... À không là ... khánh Phong . Anh ta cứ như ma vậy , mà ưi con sợ chết mất TT. Chắc bây giờ phải đặt cho anh ta cái gọi là Boss mới đúng mà chắc Boss chắc chưa đáng sợ bằng anh ta đâu , anh ta đáng sợ hơn rất nhiều .

“ Sao không về ???” Khánh Phong nhìn tôi với ánh mắt đặng đặng sát khí .

Ủa ?? Anh ta không biết truyền thống trường tôi sao?? Mà sao anh ta mò nhanh ra phết , tmf đượ luôn cả phòng này .

“ Theo truyền thống của trường thì hôm nay và mai tôi sẽ ở đây” Tôi đáp

“ Ở đây sao??” Khánh Phong nhàu mày rồi muốn ngó vào trong nhưng tôi cứ giữ cửa chỉ để đứng đầu đủ qua thôi J

“ Uk , vậy anh xem đủ rồi về nha” Tôi nhanh nhẩu nói rồi đóng cửa lại nhưng ai dè , phản xạ anh ta nhanh v~ anh ta đã giữ cửa mà còn dẫn vào để xem bên trong .

Cánh cửa mở tung ra , cái ánh mắt đầy sát khí đó nhìn lên giường như đứng hình lại nhưng cũng đúng vậy thôi . Ai bây giờ mà nhìn cái giường trong phòng cũng đứng hình lại . trên giường , bánh kẹo , bìm bìm ăn xong vẫn để trên đó , haha đó là do tôi đang vừa đọc vừa ăn đang vui ngái bước chân xuống để vứt , tôi tính định đọc xong truyện rồi vứt đi luôn nhưng hình như bị người khác phát hiện ra rồi haha . Nhưng thật ngại quá đi== , tôi là con gái chứ không phải con trai , ở trước mặt người khác mà bày ra một đống bừa như này có đúng là mất hình tượng của một Hội Trường không??

“ Tỉnh ngủ ở đây sao??” Khánh Phong như không tin vào cái đống bừa đó , hỏi. Cũng đúng thôi , tuy chưa vào phòng anh ta lần nào nhưng nhìn anh ta kha khá có đáng của một người sạch sẽ khác ngược với tôi J

“ Không ngủ đó ngủ sàn chắc??” Tôi đáp lại .

“ Ừm” Anh ta đáp . Đầu anh ta bị băng dính lâu quá nên không nghĩ được chắc!! Trong phòng có giường trải ga , đệm êm hẳn hoi (Tuy hơi bừa một chút) Au ngu mà tự dưng đi ngủ dưới sàn à ??? Chỉ có đứa thần kinh mới vậy !

“ Thôi anh về đi” tôi lấy tay đóng cửa lại không quên chào anh ta một câu. Hừ , mặc xác anh ta , đang đọc hay bị phá cũng đã bực mình lắm rồi đã vậy còn bị anh ta thấy cái cảnh bừa bộn này đã thâm đến nơi lắm rồi !!

Tôi lấy bìm bìm bỏ vào miệng rồi bắt đầu cầm truyện đọc típ . Truyện ời , sao mày lại hay đến vậy cơ chứ !!!Ngồi đọc đến nỗi không biết trời đất ra sao , đang đọc cảnh nó đang giết người ai dè truyện hết tập . Ôi trời , tức quá đi mất , đang đọc truyện đến đoạn hay nhất tki hết tập mới đến làm sao L. Bây giờ thử hỏi xem , các bạn đang đọc một quyển truyện coi như có trọn bộ 3 tập nhưng bạn mới chích tập 2, bạn theo lịch , mua quyển tập 2 về ngồi đọc trong , đang đọc đến cảnh hay mà hết truyện Tôi cá các bạn không điên lên , thậm chí tác giả sao không cho nốt đoạn đó nốt đi hay là các bạn sẽ ném nay quyển sách , cầm chiếc điện thoại tìm ngay ngày xuất bản cuốn còn lại rồi sau đó bạn sẽ ngồi mất đơ ra cho mà xem J

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lìng* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Tôi bực quá ném cuốn tiểu thuyết xuống , tắt điện , trùm chăn và... Đi ngủ chứ tôi ngồi đó mà bực mình thì được gì cơ chứ !!!

Sáng hôm sau , sân trường lúc 8 giờ nhộn nhịp hẳn lên , tất cả các lớp đang chuẩn bị cho buổi bán hàng tối nay , lớp nào có doanh thu cao nhất sẽ được thưởng vì vậy nên ai cũng cố gắng làm tốt . Còn tôi , bây giờ tôi đang ở đâu?? Cùng xem nhé !!!

“ Zzzzzz...zzzz...zz” Tôi vẫn đang ngủ ngon , cuộn mình trong chiếc chăn ấm áp mà nằm ngủ (trong khi các bạn ở lớp đang bán rộn chuẩn bị).

“ Trần Gia Linh , dậy mau” Một giọng nói hét ầm lên làm phá vỡ giấc ngủ ngon của tôi .Đang chìm trong một thế giới yên bình đột nhiên tên mình tôi hoảng tỉnh dậy . Tôi cố gắng mở đôi mắt mình ,và cố gắng nhìn người gọi tên tôi .

“ Trần Gia Linh dậy mauuuuuuuuuuuuu” tiếng hét đó càng to hơn

Tôi mở mắt ngẩng đầu lên một tí rồi nghiêng đầu nhìn bóng người ở cuối giường đang đứng gọi tên mình

“SAo zậy??” Tôi cố gắng hỏi

“ Trần Gia Linh dậy mau” Tiếng hét lại vang ầm lên . Hừ tôi hỏi mà không trả lời sao??? Tôi bực mình với cái cảm giác đang muốn ngủ mà bị thức giấc , liền cầm gối nằm úp mặt xuống lấy gối bịt tai lại mặc cho tiếng hét càng ngày càng to.

Và rồi cuối cùng không chịu nổi được tiếng hét , mặt tôi đặng đặng sát khi nhìn về phía cuối giường .Kẻ nào ?? kẻ nào to gan dám phá giấc ngủ tôi ?? Phá giấc ngủ của tôi khi đang ngủ là một chuyện hay đó !! Nhưng ai liêu quá ta , lúc đó sẽ phải trả giá cho việc phá giấc ngủ của tôi.

Có 3 việc khiến tôi tức đến nỗi có thể thay đổi màu mắt luôn :

Thứ 1 : Phán bội lòng tin của tôi => Kết quả kẻ này sẽ bị hủy hoại thanh danh , dờ sống dờ chết. Người đó sẽ phải chịu nỗi đau hơn ngàn lần

Thứ 2: bỏ dối tôi => Kẻ này sẽ bị ăn một trận toi bời và được dạy dỗ chấn chỉnh lại

Thứ 3: phá hoại giấc ngủ của tôi => Kẻ này sẽ bị tôi nhìn với cái ánh mắt như ăn tươi nuốt sống , bị tôi nắn cho một trận và phải đền bù một bữa cho tôi J (cái này lợi quá đi J)

“ Cái j??” Mặt tôi sa sầm lại , mắt đỏ ngầu nhìn con bé hét to ở dưới cuối giường . Dám phá hồng giấc ngủ của Trần Gia linh tôi đây là muốn chết hay sao???

“ A .. Gia Linh cậu dậy rồi” Giọng cái con nhỏ Ngọc Vy Vy vang ầm lên , hóa ra là con nhỏ này dám phá giấc ngủ của tôi

“ Cậu bị hãm à ??? Người ta đang ngủ tự dưng hét ầm lên tính tra tấn lỗ tai tôi chắc ???” Tô hỏi

“ Nhưng ...”Ngọc Vy Vy đang định nói thì bị tôi bực mình cắt lời

“ Nhưng nhj j??”

“ Nhưng , 8.... Giờ ...rồi” Ngọc Vy Vy nhìn tôi , sợ hãi nói

Hà ?? 8 giờ , đừng đùa tôi chứ . Nếu mà 8 giờ nữa ra giờ này tôi phải ở lớp giúp mọi người chứ ! Tôi vội bỏ chăn ra rồi xuống giường lao nhanh đi VSCN và thay quần áo và tức tốc đến lớp trong khi cái con nhỏ Vy Vy mặt cứ ngơ ngẩn ra . đúng là nhỏ chibi mà

“ Ê , chibi , cậu thần kinh à??” Tôi nhìn Vy Vy hỏi

“ Cậu gọi mình à??” Vy Vy chỉ tay vào mình hỏi lại

“ Không hỏi cậu thì hỏi ai” Tôi lạnh lùng nói . Con nhỏ này cái j cũng chibi hết trơn à .

Đến lớp , mọi người đang chuẩn bị trang trí lớp ,tôi cũng vào phụ giúp một tay trang trí cùng .

“ Gia Linh , có người gửi thư cho cậu đó” lớp trưởng đến đưa cho tôi một bức thư màu xám . Màu quái j vậy?? Tính gửi thư thác đầu chắc ??

Tôi cầm lấy rồi mở ra xem , chắc là mấy thư của bọn thần kinh gửi đến chứ j!

“ Trần Gia Linh , hãy tránh xa Khánh Nam nếu không cô sẽ phải chịu một hình phạt .

~~~~~ Dương Nhã Thanh~~~~~”

Aizzzzz , đây là cái kiểu viets thư j vậy?? Thư đe dọa à??? Mà cái con Dương Nhã Thanh là cái con thần kinh từ đâu ra vậy , ai cho tôi biết giùm cái . Mà cái từ “ Tránh xa Khánh Nam ” thì sau khi đọc đã biết cô ta là ai rồi . Công nhận hai anh em nhà Nguyễn gia này khá nổi tiếng đó nhưng Thăng Khánh Nam này liên quan j đến tôi ??? chỉ là bạn mà cũng phải tránh xa sao ?? Mà cái con nhỏ gửi cho tôi thật là đần đó , tôi ngồi cạnh Khánh Nam vậy nếu tránh xa thì trong giờ học cậu ta ngồi ở đâu ?? Chẳng lẽ ngồi ở bàn giáo viên ??

“ Dương Nhã Thanh??” Ngọc Vy Vy đứng ở bên cạnh đọc ké .

“ Cậu biết ai không??” Tôi hỏi , con nhỏ này chắc chắn lại nghĩ tôi và Khánh Nam có tình cảm với nhau rồi haha đúng là đần quá mức .

“ Cậu không biết sao??” Ngọc Vy Vy thờ dãi nhìn tôi rồi nói tiếp “ Cô ta là tiểu thư Dương thị , cô ta được gọi là công chúa ở trường hoàng gia , chuyên là cái đuôi đi theo Khánh Nam như cái nhò Báo Nhi đi theo Khánh Phong vậy” Vy Vy nói chán nản.

Công chúa ??/ Cô ta chỉ xứng công chúa thôi sao ?? Hơ hơ , vậy mà con đòi bày đặt thư đe dọa với tôi cơ chứ . Chỉ xứng tầm công chúa thì quá kém vì công chúa làm sao đầu thắng nổi một con quỷ không lương tâm như tôi chứ ??

“ vậy sao. Cậu biết j nữa không??” Tôi cố nén cười hỏi tiếp

“ Nghe nói ở trường Hoàng Gia rất nhiều người theo cô ta “ Ngọc Vy Vy nói

“ Cậu biết từng thế thôi ???” Tôi hỏi vy Vy , một con nhỏ lấm nhem như nhò mà chỉ biết từng này về “ Công chúa “ thôi sao??

“ Công chúa sao đừng nên gần với tôi vì Dương Nhã Thanh cô sẽ không bao giờ hãm hại được tôi đâu “ Tôi nhếch mép cười

“ Gia Linh , chúc buổi sáng tốt lành” Hàn lâm từ đâu ra đứng lù lù trước mặt tôi cười tươi rói

“ Uk , chúc buổi sáng tốt lành “ Tôi đáp

“ ế , cái j vậy” Hàn Lâm thấy tôi cầm bức thư rồi giật lên xem . Đọc xong cậu ta cười như thương tiếc vỗ vai tôi nói “ Gia Linh , cậu có oán với Dương Nhã Thanh sao??”

“ Không” Tôi đáp cụt lùn

“ Động vào cái nhò công chúa này thì cậu sẽ thất vọng lắm “ Hàn Lâm lắc đầu chán nản nói

“ Thất vọng j??” Tôi hỏi

“ Cậu ta không hành động đâu chỉ toàn đi thuê người thôi “ Hàn Lâm nói

Ờ ra là vậy , đúng là một con chó không biết làm j mà chỉ biết nhờ người khác thôi . Ôi ! sao tôi lại động vào một con chó bi ỉ cơ chứ !! đã vậy , con chó ấy không biết làm j cơ chứ , chán thật đấy .

“ Để xem , cô công chúa đó làm j được tôi” Tôi mỉm cười lạnh lẽo , haha , công chúa cứ thử động đến tôi 1 lần cô sẽ sớm đau khổ thôi

“ Xác suất cô ta thua cậu rất cao” Hàn Lâm nói

Ồ , tất nhiên là vậy rồi , cô ta làm sao thắng được ác quỷ cơ chứ ! Nhưng bây giờ không phải là việc lo về chuyện này mà việc nên lo là việc doanh thu của lớp hôm nay vì vậy tôi cảm tờ gaays xé ra vài mảnh để không cho ai đọc được rồi vứt vào thùng rác . Đây là lần đầu tiên có người gửi thư đến cảnh cáo tôi mà đã vậy lại còn là tình địch nữa chứ J

“ Gia Linh , cậu nên thay đồ đi mọi người chuẩn bị xong hết rồi “ Lớp phó hét lớn nói từ trên bục giảng xuống

Tôi chỉ gạt nhẹ rồi tìm bộ quần áo hôm nay phục vụ để mặc rồi đi thẳng đến phòng thay đồ . Ngồi lần mò mãi với cái váy , tôi mãi ới mặc xong vì ít khi tôi mặc váy đã vậy tôi dốt buộc nơ . Bộ phíc vụ hôm nay gần giống bộ hầu nhưng của tôi là khác nhất vì có mỗi của tôi là màu xanh còn của mọi người trong lớp là màu hồng (tại thích màu xanh quá và tôi không thích màu hồng vì vốn dĩ tôi đâu có hợp với nó).

Mở cửa phòng thay đồ đi ra ngoài và đi thẳng đến lớp . Tôi bắt đầu ngồi vào quầy thu vì tôi được phân cho là ngồi thu tiền chứ J

“ Lễ hội trường ngày thứ 2 bắt đầu “ – giọng nói của Mỹ Mỹ từ phòng hội học sinh vang lên , lúc này khách hàng bắt đầu vào . Tôi ngoi quanh lớp một lượt , sao mà tôi cảm giác thiếu thiếu người là sao cơ chứ ??

Hình như là thiếu .....

Vừa đang định tìm thì lớp trưởng phó đã chạy vù vù tới nói

“ Gia Linh , thiếu Khánh nam và Hàn Lâm” Lớp phó nói .

Ôi trời !!!!!!! Hai cái thằng thiếu gia này muốn tôi tức điên lên mất . Nếu thiếu người thì làm sao mà phục vụ hết được chứ ??? Mà đến muộn hôm học thì không muộn mà đến muộn vào hôm nay mới hay . Hai cái thằng cha này hay tính toán từ trước rồi hả???

Tôi đang chuẩn bị nổi cơn lên thì từ phía cửa lớp có một hàng con gái bám theo Hàn Lâm và Khánh Nam đang đứng cười tươi rạng rỡ ở đó. Đừng đùa con chứ !!! Không lẽ hai thằng cha một biên thái một ngu ngốc này vì bọn con gái mà đến muộn đó nhé !!

Tôi đứng dậy đi về phía cửa lớp , mặt đặng đặng sát khí nhìn đám con gái . Bọn họ tỉnh đứng đó bám theo Khánh Nam và Hàn Lâm đến bao giờ chứ , tính không cho Khách vào lớp tôi ??

“ Gia Linh chào cậu. Buổi sáng tốt lành ” Vừa nhìn thấy tôi mặt đặng đặng sát khí đứng sau Khánh Nam đã nở nụ cười tươi chào

“ Buổi sáng của tôi xui lắm rồi” Tôi gần giọng nói ra từng tiếng , hai người này sau ngu dừ vậy?? Thấy tôi như vậy tki ít nhất cũng biết điều mà vào lớp để tôi xử lí nốt bọn con gái này cho để đỡ vướng đường vào

“ Nếu bạn muốn tôi phục vụ hãy đến đây” Hàn Lâm nói giọng mẽ mẽ rồi nước mắt cậu ta chẳng hiểu từ đâu ra mà đọng trên mí .

Eo ! cái lời nói của cậu ta làm tôi phát giác nổi da gà , còn cái hành động của cậu ta tôi đoán là cậu ta dùng thuốc mắt !!!

“ AAAAAAAA , tớ muốn cậu phục vụ” Rồi hàng loạt con gái chạy vào âm chỗ lớp tôi ngồi vào ghế , có khi họ còn đánh nhau giành chỗ ngồi . Tôi lắc đầu chán nản , ời trời cái lớp tôi thành quán nước của các cặp đôi hay là quán nước cho con gái ngấm zai vậy ??

“ Được chứ??” Hàn Lâm vênh mặt lên trời , tự cao rồi quay sang hỏi tôi

“ Vậy các cậu phục vụ nhé” Tôi nói rồi chỉ vào đám con gái ngồi ở đó ánh mắt mẽ mẽ với bao nhiêu trái tim nhìn Khánh Nam và Hàn Lâm . Tôi chỉ chắc chắn 100% là bọn họ ngồi vào đây chỉ để ngấm zai chứ đây có đi uống cái j !!!

Khánh Nam và Hàn Lâm bắt đầu ra các bàn . Chẳng hiểu mấy cậu ta nói j mà con gái bắt đầu dò luyệt mặt lên .

Đây đúng là thảm họa của lũ mẽ zai mà . nhưng công nhận Khánh Nam và Hàn Lâm cũng đẹp zai thật , đến tôi mới nhìn lần đầu cũng ngưỡng mộ cậu ta nhưng tôi không đến nỗi mẽ cậu ta như đám con gái kia.

“ Gia Linh , cậu có thể đi lấy đồ dùng tớ được không??” Lớp trưởng chạy ra chỗ tôi giọng năn nỉ nói

“ Hết nguyên liệu??” Tôi nhủ mảy mòi , công nhận đám con gái này chỉ cần lời của khánh Nam hay Hàn Lâm này mà ủng hộ nhiều ghê .

Tôi cảm thấy mình thật may mắn vì tôi không liên quan đến việc phục vụ hay làm đồ j cả chỉ là tính tiền thôi J .

Tôi vội đi lấy đồ rồi quay về lớp và chưa về đến lớp tôi đã thấy mootjhangf dài con gái đứng xếp hàng . Ôi , chúa ơi cái j vậy??? 0-o tôi không tin nổi mắt . Sao mà con gái từ đầu mà xếp hàng dài đến vậy không lẽ Khánh Nam và Hàn Lâm có sức hút vậy sao???

Tôi bê đồ rồi rất tự nhiên đi vào lớp mà khoog ai dám can vì thứ nhất là thấy tôi amcwj với bê đồ bọn họ cho đi qua thứ 2 là bọn họ biết tôi nổi tiếng về không có lương tâm nên mwosi cho đi qua.

Tôi bước đi vào tự nhiên chẳng thèm nhìn xung quanh lớp mà cứ đi vào đưa cho mấy bạn pha chế đồ rồi lại đi ra ngồi ở chỗ thu ngân rất thoải mái

“ Bé hai lưmg” Một giọng nói từ bàn cạnh cửa sổ . Cái giọng nói vui vẻ mang đầy sự nuông chiều của Hoàng Minh vang lên .

Ngoài Khánh Phong tki chỉ còn Hoàng Minh , hai người này luôn gọi tôi là hai lưmg Tôi hướng ánh mắt về phía cửa sổ . Có Khánh Phong, Bảo nhi , Hoàng Minh và cô gái Ngọc Mẫn tôi đã từng gặp (chương 27 ý).

Tôi sa sầm mặt xuống , Hoàng Minh , anh ta muốn làm tôi mất mặt hay sao mà nói to như vậy ! Và bây giờ tôi cũng đã hiểu tại sao lớp tôi có nhiều con gái đứng ngoài như vậy. Mặc kệ cái giọng nói đó càng vang lên tôi vẫn ngồi ở quầy thu nhìn xung quanh vẫ luôn luôn nềm cho Hoàng Minh cái ánh mắt như dao sắc nhưng anh ta vẫn thản nhiên hết âm lên . Đúng là mặt dày , chưa thấy ai anwtj dày như anh ta mất !!

Đến lúc không còn đủ kiên nhẫn , tôi rời khỏi vị trí đi đến bàn của hoàng Minh

“ Anh gọi j??” Tôi nắm chặt hai tay thành nắm đấm và kìm nén sự tức giận

“ Trông bé không nghe thấy , bé đừng làm lơ tôi chứ” Hoàng Minh mặt hớn hờ nói . Tôi chỉ muốn đấm cho anh ta vài cái mắt !!

“ nè , chị mặc bộ đó đẹp lắm” Giọng mĩa mai của cái con nhỏ Bảo Nhi vang lên , chẳng hiểu tại sao tôi có thể là chị em với nó được cơ chứ .

“ Cảm ơn” Tôi lạnh lùng nói , dám nói tôi lần nữa tôi đuổi thẳng cổ con bé đo ra bây giờ==!

“ Bảo Nhi , đừng nói vậy , chẳng phải Gia linh mặc j cũng đẹp sao!!” Bây giờ là lời nói mĩa mai của Ngọc Mẫn . Không hiểu tôi đắc tội j với cô ta mà cô thích mĩa mai tôi vậy . Chẳng nhẽ cô ta muốn khiêu khích tôi !!

“ Không dám , làm sao tôi đẹp bằng Chu tiểu thư chứ” Tôi nói không một cảm xúc . Ghét nhất mấy con nhỏ yếu điệu dễ thương chê tôi vì chúng nó chưa chắc đã bằng tôi !!

“ Im lặng” một lời nói lạnh lùng như tảng băng thót ra từ miệng Khánh Phong , chẳng hiểu tại sao tôi lại có chứng sợ hãi với anh ta chứ !!!

“ Uống j từ gọi” Tôi tiện tay cầm cuốn menu ném vào rồi ngồi ở quầy thu ngân bắt đầu thu . Hai cí con nhỏ Bảo nhi và Ngọc Mẫn này muốn kiêu khích tôi sao?? Đừng hồng , tôi đâu có dễ dãi đến vậy J

Ngồi thu tiền gần 2 tiếng , tôi bắt đầu đói vì sáng không ăn j . Tôi bỏ quầy thu ngân rồi đi nói với lớp trưởng vài tiếng rồi đi ra khỏi lớp trong khi khách vẫn còn đầy Jtj nh

Tôi đến một lớp bán đồ ăn vặt . Tôi gọi bao nhiêu thứ ra , gần như là hết menu của lớp đó . Hừm , công nhận tôi ăn siêu thật đó . Trong suốt quá trình ăn tôi không thèm nghĩ j cả chỉ tập chung vào công việc của mình . Tôi ăn nhanh đến nỗi mọi người nhìn tôi với ánh amwts kinh ngạc vì một Trần Gia Linh lạnh lùng luôn luôn tỏa sáng lại ngồi ăn đến nỗi không biết trời đất , không biết mọi người nhìn mình với ánh mắt là j .

Ăn xong tôi lấy giấy ăn lau mồm rồi gọi người ra tính tiền. Sauk hi trả tiền xong tôi còn bình luận thêm vài câu

“ Món ăn ngon nhưng bánh hơi ngọt, nước tki quá nhiều đường , chocolate tki cho hơi nhiều , kem cho ít bạc hà , cần phải biết trang trí món ăn đẹp mắt” Tôi ngồi bình luận

“ Dạ” Người trước mặt như kiểu không quen với hình ảnh thường ngày của tôi mà ăn nói ấp úng một chút .

Ăn xong tôi đi thẳng về lớp . Lúc này mọi người đỡ bận hơn mặc dù vẫn còn rất nhiều khách ở trong quán chỉ để ngắm những người đẹp zai !! Đúng thật là lũ mẽ zai , ngấm hơn 2 tiếng không chán chặc?? Sao mà ngồi từ tận sáng đến j cơ chứ ! Khoog lẽ bọn họ ngấm hết mặt đáng người rồi lại ngắm những hành động rồi ghi chép vào sổ sao?? Đừng nói như vậy chứ !!, có ai điên đến nỗi phải ghi từng hành động chi tiết người mình mê vào sổ giống như sát thủ đi làm nhiệm vụ vụ luôn luôn cầm sổ xem xét thói quen của kẻ thù rồi mới hành động không??

Lại ngồi vào quầy thu ngân chán nản , sai đó tôi hương mắt nhìn chiếc bàn cạnh cửa sổ . Mọi người vẫn ngồi y nguyên . Ời trời ạ ! Họ ngồi không chán hay sao?? Cút đi còn tốt hơn đó == miễn là trả tiền xong cho tôi !

Vừa mới nhìn quanh có một chút mà sao tự dung người lại đông lên cơ chứ !! Tính làm người khác không được nghỉ à ?/Mà tôi chỉ mong mấy người Khánh Phong và Hoàng Minh về đi TT chứ , mấy người đó về tki chúng tôi còn được nghỉ trưa

Tôi đứng dậy đi ra chỗ hoàng minh , mặc xác các anh ta là hotboy , tôi đến đó rồi lạnh lùng buông từng chữ

“ Xin mời về cho”

“ Tại sao??” Kahsnh Phong cũng lạnh lùng đáp

“ các anh tính ở đây đến bao giờ ?? Gần trưa rồi chẳng nhẽ không cho người khác nghỉ sao??” Tôi nói

“ Tại sao lại đuổi chúng tôi?” Khánh Phong hỏi tiếp. Ồ , anh ta hỏi hay thật , chỉ tại anh ta ngồi ở đây đó .

“ Vì các anh thu hút nhiều cô gái quá” Tôi đáp trả . Tôi mà không bị sợ anh ta tki tôi đã đấm anh ta vài cái rồi ==

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 39

Ngồi yên một chỗ thu tiền đến tận trưa . Toàn thân tôi mệt mỏi, ề mông quá đi mất . Ngồi hàng tiếng đồng hồ mà không ề moi là lạ ! Tôi lướt nhìn trong quán một lượt . Mặt tôi tối sầm lại , cái ý định cho mọi người nghỉ ngơi sớm đập tắt hẳn vì bọn họ vẫn ngồi yên ở đó!!! Đừng đùa chứ ! Mấy người đó ngồi hơn tôi mấy tiếng liền ngồi không biết ề mông sao mà nếu không biết thì cũng phải biết ngắm zai như vậy là đủ rồi . Họ ngắm cứ như là chưa bao giờ nhìn thấy , như chưa bao giờ thấy kim cuonwg sang lấp lánh vậy . Đúng là mê zai . Mê zai đúng là một loại bệnh khiến con gái ngày nay càng thần kinh hơn mất . Họ quên ăn , quên ngủ , quên học để ngồi ngắm ! Bỏ tay .

“ Gia Linh , cậu nghỉ được rồi đó” Lớp trưởng đến cạnh tôi , vỗ nhẹ vai báo

Tôi chỉ gật đầu nhẹ , nghỉ tki nghỉ chứ ngu j ngồi đây tiếp làm j cho mệt chứ ! Chỉ có những đứa ngu mê zai như mấy đứa con gái kia mới có thể không thấy mệt khi ngồi một chỗ . tôi đi ra chỗ của Khánh Phong và Hoàng Minh , chỉ cần đuổi hai an hem này ra là mọi chuyện sẽ đơn giản hơn rất nhiều còn về việc Khánh Nam và Hàn Lâm, chuyện đối với hai bọn họ như ăn kẹo không hà .

“ Mọi hai người về” tôi đi đến chỗ Khánh Phong , giọng không mấy khách khí nói . Đừng nghĩ anh ta được nhiều cô gái theo , trong mắt mọi người anh ta như một chàng trai luôn tỏa sang nhưng đối với tôi bây giờ , anh ta và Hoàng minh không khác nào một thằng thần kinh trốn trại !!

“ Không “ khánh Phong lạnh lung thốt ra từng từ . Tôi bắt đầu khâm phục anh ta , rất khâm phục về tài ngồi hơn nửa tiếng mà không thấy mệt người của anh ta .

“ Bé hai lung , bé nhần tâm đuổi chúng tôi đi sao” Hoàng Minh bên cạnh bắt đầu tò vè đáng thương , mắt lại long lanh nước nhìn qua là biết anh ta dung thuốc mắt rồi .

“ Vốn dĩ không có lương tâm” Tôi đáp , chỉ có người có lương tâm mới không đuổi anh ta đi còn trong tôi , cái từ lương tâm đó chẳng có ích j cả !

“ bé hai lung , bé đừng khó tính quá “ Hoàng Minh vừa mứi tò vè đáng thương bây giờ đã cwif tui hơn ha hơn hờ . Đúng là loại da mặt dày !

“ bao giờ các người về tôi sẽ không khó tính nữa” Tôi đáp rồi trừng mắt nhìn Hoàng Minh . Bộ dạng của anh ta càng ngày khiến tôi bực mình , anh ta cười như kiêu chưa cười bao giờ đã vậy lại có tính chọc tức tôi .

“ về thôi” Khánh Phong lạnh lung buông từng chữ . Tyệt , tuyệt vời , anh ta quả là suy nghĩ thấu đáo đó . Tôi ủng hộ anh ta , về đi , cứ luôn khỏi đây đi J

“ Ê , hai lung , em có tính cách khiến người ta bực mình đó” Khánh phong đứng dậy nói rồi đi ra ngoài .

Nh ta báo sao ? Tôi có tính cách khiến anh ta bực mình ?? Bây giờ anh ta mới biết tki quá muộn vì vốn dĩ Trần Gia Linh tôi sinh ra luôn luôn khiến nhiều kẻ bực mình mà L

“ Bé hai lung , tôi định rủ bé đi ăn nhưng Khánh Phong đi rồi tki tôi cũng không mời bé được nữa . Bye Bye , lần sau tôi sẽ mời bé” Hoàng Minh nói , tay tki xoa xoa đầu tôi rồi mwois bước theo Khánh Phong còn về hai cô gái Ngọc Mẫn và Bảo Nhi . Cái con bé Bảo Nhi đi qua mặt tôi nó còn nói được một câu khiến tôi chỉ muốn cầm dao lia thẳng đúng đầu nó .

“ Gia Linh , chị làm tôi thất vọng quá đấy . Chi tại chị mà bây giờ tôi không còn mặt mũi nhìn Khánh Phong đó . chị là chị của tôi nên chị phải ứng xử cho tốt vào . về nhớ uống thêm sữa đậu để ptawng vòng một vào . đừng làm xấu mặt tôi” Bảo Nhi cười mĩa mai tôi . Còn Ngọc mẫn , cái cô này chỉ đứng sau nhưng ánh mắt cứ như tia laze cứ nhìn người tôi.

Rồi hai con nhỏ này cũng bỏ đi . May là vì hình tượng của mình nên tôi có thể kìm nén con giận . Cái con nhỏ báo Nhi hay thật đó , dám chê tôi , con bé ấy có tư cách j chê tôi chứ? Ở trường có phải là đi thi người mẫu đâu mà số đo ba vòng đều chuẩn cơ chứ ! Mà tôi cần oái j uống thêm nước đậu cơ chứ !!!!!!!! Nhờ đó dám mĩa mai tôi sao lại còn nói được câu “ Đừng làm xấu mặt tôi” Cái câu này cứ như tôi làm xấu mặt cô ta không bằng !! Tôi làm xấu mặt cô ta bao giờ ? Nói thì cũng phải có chứng cứ cho một chút cơ chứ lại còn nói là cô ta không còn mặt mũi nhìn Khánh Phong . Cô ta không có mặt mũi nhìn Khánh Phong tki liên quan đến tôi chác ? Mà cô ta mặt mũi là ở đó thể mà báo không có mặ mũi . Đúng là não kém phát triển . cô ta chỉ làm xấu mặt một Hội trưởng trường như tôi thôi . Nhẽ ra cô ta phải nói ngược lại mới đúng !!

Tôi chẳng them quan tâm đến cái ánh nắt như ăn trời tuổi sống tôi ở xung quanh . Hình như tôi đã đuổi người họ ngắm rồi tki phải == nhưng cũng tốt đó thôi . Rồi một loạt khách đi ra người thu tiền ngồi thu thu không kịp . Nếu năm sau mà tôi mở quán như kiểu này mà Khánh Phong hay Hoàng minh cùng đến chác chắn tôi phải thu tiền theo kiểu 1 tiếng/100k , thế này mới được lãi mà lại còn được nhiều khách chứ J)

“ đúng thật là anh ấy vẫn có sức hút hơn tớ” Khánh nam từ đầu xuất hiện đứng cạnh tôi nói

“ Không hẳn vậy !!!” Tôi liếc nhìn cậu ta rồi đáp . Hai anh em nhà Nguyễn gia này đúng là khác nhau về cả ngoại hình + tính cách nhưng sao tôi vẫn có cảm giác kì lạ trong cái nhà Nguyễn gia này nhi ???

Thôi 1 mặc kệ cái gia đình đấy , hai an hem nhà đấy thế nào tki mặc kệ họ , tôi không rối hoi mà tìm hiểu làm chi cho mệt ==”

“ chúng ta đi ăn thôi” lớp trưởng rủ tôi , thường tki tôi rất ít khi đi cùng lớp nhưng năm nay chẳng hiểu tại sao tự dung tôi lại có cái ý nghĩ rất điên rồ !! Đó chính là thay đổi hình tượng của mình =’ Vĩa bây giờ tôi đã hoi hận rồi TT.

“ Ukm” Tôi gật nhẹ , tôi không hẳn là không thích đi ăn cùng lớp nhưng nếu ở đó có người có cùng sở thích giống tôi chác chắn tôi sẽ vui còn nếu không ai cùng sở thích hay hiểu tôi tki đi ăn chi phí thời gian đối với tôi .

“ Lâu lâu lớp chúng ta mới tụ tập , ăn nhiều vào , Hội trưởng sẽ trả” Khánh Nam nói , cười hi hi . Cậu ta muốn chết chác !! Dám nói ăn nhiều vào tôi tar tiền . Đừng đùa nhớ , còn lâu Trần Gia linh này tự dung đi mọi bọn họ !! Có đura ngu tự dung đi mời ăn cả lớp không chứ b?/(trừ đura lăm tiền).

“ Nói lại” Tôi nhìn chằm chằm Khánh Nam như muốn giết cậu ta ngay lập tức ==

“ Đùa thôi mà” Khánh Nam vỗ vai tôi nói

Đùa ?? cậu ta hay ha? Đùa , câu nói này quá don gân , lí do này quá không thích hợp cho câu nói vừa rồi

Bóp Tôi cầm cái khay để trên bàn đập một phát vào đầu cậu ta . Nếu muốn đùa tki đây chính là hình phạt của cậu ta khi đùa nhảm tôi

“ Chúng ta đi thôi” Lớp trưởng nói kéo tay Khánh Nam đi trước

O , hai người này sao hay thế nhi?? Chẳng chờ nhau tí mà chỉ biết đi trước sao?? Đúng là bọn ki bo mà !! Bạn bè ít nhất cũng phải chờ nhau một chút , ai dè lớp trưởng kéo Khánh Nam đi thong thả trước còn để mặc tôi đứng ở đó . Đúng là lũ vô tâm TT .

Tôi vẫn bình thản nhẹ nhàng đi theo bọn họ . Mặc kệ bọn họ đi cách tôi xa tki mặc kệ J Cứ vội vã làm j cho mệt chứ cứ bình thản cho tốt hơn .

Đến nơi , chân tôi đau nhừ , lầu lăm không đi bộ nên chân đau quá TT . Lớp tôi ăn ở một quán cách trường gần 1km . Đúng là bọn chúng thừa sức đi bộ thật còn tôi tki sức hết rồi , thừa đầu nữa TT!

Tôi bước vào quán tìm chỗ lớp mình đang ngồi , rất thân nhiên chọn 1 ghế ở góc độ khuất nhất ngồi xuống.

“ Mọi người đến đủ rồi , chúng ta bắt đầu ăn thôi” lớp trưởng ngồi tận trên cùng nói .

Chẳng cần biết lớp trưởng nói xong ai ăn chưa nhưng tôi cảm đũa gấp thức ăn , ăn rất thân nhiên và không cần biết mọi người như thế nào .

Bí mật để các bạn ăn ngon hơn là tốt nhất đừng nghĩ đến người khác nghĩ j về mình mà cứ ăn theo cách của mình vì nếu bạn biết người khác nghĩ j về mình bạn sẽ ăn không được nhiều đâu !! J

Thán nhiên , tùy ý người ăn , ă chẳng cần quái j biết đến mọ người đang bàn tán . Mặc kệ bọn nó nói j , mình ăn là việc của mình , nó nói là việc của nó liên quái đến mình mà việc nó nói có liên quan đến mình đâu tìm hiểu lm j cho tổn sức cơ chứ !!

Ăn xong chúng tôi lại về lớp .

Ặc !!!!! Hôm nay tôi quên mất là phải đi kiểm tra từng lớp nữa TT . Má ơi , quên mất rồi nhưng không sao , lo j bây giờ đi cũng được J .

Tôi bắt đầu đi kiểm tra từng lớp và ...

Cái lớp 12A4 đúng là cái lớp nghịch nhất trường TT .

Trong lớp , một đồng sách kinh đi về mà được bày khắp nơi đã vậy mặt nạ trắng hay đầy màu máu vứt hết trên sàn nhà T-T. Tiếng hét của con gái tki ầm lên như muốn tra tấn lỗ tai vậy !!!!!!! Ôi mới nhìn ở ngoài chứ bước vào thế nào đây cơ chứ ?? Tôi bước vào cái lớp nhìn tẹ hại nhất trường .== Vừa mới bước vào tki lũ đàn anh đã ra dọa ma tôi . Hừ ! chúng dám , thử dọa xem nào ==! Tôi đứng ở đó mặt bắt đầu đầy sát khí liếc nhìn bọn

họ . Năm nay đúng là sai lầm !!!!!!! Biết thế lúc trước khi tổ chức lễ hội tôi phải kiểm tra ý tưởng của từng lớp và duyệt . Nếu họ không được tôi duyệt sẽ không được tổ chức nhưng cái ý nghĩ của tôi quyết định đã sai lầm lẽ ra tôi phải làm như trên . Ai bảo tôi định cho bọn họ tự do tổ chức theo ý mình cơ chứ ?? và bây giờ thành ra thế này đây!!!

Và một việc không thể chấp nhận con gái hơn nữa là bọn họ lợi dụng lúc con gái sợ mà sờ mó . == ! Trần Gia Linh ta đây đã định nê tình các người là đàn anh nên không nói nhiều vậy mà các người muốn ta không phải nể nửa nửa !!!!!

“ Hội... trường” Vừa mới bước vào lớp , mấy cô gái bị dọa cho hết vía đã chạy ra đằng sau tôi , cnf mấy đứa kia đang dọa , định nói j đó nhưng phát hiện ra tôi liền cứng họng mà đứng im không dám động đậy j cả

“ các người làm cái thá j vậy ???” Tôi cố gắng kiềm chế cơ tức giận . Mặt tôi sa sầm xuống , xung quanh toàn là sát khí tỏa ra với sự chết chóc đáng sợ . Tôi nhìn một lũ “ biến thái” xung quanh , ánh mắt đầy máu và cái chết . Họ muốn định xi nhục hình ảnh của tôi sao??

Ăn gan cọp từ bao giờ vậy??? Nếu liều ăn gan cọp mà làm như vậy thì tốt nhất hãy ăn nhiều gan cọp để đối phó với hình phạt của tôi đi !!!!!!!!

“ Chỉ ... chỉ ... là “ Mấy cái thằng biến thái đó áp úng nói

Mấy người này mà còn có lí do để nói sao?? Lí do hình như có quá thừa thãi không???

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

“ Hội trường , chỉ ... là... trên... Một..c..hút... ”

Trêu?? Một chút??? Trên mà các người làm người ta hết âm lên lại còn sắp khóc mà gọi là trên à?? Muốn trên , trên cái j cũng phải hay hay một chút trên ngu như này đến dọa tôi không được thì đừng có mà đi dọa người khác chỉ xấu mặt thôi !!!!!!!

“ Haha , thế này mà cũng gọi là dọa ??? Tôi dọa các cậu hay các cậu dọa tôi vậy??? ” Tôi ngồi cười sặc sụa , tôi mới bước vào đầu cần sợ đến tái mặt thế ??

“ Hội trường không phạt sao?? ” Mấy người kia nhìn tôi thờ dãi nhẹ nhõm còn mấy người đứng sau tôi mặt cứ đơ ra , không hiểu tôi đang nói cái j !!

“ Ngày mai , quét khu nhà Hội học sinh, sân trường và dãy lớp học ” Tôi nói một nử nụ cười hiền dịu nhất chưa từng ai biết đến ngừng mặt lát rồi nói tiếp “ Nhớ luôn là viết cho tôi một bản báo cáo vi phạm nội phụ luôn nha!”

“ Hội... trường.. ” Mấy người đó mặt vừa bốt đi lo lắng một chút , bây giờ nghe tôi nói xong mặt tái lại . Hahaha đúng là lũ ngu !!! Con gái cứ cười đây phải là tốt đẹp j . Nó chỉ là một điểm báo trước khu con bão đến thôi Hahaha, lũ ngu , chỉ giả nai một chút thôi mà cũng tin thật !!!==!!!!

“ Dọn dẹp đồng bữa đi “ Tôi nói rồi thản nhiên ra khỏi lớp trước nhưng con mắt một là không hiểu chuyện và hai là ánh mắt thất vọng đằng sau j)

Tất nhiên , thế này mới giống một Trần Gia Linh không lương tâm cảm xúc , độc ác chứ j .

Buổi chiều , chúng tôi tiếp tục bán , và một việc vui nhất với tôi là tôi không phải làm việc j ở lớp mà là ngồi xử lí cả đồng giấy tờ ở phòng Hội học sinh .

1 chồng , 2 công . Toàn là báo cáo kết quả của ngày hôm qua ==”

Nhìn xấp giấy tờ cao đến đầu mình , tôi bắt đầu cảm thấy thần phục những ngày qua , làm sao tôi có thể xử lí xong bao nhiêu giấy tờ trong một ngày chứ?? Nghĩ lại mới thấy mình thật siêu sao hahaha ...J Công nhận mình siêu sao thật !

Tôi ngồi vào bàn làm việc rồi lấy từng tờ một đọc . Tờ thì cần chữ kí , tờ thì cần đánh dấu nói thì đơn giản nhưng phải ngồi đọc hết tất cả nội dung của mấy tờ này thì mới biết cần đóng dấu hay kí !!!!!!!T-T

“ Gia Linh , chị nghĩ chúng ta cần thêm người nữa ” Mỹ Mỹ vừa làm việc vừa nói

“ Nếu cần thiết ” Tôi đáp lại lạnh lùng . Thật ra thì chỉ có tôi và Mỹ Mỹ làm việc của Hội học sinh , tôi đã không tìm đủ 6 người nữa để đủ người ở trong Hội học sinh nhưng ý nghĩ đó bây giờ đã tàn lại rồi . 3 người, tôi , Mỹ Mỹ và người tuân thủ nội quy làm sao mà giải quyết hết đồng việc của Hội trong 1 ngày vì vậy cần thêm 6 người nữa J

“ Thật sao , chị sẽ ghi tuyển thêm ngay ” Mỹ Mỹ vui sướng nói . Đúng là người lười có khác . ==!

“ Mỹ Mỹ , nếu bây giờ đăng kí thêm vào CLB không sao chứ?? ” Tôi hỏi . Đây là năm đầu tiên tôi quyết định vào một CLB .

“ em định vào sao?? Chị đang tính vào , vậy em vào CLB nào chúng ta cùng đăng kí luôn ” Mỹ Mỹ như tìm được người có cùng ý kiến mặt tươi cười nói

“ CLB võ “ tôi đáp thản nhiên , mặt vẫn tiếp tục nhìn vào tờ giấy mà đọc . Ừ thì chẳng là tôi có chơi nhiều môn thể thao rồi , mỗi môn cũng chơi được coi như mức khá (trừ đá cầu TT ra). Thì còn mỗi võ tôi chưa học , chi mới học kiếm , kiếm thì làm j được mang ra ngoài vì vậy tôi tính học võ vừa có thể học thêm cách tự vệ vừa có thể xử lí nhanh gọn đưa nào đặc tội với tôi . Coi như là 1 mũi tên trúng 2 đích J.

“ Không đùa chứ ” Mỹ mỹ cơ mặt hơi co giật , như kiểu không tin lời tôi nói mà cũng đúng thôi , làm j có đứa con gái nào tự dung đi học võ như tôi cơ chứ !!

“ Hừ , làm đi chị bàn nhiều quá đó ” Tôi lạnh lùng nói , chỉ ấy lắm mồm quá . Con gái học võ thì chết người chắc?? Con gái cũng là người , con trai cũng là người vậy tại sao con trai học võ không có j lạ mà con gái học võ lại lạ cơ chứ ?? cùng là người chẳng qua khác giới tính chứ có j to tát đâu !!!

Tích tắc ... tích ...tắc ... Thời gian cứ trôi qua như vậy ... trôi thật nhanh cho đến khi

“ AAAA cuối cùng cũng xong ” Tôi vươn vai một cái cho đỡ mỏi , nhìn trên bàn đồng giấy đã được xử lí tôi cảm thấy mình quả là siêu sao ==! . Nhìn một lượt trong căn phòng mới biết trong phòng không có còn ai trừ tôi T-T

Không lec tôi làm lâu quá và tập trung quá đến nỗi Mỹ Mxy đi về bao giờ cũng không biết sao?? Ôi trời đừng trả lời là có chứ T-T .

Đóng tài liệu đã xong. Tôi xếp ngăn nắp rồi bê chúng để vào tủ đựng tài liệu . Đóng tài liệu này nhiều đó không ít đâu . Mà bây giờ mấy giờ rồi nhỉ??

Tôi cố gắng bê đồng giấy vào từ rồi đóng cửa phòng ra ngoài xem . Vừa đi đến dãy lớp học tôi mới biết , chỉ còn vài lớp bật đèn , mọi người đang dọn dẹp mọi thứ !! Nhìn ra ngoài trời mới biết bây giờ là trời tối rồi !!!!! Má ơi !!! Đùng đưa con chữ TT , giờ là tối rồi đó , ạc , không ngờ tôi làm việc tận hơn 4 tiếng liền !!!!! Thế này thì tính đi chơi còn đâu cơ chứ T-T

“ Ủa , Gia Linh , bây giờ cậu chưa về sao?? ” Một giọng nói từ đằng sau tôi , khiến tôi có hơi sợ hãi mà cảnh giác .

Quay đầu lại tôi mới biết người đằng sau là cái thằng đã từng phạm nội quy + tính cách biến thái ở trước mặt tôi

“ Hàn Lâm ” Tôi thờ phũ nhẹ nhõm , tưởng ai đang tính hù dọa tôi chứ !!

“ Sao vậy?? mà hôm qua mình mới nhận được thư của Trần Gia , hình như là 2 hôm nữa sẽ tổ chức tiệc . Xem ra Hội trường khổ rồi ” Hàn lâm lắc đầu vỗ vai tôi an ủi . Cậu ta có cần qau đáng vậy không?? Đã cố quên chuyện tiệc ở Trần gia nhưng sao cậu ta cứ nhắc hoài vậy!!!

“ Đừng nagwsc việc này ” Tôi nói , như kiểu không liên quan đến tôi vậy

“ mà sáng mai cậu có thể đổi người không??” Hàn Lâm ánh mắt tự dung trở nên van xin nhìn tôi

“ Không” Tôi tra lời dứt khoát ,cậu ta bị thần kinh à . Lại nói tự dung đi đổi người !!!!!

“ Gia Linh , đi mà” Hàn lâm lại bắt đầu giwor chiều trò ánh amwts đắm lẹ nhìn tôi ==. Đùng đùa , cậu ta bị điên sao??

“ Hàn lâm tôi cũng muốn đổi làm “ Tôi bắt đầu đóng giả với cái vẻ mặt tội lỗi nhìn Hàn Lâm , ngừng một lát rồi nói tiếp “ Nhưng tôi KHÔNG THỂ “ Tôi cố nhấn mạnh hai chữ không thể

“ Gia Linh... ” Hàn Lâm như không còn tia hi vọng nói , rồi mặt bắt đầu trở lại vẻ bình thường với nụ cười kiêu ngạo trên môi (Nhìn muốn tát cho vài cái !!!!)

“ Mai cậu và Khánh Nam không thắng , chết dưới tay tôi” Tôi trừng mắt nhìn cậu ta

“ Được thôi” Hàn âm đáp . khác hẳn với trạng thái biểu cảm lúc trước . Hơ hơ nếu cậu ta không thắng thì sẽ ăn đập với tôi .

Sáng ngày hôm sau

“ Cuộc thi thể thao chính thức bắt đầu” Tiếng WC vang lên .

Mọi thí sinh dự thi chuẩn bị bước vào chỗ .

Năm nay , các cuộc thi trong lễ hội thể thao đều có giải luôn . Ví dụ như nếu thắng trong vòng thi chạy 200m nam sẽ được tặng một chiếc ip nè , thắng trong vòng thi chạy 200m nữ được chụp ảnh với người bạn thích nè , thắng chạy tiếp sức thì được chữ kí của ngôi sao nổi tiếng Mặc Hùng (hơ hơ , cái này là cậu ta cho tôi , tôi không thèm nghe liền mang ra làm giải thưởng J),...

“ Mọi những thí sinh trong Cuộc thi chạy 200m nam vào sân “ Giọng nói của WC hung hờn vang lên .

Tôi đứng ở chỗ lớp để cổ vũ người thi .

“ Lớp 10A1 cổ lên” Ngọc Vy Vy hô to cổ vũ

“ Ngọc Vy đừng hét aamg như vậy” Lớp trưởng nahwos nhẹ Ngọc Vy Vy. Ngọc Vy Vy liền bĩu môi rồi abwts đầu quay sang tôi , mắt sáng như sao rồi chạy ra chỗ tôi hỏi

“ Gia linh , cậu cũng thi chạy 500m nữ đúng không??” Ngọc Vy Vy mắt sáng lên hỏi

“ Ừm , sao vậy?” Tôi mất thờ ơ nhìn vy vy hỏi

“ Giải thưởng là được một chiếc váy hàng hiệu mới đúng không??” Ngọc vy Vy hỏi

“ Không , là được hôn người mình thích” Tôi đáp rồi ngẫm lại một lúc mới thấy cái giải thưởng này điên điên như thế nào ý . Đúng là cái giải thưởng như này chỉ có Mỹ Mỹ mới nghĩ ra được ==”

“ Vậy giải thưởng nào được vậy??” Ngọc Vy Vy hỏi

“ chạy 3 chân nữ” Tôi đáp . Chạy 3 chân nữ cần nhưng đôi có thể phối hợp ăn ý chứ Ngọc Vy tìm người phối hợp cùng... Haha .. e có vẻ rất khó J

“ AAAAAA không phải chứ” Ngọc vy Vy thất vọng tràn trề nói

“ Có sao đâu , tớ sẽ lấy cho cậu” Tôi nói . Tôi thi chạy 500m nữ và chạy 3 chân nam nữ cùng với Khánh Nam mà giải thưởng ở chạy 3 chân nam nữ cũng không tồi J) là áo đôi hàng hiệu . Tôi có thể cho cậu ta mặc đôi cho hợp với Khánh Nam

“ Thôi khỏi” Ngọc Vy Vy thấy tôi tự dung tốt tính ánh mắt cảnh giác nhìn tôi mà trả lời

“ Bùm” Một tiếng sùng vang lên , những người đang đứng ở vạch xuất phát nhanh chóng chạy về phía trước riêng chỉ có thắng cha đại diện của lớp tôi vẫn đang rùa bò .

Ồi trời mẹ ời Y-Y đừng đùa chứ . con trai mà chạy như con gái vậy , yếu điệu thực nữ hết chỗ . than phục than phục . Chờ bao h cậu ta về , cậu ta sẽ biết tay tôi !!!!!!!

“ Cổ lên.. cổ lên “ Cả lớp tôi hét âm lên cổ vũ

“ Không thắng , ăn đập “ Tôi hướng ánh mắt sắc lạnh nhìn cậu ta khiến cậu ta có hơi phản run sợ khi bá gặp ánh mắt tôi

“ Vũ vũ” Như có một con gió mạnh thổi qua . cả trường mất chữ A mồm O nhìn người bn lượp tôi chạy . Cậu ta chạy nhanh như tên lửa phnsg mà dẫn đầu tiến về phía trước

Hơ hơ xem ra sử dụng chiêu của tôi cũng hiệu quả đó . Vừa mới đứng bết đã lên đầu haha tất nhiên lớp của tôi không thể đứng bết bằng được !

“ Oa , bn lớp 10A1 đang dẫn đầu . Cậu ấy khởi đầu với một cách chậm rãi và rồi bắt đầu tăng tốc khi nhưng người khác bắt đầu mệt “ Tiếng WC như kiểu vừa mới bắt gặp một sáng tác vĩ đại mà trầm trồ khen ngợi

“ Oa cậu ấy sắp về nhất rồi” Ngọc Vy Vy bên cạnh lay lay cánh tay tôi mà gào thét

“ Bò tay” Tôi nhìn vy vy nói . Tay tôi không phải đồ chơi mà cậu ta thích lay lay tay nha!

“ AAA ... ” Một tiếng hét từ trong sân vang lên . Người của lớp tôi cán đích đồng thời lúc đó cậu ta hét âm lên . Đùng là điên !!

“ Lớp 10a1 thắng trong chạy 200m nam “ WC giọng vang lên như khá biết rõ

“ Yach “ Cậu ta yach một cái rồi đi tới nhận giải là chiếc head phone khiến nhiều người ghen tị .

“ AAAA gia Linh , cậu chạy vượt rào đi” Ngọc Vy Vy như abwts gấp vàng mắt sáng long lanh nhìn tôi .

Chạy vượt rào ?? Hình như cái này tôi không khá giỏi lắm nhưng giải thưởng cũng khá cao là máy ảnh , cái này tôi nghĩ ai cũng thích nên mới cho vào J

“ Không” Tôi đáp , chạy vượt rào xong chắc về tôi không đứng nổi mất T-T

“ Gia Linh , cầu xin cậu đó” Vy Vy năn nỉ

“ Sao cậu không thi??” Tôi chau mày hỏi . Cậu ta đã không thi mà sao cứ thích đòi giải thưởng người khác lấy được vậy?? nếu muốn thì tự sức mình đi mà lấy !! Tôi không thừa sức !

“ cậu biết mình không đủ sức mà” Vy Vy nói , ồm ồm đúng là cô gái này sức khỏe không tốt nhưng sao đi chơi thấy nhanh dừ vậy ???==?

“ Vậy mình cũng không đủ sức “ Tôi cười dịu dàng đáp trả . Nhỏ này không đúsức thì tôi cũng đủ sức lấy giải cho nhỏ cơ chứ hơ hơ mà nếu nhỏ ta muốn có đi của anh nào bảo anh ta lấy giải cho có phải tốt hơn không ??

“ Cuộc thi 200m nữ chuẩn bị “ Giọng Wc vang lên “ Bắt đầu” tiếng nói vừa dứt , tiếng súng bắt đầu vang lên . Nhưng cơ gái có người thi chạy chậm có người chạy nhanh có người rất bình thản mà chạy .

Tôi nhìn xem người của lớp tôi . Cô ấy rất bình thản chạy như không có j!!!! Đùng đùa chứ ??? Cô ta định về hạng mấy vậy mà mặt không chút biểu cảm vậy chứ !!

“ Hàn Lâm , Khánh Nam “ Tôi quay sang gọi . Lớp tôi chủ yếu toàn lĩ mê gái , nếu đánh đòn vào tâm lí chắc chắn sẽ khá hơn nhiều J

“ Sao ???” Khánh Nam bực dọc hỏi

“ Cổ vũ cô gái kia “ Tôi nói chỉ cái con nhỏ “ không biểu cảm” đang chạy chậm dần

“Ok” Khánh Nam cười tươi gian gian , mọi bức dọc tan biến trong phút chốc . Eo nhìn rợn quá đi . Cậu ta đáp rồi lấy từ trong hộp để đồ một chiếc loa cỡ vũ

“Bạn gái nào thắng chạy 200m sẽ không kể được giải thưởng còn được hẹn hò cùng Hàn Lâm lớp 10A1” Khánh Nam mặt tki cười nhe nhòn rồi liếc nhìn Hàn Lâm bằng một ánh mắt ngây thơ như không biết j

Đúng như tôi nghĩ mà haha . Mê zai đúng là một cái tội . Khánh Nam vừa dứt lời một số cô gái đứng đơ một chút rồi bắt đầu phóng nhanh cứ lao về phía trước . Quả là tội mê zai , mê zai quá cũng không tốt nhưng nó có thể chữa trị bệnh lười cho mấy cô gái đang chạy ha

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

“Các thí sinh bắt đầu chạy nhanh hơn” WC như không thể tin vào mắt mình mà thốt lên “Mọi người đang gần tiến về đích”

“Ủầy nhanh quá đấy Khánh Nam” Ngọc Vy Vy như chưa từng nhìn cảnh tượng này giọng nói mang vẻ khiếp đảm về bọn con gái . Đúng vậy , đến tôi cũng khiếp đảm và đã biết hậu quả của bệnh mê zai là đáng sợ như thế nào rồi !! Thề lần sau thấy zai đẹp không mê nữa luôn Y-Y

“Hàn Lâm cậu có nhiều người theo phết đó” Khánh Nam cười tươi rồi vỗ vai Hàn Lâm

“Haha tôi biết , sức hút của tôi gọi là quá tuyệt” Hàn Lâm – cậu ta lại bắt đầu chứng tự cao tự đại của mình mà ngẩng mặt lên trời cười ha ha , đúng là thần kinh !!

“Thôi , im mồm cho dùm” Tôi quay sang , mặt nhăn nhó nhìn cậu ta

“Hơ hơ , bé hai lưng , chẳng nhẽ bé ghe người khác hẹn hò với tôi sao??” Hàn Lâm nói , giọng điệu như mỉa mai tôi .

Cậu ta .. cậu ta có cần chạm vào nỗi đau nhò nhặt của tôi không?? Vòng 1 bé đã làm mất đi một phần hoàn hảo của tôi nhưng cậu ta có cần phải nói như vậy k?? ừm tki tôi có thể cho cậu ta gọi 2 lưng nhưng cậu ta có cần thêm chữ “bé” vào k?? Muốn chết hay sao mà dám gọi chỗ đông người thế này ??

“Im mồm” Tôi ánh mắt giết người nhìn cậu ta . Muốn chết hay sao mà gọi tôi chỗ đông người vậy??

“Gia Linh , cậu bình tĩnh đi” Vy Vy bên cạnh nói

“Giải thưởng thuộc về bn***** lớp 12A6” Giọng WC vang lên đều đều

Sao cơ???? Cái đứa lớp tôi đang đùa chắc ??Tôi nhìn cái nhò đó đang đi về với hình dáng tiếc muối . Hừ , cô ta còn biết tiếc sao?? Chỉ vì cô ta nên mới phải sử dụng “Nam nhân kế” vậy mà cô ta thua te tua Đúng là đáng thất vọng thất vọng !!!

“Hàn Lâm , cậu hẹn hò với senpai sao?? Đừng đùa chứ” Ngọc Vy Vy nói

“Hả , là senpai sao??” Khánh Nam như thấy có chút bất ổn về việc này

“Senpai tki senpai , chẳng phải senpai thích tớ sao??” Hàn Lâm vẫn vui vẻ nói

“Chắc vậy” Khánh Nam ấp úng đáp trả qua loa cho xong

“Senpai đó có j bất ổn sao??” Tôi hỏi Khánh Nam , chắc chắn có việc j cậu ta đang giấu

“Senpai đó là...người” Khánh Nam cứ lắp bắp nói

“À??” Tôi hỏi , ai tki cứ nói ra có chết đầu mà sợ cơ chứ !!

“người hầu của Hoàng Minh” Khánh Nam nói

Hoàng Minh?? Oa không ngờ anh ta có người hầu học tại đây . Chắc hẳn chị senpai đó sẽ rất xinh và giỏi cho mà xem J Muốn gặp chị ấy quá ta J tiện thể đề hỏi luôn chị ta Hoàng Minh – anh ta có điểm yếu hay bí mật j để về sau còn dọa anh ta , cảm anh ta được gọi tôi là “bé hai lưng” với xoa đầu tôi nữa J

Hơ hơ đúng là kẻ hoàn hảo . Chỉ cần có thói xấu của anh ta tôi sẽ dọa anh ta khiếp sợ . Muahahaha cứ nghĩ cảnh này tôi càng vui nhưng thật sự người tôi sợ nhất từ mẹ đã chuyển sang Khánh Phong . Tôi muốn có thói xấu của anh ta đem ra dọa cũng giống như với Hoàng Minh !!!!

Nhưng biết sao !! Ông trời không thương tôi chỉ dành cho tôi kẻ để dọa Hoàng Minh thôi T-T

“cuộc thi chạy 500m đã chuẩn bị , thí sinh lớp 10A1 chưa vào sân” Giọng WC có vẻ lo lắng nói . Lúc này tôi mới sực tỉnh mà chạy như điên vào vị trí .

Học...học Tôi chạy chạy và chạy . Phù ..cuối cùng cũng vào vạch .

“Các thí sinh có mặt đầy đủ , cuộc thi...chuẩn bị...”Giọng WC như vui vẻ hẳn lên mà nói

“Bắt đầu” tiếng WC cất lên , hàng loạt học sinh chạy . Tôi vẫn cứ chạy giữ tốc độ như bình thường . Hừm , nếu bây giờ tôi chạy nhanh tki một đoạn sau sẽ mất sức không thể chạy tiếp vì vậy cần giữ sức cho đến khi bao giờ bọn họ mệt mình sẽ tăng tốc tốt độ J kẻ hoạch hoàn hảo đó chứ haha J)

“Hiện tại lớp 11A2 đang dẫn nhất , người vị trí cuối cùng là lớp 10A1 . Không thể ngờ Hội trường ...” Cái thằng cha WC này nói như muốn xi nhục tôi không bằng !!!! Muốn chết chắc ?? Người dám nói như vậy ta sẽ cho người biết a chạy nhanh gấp bội lần bọn ở đây chẳng qua muốn giữ sức cho bền hơn thôi ==+

Vũ vũ... tôi tăng tốc chạy nhanh nên lướt qua bọn họ và đang đuổi theo cái nhò lớp 10A2 . Ta Trần Gia Linh- ngọc nữ Zodiac làm sao có thể thua một con nhò như vậy chứ ?? Hừm nếu muốn ta thua cũng phải có kẻ hoạch haha .

“Trần Gia linh , cô làm tôi ngứa mắt quá rồi” Lúc này tôi đã đuổi kịp cô ta và hiện giờ đang bằng nhau . Cô ta bảo tôi làm ngứa mắt cô ta . vậy thì liên quan đến tôi chắc , ngứa tki nhắm mắt vào mà chạy , ai bảo cô ta cứ nhìn sang tôi ! Ai khiến cô ta nhìn ???

Rắc...rắc...- một âm thanh nhỏ phát ra chỉ nhưng người đứng gần mới nghe thấy . Tôi nhìn xuống đất , một đồng đinh từ hướng cô gái lớp 10A2 đang rơi ra . Đúng là chơi một cách bí ối J . Ừm nhưng cô ta làm rồi . Cô ta không xứng làm đối thủ với tôi vì vốn dĩ hôm nay tôi đi giày dộn gót . Nhìn ừm tki cứ coi giống giày thể thao nhưng nó có đệm cao thế và cứng vậy đinh của cô ta không đủ sức mà làm chân tôi đau đâu

“AAAA” Đúng như dự đoán , mấy cô gái đằng sau đang la hét vì bị đâm phải đinh . Cô gái kia nghe thấy cahwsc sẽ mỉm cười đắc ý cho coi J Tôi cố chạy thật nhanh . sức tôi rất nhiều vì sáng nay tôi đã ăn 3 cái bánh to , 1 to mì , 2 cốc sữa mà J đủ để cho buổi sáng đi chơi J.

Cô quá làm khi chơi kiểu vô liêm sỉ đó rồi” Tôi chạy ngang cô ta nói rồi tăng tốc hết cỡ để chạy nhanh về đích

“Lớp 10A1 đang dẫn đầu” Bây giờ cái thằng WC thần kinh lên tiếng . Cái thằng WC dóm này lúc cần nói dẻo nói mà lúc không cần nói sao nói cứ nói vậy?? Lúc nhò đó rắc đinh sao không nói?? Chắc chắn lại là kẻ hoạch trước rồi ~ ~

A ... tôi nhìn về phía vạch đích . Rất gần rồi .. AAAAA sắp thắng rồi , cô lên cổ lên . Nhưng mà từ từ , giải thưởng là cái j ta để tôi nhớ đã !! Hình như là...là ....là ...cái quái j ý nhờ ?? Tự dung còn cách một chút thôi mà tự dung quên cái giải ... Um ... để nhớ lại xem nào ... giải thưởng ... là ...hôn ngời mình thích Hừm ... xác suất của nó là 80% chính xác . Vậy có nghĩa nếu tôi thắng tôi sẽ hôn người tôi thích . Nhưng vấn đề quan trọng nhất là tôi chưa thích ai vì vậy nên lấy giải thưởng mà không dùng tki thấy phí lắm tốt nhất là dừng lại cuộc chơi .

Tôi đang chạy .... Và dừng lại khi sát vạch đích

“ Gia Linh , sao lại dừng ???” Ngọc Vy vy thấy tôi dừng khi đứng gần đến vạch xuất phát . Chỉ cần ...1 bước nhỏ nữa thôi... Tôi sẽ thắng ... nhưng tôi lại không mà ...dừng lại ngay lúc đó...bởi vì nụ hôn đầu của tôi đã mất ...nụ hôn thứ 2 cũng vậy..... và dù j đối với tôi ....hôn chỉ là hôn...chẳng có j hay cả !!!!!

“ Cô thật ngốc” Con nhỏ lớp 10A2 thấy tôi dừng lại , tự dung chạy qua tôi mỉm cười mà chửi . Con nhỏ đáng chết này , ta chẳng qua không thích giải thưởng nên ta không bước thêm 1 bước để thắng thôi nhé . Cứ nghĩ tôi ngu như nhỏ đó không bằng

“ Lớp 10A2 chiến thắng “ Giọng WC vang lên , chắc bây giờ mới có kịch hay để xem , con nhỏ này sẽ thích ai đây???Biết trước thả xem kịch hay còn hơn thắng giải mà không dùng J

“ Giải thưởng là hôn người bạn thích !! Vậy bạn sẽ chọn ai??” WC như hồi hộp mong chờ hỏi

“ Gia Linh sao cậu không chạy thêm 1 bước ???” Ngọc Vy Vy nhìn tôi thắc mắc hỏi , chắc nhỏ ta nghĩ giải thưởng như vậy mà không thắng có tiếc quá không ??

“ Không thích giải thưởng” Tôi đáp . Tôi ghét giải thưởng đó , chẳng có j hay ho cả !!!!!!

“ Gia Linh , cậu có cần như vậy không??” Ngọc Vy Vy nhìn tôi với ánh mắt kì lạ như kiểu tôi là người ngoài hàng tình không bằng !!!

“ Người tôi chọn là...” Giọng nói nhẹ nhàng của cô gái thắng cuộc vang lên khiến bao người con trai mê mẩn nhưng đối với tôi , giọng nói đó chứa sự ghê tởm đến tay tôi nổi da gà bởi vì mấy lời dụ dỗ tôi rất ghét nghe mà cô gái này dụ dỗ thái quá mất . Kinh tởm !!

“ Là Khánh Nam lớp 10A1” Cô gái đó nói mặt đỏ lên . khỏi hỏi cũng biết là thích

“Khánh Nam là cậu đó” Vy vy quay sag Khánh Nam ánh mắt ngưỡng mộ nhìn con cậu ta tự dung đen sì lại

“ Cổ găng” Hàn Lâm vỗ vai Khánh Nam cười nói sáng khoái , Khánh Nam chỉ liếc mắt nhìn căm hận

“ Oa kiss thật kia” Hàng trăm người mắt chữ A mồm O nhìn có gái kia và Khánh Nam đang kis nhau thật

Oa thật không thể ngờ cô gái này mặt dày thật đó . Kiss còn kis trước đám đông nữa chứ , dung là mặt dày không biết xấu hổ mà !! Bái phục bái phục về độ mặt dày+ long dung cảm của cô gái này mất ——’ Mà tôi cũng hơi lo lắng với cô gái này .... Nhờ cái cô gái Dương Nhã Thanh j đó lại gửi cho cô ta giống thư của tôi thì sao nhi??? Chỉ cần nghe Hàn Lâm nói qua tuai không sợ nhưng cũng có thể biết cô ta có thể làm những j rồi ... thôi , tôi đành phải cầu nguyện cho cô gái ngu ngốc đó a toàn trước con bảo ...

Thời gian .... Thời gian cứ trôi thật mau .... Cuộc thi thể thao cuối cùng cũng kết thúc với nhiều niềm vui của mỗi người ..... nhưng họ chỉ có thể vui về và hạnh phúc bây giờ thôi..... vì hạnh phúc..... luôn là...một điểm báo....cho ...con báo sắp tới mà J

Buổi tối đã đến , ở ngôi trường Zodiac , nhưng ánh nng lung linh tạo cho con người cái cảm giác lãng mạn , những chiếc đèn đủ màu sắc được treo ở khắp nơi , ở cổng trường .nhưng chiếc xe đất tiền đỗ lại .... Nhưng cậu ảm cô chiều từ xe bước ra với những bộ quần áo sang trọng và lộng lẫy ..... Và ở một nơi khác với nơi này .....

“AAAAAAAAAAAAA , gần 7 giờ rồi!!!!” Tôi hét ầm lên sau khi ngủ dậy . U hu thật là điên mất thôi T-T ... bây giờ là 6 giờ 45 phút rồi ... bữa tiệc ở trường sẽ bắt đầu lúc 7 giờ .... Với bao nhiêu là khách mời bên trường Hoàng Gia ... vậy mà tôi lại đến muộn .... Thà nào cũng sẽ làm trường mất mặt ...vvaayjayay ...phải mau chóng mới được T-T

Tôi chỉ cảm thấy thật hối hận T-T cứ nhớ lại lúc đó ..

Sauk hi kết thúc lễ hội...là 5 giờ chiều. .... tôi tỉnh về nhà Nguyễn gia lấy quần áo để thay rồi đến trường .... Nhưng ai ngờ ... bước vào phòng tôi đọc truyện rồi ngủ lúc nào cũng không hay..Y-Y... và đến bây giờ tỉnh tôi mwosi biết

Aiza ... điên quá đi mất ... quần áo chưa chuẩn bị ... đầu tóc rối tung hết lên ... U hu làm sao mà kịp cơ chứ !!!!!!!

Tôi xuống giường .... Mở vali đồ của mình a... lục lọi .... Bối .... Mò .... mãi không tìm thấy cái j phù hợp để đi dự tiệc vì .... Vì ... tôi đâu có mang theo đồ dự tiệc đi cơ chứ .....AAAAAAAAAAAAA muốn chết quá đi mất ... bây giờ làm sao đây????

Tôi vô đầu ... ừm xem nào .... Phải đi mượn đồ của con nhỏ Bảo Nhi thôi !!!!!!!! Đành vậy thôi T-T. Tôi chải chải lại tóc.... Chỉnh lại quần áo rồi mở cửa bước đến phòng Bảo Nhi

Cộc cộc – tay tôi gõ nhẹ trên cửa

“ Ai vậy??” Bên trong giọng nói như khó chịu của Bảo Nhi vang lên . U hu ... thật là mất mặt nhưng thôi đành phải chịu vì ai bảo tôi lại quên không mang đồ cơ chứ !!!!!!

“ Là chị đây” Tôi gượng ngừng nói . Tuy hơi xấu hổ và mất mặt nhưng vì danh dự ngọc nữ không thể nào mà mất mặt được !!!!!!!

Cạch- Tiếng cửa mở ra , Bảo Nhi nhăn nhó nhìn tôi . Bảo Nhi mặc một chiếc đầm cúp ngực màu hồng , trên đó có nhiều họa tiết vẽ rất tinh xảo .. nhìn mà mê luôn . Đầu còn được làm rất tinh tế cài trâm này , vòng này đá này .. Đúng là thật đẹp đó

“ chị đến đây làm j???” Bảo Nhi cau mày nhìn tôi làm tôi đang mải mê nhìn quần áo nhỏ ta tki bị đánh thức

“ chỉ muốn mượn váy” Tôi đáp dù sao cũng là chị em , con nhỏ này tôi đoán sẽ không vì chị em mà nó cho tôi mượn đâu=!

“ Không” Bảo Nhi đáp rồi đóng cửa . Đúng như dự đoán .. không sai một chút nào mà . Làm j có đứu nào ghét chị mà tự dung cho đi mượn đồ cơ chứ T-T

Hừm ... phải làm thế nào đây ??? Bây giờ nếu về Trần gia lấy sẽ không kịp.... lấy j cũng không kịp... mua cũng không... Um ... chỉ còn duy nhất cách này thôi ... là mượn Mỹ Mỹ một bộ váy .. bảo chị ấy mang đến trường rồi mình mượn J hehe hay đó chứ nhưng trừ khi chị ấy chưa đi đến trường chứ bây giờ chị ấy đi đến trường rồi mà

“ AAAAAA , cô gái” Một giọng nói ở đằng sau tôi . Ai ? ai vậy?? Lại còn cô gái nào ở đây???

“ a chị ...” Tôi định quay ra đáp trả người đứng sai nhưng vừa mới quay ra sau thì cái khuôn mặt đó làm tôi như sức nhớ ra j đó . nahs lên một tia hi vọng

“ Em là Gia Linh mà chẳng lẽ ... em là đại tiểu thư “ Ánh Dương trừng mắt nhìn tôi hỏi. Chị ấy nghĩ tôi là kẻ trộm chắc ??

“ Mà sao em chưa đi tiệc sao??” Ánh Dương định than lại rồi mới nhìn tôi một lượt hỏi

“ Cái này... em ..không ...” Tôi ngưng ngừng nói . hơi mất mặt một chút T-T

“ Mang váy sao???” ánh Dương hỏi

Tôi gật đầu như đung ý

“ Hừm... chị có nhiều váy lắm , chị sẽ cho em mượn một bộ” Ánh Dương nói rồi chưa kịp đồng ý , chị ta đã kéo tôi đi . Đúng là người tự nhiên hết mức !

“ Đây là phòng chị” Ánh Dương mở cửa rồi về mặt như tự hào về mình chỉ vào căn phòng .

== !!!! Ôi mẹ ọi , nó là căn phòng j vậy??? 3 cái tủ quần áo , vài vút dây một bên sàn .. trên giường toàn là sách ... Ôi trời ..chị ấy là trẻ con hay người lớn vậy?? Ở nơi bữa bọn quá đi mất !!

“ nào chị sẽ lấy cho em một bộ” ánh Dương vừa mở tủ , nhìn váy trong tủ lúc tki cầm cái này laajj lắc lắc đầu cho vào tủ

“AAAAAAA cái này được” Ánh Dương như vui sướng đưa cho tôi đứng ở đằng sau chị ấy .

“ cái... này ..” Tôi nhìn bộ váy trên tay. Nó... hơi ngắn tki phải .. mặc như thế này nó có hơi không giống tôi

“ Mặc vào” Mặt Ánh Dương tối sầm lại nhìn tôi . Á chị ta tính giết người à ?? Đừng giết tôi ở đây chứ !!! Tôi cầm váy lao nhanh vào trong nhà tắm mặc

Chị ấy chọn váy đúng vừa size của tôi . Tuyệt thật .. đỡ phải tốn công thử cái khác J

Tôi mở cửa phòng tắm bước tới trước mặt Ánh Dương . Chị ấy chọn cho tôi một bộ đầm công chúa màu trắng . Để hở ở phần vai và sau lưng . Ở trước ngực bên phải có đính một bông hoa hồng xanh trông rất đẹp . Tôi là cái váy này hơi ngắn ... haha

“ Em mặc đẹp quá đi” Ánh dương nhìn tôi ánh mắt như nhìn thấy sao sáng nói

“ Chị có gầy cao gót không , em mượn” Tôi nói , tôi đâu có mang vòng hay mấy thứ này đến .

“ ok.” Ánh DƯƠNG như chuẩn bị sẵn trước khi tôi hỏi đưa cho tôi một đôi giày cao gót tận 10 phân

. 10 phân ?? Ừm, xem ra có thể cải thiện chiều cao một chút J

“ Cảm ơn chị” Sau khi mượn xong đồ của Ánh Dương , tôi về phòng chải chải lại tóc rồi sau đó đến trường .

Vừa mới bước chân vào đến cổng , nhìn hai bàn ăn dài mà đầy món ăn khiến tôi không thể nào kìm lòng nổi . ai nhìn mà cũng mê luôn ... Nào thì bánh Bánh S'more, Bánh táo nướng, Bánh Twinkies chiên, Bánh mì vòng Bagel, Matcha, Wagashi, Nama Chocolate, Choux Cream Nhật, Okonomiyaki, Coffee Crunch, Prinzregententorte, Black Forest , Bienenstich, Baumkuchen, Sachertorte,..... AaAAAAAAAAA , toàn là món ngon nổi tiếng, thế này tki ngu j mà không ăn cơ chứ J Toàn những món ngon nổi tiếng thế giới ở trước mặt , sao lại không ăn cơ chứ ... nhưng... Nhưng ... mà ở bàn khác ..... Sushi ... Falafel... Hot dog ... Burrito.. Gyros... Tagine .. Tonkatsu.. Tempura... Yakitori... Horumonyaki.. Jjimdak..... toàn những món ăn chính khác T-T ... U hu .. biết ăn cái nào đây cơ chứ??? Một bên là bánh ngọt một bên là các món ăn chính biết chọn cái nào ??? Thôi tki cứ theo sở thích ăn đồ ngọt mà cứ lấy bánh đi vậy! Tôi cầm đĩa và lấy mấy miếng bánh đặt lên đĩa , xác định chỗ nào ít người qua lại nhất để có thể ăn ngon miệng J

Nếu mà ăn bánh thì phải uống trà nữa mới ngon ... ừm.. cần phải lấy thêm trà mới được . Tôi đi đến bàn để trà .

1

2

3 ... bao nhiêu à loại trà được bày ở bàn . U hu , con đâu có giỏi về trà mà sao lắm trà như này biết chọn trà nào bây giờ ?????? Mà hình như đây không phải là trà mà toàn là mấy thứ nước j đó có màu đỏ, xanh, hồ phách ... nói chung là lắm màu . Đã vậy trên lại còn có mấy loại quả được gắn vào thêm .

Họ đưa để cái quái j ở đây vậy??? cái này mà cũng uống được sao??? Nhìn j mà kì vậy?? Mà nếu uống có ngộ độc hay không đó ???? nhìn cái này mà uống được tôi không tin !!!!!!!

Oái .. nhưng mà... nó đựng trong li chứ không phải tách ... chắc vừa nãy mắt tôi bị lăm sao nhìn từ li lại sang tách ... Aiza .. chắc đạn này phải đi kiểm tra mắt thôi Y-Y

Nếu nó là tách mà lại có màu như vậy .... Chắc chắn ... nó là rượu rồi . nhưng mà uống rượu sẽ không tốt cho cơ thể với lại mới học cấp 3 thầy cô cho uống rượu ??? Đừng nói là đúng vậy!!!

Thôi không có trà ta ăn bánh không cần trà cũng được . Chỉ là trà thôi , có j to tát đâu cơ chứ

Ngồi về chỗ ban đầu , tôi cầm đĩa bắt đầu ăn ngon lành ... bánh ... thật sự.. rất ngon ... đúng là bánh nổi tiếng có khác ... ngon thật J

“ Gia Linh , cậu béo như này rồi mà vẫn còn ăn” Khánh nam từ chỗ đám đông đi tới chỗ tôi . Tay cầm một li rượu màu đỏ cứ lắc qua lắc lại . Cậu ta mặc một bộ vest màu trắng , bên tai trái còn đeo một chiếc hoa tai nhỏ lấp lánh dưới ánh đèn . nhìn cậu ta đẹp trai thật đó , nhưng phải cảm ơn vì tôi không phải loại mê zai quá !!

Mà vừa nãy ... cậu ta nói sao cơ???..... cậu ta bảo tôi béo??? . Tôi mà béo sao??? Cậu ta đúng là chẳng có mắt j cả !!!!! nhưng mà cũng có chút đúng đó ..... mấy độ này ăn nhiều như vậy ... tôi không lên cân mới là lạ !!!!!!!

“Mất cậu đui à??” Tôi vẫn cố cãi cậu ta

“ Hừm Gia linh , cậu không thấy sao??? Người cậu dạo này mập lên rồi đó” Khánh Nam lắc đầu khi tôi cãi rồi đáp lại

“ Mập nhưng vẫn tấp nập người theo , vì vậy cậu khỏi cần lo “ tôi nở nụ cười tươi nhìn khánh Nam . Ta đây gầy hay mập tki vẫn tấp nập người theo là được J

“ Mai sau cậu đi làm luật sư được đó” Khánh Nam nhìn tôi chán nản nói .

“ Mai sau tôi cũng có ý định làm luật sư” tôi vừa ăn vừa nói . Luật sư cũng là nghề mà tôi đang hướng tới vì tôi biết tôi có năng lực đó bởi mỗi lần đi cãi nhau với bạn , cuối cùng chúng nó cũng chỉ buông với tôi một câu “ Gia Linh, mai sau cậu làm luật sư. Vậy nên tôi cũng đang cố gắng để vào ngành luật đây :)

~~~~~ Sorry mina ~~~~~

T/g ngồi máy tính nhiều quá bị mẹ thu bẫy h mới lấy được :) mik sẽ cố ra nhanh

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.